

روش‌های تصفیه پساب‌های صنعتی

ایمان الیاسیان، دانشجوی دکترای عمران سازه

مقدمه

امروزه اکثر مهندسان محیط زیست می‌کوشند تا با ارائه راهکارهایی لزوم بازگرداندن مجدد پساب‌ها به چرخه فعالیت‌های صنعتی را روشن نمایند و این همان مسأله‌ای است که منجر به ایجاد یک صنعت عظیم به نام تصفیه پساب گردیده است. باید در هر حالت به این سوال پاسخ داده شود که چه مواد آلوده کننده‌ای در پساب و به چه مقدار باید حذف شود تا سلامت محیط حفظ گردد، این عمل مستلزم بررسی شرایط و نیازهای محلی، همراه با کاربرد اطلاعات علمی و قضاوت مهندسی بر اساس آخرین تجارب و رعایت شرایط و مقررات ایالتی و کشوری می‌باشد. تصفیه اصولی پساب از اواخر قرن ۱۸ و اوایل قرن ۱۹ میلادی آغاز شد. در نیمه دوم قرن نوزدهم با تکامل تئوری میکروبی توسط Pasteur و Koch عصر جدیدی در زمینه بهداشت آغاز گشت. قبل از این تاریخ، اثر آلودگی در ایجاد بیماری‌ها ناشناخته بوده و از علم در حال تکامل میکروبی شناسی نیز برای تصفیه کمتر استفاده می‌شد. در طول ۲۰ تا ۳۰ سال گذشته تعداد صنایعی که پساب‌های خود را در شبکه پساب خانگی تخلیه می‌کنند، به طور فزاینده‌ای، افزایش یافته است. به خاطر اثرات سمی ناشی از وجود این پساب‌ها، مسئله اصلی ترکیب پساب صنعتی و پساب خانگی، مجدداً مورد ارزیابی قرار گرفته است. در بسیاری از جوامع، پساب‌های صنعتی در تاسیسات جداگانه‌ای تصفیه شده و یا قبل از تخلیه در شبکه فاضلاب شهری به نحوی که اثرات زیان آور خود را از دست دهند، تحت تصفیه مقدماتی قرار می‌گیرند. مطالعه خواص پساب به منظور تعیین مشخصه‌های فیزیکی، شیمیایی، پساب و غلظت اجزاء تشکیل دهنده پساب و بهترین روش کاهش غلظت مواد آلوده موجود در پساب، صورت می‌پذیرد.

بیوراکتورها با استفاده از فرآیندهای بیولوژیکی می‌توانند در تصفیه پساب‌های صنعتی مورد استفاده قرار بگیرند. لجن فعال یکی از متداولترین روش‌های تصفیه بیولوژیکی پساب می‌باشد که از اوایل قرن بیستم در اروپا و آمریکا به کار گرفته شده است و به دلیل کارایی بالا در شرایط مختلف محیطی و قابلیت حذف طیف وسیعی از مواد آلاینده موجود در پساب‌ها، کاربرد گسترده‌ای در عرصه تصفیه بیولوژیکی پساب دارد. نامگذاری این فرآیند به لجن فعال به دلیل وجود توده میکروارگانیسم‌های فعال که قابلیت تثبیت پساب در شرایط هوازی را دارا هستند، می‌باشد. فیلترهای چکنده نیز از جمله سیستم‌های متداول تصفیه با بستر ثابت می‌باشند. نوع جریان در چنین سیستم‌هایی لوله‌ای می‌باشد. هر چند چنین جریانی با توجه به آنکه واکنش‌های بیولوژیکی اغلب از درجه مثبت بوده، سبب بالا رفتن راندمان می‌شود ولی از طرف دیگر جریان فوق در سیستم مشکلاتی را به وجود می‌آورد که راندمان بالای آن را تحت الشعاع قرار می‌دهد. در میان مشکلات حاصل از بکارگیری سیستم تصفیه لجن فعال در تصفیه پساب‌های صنعتی، کم بودن مقاومت آن در مقابل آلاینده‌های آلی دیرتجزیه پذیر را می‌توان نام برد. در این موارد اصلاح شیمی فیزیکی سیستم از طریق اضافه کردن پودر کربن فعال به تانک هوادهی لجن فعال، مورد توجه بسیاری از محققین بوده است. این عمل باعث جذب سطحی بیشتر آلاینده‌ها و تسریع رشد بیولوژیکی و در نتیجه حذف آلاینده‌ها می‌شود. درحقیقت توأم نمودن تصفیه شیمی فیزیکی، بیولوژیکی به عنوان مکمل یکدیگر، موجب بالا رفتن راندمان حذف آلاینده‌ها و حتی بهبود کیفیت ته نشینی لجن می‌شود. در حال حاضر تصفیه بی‌هوازی به عنوان یکی از ارزان ترین روش‌های تصفیه پساب مطرح است. از جمله مهم ترین یافته‌های تحقیقات در این زمینه بی‌هوازی در سه دهه گذشته که به عنوان کاراترین و فنی ترین و در عین حال ساده ترین راکتورها معرفی شده است، راکتور UASB می‌باشد. اساس کار این نوع راکتورها بر تشکیل گرانول استوار است. گرانول سازی لجن، یک فرآیند بیولوژیکی است که پارامترهای متفاوت و متنوعی در آن دخالت دارند به همین دلیل نظرات مختلفی در این رابطه ارائه شده است. فرضیه شیمی فیزیکی و

فرضیه بیولوژیکی از جمله فرضیات مهم در توصیف چگونگی انجام فرآیند گرانولسازی می باشند. گرانولها پس از تشکیل و دانه بندی مناسب به عنوان سوپسترا استفاده می شوند. در شرایط مناسب گاز متان که محصول نهایی تصفیه بی هوازی می باشد، توسط باکتری های متان ساز تولید می شود. در فرآیند تصفیه بی هوازی سعی بر این است که با استفاده از فرآیندهای زیستی مواد آلی را اکسید نموده و بخشی را به صورت دی اکسید کربن و بخش دیگر را به صورت مواد نامحلول و از طریق ته نشینی خارج نموده. درست است که این روش احتیاجی به هوادهی نداشته و حتی به عنوان محصول متان و هیدروژن دی سولفید نیز تولید می نماید اما کندی روش، مشکلات کنترل و بازدهی کم در کنار تولید بوی نامطبوع باعث گردیده تا استفاده از روش های هوازی بیشتر گردد. ذکر این نکته لازم است که امروزه دانشمندان درصدد هستند تا با استفاده از همین خاصیت در تولید بیوگازهایی همچون متان در کشورهایی که از نظر ذخایر گازی غنی نیستند استفاده نمایند. از دیگر خصوصیات سیستم های بی هوازی می توان به تولید لجن کمتر و امکان عملکرد متناوب لجن با غلظت بیشتر نسبت به سیستم های هوازی اشاره کرد. بهره گیری صحیح از فناوری بی هوازی در تصفیه پساب های صنعتی، در نتیجه توسعه و به کارگیری راکتورهای قوی بیولوژیکی حاصل می شود. یکی از راکتورهای نسبتاً جدید در این نوع، راکتور چندمحفظه بی هوازی می باشد. این راکتور نخستین بار در سال ۱۹۸۱ توسط مک کارتی و همکارانش در دانشگاه استنفورد مورد استفاده قرار گرفت و تا به امروز تحقیقات مختلفی بر روی توانایی های آنها در تصفیه پساب های متفاوت صورت گرفته است؛ اما همچنان موارد مجهول فراوانی برای بهبود عملکرد آنها وجود دارد. مهم ترین مزیت ABR، توانایی آن در جداسازی فازهای اسیدوژن (اسیدسازی) و متانوژن (متان سازی) باشد. باین عمل باکتری های اسیدوژنیک در فاز اول جمع شده و باکتری های متانوژنیک، فرآیند متان زایی را در فاز بعدی انجام می دهند. این راکتورها در مقایسه با راکتورهای دیگر دارای فضای مرده کمتر هستند. این مزیت سبب ساخت و تولید راکتورهای پیشرفته دیگری مانند راکتورهای بی هوازی چند مرحله ای، راکتورهای بی هوازی با بستر لجن طبقه بندی شده با جریان رو به بالا و صافی بی هوازی مرحله ای شده است. تمام سیستم هایی که در بالا نام برده شد، توانایی مناسبی در تصفیه پساب های صنعتی از خود نشان داده اند.

فصل اول- بررسی پسابها و آلاینده های موجود در آن

تولید پسماند در هر جامعه هم بصورت مایع و هم بصورت جامد می باشد. بخش مایع آن، یعنی پساب، اساساً آب مصرفی جامعه بوده که به خاطر مصارف مختلف آلوده گشته است. پساب را می توان ترکیبی از مایع یا آب آلوده ای که از مناطق مسکونی، آموزشی و یا تاسیسات تجارتي و صنعتی تولید شده و احتمالاً آب های زیرزمینی، آب های سطحی و سیلابها دانست. در صورت نگه داری پساب خام، تجزیه مواد آلی درون آن باعث تولید گازهای بد بو می شود. پساب محتوی مواد سمی و همچنین مواد غذایی غیر آلی است که می تواند باعث تحریک رشد و نمو گیاهان آبی گردد. در نتیجه، جمع آوری سریع و بدون اشکال پساب از منابع تولید و سپس تصفیه و دفع آن، نه تنها مطلوب بوده بلکه در جوامع صنعتی ضروری است.

۱-۱- آلاینده های پسابها

مشخصات پساب های صنایع، از فرآیند تولید تاثیر به سزایی می پذیرد. در یک پساب صنعتی ممکن است صدها و یا هزاران نوع ترکیب شیمیایی وجود داشته باشند، مهم ترین عوامل آلوده کننده ای که بر روی پسابها تاثیر می گذارند در جدول ۱-۱ گنجانده شده اند. استانداردهای تصفیه ثانویه پساب، در ارتباط با دفع مواد آلی قابل تجزیه بیولوژیکی، مواد جامد معلق و عوامل بیماری زا می باشند. بسیاری از استانداردهایی که اخیراً وضع شده اند، از سخت گیری بیشتری برخوردار بوده و در ارتباط با حذف مواد مضر غیر آلی و حذف بهتر مواد آلی می باشند. در صورت لزوم استفاده مجدد از پساب، استانداردها طبیعتاً شامل شرایطی برای دفع مواد آلی مقاوم (غیر قابل تصفیه)، فلزات سنگین و در مواردی مواد جامد غیر آلی و محلول، خواهند بود.

جدول ۱-۱ مهمترین آلوده کننده‌هایی که بر روی تصفیه پساب تاثیر می‌گذارند.

آلوده کننده‌ها	دلیل اهمیت
مواد جامد معلق	در صورت تخلیه پساب تصفیه نشده به محیط آبی، مواد جامد معلق می‌توانند سبب تولید لجن و ایجاد شرایط بی‌هوای گردند.
مواد آلی قابل تجزیه بیولوژیکی	این مواد که اساساً از پروتئین‌ها، هیدراتهای کربن و چربیها و مواد آلی قابل تجزیه بیولوژیکی تشکیل شده‌اند بر حسب BOD (اکسیژن مورد نیاز بیوشیمیایی) اندازه می‌گیرند. اگر این گونه مواد را بدون انجام تصفیه در محیط تخلیه نمایند، تثبیت بیولوژیکی آنها باعث ایجاد نقصان در منابع طبیعی اکسیژن و تولید شرایط گندیدگی می‌شود.
عوامل بیماری زا	بیماری‌های مسری می‌توانند از طریق موجودات بیماری زای درون پساب، منتقل شوند.
مواد غذایی غیر آلی	نیتروژن و فسفر، همراه با کربن از مواد غذایی غیر آلی بوده که برای رشد بیولوژیکی لازم می‌باشند اگر این گونه مواد به درون محیط‌های آبی تخلیه شوند باعث رشد گیاهان آبی نامطلوب شده و در صورت تخلیه فروان در زمین باعث ایجاد آلودگی در آبهای زیر زمینی شوند.
مواد آلی مقاوم	این مواد با روش‌های عادی تصفیه، تجزیه نمی‌شوند. مواد فعال سطحی، فنول‌ها و سموم دفع آفات نباتی از این جمله می‌باشند.
فلزات سنگین	فلزات سنگین معمولاً از طریق فعالیت‌های تجاری و صنعتی به پساب افزوده شده که باید آنها را حذف نمود.
جامدات محلول غیر آلی	مواد غیر آلی مانند کلسیم، سدیم و سولفات در اثر مصرف آب به پساب افزوده شده و در صورت استفاده مجدد از پساب باید حذف شود.

۱-۲- مطالعه خواص پساب

شناخت طبیعت و ماهیت پساب برای طرح و بکارگیری تاسیسات جمع‌آوری، تصفیه و دفع پساب و نیز حفظ کیفیت محیط به طریق علمی، ضروری می‌باشد. مطالعه خواص پساب به منظور تعیین مشخصه‌های فیزیکی، شیمیایی، پساب و غلظت اجزاء تشکیل دهنده پساب و بهترین روش کاهش غلظت مواد آلوده موجود در پساب، صورت می‌پذیرد. روشهای

نمونه‌گیری از پساب، متدهای تجزیه و تحلیل نمونه‌ها و مطالب مورد استفاده برای ارائه نتایج حاصله در این قسمت توضیح داده شده‌اند.

۱-۲-۱- ترکیب پساب

منظور از ترکیب، مقادیر حقیقی اجزاء فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی موجود در پساب می‌باشند. در این قسمت ارقام و اطلاعات مربوط به اجزاء پساب جمع‌آوری می‌شود. این مبحث همچنین شامل لزوم تعیین دقیق تر مشخصات پساب و میزان مواد معدنی موجود در اثر مصرف آب، خواهد بود.

۱-۲-۲- مشخصات فیزیکی پساب

مهمترین مشخصه فیزیکی پساب، کل مقدار مواد جامد بوده که شامل مواد شناور، مواد معلق، مواد کلوئیدی و مواد محلول می‌باشد. سایر مشخصات فیزیکی پساب شامل بو، دما و رنگ می‌باشد. در این قسمت کل مقدار مواد جامد بررسی می‌شود.

۱-۲-۲-۱- کل مواد جامد

در تجزیه و تحلیل‌ها، مجموع مواد جامد درون پساب به آن دسته از موادی اطلاق می‌شود که پس از تبخیر پساب در دمای ۱۰۳ تا ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد، باقی بماند. موادی که دارای فشار بخار قابل توجهی در این دما باشند، در طول تبخیر از بین رفته و به عنوان مواد جامد تلقی نخواهد شد. مجموع مواد جامد یا رسوبات باقی مانده حاصل از تبخیر را می‌توان با عبور حجم معینی از پساب از میان صافی، به دو گروه مواد جامد معلق و مواد جامد قابل صاف شدن طبقه‌بندی کرد. صافی‌ها را معمولاً بر اساس حداقل قطر مواد جامد معلق (یک میکرون) انتخاب می‌کنند. بخشی از مواد جامد معلق، شامل مواد قابل ته نشینی می‌باشند که در کف یک قیف مخروطی شکل (قیف‌ایمپروف)، طی ۶۰ دقیقه ته نشین شوند. مقدار مواد جامد قابل ته نشینی می‌تواند مقیاسی تقریبی برای اندازه‌گیری میزان تولید لجنی باشد که طی عمل ته نشینی از پساب جدا خواهد شد. بخش مواد جامد قابل صاف شدن شامل مواد جامد کلوئیدی و مواد جامد محلول می‌باشد. قسمت کلوئیدی این مواد شامل ذرات ریز با قطر تقریبی ۱ میلی‌میکرون تا ۱ میکرون است. مواد جامد محلول شامل یونها و مولکول‌های آلی و غیرآلی بوده که به صورت محلول حقیقی در آب موجودند. بخش مواد کلوئیدی را نمی‌توان توسط عمل ته نشینی جدا نمود. عموماً برای جدا نمودن این ذرات معلق استفاده از انعقاد یا اکسیداسیون بیولوژیکی، الزامی می‌باشد. هر گروه از این مواد را می‌توان بعداً بر اساس فراریت آنها در دمای ۶۰۰ درجه سانتی‌گراد، طبقه‌بندی کرد. بخش مواد آلی در این دما اکسید شده و به صورت گاز آزاد خواهد شد و بخش مواد غیر آلی به صورت خاکستر باقی می‌مانند. بنابراین، عبارات مواد جامد معلق فرار و مواد جامد معلق ثابت به ترتیب مربوط به مواد آلی و مواد غیر آلی (یا معدنی) درون پساب می‌شوند. در دمای ۶۰۰، تجزیه نمکهای غیر آلی فقط محدود به تجزیه کربنات منیزم شده که در دمای ۳۵۰ درجه به اکسید منیزیم و دی‌اکسید کربن تجزیه می‌شود. کربنات کلسیم، جزء عمده نمکهای غیر آلی، تا دمای ۸۲۵ درجه ثابت می‌ماند. تجزیه و تحلیل مواد فرار معمولاً برای سنجش ثبات بیولوژیکی لجن پساب بکار می‌رود.

۱-۲-۲-۲- پساب و ترکیبات آلی

در پساب با شدت و غلظت متوسط، حدود ۷۵ درصد از مواد جامد معلق و ۴۰ درصد از مواد جامد قابل صاف شدن، آلی می‌باشند. اینگونه مواد جامد از گیاهان و حیوانات و فعالیت‌های انسان در ارتباط با سنتز مواد آلی ناشی می‌شوند. ترکیبات آلی عموماً از ترکیب کربن، هیدروژن و اکسیژن و در برخی موارد نیتروژن، تشکیل می‌یابند. سایر عناصر مهم مانند گوگرد، فسفر و

آهن نیز ممکن است در این ترکیبات موجود باشند. انواع اصلی مواد آلی موجود در پساب را پروتئین‌ها (۴۰ تا ۶۰ درصد)، هیدرات‌های کربن (۲۵ تا ۵۰ درصد) و چربی‌ها و روغن‌ها (۱۰ درصد) تشکیل می‌دهند. پروتئین‌ها از اجزای اصلی موجودات زنده حیوانی هستند، مقدار آنها در گیاهان بسیار کمتر است. کلیه مواد غذایی خام حیوانی و گیاهی حاوی پروتئین می‌باشند. مقادیر موجود از درصد خیلی کم در میوه‌های آبدار مانند گوجه‌فرنگی و بافت‌های چربی گوشت تا درصد خیلی زیاد در لوبیا و گوشت بی چربی، متغیر هستند. پروتئین‌ها، دارای ساختمان شیمیایی پیچیده و نا پایدار بوده و به طرق گوناگون تجزیه می‌شوند. بعضی از آنها در آب محلول بوده و بعضی دیگر نامحلولند. ساخت شیمیایی پروتئین‌ها شمال ترکیب یا ارتباط تعداد بسیار زیادی از اسیدهای آمینه می‌باشند. وزن مولکولی پروتئین‌ها بسیار زیاد بوده که دامنه آن از ۲۰ تا ۲۰۰۰۰ میلیون متغیر است. کلیه پروتئین‌ها دارای کربن هستند که در ترکیبات آلی مشترک بوده، ضمناً دارای هیدروژن و اکسیژن نیز می‌باشد. بعلاوه به عنوان مشخصه بارزشان، اینگونه مواد دارای مقدار نسبتاً زیاد و ثابتی از نیتروژن هستند (۱۶ درصد). در بسیاری از موارد گوگرد، فسفر و آهن نیز جزو این اجزا خواهند بود. اوره و پروتئین‌ها منابع اصلی نیتروژن درون پساب را تشکیل می‌دهند. اگر مقدار پروتئین‌ها زیاد باشد، پساب برای ایجاد بوهای زننده ناشی از تجزیه مواد پروتئینی مستعد می‌باشد. هیدرات‌های کربن در طبیعت به مقدار زیاد یافت می‌شوند. هیدرات‌های کربن شامل قند خوراکی، نشاسته، سلولز و بافت‌های چربی بوده که همگی در پساب موجود می‌باشند. هیدرات‌های کربن از کربن، هیدروژن و اکسیژن تشکیل شده‌اند. هیدرات‌های کربن معمول، دارای شش یا مضربی از شش اتم کربن در یک مولکول بوده و نسبت اتم‌های هیدروژن و اکسیژن آن همانند آب است. بعضی از هیدرات‌های کربن خصوصاً قندهای خوراکی در آب محلول می‌باشند و بعضی همانند نشاسته، نامحلولند. قندها میل به تجزیه دارند. آنزیم‌های برخی از باکتری‌های و مخمرها باعث انجام تخمیر و ایجاد الکل و دی‌اکسید کربن در قندها می‌شوند. از سوی دیگر، نشاسته‌ها بسیار پایدار تر بوده ولی توسط فعالیت‌های میکروبی همانند اسیدهای معدنی رقیق به قند تبدیل می‌شوند. از نقطه نظر حجم و اندازه و مقاومت در مقابل تجزیه، سلولز مهمترین هیدرات کربنی است که در پساب یافت می‌شود. چربی‌ها و روغن‌ها سومین جزو اصلی مواد غذایی هستند، عبارت گریس که معمولاً مورد استفاده قرار می‌گیرد، شامل چربی‌ها، روغن‌ها، موم‌ها و دیگر اجزا مربوطه در پساب می‌شود. چربی و روغن، ترکیبات (استرها) الکل یا گلیسرول (گلیسرین) با اسیدهای چرب هستند. گلیسریدهای اسیدهای چرب را که در دمای متعارف مایع بوده، روغن، و آنهایی که جامد هستند، چربی می‌نامند. این دو دسته کاملاً مشابه هم بوده و از نظر شیمیائی دارای کربن، هیدروژن و اکسیژن در نسبت‌های متفاوت می‌باشند. نفت سفید و روغن چربکاری و روغن جاده سازی از نفت خام و قطران زغال سنگ مشتق شده و ضرورتاً دارای کربن و هیدروژن می‌باشند. این روغن‌ها اغلب از اماکنی مانند مغازه‌ها، گاراژها و خیابانها وارد شبکه پساب می‌شوند. اگر چه بخشی از روغن‌ها همراه با مواد جامد به لجن افزوده می‌شوند، ولی اکثر آنها بر روی پساب شناور می‌باشند. به نسبت بیشتری از چربی‌ها، روغن‌ها، و صابونها، روغن‌های معدنی تمایل به پوشاندن سطوح را دارند اینگونه ذرات در اعمال بیولوژیکی تداخل نموده و باعث ایجاد مشکلاتی در نگهداری از سیستم می‌شوند.

۳-۱- برخی آلاینده‌ها (مواد فعال سطحی، فنول‌ها و ترکیبات آلی کمیاب)

مواد فعال سطحی^۱ مولکول‌های آلی بزرگی هستند که به مقدار کم در آب حل شده و باعث ایجاد کف در تصفیه‌خانه‌های پساب و آبهای سطحی می‌شوند. این‌گونه مواد میل به تجمع در محل تماس آب و هوا دارند، در طول هوادهی پساب، این ترکیبات بر روی سطح حباب‌های هوا گرد آمده و کف بسیار پایداری را ایجاد می‌کنند. قبل از سال ۱۹۶۵، نوعی از مواد فعال سطحی که در مواد پاک کننده مصنوعی بکار می‌رفت، (آلکیل-بنزن-سولفونیت) ABS نام داشت. که بخصوص بخاطر مقاومت

در برابر اعمال بیولوژیکی بسیار مشکل بر انگیز بود. بر اساس مصوبه سال ۱۹۶۵ ABS جای خود را به ماده دیگری بنام LAS^۲ داد که قابل تجزیه بیولوژیکی می‌باشد. چون مواد فعال سطحی اساساً از مواد پاک-کننده مصنوعی حاصل می‌شوند، مشکل ایجاد کف تا حد بسیار زیادی بر طرف شده است. اندازه‌گیری مقدار اینگونه مواد با سنجش میزان تغییر رنگ یا مایع استاندارد "آبی‌متیلین" انجام می‌شود. نام دیگر مواد فعال سطحی، ماده موثر بر روی آبی متیلن است.

فنول‌ها و دیگر مواد آلی کمیاب نیز از اجزاء مهم پساب هستند. فنول‌ها در مزه آب آشامیدنی، بخصوص هنگامی که آب تحت عمل کلر زنی قرار گرفته باشد، اشکلاتی ایجاد می‌کنند. این مواد در درجه اول بر اثر فعالیت‌های صنعتی تولید شده و از طریق تخلیه پسابی که دارای فضولات صنعتی است راه خود را به آبهای سطحی باز می‌کند. فنول‌ها می‌توانند، تا غلظت ۵۰۰ mg/L بطور بیولوژیکی اکسید شوند. ترکیبات آلی کمیاب مانند سموم دفع آفات، علف کش‌ها و دیگر مواد شیمیایی زراعتی، برای اکثر گونه‌های زیستی سمی بوده و می‌توانند یکی از آلوده‌کننده‌های مهم درون آبهای سطحی قلمداد شوند. این مواد از طریق آبهای سطحی زمین‌های زراعتی، زمینهای سست و پارکها می‌توانند وارد آنها شوند. این مواد شیمیایی می‌تواند باعث مرگ ماهی‌ها، آلوده کردن گوشت ماهی‌ها (ونتیجتاً) کاهش ارزش آن بعنوان یک منبع غذایی و آسیب رساندن به منابع آب مصرفی گردد. غلظت این مواد کمیاب توسط روش استخراج به کمک کربن-کلروفرم سنجیده شده که با عبور نمونه آب از یک ستون کربن فعال و سپس استخراج اجزا آلوده از کربن توسط کلروفرم، باعث جدا ساختن این اجزا از آب می‌شود. سپس می‌توان کلروفرم را تبخیر کرده و ذرات آلوده را وزن نمود. سموم دفع آفات با غلظت یک قسمت در میلیارد (PPb) و کمتر را می‌توان به دقت زیاد توسط چندین روش از جمله گاز کروماتوگرافی و جذب الکترونی یا Coulomrtric detectors تعیین کرد.

۴-۱- مشکلات پساب‌های صنعتی

در طول ۲۰ تا ۳۰ سال گذشته تعداد صنایعی که پساب‌های خود را در شبکه پساب خانگی تخلیه می‌کنند، به طور فزاینده‌ای، افزایش یافته است. به خاطر اثرات سمی ناشی از وجود این پساب‌ها، مسئله اصلی ترکیب پساب صنعتی و پساب خانگی، مجدداً مورد ارزیابی قرار گرفته است. در بسیاری از جوامع، پساب‌های صنعتی در تأسیسات جداگانه‌ای تصفیه شده و یا قبل از تخلیه در شبکه پساب شهری به نحوی که اثرات زیان آور خود را از دست دهند، تحت تصفیه مقدماتی قرار می‌گیرند.

۵-۱- تصفیه پساب

پسابی که از شهرها و قصبات جمع‌آوری می‌شود، نهایتاً باید به آب‌های موجود و یا به زمین باز گردد. باید در هر حالت به این سوال پاسخ داده شود که چه مواد آلوده کننده‌ای در پساب و به چه مقدار باید حذف شود تا سلامت محیط حفظ گردد، این عمل مستلزم بررسی شرایط و نیازهای محلی، همراه با کاربرد اطلاعات علمی و قضاوت مهندسی بر اساس آخرین تجارب و رعایت شرایط و مقررات ایالتی و کشوری می‌باشد.

۱-۵-۱- تاریخچه

اگر چه از زمانهای قدیم به جمع‌آوری آبهای سطحی و زهکشی مبادرت ورزیده شده است، ولی جمع‌آوری پساب به اوایل قرن ۱۸ میلادی مربوط می‌شود. تصفیه اصولی پساب از اواخر قرن ۱۸ و اوایل قرن ۱۹ میلادی آغاز شد. در نیمه دوم قرن نوزدهم با تکامل تئوری میکروبی توسط Koch و Pasteur عصر جدیدی در زمینه بهداشت آغاز گشت. قبل از این تاریخ، اثر آلودگی در ایجاد بیماری‌ها ناشناخته بوده و از علم در حال تکامل میکروبی‌شناسی نیز برای تصفیه کمتر استفاده می‌شد. در

اواخر قرن ۱۸، در آمریکا، بخاطر عدم وجود مشکل تخلیه پساب‌ها در آنها (مانند اروپا و به خاطر وجود زمین‌های وسیع و مناسب برای تخلیه) چندان اهمیتی به تصفیه پساب داده نمی‌شد. در اوایل قرن نوزدهم، توجه به امر بهداشت باعث شد تا نیاز به اتخاذ تصمیمات موثر در زمینه پساب بیشتر احساس شود. عدم توانایی در فراهم آوردن محوطه مساعد کافی برای تخلیه پساب تصفیه نشده در زمین، به ویژه در شهرهای بزرگ، باعث رو آوردن به روش‌های متمرکزتری برای تصفیه شد.

۲-۵-۱- وضعیت فعلی

روش‌های مختلفی برای تصفیه پساب وجود دارد که همه‌این روش‌ها به سه شکل عمده فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی تقسیم می‌شوند.

روش‌هایی از تصفیه که در آن کاربرد اعمال فیزیکی بیشتر بوده به عنوان روش‌های فیزیکی تصفیه (unit operation) و روش‌هایی که در آن حذف مواد آلوده توسط واکنش‌های شیمیایی و بیولوژیکی صورت می‌گیرد، به عنوان روش‌های شیمیایی و بیولوژیکی تصفیه (unit processes) شناخته شده‌اند. در حال حاضر این دو روش با هم تلفیق شده و مراحل تصفیه مقدماتی، ثانویه و مرحله ثالث (تصفیه پیشرفته) را تشکیل می‌دهند. در تصفیه مقدماتی، روش‌های فیزیکی، مانند آشغال‌گیری و ته نشینی برای جدا نمودن مواد شناور و مواد جامد قابل ته‌نشینی که در پساب یافت می‌شوند، مورد استفاده قرار می‌گیرند. در تصفیه ثانویه، از روش‌های بیولوژیکی و شیمیایی برای حذف اکثر مواد آلی بهره گرفته می‌شود و در مرحله سوم تصفیه، از روش‌های تکمیلی فیزیکی و شیمیایی برای حذف سایر مواد تشکیل دهنده، مانند نیتروژن و فسفر که در مرحله ثانویه حذف نشده‌اند، استفاده می‌شود. در روش‌های تصفیه پساب به کمک زمین روش‌های فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی تصفیه، ترکیب شده و پس‌آبی با کیفیت مشابه تصفیه پیشرفته پساب به وجود می‌آید.

۶-۱- مراحل و اهداف تصفیه

در حال حاضر، اغلب روش‌هایی که برای تصفیه پساب مورد استفاده قرار می‌گیرند، ناشی از تحقیقات جامع و پی‌گیر می‌باشند. در نتیجه تغییرات فراوانی در این امر صورت گرفته و روش‌های جدیدی ابداع گشته و نیاز بیشتری به در بر گرفتن شرایط استاندارد محیط درباره آب‌های جاری احساس شده است. علاوه بر تکمیل روش‌های مناسب تصفیه، طرح‌ها و فنون جدید تصفیه نیز مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. سیستم‌های تصفیه پساب به کمک زمین و روش‌هایی که مستلزم استفاده از گیاهان آبی می‌باشند، از این جمله هستند. علاوه بر امر تصفیه، از گیاهان آبی برای گرفتن انرژی خورشیدی و استفاده از مواد غذایی پساب بهره‌برداری می‌شود. توان ایجاد پروتئین‌های مفید حیوانی و گیاهی یکی دیگر از امتیازات احتمالی استفاده از چنین سیستم‌هایی است. ایده انگل زدایی، اگر چه جدید نمی‌باشد، مجدداً مورد بررسی قرار گرفته است. این ایده ۳۰ سال قبل در لوس آنجلس و اخیراً در پروتلند و در شرق ماساچوست بکار گرفته شده است. در عمل، تصفیه خانه‌های کوچک در داخل یک سیستم واقع شده و به نحوی طراحی شده‌اند، که اساساً به تصفیه پساب شهری می‌پردازند. پساب تصفیه خانه مجدداً در محل مورد استفاده قرار گرفته و یا در محیط تخلیه می‌گردد. مواد جامد بیولوژیکی حاصل از تصفیه را می‌توان طی مراحل برای بارگیری مواد غذایی مورد استفاده قرار داده و یا به شبکه پساب خام بازگرداند. اخیراً بررسی‌هایی به منظور تعیین ارتباط، بین طرح سیستم‌های جمع‌آوری و تصفیه پساب صورت گرفته است. هنگامی که پساب توسط شبکه جمع‌آوری انتقال یافت، تحت واکنش‌های بیولوژیکی و شیمیایی قرار می‌گیرد. ماهیت این واکنش‌ها به مقدار زیاد، به طرح سیستم جمع‌آوری بستگی دارد. پیش بینی می‌شود در آینده، هنگامی که اهمیت این واکنش‌ها در رابطه با تصفیه پساب بیشتر شناخته شد، طرح سیستم‌های جمع‌آوری پساب و تأسیسات تصفیه خانه بیش از گذشته با یکدیگر ارتباط داشته باشد.

فصل دوم: تصفیه بیولوژیکی

امروزه برای تصفیه پساب‌های صنعتی که باعث آلودگی می‌شود استفاده از بیوراکتورها افزایش پیدا کرده است. بیوراکتورها با استفاده از فرآیندهای بیولوژیکی می‌توانند در تصفیه پساب‌های صنعتی مورد استفاده قرار بگیرند.

هدف از تصفیه بیولوژیکی پساب‌های صنعتی، حذف مواد محلول و کلوئیدی غیرقابل ته نشینی و تثبیت مواد آلی می‌باشد. برای ایجاد یک چنین فرآیند طبیعی در یک زمان محدود و معقول، تعداد زیادی میکروارگانیسم‌ها قابل دسترس در یک مخزن نسبتاً کوچک (راکتور) لازم است. تقریباً هر نوع پسابی را می‌توان با طراحی مناسب و کنترل زیست محیطی به روش بیوتکنولوژی تصفیه نمود. در واقع سیستم‌های تصفیه بیولوژیکی برای بقا و ماند جرم زیاد و فعال باکتریایی در داخل سیستم طراحی می‌شوند. با آنالیز مناسب و کنترل عوامل محیطی، بسیاری از پساب‌ها قابل تصفیه بیولوژیکی می‌باشند. در این فصل ضمن پرداختن به روش‌های تصفیه بیولوژیکی، انواع بیوراکتورهای تصفیه پساب‌های صنعتی از لحاظ فرآیند، راندمان، هزینه اقتصادی و... مورد بررسی قرار گرفته شده است. عملیات تصفیه بیولوژیکی پساب صنعتی معمولاً در سه مرحله اجرا می‌شود:

- مرحله مقدماتی: که شامل فیلتراسیون و آشغال‌گیری و جداسازی مواد معلق و جامد در پساب می‌باشد.

- مرحله ثانویه: که اصلی‌ترین مرحله تصفیه می‌باشد که در حوضچه هوادهی به عنوان یک راکتور کلیه واکنش‌های شیمیایی تجزیه مواد آلی با استفاده از باکتری‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد.

- مرحله نهایی: که شامل زلال‌سازی، نیترات زدایی، ضد عفونی و گذراندن پساب از صافی برای ارسال نهایی به رودخانه و یا استفاده مجدد پساب تصفیه شده می‌باشد.

۲-۱- تقسیم بندی فرآیندهای تخمیری

هدف اصلی در بسیاری از فرآیندهای بیوتکنولوژی، کشت میکروارگانیسم‌ها در حجمی بزرگ به منظور به دست آوردن اجسام سلولی و با متابولیت‌های مفید آنها یا پروتئین‌هاست. کشت میکروپها در مقیاس چنین وسیعی را غالباً تحت عنوان تخمیرهای صنعتی می‌نامند.

صرفه نظر از نوع تخمیر، فرآیندهای تخمیری به طور کلی به مراحل زیر تقسیم می‌شود:

الف - فرآیندهای بالادستی

- انتخاب میکروارگانیسم صنعتی
- انتخاب محیط کشت باکتری
- تنظیم ترکیب محیط کشت برای مرحله توسعه مایه تلقیح و تخمیر
- سترون سازی محیط و لوازم کشت
- توسعه مایع تلقیح مناسب

ب- رشد میکروارگانیسم یا کشت سلول به منظور تولید محصول با توجه به شرایط تعیین شده قبلی

- کنترل فرآیند در حین تخمیر
- انتخاب زمان مناسب برای خاتمه تخمیر در شرایط غیر مداوم
- حفظ شرایط سترون
- فراهم آوردن مواد افزودنی در حین تخمیر

ج- فرآیند پایین دستی

- جداسازی محیط زیستی

- تخریب دیواره سلولی برای آزادسازی محصولات درون سلولی
- تغلیظ محصول
- خالص سازی محصول از بخش مایع با روش های گوناگون
- کنترل کمی و کیفی پساب
- تصفیه پساب

۲-۲- طبقه بندی روشهای تصفیه بیولوژیکی

تصفیه بیولوژیکی پسابهای صنعتی متضمن شرایط، پیچیدگی ها و مراحل مختلفی است. لیکن در یک بیان ساده روشهای تصفیه بیولوژیکی را می توان بر اساس وابستگی میکروارگانیسمها به اکسیژن طبقه بندی کرد :

- روش هوازی : که در آن تثبیت مواد زاید (تجزیه مواد آلی) به وسیله میکروارگانیسمهای هوازی و باکتریهای اختیاری (هوازی- بی هوازی) انجام می گیرد.

- روش بی هوازی : که در آن میکروارگانیسمهای بی هوازی و اختیاری دخالت دارند.

- روش هوازی - بی هوازی : که در آن هر سه دسته میکروارگانیسمهای هوازی و بی هوازی و دورزیستی فعالیت دارند.

روش های متداول و مدرن تصفیه پساب، معمولاً در قالب فرآیندهای هوازی و بی هوازی جای می گیرند. در چند دهه گذشته، سیستم های مختلف هوازی و بی هوازی به منظور تصفیه پسابهای صنعتی مورد ارزیابی قرار گرفته و مزایا و معایب هر کدام سنجیده شده است. بروز بحران انرژی در جهان در اوایل دهه پنجاه شمسی باعث شد محققین به استفاده از سیستم های بی هوازی بیشتر توجه کنند، زیرا در این سیستمها بر خلاف روش هوازی که معمولاً به انرژی زیادی جهت هواددهی و انتقال اکسیژن احتیاج دارند، انرژی کمتری مصرف گردیده و از طرفی متان تولید شده طی هضم بی هوازی می تواند به عنوان منبع انرژی مورد استفاده قرار گیرد. از طرفی در فرآیندهای بی هوازی مقدار تصفیه پساب مقدار کمی از لجن تثبیت شده در مقایسه با فرآیندهای هوازی تولید میشود زیرا قسمت اعظم مواد آلی آن تبدیل به گاز متان می گردد. در واقع تولید لجن کمتر و امکان عملکرد متناوب لجن با غلظت بیشتر نسبت به سیستم های هوازی از خصوصیات مهم سیستم های هوازی است که در بسیاری از موارد تصفیه پسابهای صنعتی با درجه آلودگی کم و دمای پایین، فرآیندهای بی هوازی به خوبی می توانند به کار گرفته شوند.

۱-۲-۲- تصفیه هوازی پساب

در این روش عامل اصلی انجام فرآیندها، باکتریهایی است که به وسیله هوا تغذیه شده و فرآیند با انجام عمل هواددهی همراه است. این فرآیندها به دوشکل رشد تعلیقی و رشد اتصالی باکتریها انجام می گیرد.

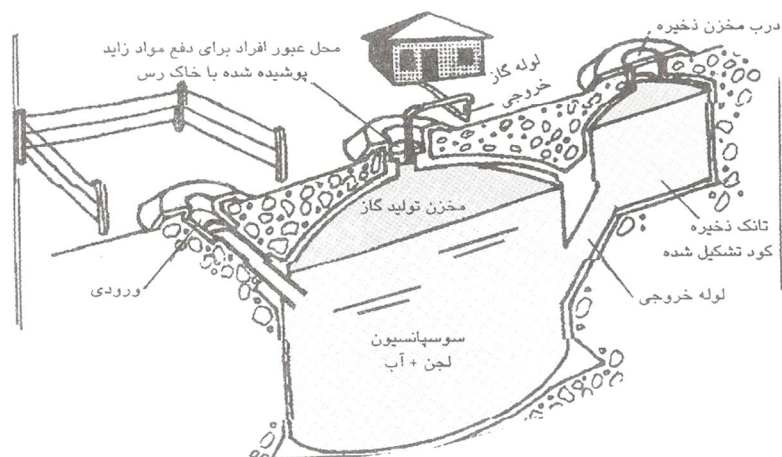
تصفیه به روش هوازی متعادل عبارت است از روش لجن فعال شده که عمدتاً در تصفیه پسابهای شهرهای بزرگ و پسابهای صنعتی مورد استفاده قرار می گیرند. در این روش دو کار اساسی صورت می گیرد :

۱- اکسیداسیون ترکیبات آلی کربن دار : که در این مرحله از نخستین لحظات کار باکتریها شروع شده و کربن موجود در ترکیبات ناپایدار آلی تبدیل به ترکیبات پایدار نظیر CO₂ شده و از حوزه عمل خارج می شود.

۲- اکسیداسیون ترکیبات آلی ازت دار : که در آن مواد آلی که دارای ازت می‌باشند، توسط باکتری‌ها به نیتراژها و نیتريت‌ها تبدیل می‌گردند.

۲-۲-۲- تصفیه بی‌هوازی پساب

در فرآیند تصفیه بی‌هوازی سعی بر این است که با استفاده از فرآیندهای زیستی مواد آلی را اکسید نموده و بخشی را به صورت دی اکسید کربن و بخش دیگر را به صورت مواد نامحلول و از طریق ته نشینی خارج نموده. درست است که این روش احتیاجی به هوادهی نداشته و حتی به عنوان محصول متان و هیدروژن دی سولفید نیز تولید می‌نماید اما کندی روش، مشکلات کنترل و بازدهی کم در کنار تولید بوی نامطبوع باعث گردیده تا استفاده از روش‌های هوازی بیشتر گردد. ذکر این نکته لازم است که امروزه دانشمندان درصدد هستند تا با استفاده از همین خاصیت در تولید بیو گازهایی همچون متان در کشورهای که از نظر ذخایر گازی غنی نیستند استفاده نمایند. با توجه به اهمیت این موضوع، روش بی‌هوازی در فصل بعدی مورد بررسی قرار گرفته است. نمای کلی سیستم تولید بیو گازها در شکل ۱-۲ آورده شده است.

شکل ۱-۲ نمای کلی سیستم‌های تولید بیو گاز

معیار تقسیم بندی به روش هوازی و بی‌هوازی وابستگی میکروارگانیسم‌ها به اکسیژن میباشد. در تقسیم بندی معمول روش‌های مختلفی برای تصفیه بیولوژیکی مطرح است. سه روش بسیار معمول عبارت اند از:

۱- روش لجن فعال شده

۲- حوضچه هوادهی و گودالها

۳- فیلترهای نشت کننده

۲-۳- فرآیندهای مختلف تصفیه پساب‌های صنعتی

۲-۳-۱- فرآیندهای هوازی

این قسمت شامل فرآیند لجن فعال، فیلترهای چکنده، سیستم‌های PACT، راکتورهای بیوفیلمی متحرک، راکتورهای بسته‌ای مرحله‌ای و سیستم بیوراکتورهای غشایی می‌باشد.

۱-۱-۲-۳- فرآیندهای لجن فعال

این فرآیند یکی از متداولترین روش‌های تصفیه بیولوژیکی پساب می‌باشد که از اوایل قرن بیستم در اروپا و آمریکا به کار گرفته شده است و به دلیل کارایی بالا در شرایط مختلف محیطی و قابلیت حذف طیف وسیعی از مواد آلاینده موجود در پساب‌ها کاربرد گسترده‌ای در عرصه تصفیه بیولوژیکی پساب دارد. نامگذاری این فرآیند به لجن فعال به دلیل وجود توده میکروارگانیسم‌های فعال که قابلیت تثبیت پساب در شرایط هوازی را دارا هستند، می‌باشد. به دلیل اهمیت موضوع، در فصل سوم این فرآیند مورد بررسی قرار گرفته شده است. اصولاً هر عاملی که حالت سمی برای میکروارگانیسم‌ها داشته باشد یا به دلیلی عملکرد آنها را دچار توقف نماید عامل بازدارنده نام دارد.

مسمومیت باکتری‌ها ممکن است به دلیل یکی از عوامل زیر باشد:

۱- وجود مواد آلی نظیر فنول، فورفورال، هیدروکربن‌ها، سولفید هیدروژن و مواد آروماتیک

۱- ضرر ترکیبات سنگین

۲- غلظت خیلی زیاد مواد معدنی محلول.

بعضی از مواد نیز خاصیت تسریع‌کنندگی روی عملکرد لجن فعال دارند و بازدهی آن را بالا می‌برند. در نتیجه سرعت تصفیه پساب افزایش یافته و زمان ماند پساب در حوضچه هوادهی کاهش می‌یابد. به طور کلی مسائل و مشکلات موجود در خلال جداسازی جامدات لجن فعال در تصفیه خانه پساب عبارتست از:

۱- رشد پراکنده

۲- لخته‌های سرسوزنی

۳- بالکینگ غیر رشته‌ای

۴- بالکینگ رشته‌ای

۵- بالا آمدن لجن

۶- تولید کف

شایع‌ترین این مشکلات، بالکینگ لجن و عدم ته‌نشینی سریع لجن در حوضچه ثانویه می‌باشد که به دو نوع رشته‌ای و غیر رشته‌ای قابل تفکیک است. از جمله دیگر اشکالات این سیستم نیاز به دستگاه‌ها و انجام عمل پمپاژ جهت بازگشت لجن و کم بودن مقاومت سیستم در مقابل بارهای هیدرولیکی لحظه‌ای و... را نام برد. برای رفع این اشکالات که اکثراً به دلیل پراکندگی میکروارگانیسم‌ها در داخل محلول راکتور به وجود می‌آید اخیراً استفاده از سیستم‌های بستر ثابت مورد توجه قرار گرفته است.

۱-۲-۳-۲- فیلترهای چکنده

فیلترهای چکنده از جمله سیستم‌های متداول تصفیه با بستر ثابت می‌باشند. نوع جریان در چنین سیستم‌هایی لوله‌ای می‌باشد. هر چند چنین جریانی با توجه به آن که واکنش‌های بیولوژیکی اغلب از درجه مثبت بوده، سبب بالا رفتن راندمان می‌شود ولی از طرف دیگر جریان فوق در سیستم مسئله‌ای به وجود می‌آورد که راندمان بالای آن را تحت الشعاع قرار می‌دهد. اشکال حاصل از نوع جریان لوله‌ای در سیستم تصفیه پساب، وجود گرادیان غلظت سوبسترا در طول سیستم می‌باشد، به گونه‌ای که در قسمت ورودی پساب به علت بالا بودن غلظت خوراک، رشد میکرووب سریع و لایه‌های باکتری با ضخامت بیش تری تشکیل خواهد شد و این درحالی است که در قسمت خروجی به علت پائین بودن غلظت سوبسترا عملاً لایه باکتری رشدی

نخواهد داشت. بدین ترتیب در حالی که قسمت ورودی دچار انسداد و گرفتگی شده است قسمتی از سیستم خروجی بلا استفاده مانده است.

سیستم تانک هوادهی با بستر ثابت تلفیقی از دو سیستم با دو خصوصیت بارز (جریان کاملاً مخلوط) مشابه سیستم لجن فعال و بستر ثابت مشابه فیلترهای چکنده می‌باشد. وجود این دو خاصیت به طور همزمان در سیستم مورد بحث سبب برتری آن نسبت به سایر سیستم‌های متداول می‌شود به نحوی که محاسن سیستم‌های متداول را دارد و بسیاری از معایب در این سیستم تا حدودی اصلاح شده است. در این سیستم تغییرات در غلظت ورودی تأثیری بر سوبسترا خروجی در حالت یکنواخت نمی‌گذارد، این خصوصیت ناشی از متناسب بودن رشد میکروارگانیسم مربوطه با غلظت سوبسترای ورودی می‌باشد.

۳-۱-۲-۳- سیستم‌های PACT

در میان مشکلات حاصل از بکارگیری سیستم تصفیه لجن فعال در تصفیه پساب‌های صنعتی، کم بودن مقاومت آن در مقابل آلاینده‌های آلی دیرتجزیه پذیر را می‌توان نام برد. در این موارد اصلاح شیمی فیزیکی سیستم از طریق اضافه کردن پودر کربن فعال به تانک هوادهی لجن فعال، مورد توجه بسیاری از محققین بوده است. این عمل باعث جذب سطحی بیشتر آلاینده‌ها و تسریع رشد بیولوژیکی و در نتیجه حذف آلاینده‌ها می‌شود. در حقیقت توأم نمودن تصفیه شیمی فیزیکی، بیولوژیکی به عنوان مکمل یکدیگر، موجب بالا رفتن راندمان حذف آلاینده‌ها و حتی بهبود کیفیت ته نشینی لجن می‌شود. متأسفانه مشکلات عملیاتی، حاصل از به کارگیری سیستم فوق مانند گران بودن پودر کربن، جداسازی آن از لجن و احیا، مانع از بکارگیری این سیستم در تصفیه خانه‌های صنعتی ایران شده است. اخیراً اصلاح بیولوژیکی سیستم متداول لجن فعال، از طریق افزایش میکروارگانیسم‌های خاص به عنوان یک جایگزین مناسب و اقتصادی برای سیستم PACT می‌باشد.

۴-۱-۳-۲- راکتورهای بیوفیلیمی متحرک

مشخصه اصلی این راکتور رشد بیوفیلیم بر روی آکنه‌های کوچکی است که در مخزن هوادهی شناور می‌باشند. هوادهی در این سیستم‌ها به صورت حباب درشت انجام می‌شود که علاوه بر فراهم کردن مقدار اکسیژن لازم برای تجزیه بیولوژیکی و اکسیداسیون مواد آلی، اختلاط کافی را هم در راکتور ایجاد می‌کند. این روش به نوعی تلفیقی از روش لجن فعال و فیلتر بیولوژیکی می‌باشد. ایده اصلی در طرح این فرآیند این است که عملیات تصفیه پیوسته راکتور بیوفیلیمی بدون لخته سازی و امکان کانالیزه شدن جریان و تجمع لجن، با افت هیدرولیکی کم و سطح مقطع ویژه بالا برای رشد میکروارگانیسم‌ها باشد. اجزای حامل بیوفیلیم از جنس پلاستیک با دانسیته کمی کمتر از آب و به شکل استوانه‌های کوچک هستند. میزان آکنه‌ها در داخل راکتور بستگی به شدت آلودگی پساب ورودی و پارامترهای طراحی مثل زمان هیدرولیکی دارد که این امر باعث انعطاف زیادی در طراحی سیستم می‌شود. امکان استفاده از آکنه‌ها با سطح ویژه بالا، راه‌اندازی نسبتاً سریعتر، با کنترل آسان، عدم نیاز به جریان برگشتی، تولید لجن با خاصیت ته نشینی بالا، مقاوم بودن سیستم به شوک‌های آلی و حرارتی، قابلیت خوب در حذف بار آبی و همچنین نیتریفیکاسیون از جمله مواردی هستند که تحقیق در این زمینه را توجیه می‌کند.

۵-۱-۳-۲- راکتورهای بسته‌ای مرحله‌ای

این روش حالت اصلاح شده لجن فعال است. در راکتور بسته مرحله‌ای، پنج مرحله مجزا از یکدیگر تشخیص داده می‌شوند. مراحل راکتور شامل: ۱- فاز پر کردن ۲- فاز واکنش ۳- فاز ته‌نشینی ۴- فاز تخلیه ۵- فاز استراحت می‌باشد. در فاز پر کردن پساب وارد راکتور شده و در فاز واکنش پساب خام با توده بیولوژیکی تماس داده می‌شود و واکنش‌های لازم برای حذف آلاینده‌ها انجام می‌شود. در فاز ته نشینی در یک محیط کاملاً ایده‌آل توده بیولوژیکی و پساب تصفیه شده از هم جدا می‌شوند و در فاز تخلیه، پساب تصفیه شده از راکتور خارج می‌شود. و بنابر ضرورت در فاز استراحت بخشی از لجن اضافی دفع می‌شود.

از مزایای راکتورهای بسته مرحله‌ای می‌توان به هزینه احداث پائین، راهبری آسان، تحمل پذیری بالا، عدم نیاز به تانک ته نشینی ثانویه، عدم نیاز به سیستم برگشت لجن و... اشاره کرد. در تعریف این سیستم‌ها می‌توان گفت، آن چه را که لجن فعال در مکان انجام می‌دهد راکتور بسته مرحله‌ای در زمان قادر به انجام است.

۶-۱-۳-۲- سیستم بیوراکتورهای غشایی

سیستم‌های غشایی یک واحد مستغرق با فیلم ثابت به همراه سیستم هوادهی دیفیوژی است. محیط رشد باکتری‌ها در سیستم‌های غشایی از جنس پروپیلن یا پلاستیک از جنس پلی وینیل کلراید سخت به شکل ماتریکس بوده و داری سطح تماس بسیار بالا می‌باشد که باکتری‌ها به آن چسبیده و سریع رشد نموده و تشکیل فیلم ثابت را می‌دهند. به علت نگهداری غلظت بالای بیومس توسط غشا در سیستم‌های MBR، زمان ماند جامدات مستقل از زمان ماند هیدرولیکی است. غشاها از مواد آلی و غیرآلی ساخته می‌شوند. غشاهای مورد استفاده در تصفیه پساب معمولاً از جنس آلی هستند. دلایل استفاده وسیع از سیستم‌های غشایی در تصفیه پساب‌ها را می‌توان در موارد زیر خلاصه کرد: ۱- کیفیت ۲- پایداری (انرژی، مواد شیمیایی و مواد لجن حاصل) ۳- استفاده مناسب از فضای راکتور ۴- اثرات زیست محیطی (بو و سر و صدا) ۵- قابلیت اطمینان ۶- سطح هزینه‌ها. از مسائل مربوط به بهره برداری MBR می‌توان به مصرف انرژی و گرفتگی غشا اشاره نمود.

به طور خلاصه می‌توان پدیده گرفتگی در MBR را به دو گروه میکروگرفتگی (رسوب گذاری، گرفتگی بیولوژیکی، جذب سطحی / گرفتگی توسط مواد آلی، انسداد منافذ) و ماکروگرفتگی (تشکیل کیک روی سطح غشا، ورود انواع آشغال و...) تقسیم بندی کرد.

۲-۳-۲- فرآیندهای بی‌هوای

امروزه تصفیه بی‌هوای به عنوان یکی از ارزان ترین روش‌های تصفیه پساب مطرح است. در این بخش به بررسی مقدماتی بیوراکتورهای بی‌هوای می‌پردازیم. در فصل چهارم فرآیندهای بی‌هوای به تفصیل مورد بحث قرار گرفته‌اند. تنوع راکتورهای بی‌هوای بسیار زیاد بوده و از جمله مهم ترین یافته‌های تحقیقات در این زمینه، در سه دهه گذشته که به عنوان کاراترین و فنی ترین و در عین حال ساده ترین راکتورها معرفی شده است، راکتور UASB می‌باشد.

۱-۲-۳-۲- راکتورهای UASB

اساس کار این نوع راکتورها بر تشکیل گرانول استوار است. گرانول سازی لجن، یک فرآیند بیولوژیکی است که پارامترهای متفاوت و متنوعی در آن دخالت دارند به همین دلیل نظرات مختلفی در این رابطه ارائه شده است. فرضیه شیمی فیزیکی و فرضیه بیولوژیکی از جمله فرضیات مهم در توصیف چگونگی انجام فرآیند گرانول سازی می‌باشند. گرانول‌ها پس از تشکیل و و دانه بندی مناسب به عنوان سوپسترا استفاده می‌شوند. در شرایط مناسب گاز متان که محصول نهایی تصفیه بی‌هوای می‌باشد، توسط باکتری‌های متان ساز تولید می‌شود. در چنین شرایطی هر عاملی که تولید گاز متان را مختل سازد به عنوان یک عامل مزاحم در روند تصفیه پساب محسوب می‌شود. یکی از این عوامل یون سولفات می‌باشد که به وفور در بسیاری از پساب‌های صنعتی یافت می‌شود. با وجود یون سولفات در پساب و نفوذ آن به داخل گرانول‌ها، باکتری‌های احیا کننده سولفات فعال گشته و با باکتری‌های متان ساز برای گرفتن الکترون رقابت می‌کند. ثابت شده است که در رقابت بین این دو دسته باکتری، باکتری احیا کننده سولفات دارای ثابت سینتیکی پایینی بوده و می‌تواند الکترون را به طور مستقیم از هیدروژن، استات و مشتقات استات (مثل پروپیونات و بوتیرات) جدا کند. علاوه بر این احیا سولفات می‌تواند تولید سولفاید نماید که خود مانع فعالیت‌های باکتری‌های متان ساز می‌شود.

۲-۲-۳-۲- فیلتر بی‌هوای

یک فرآیند بستر ثابت است و قادر به ایجاد غلظت بالایی از بیومس در داخل راکتور است. معهدا به علت سرعت پایین مانع در این نوع فرآیند احتمال اینکه مشکلات اختلاط و مسدود شدن در چنین سیستم‌هایی پیش‌آید زیاد است.

۲-۳-۲-۳- راکتورهای بستر سیال

در راکتورهای بستر سیال به غلظت‌های بیومس بالاتری می‌توان دست یافت. زیرا ذرات جامد به کار برده شده در راکتور دارای سطح ویژه بزرگتری هستند. علاوه بر این در حالت سیالیت می‌توان به شرایط اختلاط بهتری در فاز مایع رسید. در حقیقت این سیستم‌ها بهترین پایداری و راندمان را دارا هستند. غلظت بالای بیومس تشکیل شده روی ذرات جامد در بسترهای سیال باعث می‌گردد تا بتوان مواد آلی را در زمان کوتاه تری تجزیه نمود و بدین ترتیب بر مشکل سرعت رشد پایین باکتری‌های بی‌هوازی فائق آمد. انبساط بستر که محل تجمع بیومس تولیدی است کمک می‌کند تا مشکلاتی نظیر مسدود شدن بستر که در سیستم‌های بستر ثابت متداول است، کاهش یابد و درجه اختلاط بالا باعث حذف مقاومت‌های انتقال جرم خارجی می‌گردد. هم چنین لایه میکروبی نیز که در اثر تنش بین ذرات جامد و مرگ و میر باکتری‌ها جدا می‌گردد و به شکل توده‌های میکروبی است خواص ته نشینی بهتری نسبت به باکتری‌های معلق منفرد دارد، لذا مشکلات مربوط به زلال سازی پساب خروجی نیز کاهش می‌یابد. پارامترهای مؤثر بر مرحله راه‌اندازی بیوفیلتر غیر هوازی عبارتند از دما، PH، کمیت و کیفیت لقاچ، زمان ماند هیدرولیکی، جریان برگشتی و

۲-۴- حوضچه‌های هوادهی و گودالها

حوضچه‌های هوادهی یا در یاچه‌های کم عمق اساساً فرآیندهای لجن فعال شده با هوادهی گسترش یافته می‌باشند معمولاً با بازگشت لجن و احتمالاً با معلق سازی کامل لجن در شرایط بی‌هوازی همراه می‌باشد. این فرآیند به جای فرآیند لجن فعال شده مخصوصاً در جاهاییکه زمین ارزان و در دسترس باشد، استفاده می‌شود. حوضچه‌های هوادهی و دریاچه‌های هوادهی مکانیکی باید اکسیژن مورد نیاز حل شده در جریان خروجی را فراهم کنند. در یک مدل خاص از هوادنده‌ها از روتورهایی با محورهای افقی تشکیل شده‌اند. انواع متفاوت از تجهیزات از معماری آهن گوشه^۳ بر روی روتور نصب می‌شود و همچنین موجب می‌شوند که آب به آرامی اطراف گودال جریان یابد. گودالها می‌توانند به صورت دوره‌ای در قسمت ورودی کار کنند. زمان اقامت چندین روز می‌باشد و عمق آب در حدود ۵ فوت می‌باشد. بنابراین زمین مورد نیاز در مقایسه با فرآیندهای تصفیه لجن فعال شده بزرگ می‌باشد. اقامت طولانی منجر به بازده پایین لجن می‌شود و همچنین رقت بیشتری از پساب ورودی را فراهم می‌کند، به طوری که بارهای شوک کمتر می‌شوند. اثر دیگر زمان اقامت بلند مدت اینست که دی نیتروفيکاسیون رخ می‌دهد. اگر چه خالص سازی آب از طریق آن پیشرفت می‌کند، آزاد سازی گاز منجر به ایجاد لجن رسوب نداده در بعضی از پساب‌ها می‌گردد. معمولاً نیتروفيکاسیون یا اکسیداسیون نیتريت‌ها کامل می‌شود اما در دی نیتروفيکاسیون مشکلی وجود ندارد، به خاطر اینکه امکان تغییر میزان اکسیژن ورودی از طریق تغییر دادن در میزان غوطه وری روتورها وجود دارد.

۲-۵- فیلترهای نشت کننده

در این روش پساب ورودی توسط توزیع کننده‌های چرخان به درون بستری از سنگریزه یا محیط پلاستیکی پوشیده با لجن میکروبی پخش می‌شود و توسط جریان طبیعی هوادهی می‌شود. بنابراین واژه فیلتر در اینجا بی‌مسمای می‌باشد. اکسیداسیون با تجزیه درون لجن رخ می‌دهد. مواد سلولی اضافی به طور مداوم توسط فرآیندهای هیدولیکی پاک می‌شوند یا به صورتی رشد می‌یابند که لایه‌ای ضخیم به وجود می‌آورند و شرایط بی‌هوازی را در نزدیکی سطح ایجاد می‌کنند که به طور

تناوبی منجر به ایجاد بافت مرده می‌شود. فیلترهای استاندارد با ظرفیت‌های استاندارد مثلاً ۴ میلیون گالن در روز به ازای واحد سطح عمل می‌کنند. فیلترهای با ظرفیت بالا در ۱۰ تا ۴۰ میلیون گالن در روز به ازای واحد سطح عمل می‌کنند. فیلترهای با محیط پلاستیکی نیازمند ۳۱ تا ۶۳ میلیون گالن در روز به ازای واحد سطح فقط برای مرطوب کردن پرکن‌ها می‌باشند و در ظرفیت‌های بسیار بالاتری کار می‌کنند. آنها بعضی اوقات فیلترهای ابر ظرفیت نامیده می‌شوند. کار قبلی از استفاده سنگ یا سرباره^۴ برای پرکردن فیلتر استفاده از مواد ارزان به حساب می‌آمد، اما دانسیته بالا بود. عمق کار لزوماً کم می‌باشد. معمولاً در گستره ۳ تا ۱۰ فوت قرار دارد. بنابراین زمان اوقات مایع و میزان خلوص پایین می‌باشد. خلوص بالاتر می‌تواند توسط بازگردانی آب بدست‌آید اما مساحت زمین و به دنبال آن هزینه افزایش خواهد یافت. بسترهای تجربی عمیق تر در برج‌هایی به ارتفاع ۷۰ فوت با گسترش محیط پلاستیکی فیلتر امکان ساخته شدن را دارند. محیط پلاستیکی در شکلهای مختلفی ساخته شده است، اما همه آنها میزان تخلخل بالایی دارند و ساختار نسبتاً باز دارند تا از مسدود شدن توسط بافت مرده میکروبی جلوگیری به عمل آید. بخشی از BOD که حذف می‌شود، به جرم‌سلولی^۵ تبدیل می‌شود که همراه با جریان خروجی خارج می‌شود. برای رسیدن به جریان خروجی با کیفیت بالایی جامدات میکروبی باید حذف شوند. از زلال کننده‌های متداول برای این کار استفاده می‌شود و لجن بدست آمده در این روش راحتتر از لجن بدست آمده از روش لجن فعال شده ته نشین می‌شود.

۶-۲- سایر روشهای تصفیه بیولوژیکی (دریاچه‌های بی‌هوازی یا استخرها، واحدهای تماس بی‌هوازی)

استخرهای بی‌هوازی واحدهای تثبیت پساب هستند که تفاوت قابل ملاحظه‌ای نسبت به استخرهای هوازی ندارند یا نسبت به استخرهای اکسیداسیون ندارند. مورد دومی کم عمق می‌باشد و در آن رشد خزه‌ای برای فتوسنتز انجام می‌گیرد تا شرایط واکنشهای هوازی را فراهم کند، اما ته آن یا بخش زیرین آن احتمالاً شرایط بی‌هوازی وجود دارد. استخرهای بی‌هوازی عمیق می‌باشند و در مورد پساب‌های با غلظت بالا به کار می‌روند که فتوسنتز یا نفوذ هوا در آن موثر نمی‌باشد. یک استخر بی‌هوازی خروجی خالصی را تولید نمی‌کند، اما پساب‌ها را در سرعت فضایی بالاتری نسبت به سیستم‌های هوازی تخریب می‌کنند. واکنشهای اولیه تبدیل ترکیبات کمپلکس دارنده اکسیژن به اسیدهای فرار می‌باشند و واکنش بعدی تولید متان می‌باشد. معمولاً جامدات ته نشین می‌شوند و به طور تناوبی انتقال داده می‌شوند. مدت عملیات در کوتاهترین مدت ۳ روز و در بلندترین مدت ۲۲۰ روز می‌باشد. فرآیند تماس بی‌هوازی قابل مقایسه با فرآیند لجن فعال شده باشد که دارنده واحد تماس، جدا کننده لجن و بازگردان می‌باشد. عملیات گاز زدایی برای حذف متان قبل از واحد جدا کننده لجن براب بهبود کارایی سیستم استفاده می‌شود. از آنجایی که فرآیندهای بی‌هوازی در دماهای بالاتر بهتر عمل می‌کنند این روش با پساب‌های گرم و پساب‌های تغلیظ شده‌ای که متان به اندازه کافی برای ایجاد گرما تولید می‌شود. بهتر سازگار می‌باشد. فرآیند تماس بی‌هوازی به طور گسترده‌ای کاربرد ندارد، اما روشهای طراحی منتشر شده‌اند.

فصل سوم : فرآیند لجن فعال

فرآیند روش لجن فعال شده^۶ یک روش بیولوژیکی هوازی برای تصفیه پساب‌های صنعتی می‌باشد و شامل زندگی میکروارگانیسم‌ها به همراه مواد آلی در یک محیط غنی از اکسیژن می‌باشد. میکروارگانیسم‌ها در فرآیند لجن فعال در یک محیط مایع و بطور کنترل شده نگهداری می‌شوند. همیشه متخصصین درصدد بوده‌اند تا بتوانند از باکتری‌ها نهایت استفاده را

1- Slag
2- Cell Mass
1- Activated sludge

برده و آنان را به صورت چرخه‌ای به کار ببرند که در سیستم لجن فعال این امر میسر گردیده است و امروزه غالباً از این سیستم استفاده می‌گردد. عبارت لجن فعال بیان‌کننده توده میکروبی است که می‌تواند عمل تصفیه را انجام دهد.

۱-۳- بررسی مکانیسم فرآیندهای لجن فعال شده

واکنش‌های شیمیایی که در طول تصفیه بیولوژیکی رخ می‌دهند، شامل بیوشیمی می‌باشد. علاوه بر این واکنش‌ها نیازمند مواد مغذی برای میکروارگانیسم‌ها می‌باشند و با مرگ میکروارگانیسم‌ها توسط مواد سمی و یا شرایط فراهم‌کننده نابودی، واکنش‌ها متوقف می‌شوند. خالص سازی آب عمدتاً نتیجه اکسیداسیون ترکیبات آلی به همراه رشد مواد سلولی یا پروتوپلاسم^۶ می‌باشد. این پروتوپلاسم خودشان به طور جزئی تجزیه زیستی می‌شوند. بنابراین نابودی و تخریب آلاینده‌های رودخانه‌ها کامل نمی‌شود، مگر آنکه مواد سلولی حذف شوند. این حذف و انتقال به طور جزئی می‌تواند توسط آنچه که تنفس درونزا^۸ یا متابولیسم نامیده می‌شود، تکمیل شود. که در فرآیند متابولیسم نیازهای انرژی سلولهای زنده، از طریق اکسیداسیون پروتوپلاسم‌های دیگر تامین می‌شود. معمولاً به طور متداول گفته می‌شود که بعد از اینکه میکروارگانیسم‌ها آلاینده‌ها را خوردند یکدیگر را می‌خورند، این فرآیند مواد مغذی را به درون آب رها می‌کند، که موجب تسریع فرآیند تولید مواد مغذی^۹ می‌شود. مواد سلولی به صورت لجن می‌باشند، و این لجن باید به روشهای دیگری حذف گردد. اما انتقال آن پر هزینه می‌باشد و هزینه‌های کلی باید در یک طراحی بهینه به کمتری حد برسد. واکنش کلی چه در شرایط هوازی و چه در شرایط بی‌هوازی به اکسیژن حل شده در آب بستگی دارد.

مکانیسم اصلی در فرآیند لجن فعال توسط واکنش‌های بیولوژیکی زیر نشان داده شده است:

همانگونه که در واکنش نشان داده شده است، مواد آلی (آلاینده‌ها) توسط میکروارگانیسم‌هایی حذف می‌شوند که در مراحل بعدی ته نشین شده و از سیستم خارج می‌گردند. اگر واکنش کامل شود میکروارگانیسم‌ها حذف شوند، آب تصفیه می‌شود که با کاهش PH به خاطر تشکیل CO_2 همراه می‌باشد و گرما ی آزاد شده ناچیز می‌باشد.

عملیات حذف آلاینده‌ها توسط این فرآیند، شامل مراحل زیر است :

۱- استفاده میکروارگانیسم‌ها از مواد آلی پیچیده، به عنوان ماده غذایی و در نتیجه تولید میکروارگانیسم‌های بیشتر (لجن فعال)

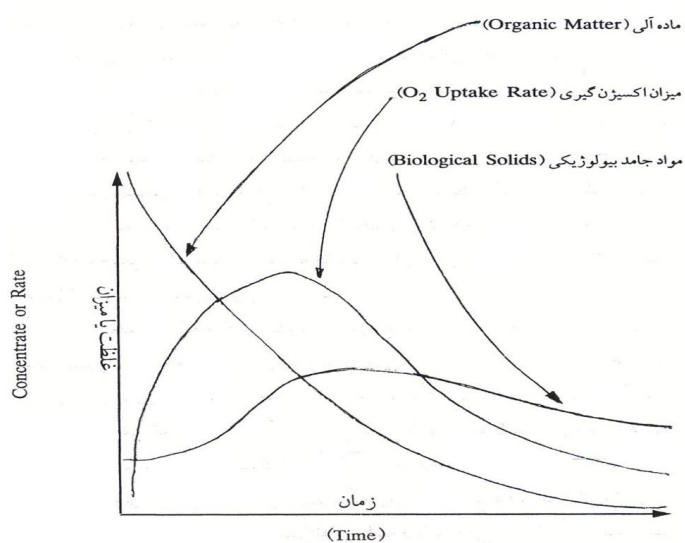
۲- تولید گاز CO_2 که در جو پراکنده می‌گردد.

۳- تولید آب که به همراه جریان پساب تصفیه شده خارج می‌گردد.

۴- تولید انرژی که میکروارگانیسم‌ها برای ادامه زندگی خود به آن احتیاج داشته و آن را مصرف می‌کنند.

۵- حذف میکروارگانیسم‌های اضافی از فرآیند (به عبارت ساده مواد آلی موجود در پساب به میکروارگانیسم‌ها تبدیل شده و پس از ته نشینی خارج می‌گردند).

فرآیندی که توسط آن میکروارگانیسم‌ها مواد آلی پیچیده را می‌شکنند فرآیندی مرکب است. مواد آلی موجود در پساب در حضور اکسیژن و مدت زمان کافی با میکروارگانیسم‌ها مخلوط شده و بدین ترتیب میکروب‌ها قادر خواهند بود که ساختمان پیچیده آن‌ها را شکسته و از آن‌ها به عنوان ماده غذایی استفاده نموده و تکثیر یابند. در ابتدا یک یا چند نوع میکروارگانیسم خاص به یک بخش از ماده آلی، که دارای ساختاری پیچیده است، حمله می‌کنند و میکروارگانیسم‌ها سایر بخش‌های آن ماده آلی را مورد هجوم قرار می‌دهند و پس از مدت زمان کافی و در حضور اکسیژن مورد نیاز قادر خواهند بود آن ماده آلی را حذف کنند. گروهی از میکروارگانیسم‌ها قسمتی از مواد آلی را که از دیواره سلول آن‌ها قابل عبور است، هضم نموده و فرآورده فرعی دیگری را تولید می‌کنند. این فرآورده‌های فرعی به عنوان منبع غذایی برای دسته دیگری از میکروارگانیسم‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند و این فرآیند تجزیه مرکب تا زمانی ادامه می‌یابد که ماده آلی پیچیده به طور کامل شکسته و توسط جمعیت بیولوژیکی جذب گردد. میکروارگانیسم‌ها در حال مصرف کردن ماده آلی جهت رشد و تولید میکروارگانیسم‌های بیشتر، از اکسیژن محلول در پساب استفاده می‌کنند. نمودار واکنش‌های مقدماتی که بطور همزمان در فرآیند لجن فعال اتفاق می‌افتد در شکل ۱-۳ نشان داده شده است. این نمودار نشان می‌دهد که ابتدا غلظت مواد آلی در پساب خیلی زیاد است، در حالیکه غلظت میکروارگانیسم‌ها بسیار پایین است و میزان استفاده از اکسیژن خیلی کند است. به محض این که میکروارگانیسم‌ها شروع به حمله و جذب مواد آلی می‌کنند از اکسیژن استفاده کرده و سلول‌های بیشتری تولید می‌نمایند و در نتیجه میزان اکسیژن گیری و غلظت مواد جامد بیولوژیکی در سیستم به سرعت افزایش پیدا می‌یابد. هنگامیکه غلظت ماده آلی کاهش می‌یابد از میزان غذای موجود برای میکروارگانیسم‌ها به سرعت کاسته شده و این فرآیند سبب گرسنگی و در نهایت مرگ میکروارگانیسم‌ها می‌شود. بنابراین چون غلظت ماده آلی کاهش می‌یابد، تعداد میکروارگانیسم‌ها در سیستم کاهش یافته و باعث می‌شود که مصرف اکسیژن سیر نزولی داشته باشد.

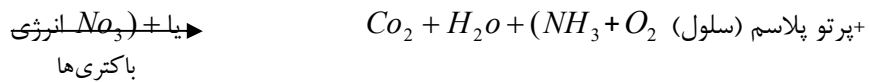
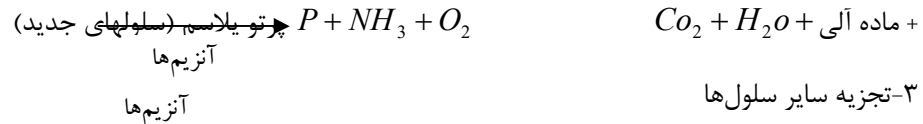
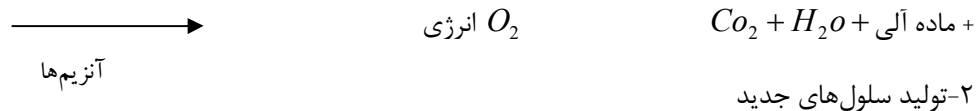

شکل ۱-۳ واکنش‌های همزمان که در سیستم ناپیوسته^{۱۰} بیولوژیکی رخ می‌دهد.

۳-۲- دلایل نیاز توده میکروارگانیسم به اکسیژن

توده میکروارگانیسم (لجن بیولوژیکی) به سه دلیل نیاز به اکسیژن دارد:

- ۱- تبدیل ماده آلی به انیدرید، آب و انرژی
- باکتری‌ها

کل اکسیژن استفاده شده در معادلات ۱ و ۲ و ۳، اکسیژن مورد نیاز بیولوژیکی پساب یا BOD_{11} نامیده می‌شود. سه واکنش ذکر شده به طور همزمان و در درجات متفاوت در فرآیند لجن فعال رخ می‌دهد:

۱- در واکنش اول میکروارگانیسم‌ها ماده آلی را به عنوان منبع غذایی (به اضافه اکسیژن) مورد استفاده قرار می‌دهند تا فرآیند زندگی آن‌ها تأمین شود.

۲- در واکنش دوم میکروارگانیسم‌ها ماده آلی را به همراه مواد مغذی و اکسیژن مصرف نموده و سلول‌های جدیدی را تولید می‌کنند.

۳- در واکنش سوم، در صورت کاهش مواد آلی میکروارگانیسم‌ها ی زنده سلول‌های مرده را تجزیه نموده و از آن‌ها به عنوان ماده غذایی استفاده می‌کنند.

مهمترین عناصر تشکیل دهنده پروتوپلاسم، نیتروژن و فسفر می‌باشد. فرمول تجربی آن $C_{55}H_{77}O_{22}P$ می‌باشد. سایر عناصر تشکیل دهنده آن به میزان بسیار کم شامل سولفور، سدیم، پتاسیم، منیزیم، کلسیم، آهن و مولیبیدن می‌باشند. تعداد زیادی از پساب‌های پتروشیمی کمبود نیتروژن و فسفر دارند و این مواد مغذی باید متناسب با تجزیه سلولی کلی اضافه شوند.

نسبت وزنی تقریبی در حالت سنتز به صورت $BOD/N/P = 100/5/1$ می‌باشد. اگر تماس‌های هوایی به درازا بکشد، آنقدر که متابولیسم درون ژنی^{۱۲} دارای اهمیت شود، مقدار کمتری از مواد مغذی مورد نیاز باشد. ریز مغذی‌ها برای مثال پپتون باید اضافه شوند تا پیشرفت گونه‌های مطلوب باکتریایی را تسریع کنند. جریان خروجی پساب منبع خوبی از باکتریهای مناسب می‌باشد.

۳-۳- تشکیل لجن فعال

لجن فعال در سه مرحله به شرح زیر تشکیل می‌گردد:

۱- مرحله انتقال

۲- مرحله تبدیل

۳- مرحله لخته سازی

تمام این مراحل به صورت همزمان و مداوم در حوضچه هواددهی و تا حدودی در حوضچه ته نشینی رخ می‌دهد.

در مرحله انتقال، مواد آلی محلول از دیواره سلولی جذب میکروارگانیسم گردیده و در آنجا شکسته می‌شوند و ذرات غیر محلول در دیواره سلول، جذب سطحی گردیده، نهایتاً شکسته شده و سپس از دیواره سلولی جذب می‌شوند.

جذب سطحی مواد نسبتاً سریع انجام می‌گیرد و معمولاً ۱۵ تا ۳۰ دقیقه طول می‌کشد. انتقال مواد محلول از دیواره سلولی و فرآیندهای هضم و جذب به زمان طولانی تری نیازمند است. هنگامی که مواد جامد جذب سطح دیواره سلولی شد، میکروارگانیسم‌ها موادی ترشح می‌کنند که مواد جامد غیر محلول را به شکل محلول در می‌آورد و این مواد مشابه روش مواد آلی (آلاینده‌های محلول) به داخل سلول جذب می‌گردند.

مرحله تبدیل، دومین گام در تشکیل لجن فعال است و پس از آنکه میکروارگانیسم‌ها مواد آلی را در خود هضم نمودند، آغاز می‌شود. فرآیند تبدیل شامل سنتز و اکسایش است. سنتز به سادگی به تکثیر سلول‌های بیشتر اشاره می‌کند و اکسایش با تشکیل گاز دی‌اکسیدکربن، آب و انرژی ارتباط دارد. این دو واکنش فرآیندمتابولیک میکروارگانیسم را ایجاد می‌کند.

بهتر است در سیستم تصفیه پساب، توده میکروارگانیسم غلیظی وجود داشته باشد، به طوریکه وقتی تعدادی میکروارگانیسم‌ها آنچه را قبلاً گرفته‌اند هضم می‌کنند، دیگران مواد آلی پساب را کاهش دهند. برای شکستن مواد آلی موجود در پساب، میکروارگانیسم به آنزیم‌های مخصوص نیاز دارند به طوریکه توده میکروارگانیسم بتواند آن‌ها را به میکروارگانیسم‌های بیشتر، دی‌اکسیدکربن و آب تبدیل نماید. به همین دلیل است که در یک سیستم تصفیه پساب باید میکروارگانیسم‌ها قبلاً به محیط عادت کرده باشند تا بتوانند آنزیم‌های لازم را ترشح کنند. در حین راه افتادن تصفیه خانه، میکروارگانیسم‌ها هم یاد می‌گیرند که آنزیم مورد نیاز، برای شکستن ماده آلی خاص موجود در پساب را بوجود بیاورند. میکروارگانیسم‌ها باید کاملاً با پساب خو بگیرند تا بتوانند نوع و میزان آنزیم مورد نیاز جهت مصرف پساب را تولید کنند.

سومین مرحله از تشکیل لجن فعال، مرحله لخته سازی است. در حالیکه میکروارگانیسم‌ها در حوضچه هواددهی مخلوط می‌شوند و با سایر میکروارگانیسم‌ها برخورد می‌کنند، ذرات بزرگ لخته را تشکیل می‌دهند. این موضوع عملی مطلوب است زیرا سلول‌های کوچک به خوبی ته نشین نمی‌شوند، در حالیکه وقتی به یکدیگر چسبیدند و ذره بزرگتری را تشکیل دادند به سهولت ته نشین خواهند شد.

۳-۴- تجهیزات تصفیه به روش لجن فعال

تصفیه به روش لجن فعال شامل تجهیزاتی است که به آن شامل موارد زیر می‌باشد :

- حوضچه متعادل سازی
- پمپ‌های انتقال پساب حوضچه متعادل سازی
- حوضچه هواددهی
- مخزن تقسیم کننده لجن
- زلال کننده
- مخزن لجن برگشتی
- مخزن کلر زنی

۱-۴-۳- متعادل سازی

بعد از آنکه در سیستم حذف و تصفیه پساب مرحله مقدماتی انجام گرفت، سرزیر جدا کننده با وجود روغن کمتر از ppm ۵۰ به این حوضچه وارد شده و برای مراحل بعدی تصفیه آماده می‌شود. در متعادل سازی موارد زیر انجام می‌گیرد :

۱- تنظیم PH

۲- اختلاط و یکسان سازی مواد

۳- کاهش دما

۴- خارج کردن گازهای فرار

۲-۴-۳- حوضچه هوادهی

حوضچه هوادهی مهمترین قسمت تصفیه پساب است و به عنوان قلب واحد و یک راکتور عمل می‌کند. در حوضچه هوادهی مقدار زیادی باکتری وجود دارد که عمل تصفیه یعنی اکسیداسیون و تجزیه مواد آلی در این مرحله انجام می‌گیرد و به همین دلیل است که می‌توان از آن به عنوان راکتور نام برد. حوضچه هوادهی شامل سه دستگاه هوادهی می‌باشد که وظیفه آنها به شرح زیر می‌باشد :

۱- دفع گازهای محلول در آب

۲- تامین اکسیژن مورد نیاز میکروارگانیسم‌ها

۳- اختلاط و هموژن کردن دائم محتویات حوضچه

باکتریهایی که در حوضچه هوادهی عمل اکسیداسیون و تجزیه مواد آلی را به عهده دارند، از نوع بی‌هوازی و تک سلولی بوده و از غذای محلول استفاده می‌کنند و عموماً از طریق تقسیم سلولی تولید مثل می‌نمایند.

۳-۴-۳- تغذیه باکتری‌ها

موادی که به عنوان تغذیه برای باکتری‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند، ازت و فسفر می‌باشند. از آنجاییکه این مواد در پساب‌های صنعتی کم می‌باشد، ازت و فسفر را به صورت محلول به ترتیب از اوره و دی فسفات آمونیم به سیستم اعمال می‌کند. بعد از آنکه عمل نیتروفيکاسیون و تجزیه مواد آلی به وسیله باکتری‌ها انجام شد، باید باکتری‌ها را از پساب جهت استفاده مجدد و برگشت به سیستم جدا نمود. به همین دلیل پساب به همراه باکتری‌های شناور در آن به وسیله دو پمپ به سمت مخزن تقسیم کننده لجن ارسال می‌گردد.

۴-۴-۳- مخزن تقسیم کننده لجن

با توجه به اینکه باکتری‌ها در صورت راکد بودن لجن در یک مکان سریع ته نشین می‌گردند. بنابراین بدین صورت می‌توان با راکد کردن پساب در این مخزن در یک زمان ماند معین باکتری‌ها را از پساب جدا نمود. ولی برای اینکه عمل ته نشینی باکتری از پساب به نحو مطلوبی صورت پذیرد، ماده‌ای به نام پلی آلومینیوم کلراید به این مخزن تزریق می‌گردد. پلی آلومینیوم کلراید باعث می‌گردد، باکتری‌ها به صورت لخته‌های درشت و سنگین درآمده و ته نشین گردند. برای اینکه پلی

آلومینیوم یا پساب بهتر سازگار گردد و به صورت یکنواخت با پساب مخلوط گردد و همچنین سطح تماس باکتری‌ها با این مواد بیشتر گردد در سه قسمت این مخزن هوای سرویس به وسیله سه دیفیوزر اعمال شده و توزیع می‌گردد. با باز بودن هوای واحد به مخزن تقسیم کننده لجن، مطمئناً از راکد ماندن پساب و ته نشین شدن باکتری‌ها جلوگیری به عمل می‌آید، به همین منظور این پساب به همراه باکتری‌های موجود در آن باید به مخزن دیگری جهت راکد ماندن و ته نشین شدن انتقال یابد. کلاریفایرهایی که در دو طرف این مخزن ساخته شده‌اند برای همین منظور است که به این مخزن، مخزن تقسیم کننده لجن اطلاق می‌شود.

۵-۴-۳- زلال کننده (کلاریفایر)

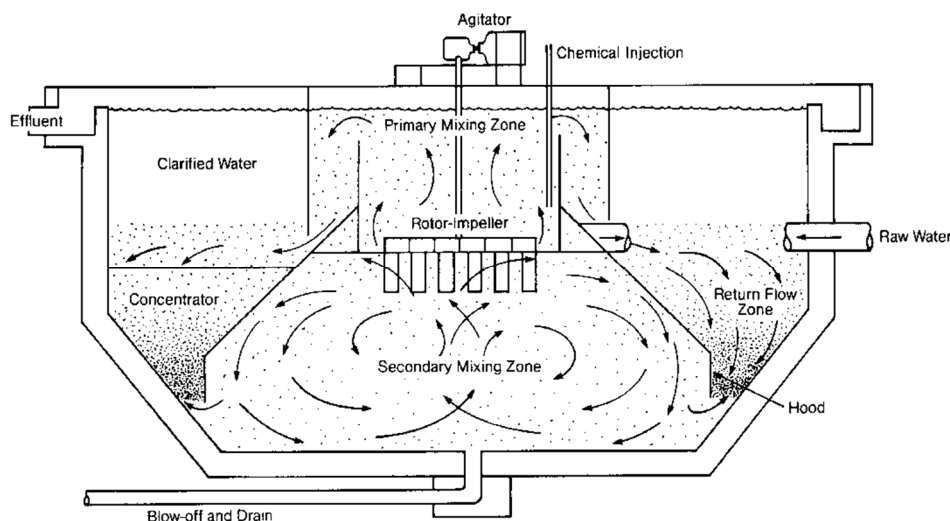
آب پس از گذر از حوضچه‌ی هواده‌ی، وارد واحد زلال‌سازی می‌شود. این واحد از دو قسمت لخته‌سازی و ته‌نشینی تشکیل شده است. در قسمت لخته‌سازی با کمک تجهیزات مکانیکی مانند یک مخلوط کن^{۱۳} و یا ایجاد شرایط خاص، لخته‌ها شکل گرفته و در قسمت ته‌نشینی فرو می‌نشینند. در گذشته دو روند انعقاد (Coagulation) و لخته‌سازی (Flocculation) یک روند تلقی می‌شدند ولی امروزه پس از شناخت مکانیسم آن‌ها، هر یک مفهوم جداگانه‌ای پیدا نموده است. در حال حاضر نیز به سبب آن‌که در غالب طرح‌ها، دو روند لخته‌سازی ته‌نشینی (Sedimentation) در یک واحد ساختمانی انجام می‌گیرد به مجموعه‌ی دو روند، زلال‌سازی (Clarification) گویند. در عمل، مواد منعقد تشکیل شده در واحد اختلاط زلال‌سازی، بر اثر به هم زنی با پره‌های افقی یا قائم، به هم نزدیک شده و لخته‌های بزرگ قابل ته‌نشینی ایجاد می‌کند. رسوب دادن لخته‌های تشکیل شده در قسمت ته‌نشینی واحد زلال‌سازی انجام می‌گیرد. ته‌نشینی به عوامل متعددی مانند بار وارده، کیفیت آب، درجه حرارت آب، اندازه‌ی لخته‌ها و چگونگی جریان آب بستگی دارد. حدود ۹۰ تا ۹۸ درصد لخته‌های تشکیل شده باید در این واحد ته‌نشین گردند. انواع مختلفی از زلال‌سازها با موفقیت در نقاط مختلف ایران و جهان ساخته شده و مورد بهره‌برداری قرار گرفته‌اند که می‌توان آن‌ها را به دو دسته‌ی کلی زیر تقسیم‌بندی نمود:

- زلال‌ساز با بستر لجن (Sludge blanket) که در این سیستم، آب حاوی لجن از قشری از لجن شناور می‌گذرد و

لخته‌ها را در جریان بالا رونده‌ی آب بر جای می‌گذارد. که در شکل ۲-۳ نشان داده شده است.

- زلال‌ساز با تماس لجن (Solid Contact) که در این سیستم، لجن غلیظ حاصل در روند تصفیه به جداسازی مواد معلق

کمک می‌کند.

شکل ۳-۲ زلال‌ساز با بستر لجن (Sludge blanket)

از آنجایی که پاروها به آرامی در حرکت است زمان ماندگاری برای ته نشینی باکتری‌ها فراهم شده و با ته نشین شدن باکتری‌ها و جمع‌آوری آنها به وسیله پاروی کف روب تا پل دوار و هدایت آن به مرکز کلاریفایر، به وسیله خط جریان به مخزن لجن برگشتی انتقال می‌یابد. همیشه باید توجه داشت که خروجی کلاریفایر باید به اندازه‌ای معین باز گردد تا کلاریفایر به سرعت تخلیه نگردد و عمل ته نشینی باکتری‌ها بهتر انجام پذیرد. لخته‌هایی از باکتری‌ها ممکن است به علت وزن کم خود در سطح کلاریفایر معلق بماند. که برای جمع‌آوری آنها از پاروهای سطح روب پل دوار استفاده می‌کنند. سرریز کلاریفایر باید همیشه زلال و غیر کدر و عاری از هرگونه مواد معلق از جمله باکتری باشد. اگر سرریز دارای مقداری باکتری باشد، از آنجاییکه سرریز برای پمپاژ نهایی آماده گشته و سپس ارسال می‌گردد، در این صورت با فرار باکتری مواجه خواهیم شد و مطمئناً این مورد باعث کاهش باکتری در حوضچه هوادهی و در نتیجه اختلال در عمل تصفیه بیولوژیکی خواهد شد.

۳-۴-۶- حوضچه لجن برگشتی

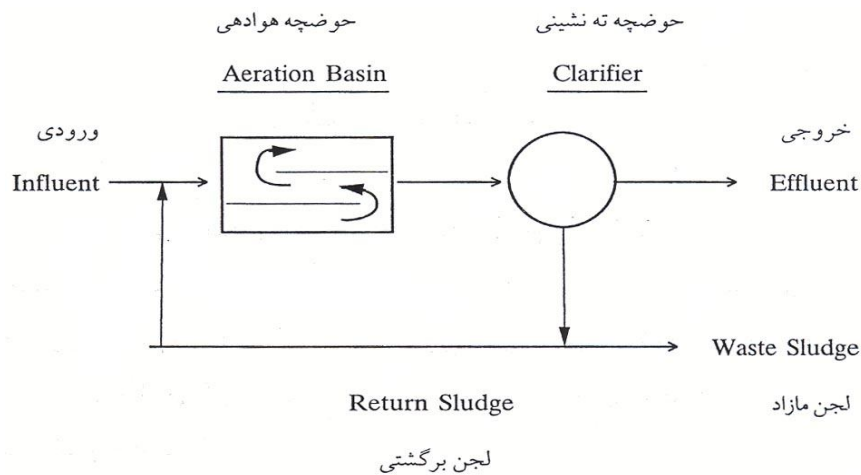
در حوضچه لجن برگشتی که بین حوضچه کلر زنی و مخزن تقسیم کننده لجن قرار گرفته، همانطور که از نام آن مشخص است لجنی که در زلال کننده‌ها ته نشین شده است جمع‌آوری می‌گردد. بعد از جمع‌آوری و تجمع باکتری در آن، لجن از قسمت پایین حوضچه خارج شده و به وسیله دو پمپ به سمت حوضچه هوادهی بازگشت داده می‌شود. در ضمن خاطر نشان می‌شود که به دلیل این که در این قسمت جمعیت باکتری فروان بوده تجمع باکتری و ته نشینی آنها زیاد می‌باشد. جهت جلوگیری از ته نشینی و خلل در روند برگشت لجن به حوضچه هوادهی در سه قسمت از این حوضچه هوا تزریق می‌گردد که باعث اختلاط باکتری‌ها با پساب و انتقال بهتر آنها به سمت حوضچه هوادهی می‌شود.

۳-۵- شیوه‌های فرآیند تصفیه به روش لجن فعال

شیوه‌های متعددی برای تصفیه پساب‌های صنعتی به روش لجن فعال وجود دارد که بعضی از رایج ترین آنها در این بخش اشاره می‌شود.

۳-۵-۱- جریان قالبی (پیستونی)

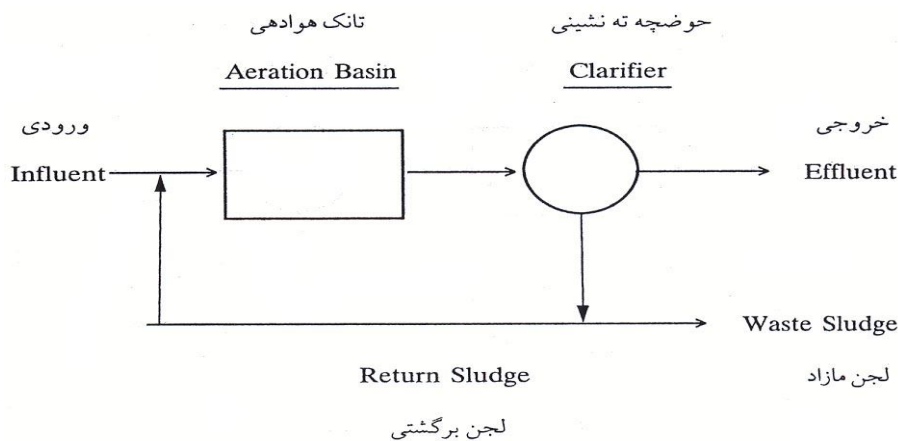
در روش جریان قالبی، جریان پساب در یک سری کانال، که در داخل حوضچه هوادهی ساخته شده است، می‌گذرد. نمودار ساده‌ای از این نوع فرآیند در شکل ۳-۳ ارائه گردیده است. همانطوریکه مشخص است پساب از یک سری کانال به صورت لوله‌ای از حوضچه هوادهی عبور کرده و عملاً طول حوضچه را چند بار طی می‌کند. همچنان که پساب در مسیر خود داخل حوضچه جریان دارد، آلودگی آن نیز کاهش می‌یابد. موارد اصلاحی این روش، در زمان بهره برداری، شامل اضافه کردن میزان لجن برگشتی و یا میزان هوای تزریقی در نقاط انتهایی حوضچه هوادهی است. زیرا به دلیل افت مقدار BOD پساب در حال عبور از طول کانال، که همراه با مصرف اکسیژن است، از هوا (اکسیژن لازم) و میزان باکتری‌های مورد نیاز در طول مسیر کاسته می‌شود.

شکل ۳-۳ نمودار روش جریان قالبی (بیستونی) فرآیند لجن فعال

۲-۵-۳- اختلاط کامل

مشخصه روش اختلاط کامل در فرآیند لجن فعال این است که پساب ورودی بلافاصله با اکسیژن و باکتری‌های درون حوضچه هوادهی مخلوط می‌شود. نمودار این روش در شکل ۳-۴ نشان داده شده است.

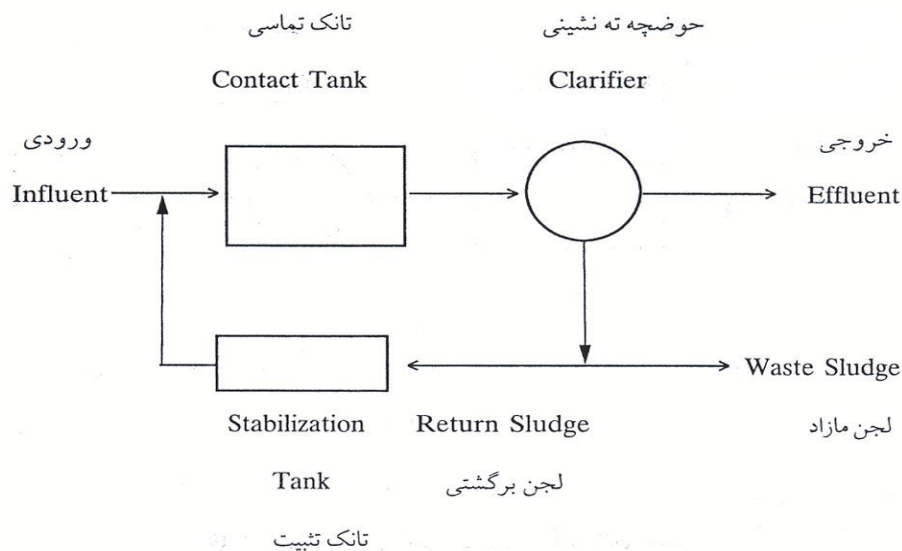
شکل ۳-۴ نمودار روش اختلاط کامل فرآیند لجن فعال

۳-۵-۳- تثبیت تماسی

یک روش رایج دیگر فرآیند لجن فعال تثبیت تماسی است. شکل ۳-۵ نمودار این روش را نشان می‌دهد. در این روش، پساب خام به درون حوضچه تماس جریان می‌یابد، در آن جا هوادهی شده و با میکروارگانیسم‌ها مخلوط می‌گردد. میکروارگانیسم‌ها در این حوضچه با هر دو نوع مواد آلی محلول و غیر محلول تماس می‌یابند. مواد آلی محلول، از دیواره سلولی میکروارگانیسم عبور می‌نمایند و مواد غیر محلول به جداره خارجی سلول می‌چسبند. در نتیجه توده میکروارگانیسم‌ها در حوضچه ته نشینی ثانویه ته نشین می‌شوند که قسمتی از آن زائد است و از سیستم خارج می‌شود و قسمت دیگر به تانک تثبیت باز می‌گردد.

میکروارگانیسم‌ها در حوضچه تثبیت هوادهی می‌شوند ولی پساب خام (یعنی غذا) در دسترس آن‌ها نیست و در نتیجه مواد آلی را که حوضچه تماس با آن خو گرفته بودند، هضم و تثبیت می‌کنند. وقتی میکروارگانیسم‌ها این مواد را هضم کردند و به غذای اضافی نیازمند شدند به حوضچه تماس برگشت داده می‌شوند و چون غذای ذخیره شده در بدن خود را مصرف کرده‌اند،

خیلی سریع مواد آلی موجود در پساب را در خود جذب می‌کنند. به این دلیل زمان ماند به حداقل رسیده و حوضچه تماس می‌تواند کوچکتر از حوضچه هوادهی در سایر روش‌های لجن فعال باشد.

شکل ۳-۵ نمودار روش تثبیت تماسی فرآیند لجن فعال

حجم مورد نیاز برای حوضچه تثبیت نیز کمتر از حوضچه هوادهی مرسوم است زیرا این حوضچه فقط لجن تغلیظ شده را از حوضچه ته نشینی ثانویه دریافت می‌دارد و پساب خام وارد آن نمی‌شود. نظر به حمل سریع مواد غیر محلول و مواد محلول در حوضچه تماس، در این گونه تصفیه خانه‌ها اغلب پیش از حوضچه ته نشینی اولیه حوضچه تماس وجود ندارد.

۳-۵-۴- هوادهی گسترده

روش هوادهی گسترده اکثراً برای تصفیه پساب‌های صنعتی به کار می‌رود. این گونه پساب‌ها بدو دارای مواد آلی محلول هستند و میکروارگانیسم‌ها برای شکستن این مولکول‌های مرکب، نیاز به زمان ماند طولانی دارند. نمودار هوادهی گسترده شبیه نمودار روش اختلاط کامل است لیکن در این روش با اعمال زمان ماند طولانی، در حوضچه هوادهی یکنواخت سازی نیز صورت می‌گیرد و بدین ترتیب سیستم از شوک‌های آلودگی (بار آلی) که به صورت موقتی و ناگهانی به آن وارد می‌گردد، در امان می‌ماند. مزیت دوم، تولید میزان لجن کمتر است زیرا تعدادی از میکروارگانیسم‌ها در حوضچه هوادهی هضم می‌شوند. این دو مزیت سبب می‌گردد که راهبری این سیستم‌ها از سایر روش‌ها ساده تر باشد.

۳-۶- لجن فعال شده با اکسیژن خالص

واژه اکسیژن خالص به فرآیندهایی اختصاص دارد که از گازهایی با غلظت اکسیژن بیشتر از آنچه که هوا در بر دارد، استفاده می‌کنند. در کاربردهای کندتر غلظت فراتر از ۹۰٪ بوده است.

در فرآیندهای لجن فعال شده غلظت‌های بالای لجن فعال شده از دو نظر مطلوب می‌باشند؛ اول آنها واکنش دهی سریع را تقویت می‌کنند، به خاطر این که تنفس باکتریایی^{۱۴} مکانیسم اولیه از کاهش BOD می‌باشد. دوماً آنها اثرات بارهای شوک را کاهش می‌دهند، به خاطر اینکه سمیت نه تنها با غلظت سم مرتبط می‌باشد، بلکه با نسبت سم میکروارگانیسم‌ها نیز ارتباط دارد. اما در فرآیندهای متداول غلظت یا توسط دشواری ته نشین کردن لجن با ضخامت بالا محدود می‌شود یا از طریق

دشواری هوادهی به آن، به اندازه کافی تا از رشد باکتری‌های بی‌هوازی یا دوزیستی نامطلوب و میکروارگانیزم‌های میله‌ای شکل^{۱۵} جلوگیری به عمل می‌آید. دو روش یافت شده‌اند که محدودیت‌های عملیات را بهبود می‌بخشند؛ استفاده از اکسیژن به جای هوا، حجم اکسیژن حل شده بیشتری را ایجاد می‌کند، تا اینکه خطرات کمتری از شرایط بی‌هوازی موضعی ایجاد گردد. همچنین لجنی که بدست آمده، سرعت ته نشینی بیشتری دارد. اگر چه بیشتر از غلظت طبیعی لجن می‌تواند بدست آید، این مورد هنوز یک عامل محدود کننده می‌باشد. شرکت صنعتی کیوریتا از هوای تحت فشار به منظور افزایش حلالیت اکسیژن استفاده کرده است. وقتیکه فشار اعمال می‌شود، گازهایی که از محلول خارج می‌شوند لجن را در سطح شناور می‌سازند. کیوریتا در یافته است که غلظت بسیار بالاتری از لجن می‌تواند در این روش بدست آید، اما راکتور پرفشار هزینه‌هایی را نسبت به واحدهای اتمسفری در بر دارد.

فصل چهارم : فرآیندهای بی‌هوازی تصفیه پساب‌های صنعتی

یکی از مشکلاتی که همواره گریبانگیر روش‌های تصفیه هوازی پساب‌های صنعتی است، نارسایی اکسیژن به راکتور هوادهی می‌باشد. در این پساب‌ها که میزان آلودگی (بار آلی) بسیار بالا است، اکسیژن زیادی مورد نیاز است که رساندن آن به میکروارگانیزم‌ها برای هضم هوازی، هزینه بالایی را در بر می‌گیرد. تصفیه بی‌هوازی این گونه پساب‌ها می‌تواند گزینه مؤثری در کاهش بار آلی پساب و احتمالاً افزایش راندمان واحدهای هوازی متعاقب باشد.

۴-۱- شرح فرآیند

سیستم‌های هضم بی‌هوازی از قدیمی‌ترین فرآیندهایی هستند که برای تصفیه برخی از پساب‌های صنعتی و هم چنین برای تثبیت لجن مورد استفاده قرار می‌گرفته است. همچنین اخیراً شواهدی مبنی بر این که پساب‌های رقیق می‌توانند به روش بی‌هوازی تصفیه شوند بدست آمده است. در فرآیند هضم بی‌هوازی مخلوط مواد آلی و میکروارگانیزم‌ها تحت شرایط بی‌هوازی تبدیل به گاز متان و دی‌اکسید کربن می‌شوند. این نوع فرآیندها در یک تانک سرپسته انجام می‌شوند که خوراک می‌تواند به صورت پیوسته و یا منقطع وارد شود و برای مدت زمان‌های مختلف در تانک باقی بماند که در طی این عمل مواد آلی و پاتوژن‌ها در آن‌ها حذف و یا کاسته می‌شود و دیگر فساد پذیر نیستند.

۴-۲- عمل سنتز

میکروارگانیزم‌ها انرژی حاصله از تجزیه مواد آلی را جهت فعالیت و تکثیر (عمل سنتز) مورد استفاده قرار می‌دهند. مقدار انرژی حاصل از یک مقدار معین آلی بستگی به منبع اکسیژن مورد استفاده برای متابولیسم دارد. حداکثر انرژی زمانی به دست می‌آید که از اکسیژن محلول برای اکسیداسیون استفاده می‌شود و حداقل انرژی در متابولیسم بی‌هوازی حاصل می‌شود. از آن جاییکه برای سنتز یک واحد جرم سلولی به طریق هوازی یا بی‌هوازی، مقدار انرژی یکسانی مورد نیاز می‌باشد و همچنین مقدار یکسانی از کربن، هیدروژن، نیتروژن، اکسیژن، فسفر، سولفور، آهن و فلزات کمیاب برای ساخت جرم سلولی به کار می‌رود، بنابراین میکروارگانیزم‌های هوازی که انرژی زیادی از طریق اکسیداسیون به دست می‌آورند دارای رشد سریع بوده و در نتیجه قسمت اعظمی از مواد آلی پساب به سلول‌های جدید تبدیل می‌شوند.

۴-۳- میکروبیولوژی فرآیند

به نظر می‌رسد تجزیه مواد آلی در فرآیند تصفیه بی‌هوازی در سه مرحله انجام می‌شود؛ اولین مرحله مربوط به تجزیه مواد آلی سنگین در هاضم‌های بی‌هوازی به ترکیبات مناسب به عنوان منبع انرژی می‌باشد که به این مرحله هیدرولیز می‌گویند. دومین مرحله مربوط به تجزیه ترکیبات مرحله اول توسط باکتری‌ها می‌باشد که در این مرحله، ترکیبات حاصل از مراحل اول به ترکیبات واسطه‌ای با جرم مولکولی کمتر تبدیل می‌شوند و به این مرحله اسیدزایی می‌گویند. سومین مرحله در ارتباط با تبدیل باکتریایی ترکیبات واسطه‌ای به محصولات نهایی ساده‌تر که به طور عمده متان و دی‌اکسید کربن می‌باشند است، که به این مرحله، مرحله متان زایی می‌گویند. در یک فرآیند بی‌هوازی مجموعه‌ای از باکتری‌های بی‌هوازی وظیفه تثبیت پساب ولجن را بر عهده دارند. یک گروه از میکروارگانیسم‌ها مسئولیت هیدرولیز پلیمرهای آلی و چربی‌ها را به عهده دارند. دومین گروه باکتری‌های بی‌هوازی، تولیدات شکسته شده را تخمیر کرده، به اسیدهای آلی ساده تبدیل می‌کنند که متداول‌ترین این اسیدها، اسید استیک می‌باشد. به این گروه که از باکتری‌های بی‌هوازی اختیاری و اجباری هستند، باکتری‌های اسیدزا می‌گویند. سومین گروه از باکتری‌ها، هیدروژن و اسید استیک حاصل از گروه اسیدزا را به متان و دی‌اکسید کربن تبدیل می‌کنند. این گروه را باکتری‌های متان‌زا می‌نامند که باکتری‌های کاملاً بی‌هوازی هستند. باکتری‌های گروه متان‌زا به دلیل این که سرعت رشد بسیار کمی دارند کل فرآیند بی‌هوازی را متأثر ساخته و به عنوان یک عامل محدود کننده در سرعت کل فرآیند عمل می‌کنند، به همین دلیل از اهمیت ویژه‌ای برخوردار هستند. برای ابقای یک سیستم بی‌هوازی با راندمان خوب، باکتری‌های متان‌زا و غیر متان‌زا باید در حال تعادل دینامیکی باشند و برای برقراری چنین حالتی، پساب داخل راکتور باید فاقد اکسیژن محلول بوده و ترکیباتی مانند فلزات سنگین و سولفیدها که مانع رشد هستند وجود نداشته باشند.

۴-۴-۴- مراحل مختلف تصفیه بیولوژیکی به روش بی‌هوازی

یک سیستم سه مرحله‌ای برای تبدیل مولکول‌های سنگین به گاز متان و دی‌اکسید کربن پیشنهاد شده است، که شامل مراحل زیر می‌باشد:

۱- هیدرولیز پروتئین، لیپیدها، کربوهیدرات‌ها، قند و آمینواسیدها

۲- اکسیداسیون بی‌هوازی اسیدهای چرب با زنجیر طولانی، الکل‌ها و اسیدهای چرب فرار

۳- تبدیل استات هیدروژن به متان

۴-۴-۱- هیدرولیز

به دلیل این که باکتری‌ها فقط می‌توانند مواد آلی محلول را گرفته و مصرف کنند، جذب میکروبی بیوپلیمرها در قدم اول نیازمند شکسته شدن و یا هیدرولیز می‌باشند. این فرآیند توسط آنزیم‌های خارج سلولی صورت می‌گیرد و همچنین ذرات بزرگتر که نسبت سطح به حجم آن‌ها کوچک می‌باشد در مقایسه با ذرات کوچکتر با سرعت کمتری هیدرولیز می‌شوند پس با اطمینان می‌توان گفت مواد نشاسته‌ای پروتئین‌ها و سلولز با سرعت‌های متفاوتی تجزیه می‌گردند و متان و دی‌اکسید کربن در نتیجه تجزیه ترکیبات محلول تولید می‌شوند. بنابراین سرعت کاهش خالص ذرات و سرعت تجمع ترکیبات محلول می‌تواند برای تخمین سرعت تولید گاز استفاده شود. سیستم‌هایی که حاوی کربوهیدرات (بیشتر از ۱۰ درصد کل محلول) باشند مانند قند و نشاسته، به راحتی هیدرولیز شده و به سرعت اسیدی می‌شوند. تبدیل سوبسترا (مواد آلی پساب) در چنین سیستمی به تشکیل گاز متان منجر خواهد شد و یک شوک ناگهانی در میزان باردهی می‌تواند منجر به افزایش در تولید اسید شود. تولید اسیدهای واسطه سبب کاهش در PH می‌شوند و در نتیجه باعث بازدارندگی بیشتر در تولید متان خواهند شد.

۲-۴-۴- تخمیر

باکتری‌های مخمر، مواد محلول تولید شده در مرحله هیدرولیز را جذب و پس از متابولیسم، آن‌ها را به صورت ترکیبات ساده آلی و معدنی دفع می‌کنند. به این فرآیند که در آن اسیدهای آلی، الکل و مقدار کمی ترکیبات معدنی تولید می‌شود در اصطلاح مرحله اسید ساز می‌گویند. باکتری‌های بی‌هوازی می‌توانند قسمت اصلی انرژی مورد نیاز خود را از واکنش‌های اکسیداسیون و احیا که در آن الکترون‌ها از دهنده الکترون (ماده آلی واسطه و حاصل از شکستن قند) به پذیرنده الکترون (ماده آلی دیگر) در فرآیند تخمیر انتقال می‌یابد، به دست آورند. عموماً قندها متداول‌ترین سوبسترا برای تخمیرهای بی‌هوازی هستند اما برخی بی‌هوازی‌ها می‌توانند اسیدهای چرب، آمینواسیدها، پورین و یا پریمیدین‌ها را تا حد متوسط تخمیر کنند. شرایط عملیاتی خاص زمان توقف هیدرولیکی (HRT)^{۱۶} با زمان توقف جامدات (SRT)^{۱۷} برابر می‌باشد.

SRT زمان متوسطی که جامدات در داخل راکتور باقی می‌مانند را نشان می‌دهد و از نظر ریاضی به صورت زیر بیان می‌شود:

$$SRT = MT/ME$$

MT: وزن کل جامدات بیولوژیکی داخل راکتور

ME: وزن کل جامدات بیولوژیکی که راکتور را ترک می‌کنند.

SRT به طور عکس با سرعت ویژه خالص میکروارگانیزم‌های داخل راکتور متناسب است و اساساً کارایی فرآیند SRT بستگی دارد. به این معنی که هر قدر زمان طولانی تری برای تعیین SRT لازم باشد، زمان طولانی تری نیز برای تثبیت پساب توسط میکروارگانیزم‌ها مورد نیاز می‌باشد. چون در این راکتور SRT برابر HRT می‌باشد با کاهش HRT مقدار SRT نیز کاهش می‌یابد و HRT حدی زمانی به دست می‌آید که باکتری‌ها با سرعتی بیش از سرعت رشدشان از درون راکتور خارج شوند. قبلاً ذکر شد که باکتری‌های متان‌زا دارای رشد آهسته‌ای هستند. بنابراین این باکتری‌ها احتیاج به مقدار SRT زیاد (یعنی در این نوع راکتور HRT زیاد) دارند با مقادیر حدی ۳ تا ۵ روز در ۳۵ درجه سانتی‌گراد که برای کنترل خوب و تصفیه مورد اطمینان، زمان توقف معمولاً در محدوده ۱۰ الی ۳۰ روز در ۳۵ درجه می‌باشد. به این دلیل فرآیند بی‌هوازی سنتی از نظر اقتصادی برای تصفیه پساب‌ها، خصوصاً پساب‌هایی با BOD کمتر از 1000mg/l عملی نمی‌باشد، زیرا احتیاج به راکتور با حجم بزرگی دارد. بنابراین کاربرد این فرآیند به پساب‌های آلی غلیظ همچون لجن پساب و پساب‌هایی که اغلی حاوی مقادیر زیادی از جامدات معلق می‌باشد محدود می‌شود.

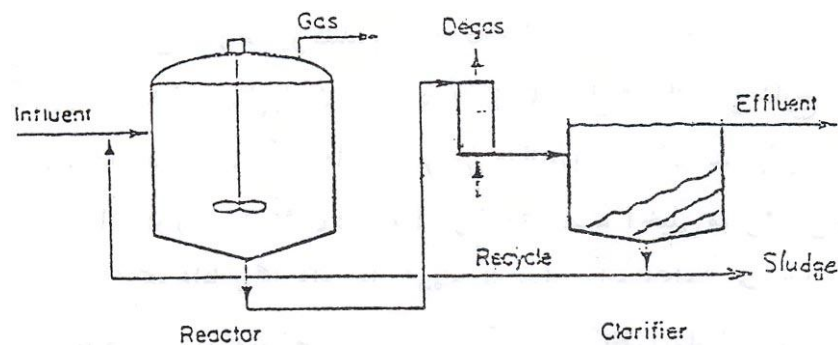
۲-۵-۴- فرآیند بی‌هوازی تماسی

بیشتر منبع تولید متان در سیستم‌های بی‌هوازی اسید استیک می‌باشد و باکتری‌های متان‌زایی که این تبدیل را انجام می‌دهند رشد کمتری دارند ولی خوشبختانه آنها به راحتی به یکدیگر و به سطوح یا باکتری‌های دیگر می‌چسبند. و این ویژگی باعث توسعه راکتورهای پیشرفته امروزی شده است. مهمترین پیشرفت در فرآیندهای بی‌هوازی مربوط به تفکیک SRT از HRT بود، که با این تفکیک، راکتورهای با حجم کمتر و در نتیجه با بار بیشتر می‌توانستند برای تصفیه بکار برده شوند. یعنی پساب‌های صنعتی در HRT‌های پایین می‌توانستند تصفیه شوند درحالیکه SRT لازم برای باکتری‌های متان‌زا نیز تأمین می‌شد. اولین پیشرفت در فرآیند بی‌هوازی که SRT را از HRT جدا می‌کرد فرآیند بی‌هوازی تماسی بود که به عنوان فرآیند

1- Hydraulic retention time

2- Solids retention time

لجن فعال بی‌هوازی نیز شناخته شده است. این فرآیند از یک راکتور و یک منبع ته نشینی که از نظر شکل و عملکرد شبیه فرآیند لجن فعال می‌باشد تشکیل شده است. بیشتر کارهای اولیه در مورد این فرآیند مربوط به Schroeffer و همکارانش در سال ۱۹۵۰ می‌باشد. در این فرآیند مطابق شکل ۲-۴ پساب به راکتوری که محتوی غلظت زیاد مواد جامد بیولوژیکی است خوراکدهی می‌شود، شبیه فرآیند لجن فعال غلظت زیاد جامدات در راکتور با استفاده از مخزن ته نشینی و برگشت دادن لجن از آن به راکتور تأمین می‌شود. SRT توسط جامدات خروجی از منبع ته نشینی کنترل می‌شود بدین معنی که HRT می‌تواند تا جاییکه یک SRT، کافی باقی بماند کاهش داده شود. باین روش ممکن است زمان ماند هیدرولیکی از ۲۰ روز یا بیشتر در فرآیند سنتی به کمتر از یک روز کاهش یابد.

شکل ۲-۴ فرآیند بی‌هوازی تماسی

دو اختلاف اساسی بین فرآیند بی‌هوازی تماسی و فرآیند لجن فعال وجود دارد؛ اول اینکه سیستم بی‌هوازی احتیاجی به انرژی جهت هوادهی ندارد و صرفاً برای اختلاط مقدار کمی انرژی لازم دارد و دوم اینکه لجن اشباع‌شده از متان و دی‌اکسیدکربن در حال تعادل با گازی است که حدوداً دارای ۵۵٪ متان و ۴۵٪ دی‌اکسیدکربن است. زمانی که این لجن با اتمسفر بالای کلاریفایر تماس پیدا می‌کند یک حالت فوق اشباع وجود دارد و این گاز با گازی که از حالت فوق اشباع آزاد می‌شود تلفیق می‌گردد و موجب ایجاد تکه‌های لجن شناور و نیز جریان آشفته در کلاریفایر می‌شود، این عمل باعث کاهش خاصیت رسوب پذیری جامدات می‌گردد. برای رفع این نقص جریانی که از تخمیر کننده به طرف کلاریفایر حرکت می‌کند از میان یک گاز زدا عبور می‌کند این عمل باعث می‌شود که گازهای حل شده از لجن خارج شود.

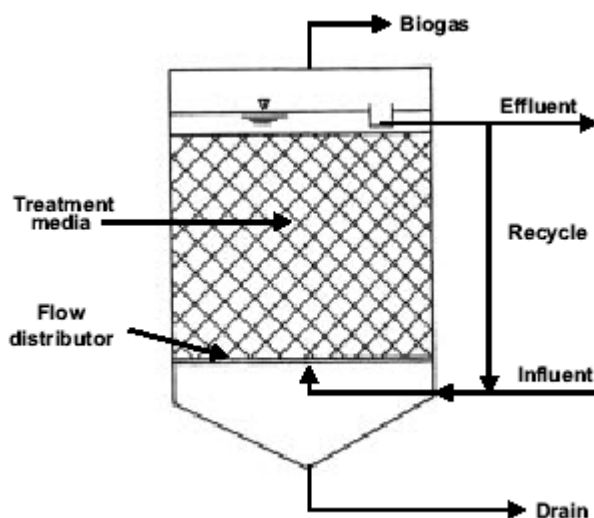
گاززدایی با خلاء در اغلب فرآیندهای تماسی بی‌هوازی به کار رفته است. با وجود این کارهای تحقیقاتی در زلاند نو نشان داد که گاززدایی توسط هوا خیلی مؤثرتر می‌تواند عمل نماید اول اینکه غلظت گازهای حل شده در اثر تماس با هوا کاهش می‌یابد و دوم اینکه مقدار اندک اکسیژن که توسط مایع جذب می‌گردد، BOD را به اندازه کافی بالا می‌برد که از رشد و عمل باکتری‌های متان زا جلوگیری به عمل آید. انتخاب سرعت‌های مناسب هوادهی از فعالیت باکتری‌های متان زا به مدت حدود یک تا دو ساعت جلوگیری به عمل می‌آورد و زمانی که این باکتری‌های تخمیر کننده بازگشت داده می‌شوند مسئله تأثیر منفی اکسیژن بر روی فعالیت آنها منتفی می‌گردد. کارایی این راکتور به میزان رسوب پذیری میکروارگانیسم‌ها و جامدات معلق و نیز میزان اختلاط پساب و لجن بستگی دارد. اگر چه اختلاط خوب مورد نیاز است اما نباید طوری باشد که سبب تأثیر نامطلوب بر روی مشخصات رسوب پذیری شود. مطالعات آزمایشگاهی و پایلوت کاربرد موفقیت آمیز این فرآیند در مورد تصفیه پساب‌های کشتارگاهی و مواد مرکباتی را نشان می‌دهد. علیرغم اقتصادی بودن این فرآیند در مقایسه با فرآیند لجن فعال مشکلات گاززدایی و رسوب پذیری در کلاریفایر مانع از استفاده گسترده تر از این سیستم شده است. این فرآیند برای

پساب‌های غلیظ از مزیت خوبی برخوردار است، زیرا زمان ماند هیدرولیکی بالا باعث می‌شود که میکروارگانیسم غیرضروری نیز ته نشین شوند.

۳-۵-۴- فرآیند فیلتر بی‌هوازی با جریان بالا رو^{۱۸}

مفهوم ایجاد رشد میکروبی بر روی حامل‌ها یا مواد آکنه در حوزه تصفیه پساب مطلب جدیدی نمی‌باشد حتی قبل از اینکه این روش در مورد فرآیندهای بی‌هوازی بکار گرفته شود در فیلترهای چکنده هوازی از این اصل استفاده می‌شده است. در سال ۱۹۶۸ MCCARTY و YOUNG اولین کسانی بودند که احتیاج به یک فرآیند تصفیه بی‌هوازی ایده آل که قادر به نگه داشتن SRT بالا و مستقلی از جریان پساب باشد را مورد توجه قرار دادند که در نهایت به توسعه فیلتر بی‌هوازی بالا رو منتهی شد. این سیستم مطابق شکل ۳-۴ از یک راکتور با جریان بالایی که شامل محیط سنگی یا پلاستیکی می‌باشد، تشکیل شده است که مواد جامد بیولوژیکی بر روی این واسطه‌ها و یا در فضای خالی آنها به دام می‌افتند و این باعث می‌شود که ذرات میکروبی بتوانند آزادانه همراه سیال خروجی خارج شوند. در ضمن محیط آکنه فیلتر در عین که حاوی ذرات جامد بیولوژیکی است می‌تواند مکانیسمی برای جداسازی جامدات و گاز تولید شده به وجود آورد. این فیلتر از آنجا که غلظت بیشتری از مواد جامد را به دام انداخته و نگه می‌دارد پیشرفت قابل توجهی را در تصفیه بی‌هوازی پساب ارائه نموده است. با نگه داشتن جامدات بیولوژیکی SRT بالا تأمین می‌شود و در نتیجه این فرآیند برای تصفیه بی‌هوازی پساب‌های رقیق از نظر اقتصادی مناسب می‌گردد. اولین کاربرد این راکتور در اندازه صنعتی در سال ۱۹۷۲ برای تصفیه نشاسته گندم بوده است.

در سال ۱۹۷۶، CHINA و DEWALL نشان دادند که با برگشت دادن نسبت زیاد جریان خروجی و ایجاد جریان کاملاً مخلوط شونده بجای plug می‌توان از فیلتر برای تصفیه پساب‌های غلیظ با PH اسیدی استفاده کرد (بدون استفاده از محلولهای بافر گران قیمت) چرا که بازگشت دادن جریان خروجی که تا اندازه‌ای قلیایی می‌باشد باعث افزایش PH می‌گردد. سیستم به طور خاص برای پساب‌های رقیق محلول یا پساب‌هایی که می‌توان با برگشت دادن جریان خروجی آن را رقیق نمود مناسب می‌باشد و جامدات معلق که به سختی هضم می‌شوند و به راحتی ته نشین می‌شوند مانع کارایی این راکتور می‌شود. عیب اصلی این سیستم مربوط به تجمع جامدات در آکنه می‌باشد و نیز در راکتورهای بزرگ یک سیستم توزیع ناکافی سبب کانالیزه شدن و جریانهای کوتاه خواهد شد. با وجود تحقیقات زیاد انجام شده در مورد این سیستم و مزایای بهتر آن برای خیلی از پساب‌ها، تعداد نسبتاً کمی از این سیستم در اشل‌های صنعتی و تجاری ساخته شده است.

شکل ۴-۳ فرآیند فیلتر بی‌هوازی جریان بالارو

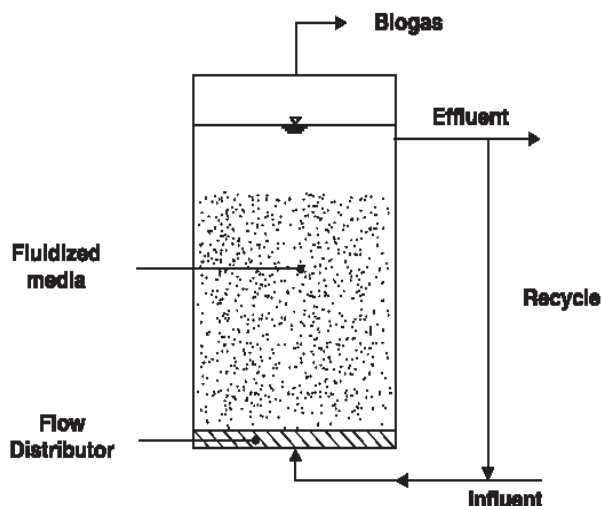
۴-۵-۴- راکتور با بستر ثابت جریان پایین

در این راکتور برای حل مشکل پرشدن فضای داخلی آکنه، جهت جریان از بالا به پایین انتخاب می‌شود. بدین ترتیب مواد معلق حاصل شده از رشد باکتری‌ها همراه با جریان خروجی از راکتور خارج می‌شود و تشکیل جامدات معلق غیرقابل هضم را می‌دهند. در ضمن احتیاجی به یک سیستم توزیع مفصل نمی‌باشد چرا که پسابی که از قسمت فوقانی راکتور وارد می‌شود به سرعت توسط گازی که از آکنه عبور می‌نماید پخش می‌شود. نکته مهم در این راکتور تشکیل و تثبیت لایه بیومس فعال بر روی سطوح آکنه می‌باشد. برای جلوگیری از تجمع مواد معلق غیرفعال، طراحی و ساخت آکنه‌ها بایستی به نحو صحیحی صورت گیرد. راکتور فوق به دلیل آرایش خاص خود و ورود پساب از قسمت بالای راکتور، توانایی تصفیه انواع متنوعی از پساب‌ها را دارا می‌باشد.

بار ورودی راکتور بوسیله مقدار بیومس فعالی که می‌تواند در داخل راکتور باقی بماند کنترل می‌شود. این نوع راکتور برای تصفیه جریانهای پساب بسیار رقیق، مناسب نیست (جریانهایی که COD آنها کمتر از 2000 mg/l باشند). برای به دست آوردن یک بار ورودی معقول و بیشتر در مورد پساب‌های رقیق زمان اقامت هیدرولیکی به اجبار باید کوتاه باشد که این کوتاهی زمان از COD کم حاصل می‌شود از آنجا که کانال‌ها دارای ابعاد مینیمم هستند، احتمال تماس بین مواد آلی پساب و لایه، در اثر کم شدن زمان اقامت هیدرولیکی پساب در راکتور کاهش می‌یابد. این راکتور به جهت حل مشکل جریان لوله‌ای توسعه یافت.

۴-۵-۵- فرآیند بستر گسترش یافته و بستر سیال شده^{۱۹}

این سیستم از یک راکتور جریان بالایی با بستر گسترش یافته تشکیل شده است که ذرات بستر نقش حامل برای رشد مقدار زیاد میکروارگانیسم‌های چسبنده را دارند. هدف اصلی این فرآیند ایجاد سطح بزرگ با حامل نسبتاً کوچک در نتیجه پایداری بیشتر پساب می‌باشد. ذرات حامل می‌توانند سنگ‌های بسیار ریز یا آلومین باشند که براساس سرعت جریان مایع در نتیجه انبساط بستر راکتور، بستر سیال شده (۱۰-۲۵٪ انبساط) یا بستر گسترش یافته (انبساط کم) نامیده می‌شوند. کارایی بهتر این راکتور به میزان زیادی بستگی به یکنواختی توزیع مایع دارد. پسابی برای راکتور مناسب است که محلول بوده یا حاوی حداقل مواد غیرمحلول که براحتی قابل تجزیه باشند، باشد. لازمه سرعت بالای جریان برای گسترش بستر برگشت دادن جریان خروجی در حجم زیاد می‌باشد و این بدان معنی است که پساب‌های غلیظ برای این راکتورها مناسب نمی‌باشند. عیب اصلی این سیستم احتیاج آن جریان به یک جریان رو به بالای زیاد مایع که به طور یکسان توزیع شده باشد، می‌باشد و نیز هزینه زیاد سرمایه گذاری سیستم توزیع جریان و پمپ‌ها است.

شکل ۴-۴ فرآیند بستر گسترش یافته و سیال

۶-۵-۴- فرآیند بی‌هوازی جریان بالا رو با پوشش لجنی (UASB)^{۲۰}

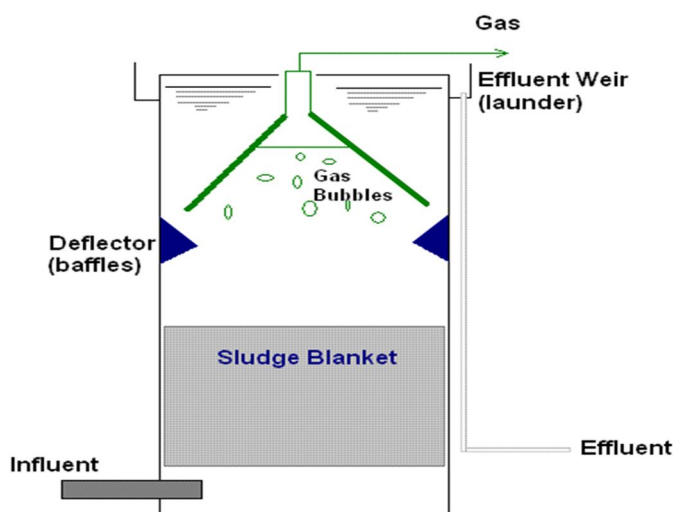
یکی از فرآیندهای تازه و جالب UASB می‌باشد که در فصل دوم به آن اشاره شد. این فرآیند در اواخر سال ۱۹۷۰ در هلند توسعه یافت. اساساً طراحی این راکتور در جهت رفع مشکلات اساسی در فیلترهای بی‌هوازی بود، کلید این طراحی عبارت بود از کشف این نکته که لجن بی‌هوازی به شرط آنکه شرایط فیزیکی و شیمیایی برای لخته سازی آن مهیا باشد به خودی خود دارای خواص لخته شدن و ته نشینی برتر می‌باشد و وقتی این شرایط برقرار باشد می‌توان به یک زمان ماند طولانی در بار زیاد رسید بنابراین کارایی راکتور بستگی به تشکیل چنین لجن فعال رسوب پذیری دارد. راکتور UASB از سه ناحیه مجزا تشکیل شده است:

- ناحیه بستر لجن
- ناحیه پوشش لجنی
- ناحیه ته نشین سازی و جداسازی

پساب به طور یکنواخت در سطح مقطع راکتور توزیع شده و ابتدا از ناحیه بستر لجن که از یک لجن متراکم با رسوب دهی بالا تشکیل شده عبور می‌کند. غلظت جامدات در این قسمت معمولاً بیش از $100-150 \text{ g/l}$ می‌باشد، این غلظت زیاد جامدات در بستر اساساً به واسطه رشد یک لجن بسیار توسعه یافته گرانولی شکل که از موجودات ذره‌بینی فعال یا باکتری‌ها تشکیل شده می‌باشد، گاز تولیدی توسط باکتری‌ها اساسی‌ترین نقش را در اختلاط بستر ایفا نموده و در نهایت سبب حذف نواحی مرده می‌شود. هر نوع اختلاط مکانیکی در قسمت بستر لجن باید مینیمم باشد (به استثنای زمان راه‌اندازه)، زیرا بعضی ذرات گرانول شکل لجن ممکن است از هم بپاشند، در این ناحیه ۸۰ الی ۹۰ درصد از مقدار کل تجزیه در راکتور صورت می‌پذیرد در حالیکه حجم این ناحیه حدود ۳۰ درصد حجم کل می‌باشد. قسمت بعدی در مقابل عبور پساب، ناحیه پوشش لجنی می‌باشد که حدود ۷۰ درصد حجم کل راکتور را اشغال می‌کند و غلظت کمی از ذرات را در مقایسه با بستر لجنی دارد. این قسمت به طور ایده آل کاملاً مخلوط شده در نظر گرفته می‌شود که از لجن لخته شده تشکیل گردیده است. حباب‌های گاز آزاد که ابتدا در قسمت بستر لجن تولید شده‌اند سبب اختلاط شده و به خاطر اینکه زمان توقف مایع در مقایسه با گاز (یعنی زمانی که لازم است تا حباب‌های گاز به بالای راکتور برسند)، خیلی طولانی است عمل اختلاط به خوبی انجام می‌گیرد. همانطور که حباب‌های گاز از خلال نواحی بستر لجن و پوشش لجن عبور می‌کنند موجودات ذره‌بینی به یکدیگر

متصل گردیده و همراه گاز منتقل می‌گردند، بنابراین برای ایجاد SRT زیاد باید این ذرات جامد صعود کننده را از حباب‌های گاز جدا ساخته و داخل سیستم باز گرداند. فرآیند جداسازی به وسیله تلفیقی از یک وسیله ته نشین کننده جامد با جمع کننده گاز در بالای راکتور انجام می‌گیرد و جریان مایع خروجی از سرریز جریان می‌یابد.

طی سالهای اخیر تحقیقات زیادی روی راکتور UASB مقیاس‌های آزمایشگاهی، پایلوت و صنعتی صورت گرفته است که نتایج این تحقیقات نشان می‌دهد که این راکتور برای دامنه وسیعی از پساب‌ها قابل کاربرد است. محدودیت این سیستم مربوط به شکل توسعه لجن گرانولی است. در بعضی پساب‌ها از قبیل پساب کشتارگاهها لجن گرانولی به سرعت توسعه می‌یابد و در بعضی موارد از قبیل پساب صنایع لبنی لجن گرانولی به آهستگی توسعه می‌یابد و در مواردی نیز اساساً شرایط توسعه لجن گرانولی فراهم نمی‌گردد.

شکل ۴-۵ فرآیند بی‌هوازی جریان بالارو با پوشش لجنی

۱-۴-۵-۶-۴-کارایی راکتور UASB

تاکنون بیش از ۲۰۰ واحد بزرگ از راکتور UASB برای تصفیه پساب‌های مختلف با عملکرد رضایت بخش راه‌اندازی شده‌اند. ماکزیمم بار آلی و هیدرولیکی در این راکتورها در ابتدا با فاکتورهای زیر دیکته می‌شود.

۱- لجن باقیمانده و ماکزیمم فعالیت آن، که ماکزیمم فعالیت به مشخصات پساب و درجه حرارتی که راکتور در آن عمل می‌نماید بستگی دارد.

۲- میزان تصفیه موردنظر

آزمایشات در پایلوت‌های بزرگ راکتور UASB (حجم بیش از $30 m^3$) و پایلوت‌های کوچک در مقیاس آزمایشگاهی نشان داده شده است که در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد برای پساب‌های محلول در این راکتور تا حدود بارهای $kgCOD/m^3.d$ ۴۰-۶۰ می‌توان به تصفیه رضایت بخشی دست یافت و حتی تحت شرایط خاص بار می‌تواند تا $kgCOD/m^3.d$ ۱۶۲ نیز افزایش یابد. با وجود پتانسیل بالای سرعت‌های باردهی که می‌تواند در راکتور UASB مورد استفاده قرار گیرد، طراحی عملی در حال حاضر شامل ضریب اطمینان بسیار بالایی می‌باشد، به طوری که اغلب راکتورهای UASB نصب‌شده در بارهای $m^3.d$

kgCOD/ ۱۸-۵ طراحی شده‌اند و به علاوه در بعضی حالات حتی یک راکتور اسیدزا با تانک متعادل کننده قبل از راکتور UASB نصب شده است، علیرغم آنکه نتایج آزمایشگاهی و پایلوت احتیاج به جدایی فازها را ارائه نمی‌دهند.

دلایل اصلی برای این روش محافظه کارانه طراحی عبارتند از:

- نبود تجربه در مورد واحدهای بزرگی که در بارهای زیاد عمل می‌کنند.
- پایداری بیشتر یک سیستم کم بار تحت شرایط حاد
- توسعه احتمالی آینده در صنعت مربوطه

با این توصیف پیش بینی می‌شود که در طی سالهای آینده اطلاعات بیشتری در مورد راکتورهای UASB بزرگ در بارهای خیلی بالاتر به دست آید. تاکنون یک راکتور UASB با ظرفیت $5500 m^3$ برای تصفیه پساب نشاسته سیب زمینی به عنوان بالاترین باردهی طراحی شده می‌باشد، یعنی تقریباً $17 kgCOD/m^3.d$ در 30 تا 35 درجه سانتی گراد. علیرغم مشخصات خیلی مختلف پساب نشاسته سیب زمینی، کارایی این واحد تا بار $20 kgCOD/m^3.d$ نیز بسیار جالب بوده است. اگر چه ارتفاع بستر لجن گرانولی در راکتور تنها حدود $1/2$ متر بوده است.

۴-۶- مقایسه کارایی تعدادی از روش‌های مختلف تصفیه بی‌هوازی

کارایی فرآیندهای بی‌هوازی بستگی به عوامل متعددی از قبیل نحوه طراحی، غلظت و ترکیب پساب، مقدار بار ورودی، زمان ماند و غیره دارد. انجام یک مقایسه کامل بین سیستم‌های نامبرده شده و غیره ممکن به نظر می‌رسد، اما براساس ویژگی‌های خاص هر یک از این فرآیندها در این بخش به مقایسه آنها پرداخته می‌شود.

۴-۶-۱- بار ورودی

بالاترین بار ورودی که می‌توان به یک سیستم تصفیه بی‌هوازی وارد کرد بستگی به فعالیت و مقدار میکروارگانیسم‌ها در هر راکتور دارد. فعالیت میکروارگانیسم‌ها تا حد زیادی بستگی به ترکیب پساب و ضخامت لایه میکروبی در راکتور دارد. پساب‌هایی که حاوی اسیدهای چرب می‌باشند سبب تولید باکتری‌های متان زا می‌شوند که در نتیجه فعالیت متان زایی، لجن تولیدی بالا خواهد رفت، درحالی‌که پساب‌های حاوی کربوهیدرات‌ها، لجن با فعالیت کمتری را تولید می‌کنند.

در راکتورها هر چه قدر لایه میکروبی نازکتر و یا توده‌های باکتریایی کوچکتر باشند فعالیت آنها افزایش خواهد یافت که این احتمالاً به دلیل کمتر بودن مقاومت نفوذی در آنها می‌باشد. غلظت مواد مغذی و سمی نیز تأثیر مهمی در فعالیت باکتری‌ها دارد. مقدار توده میکروبی که در حالت پایدار در سیستم باقی می‌ماند بستگی به ترکیب و غلظت پساب و نیز شکل و عملکرد راکتور دارد. پساب‌های خیلی مغذی و غلیظ منجر به افزایش تولید موجودات ذره بینی فعال در نتیجه باعث افزایش بارگذاری می‌شود. نوع راکتور نیز اهمیت زیادی در این مسئله دارا می‌باشد. در راکتورهای تماسی ماکزیمم بار $2/5$ تا $kgCOD/m^3.h$ می‌باشد. زیرا در این حدود بار، غلظت مواد جامد در حدود $1000-1300 mg/l$ می‌باشد و در COD بالاتر غلظت مواد جامد به قدری زیاد می‌شود که سبب رسوب کردن آنها به دلیل داشتن دانسیته بالا می‌گردد. در فیلترهای بی‌هوازی بالا رو، فضای خالی که توسط آکنه ایجاد می‌شود در عملکرد سیستم مهم است و در سرعت‌های بالای بار ورودی، شناور شدن لجن یک مشکل بزرگ است. برای راکتورهای با بستر آکنه جریان پایین رو نیز فضای خالی و فضای قابل دسترس اتصال باکتری‌ها مهم می‌باشد. در راکتورها UASB، بارهای بالا به دلیل ایجاد اغتشاش در قسمت‌هاضم مشکل آفرین است. در راکتورهای با بستر سیال شده یا گسترش یافته ضخامت لایه میکروبی، میزان گسترش بستر، از پارامترهای محدودکننده می‌باشد. در حالت بستر سیال شده، سطح تماس برای ایجاد لایه میکروبی خیلی بیشتر از بستر گسترش یافته است اما هزینه پمپ برای سیال کردن بستر بالا می‌باشد. از نظر تئوری بار ماکزیمم برای انواع راکتورها به ترتیب جدول ۴-۱ می‌باشد.

جدول ۴-۱ مقایسه عملکرد راکتورهای مختلف تصفیه بی‌هوازی

نوع راکتور	بار ورودی $kgCOD/m^3.d$	% راندمان حذف COD
تماسی	۱-۶	۹۵-۸۵
فیلتر	۱۰-۱	۹۵-۸۰
بستر سیال شده	۲۰-۱	۸۷-۸۰
جریان پایین رو	۵-۱۵	۷۵-۸۸
UASB	۵-۳۰	۸۵-۹۵

۲-۶-۴- راندمان حذف COD

راکتورهایی که دارای حوضچه ته نشینی می‌باشند، راندمان حذف COD و جامدات معلق در آنها مطلوب‌تر است. در کلیه راکتورها شکل و عملکرد راکتور تا اندازه‌ای در راندمان تصفیه مؤثر است و با ازدیاد بار ورودی و کاهش زمان هیدرولیکی میزان حذف COD کاهش خواهد یافت. (جدول ۴-۱)

۳-۶-۴- سرعت تولید گاز متان

میزان تولید گاز متان در راکتورهای بی‌هوازی حدود 0.35 مترمکعب به ازاء هر کیلوگرم COD حذف شده است و سرعت تولید آن در همه راکتورها تابع خطی از بار COD می‌باشد.

۴-۶-۴- اختلاط و توزیع خوراک

در راکتورهای تماسی برای کارایی بهتر احتیاج به مخزن پیوست است (که می‌تواند به صورت مکانیکی با برگشت دادن گاز تولیدی انجام گیرد) تا به‌این وسیله پساب به خوبی در داخل راکتور پخش شده و با لجن در تماس باشد. در راکتورها جریان رو به بالا از آنجاییکه در غلظت بالای COD پساب، ممکن است بیومس در معرض شرایط نامطلوب PH قرار گیرد، رقیق کردن جریان خروجی و یا طراحی سیستم توزیع مناسب خوراک در قسمت تحتانی راکتور، ضروری به نظر می‌رسد. در راکتورهای جریان پایین به واسطه جریانهای حباب گاز اختلاط به خوبی انجام می‌گیرد. در راکتور UASB می‌توان با طراحی دقیق سیستم توزیع کننده در قسمت تحتانی راکتور تماس خوبی بین پساب و لجن ایجاد کرد. در راکتورهای با بستر سیال شده یا گسترش یافته برای انبساط بهتر باید از برگشت جریان خروجی استفاده کرد. بدیهی است که برای پساب‌های غلیظ، نسبت جریان برگشتی بالا خواهد بود. بنابراین این راکتورها برای پساب‌های رقیق بسیار مناسب می‌باشند در این راکتورها با طراحی دقیق سیستم توزیع کننده خوراک می‌توان از کانالیزه شدن جریان در طول بستر جلوگیری کرد.

۵-۶-۴- حذف مواد معلق

مواد معلق قابل هضم تقریباً در همه راکتورها قابل تحمل می‌باشند ولی از آنجایی که زمان ماند میکروبی در راکتور تماسی و UASB می‌باشد، می‌توان انتظار داشت که این راکتورها تا حدود زیادی می‌توانند مواد معلق را حذف کنند. در راکتور

فیلتر با جریان رو به پایین، زمان ماند میکروبی تقریباً با زمان ماند هیدرولیکی برابر می‌باشد حذف مواد معلق کمتر خواهد بود ولی اگر مواد معلق غیرقابل هضم باشند برای راکتورها مشکل آفرین خواهند شد.

۴-۶-۶- راه‌اندازی راکتورها

به طور کلی راه‌اندازی همه سیستم‌های بی‌هوازی مشکل است و در اغلب آنها برای رسیدن به بار طراحی حداقل چهار هفته وقت لازم است که در میان راه‌اندازی راکتور UASB و راکتور با بستر سیال شده یا گسترش یافته از همه مشکل تر می‌باشد، علاوه بر این راه‌اندازی ثانویه راکتورهای با بستر سیال شده بعد از متوقف شدن راکتور مشکل است و راه‌اندازی راکتورهای تماسی و راکتورهای بستر ثابت ساده تر می‌باشد. راه‌اندازی راکتور UASB با استفاده از لجن گرانیولی راکتورهای UASB دیگر ممکن است زودتر انجام گیرد، البته ترکیب پساب در راه‌اندازی این نوع راکتورها نقش مهمی را ایفا می‌کند.

۴-۶-۷- بار هیدرولیکی بالا

راکتورها با رشد معلق (تماسی)، UASB بسترهای سیال شده و گسترش یافته) به خاطر احتمال خروج بیومس از سیستم، نسبت به بارهای هیدرولیکی بیش از یک حد معین حساس می‌باشند در حالی که فیلتر بی‌هوازی جریان رو به بالا، از حساسیت کمتری برخوردار است و فیلتر بی‌هوازی جریان پایین رو نسبت به بار هیدرولیکی بالا حساسیت ندارد. زیرا باکتری‌ها به آکنه‌ها چسبیده و به راحتی از بستر خارج نمی‌شوند.

۴-۶-۸- عملکرد فصلی

راکتورهای پیشرفته بدون این که افت قابل ملاحظه‌ای در آنها اتفاق بیفتد می‌توانند متوقف شده و دوباره راه‌اندازی شوند، خصوصاً وقتی که در دماهای پایین (۲۰-۰ درجه سلسیوس) نگه داشته شوند. زیرا باکتری‌های متان زا به مواد غذایی کمتر احتیاج دارند و بیومس تا حدود زیادی در راکتور وجود دارد. بنابراین استفاده از پروسه‌های بی‌هوازی برای پساب‌های فصلی مناسبتر می‌باشد.

فصل پنجم : راکتور بافل دار بی‌هوازی^{۲۱} در تصفیه پساب‌های صنعتی

بروز بحران انرژی در جهان در اوایل دهه پنجاه شمسی باعث شد محققین به استفاده از سیستم‌های بی‌هوازی بیشتر توجه کنند؛ زیرا در این سیستم‌ها، بر خلاف روش هوازی که احتیاج به انرژی زیادی جهت هواددهی دارد، نه تنها انرژی مصرف نمی‌شود، بلکه در نهایت متان نیز به وجود می‌آید که می‌تواند به عنوان منبع انرژی مورد استفاده قرار گیرد. از دیگر خصوصیات سیستم‌های بی‌هوازی می‌توان به تولید لجن کمتر و امکان عملکرد متناوب لجن با غلظت بیشتر نسبت به سیستم‌های هوازی اشاره کرد. بهره‌گیری صحیح از فناوری بی‌هوازی در تصفیه پساب‌های صنعتی، در نتیجه توسعه و به کارگیری راکتورهای قوی بیولوژیکی حاصل می‌شود. یکی از راکتورهای نسبتاً جدید در این نوع، راکتور چندمحفظه بی‌هوازی می‌باشد. این راکتور نخستین بار در سال ۱۹۸۱ توسط مک کارتی و همکارانش در دانشگاه استنفورد مورد استفاده قرار گرفت و تا به امروز تحقیقات مختلفی بر روی توانایی‌های آنها در تصفیه پساب‌های متفاوت صورت گرفته است؛ اما همچنان موارد مجهول فراوانی برای بهبود عملکرد آنها وجود دارد.

۵-۱- ویژگی‌های کلی راکتورهای ABR

راکتور ABR، راکتوری است که در آنها ردیف‌هایی از بافل‌ها قرار گرفته تا سبب حرکت جریان پساب از بالا و پایین بافل شود. باکتری‌های موجود در راکتور براساس خصوصیات رفتاری جریان ممکن است معلق مانده یا ته نشین گردند.

شاید مهمترین مزیت ABR توانایی آن در جداسازی فازهای اسیدوژن (اسیدسازی) و متانوژن (متان سازی) باشد. با این عمل باکتری‌های اسیدوژنیک در فاز اول جمع شده و باکتری‌های متانوژنیک، فرآیند متان زایی را در فاز بعدی انجام می‌دهند؛ هر چند تحقیقات صورت گرفته نشان می‌دهند که در تمام اتاقک‌ها متان تولید می‌شود و این بدان معنی است که جداسازی فازها به صورت کاملاً مجزا در راکتور صورت نمی‌گیرد. این راکتورها در مقایسه با راکتورهای دیگر دارای فضای مرده کمتری هستند. این مزیت سبب ساخت و تولید راکتورهای پیشرفته دیگری مانند راکتورهای بی‌هوازی چند مرحله‌ای، راکتورهای بی‌هوازی با بستر لجن طبقه‌بندی شده با جریان رو به بالا^{۲۲} و صافی بی‌هوازی مرحله‌ای^{۲۳} شده است.

تمام سیستم‌هایی که در بالا نام برده شد، توانایی مناسبی در تصفیه پساب‌های صنعتی از خود نشان داده‌اند.

مزایای مختلفی برای این راکتورها گزارش شده که در جدول ۵-۱ آمده است.

از معایب بزرگ راکتورهای بافل دار بی‌هوازی می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

۱. نیاز به ساخت راکتورهای نسبتاً کم عمق تا سرعت قابل قبولی از جریان رو به بالای گاز و مایع ایجاد شود.

۲. مشکلات ایجاد شده در توزیع یکنواخت جریان

جدول ۵-۱ مزایای راکتورهای بافل دار بی‌هوازی

عنوان	مزایا
ساختمانی و اجرایی	<ul style="list-style-type: none"> - طراحی ساده - عدم وجود قسمت‌های متحرک - نداشتن هیچ گونه سیستم اختلاط مکانیکی - هزینه ساخت کم - گرفتگی کمتر - کاهش انبساط بستر لجنی
عملیاتی	<ul style="list-style-type: none"> - پایین بودن زمان ماند هیدروکیکی - امکان عملیات متناوب - پایداری قابل قبول نسبت به شوک‌های هیدرولیکی و آلی - مقاومت نسبت به شوک‌های سمی در پساب ورودی - زمان زیاد کاری بدون تلف شدن لجن - توانایی در جداسازی دو فاز اسیدوژن و متانوژن - بدون ایجاد مشکلات کنترلی و در برداشتن هزینه بیشتر
بیومس ^{۲۴}	<ul style="list-style-type: none"> - بالا بودن زمان ماند جامدات

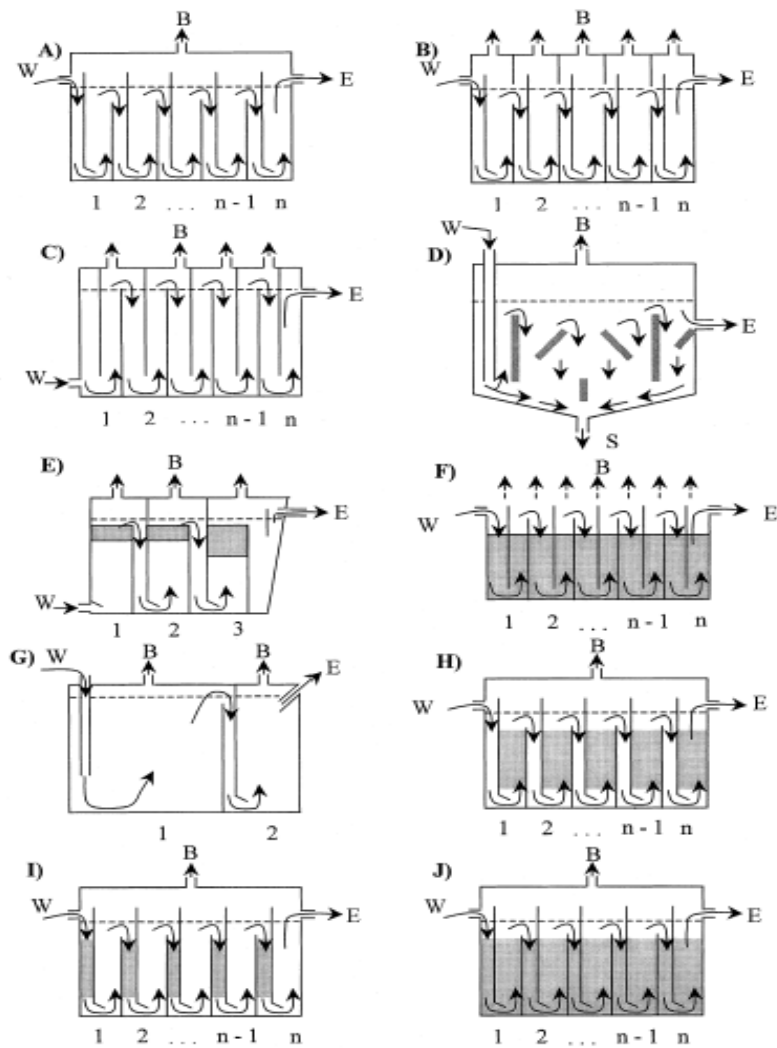
- تولید لجن کمتر	
- ماندن بیومس بدون احتیاج به آکنده سازی، بستر یا مدیا (Packing) و ایجاد بخش ته نشین سازی برای جامدات	
- عدم نیاز به تجهیزات جداساز گاز و مایع	

۲-۵- پارامترهای طراحی راکتورهای ABR

- تعداد اتاقک‌ها: ۴ تا ۸ واحد
- بارگذاری آلی: $0.15 - 0.5 \text{ kgCOD} / m^3 \cdot d$
- سرعت جریان رو به بالا: $2 - 4 \text{ m/h}$
- زمان ماندهیدرولیکی: $10 - 0.5$ روز
- نسبت ارتفاع به عرض راکتور: $2.5 - 0.6$
- نسبت طول به عرض راکتور: $3 - 4$
- میزان گاز متان تولیدی: $0.1 - 11.28 \text{ kg.VSS} / m^3 \cdot d$

۳-۵- توسعه راکتورهای ABR

راکتور بافل دار بی‌هوای، راکتوری است که در آن ردیف‌هایی از بافل‌ها برای هدایت جریان پساب حاوی مواد آلی به زیر یا بر روی (یا هر دو) طرف راکتور قرار داده شده‌اند، به صورتی که سیال بتواند از ورودی به محل خروجی جریان یابد. باکتری‌های موجود در راکتور بسته به خصوصیات جریان پساب و گاز تولید شده ممکن است ته نشین گردیده و یا به صورت معلق باقی بمانند، ولی در زمانی که میزان بارگذاری کم باشد، در کف راکتور رسوب می‌کنند. طرح اصلی این راکتورها در شکل ۱-۵ نشان داده شده است. شایان ذکر است، شکل ۱-۵-A مقبولیت بیشتری را دارا می‌باشد. به منظور بهبود عملکرد راکتور، اصلاحات مختلفی بر روی آنها انجام گرفته است. بیشترین پارامتری که در اصلاحات سعی در بهبود آن بوده است، افزایش ظرفیت نگهداری جامدات می‌باشد. اصلاحات دیگر به منظور تصفیه‌های پساب‌های آلوده تر (برای نمونه، پساب‌های با درصد بالای جامدات) و کاهش هزینه‌های سرمایه‌گذاری اولیه صورت گرفته است (شکل ۱-۵-F). خلاصه‌ای از این تغییرات و اصلاحات که دارای اثرات مهمی می‌باشد، در جدول ۲-۵ ارائه شده است. همچنین بافل‌های عمودی جهت تصفیه پساب حاوی درصد بالای جامدات به راکتور اضافه شدند تا توانایی راکتور در حفظ جمعیت بالای متانوژن‌های کند رشد، افزایش یابد. با توجه به بررسی‌های انجام شده، با ایجاد بافل‌های عمودی، در یک نرخ ثابت از بارگذاری ($1/6 \text{ kgCOD} / m^3 \cdot d$)، میزان تولید گاز متان از ۳۰ به بیش از ۵۵ درصد افزایش یافت. (لازم به ذکر است، نرخ تولید گاز متان در این حالت برابر با $m^3 / \text{kg.VSS}$ بوده است). در مطالعه بعدی، اثر نازک شدن پهنای اتاقک (دارای جریان رو به پایین) در دو راکتور مختلف و نیز تغییر شیب بافل بر عملکرد راکتور مورد آزمایش قرار داده شد. تغییرات بعدی در راکتورهای بافل دار بی‌هوای با پیشرفت و توسعه اولین طرح‌های هیبرید چند گانه ایجاد گردید. شکل ۱-۵-E این تغییرات را به خوبی نشان می‌دهد. هدف از این عمل، افزایش زمان ماند سلولی برای تصفیه پساب‌های دارای بار آلودگی بالا می‌باشد. این راکتور بسیار بزرگتر از راکتورهای قبلی است که مورد استفاده قرار می‌گرفت و بعد از بخش انتهایی آن، اتاقکی جهت ته نشینی جامدات قرار داده شده است. جامداتی که از راکتور بافل دار شسته می‌شوند و همراه با پساب به قسمت خروجی راه می‌یابند، از طریق اتاقک ته نشینی در دام افتاده و در زمان‌های منظم به داخل اولین بخش راکتورهای بافل دار پمپاژ می‌گردند.

شکل ۵-۱ تغییرات راکتور بافل دار

A: فضای بالاسری منفرد برای گاز، B: فضای بالاسری ویژه برای گاز، C: جریان عمودی، D: جریان افقی، E: هیبرید با ناحیه ته نشینی، F: سقف باز، G: اتافک بزرگ شده ابتدایی، H-J: تنظیمات مختلف پرکننده یا مدیا (Packing)، H: مدیا در ورودی‌های بالا، I: مدیا در ورودی‌های پایین، L: مدیا در سرتاسر راکتور.

(حروف S, E, B, W در تصاویر فوق به ترتیب پساب، بیوگاز، جریان خروجی و جامدات است.)

جدول ۵-۲ توسعه و بهینه سازی راکتورهای بافل دار بی‌هوازی

شکل	اصلاحات	هدف
C-۵-۱	اضافه نمودن بافل‌های عمودی به یک راکتور	افزایش ماند جامدات برای تولید بیشتر گاز متان

الف: افزایش زمان ماند سلولی در اتاقتک دارای جریان رو به بالا ب: تغییر مسیر پساب به مرکز اتاقتک برای افزایش اختلاط (شکل ۵-۱-D)	الف: اتاقتک‌های کم عرض تر با جریان رو به پایین ب: تغییر شیب بافل‌ها (۴۰-۴۵ درجه)	A-۵-۱
الف: افزایش ماند جامدات ب: جلوگیری از شست و شوی جامدات پ: سهولت کار و کنترل گاز	الف: اتاقتک ته نشینی ب: تعبیه مواد پرکننده (مدیا) در ابتدای هر اتاقتک پ: اتاقتک گاز	E-۵-۱
افزایش راندمان در حذف جامدات با کاهش سرعت رو به بالا در اتاقتک اول	بزرگ سازی اتاقتک اول	G-۵-۱

به منظور تصفیه پساب‌های حاوی مقادیر بالایی از ذرات معلق، اصلاحات دیگر بر روی راکتورهای بافل دار بی‌هوازی انجام شده است. مشکلات اصلی مربوط به تصفیه این پساب‌ها در راکتورهای بافل دار، عدم توانایی تولید یک لایه لجن شناور است که سبب افزایش زمان ماند سلولی می‌گردد (سرعت‌های بالایی ایجاد شده به واسطه بافل‌ها سبب شست و شوی جامدات از سیستم می‌شوند). بنابراین اصلاحاتی بر روی راکتورهای بافل دار بی‌هوازی انجام گرفت تا از سرعت جریان رو به بالا کاسته شود. در این حالت، ابعاد نخستین بخش، دو برابر بخش بعدی گردید. (طول اولین بخش برابر با ۱۰۱ سانتیمتر و دومین بخش یا اتاقتک برابر با ۵۱ سانتیمتر بود). این واحد در شکل G-۱-۵ نشان داده شده است.

خصوصیات عملکردی و قابلیت‌های نگهداری جامدات این راکتور با واحدهای سه قسمتی در حجم برابر (راکتورهای بافل دار بی‌هوازی دارای سه اتاقتک) مورد مقایسه قرار گرفت. در راکتورهای بافل دار سه اتاقتکی، ماندن جامدات در راکتور بیشتر انجام می‌گرفت و راندمان عملکرد آنها بهتر از راکتورهای بافل دار دو اتاقتکی بود. این یافته‌ها با یافته‌های قبلی تضاد داشت. در یافته‌های قبلی، اختلاف معناداری بین این راکتورها به دست نیامده بود. اتاقتک بزرگتر در راکتورهای دو بخشی به صورت یک صافی طبیعی عمل کرده و سبب ماند بیشتر جامدات در راکتور می‌گردد. مقدار جامدات نگهداری شده در این راکتورها، بیش تر از راکتورهای سه اتاقتکی $g/1$ (۲۰/۹) می‌باشد. علیرغم راندمان پایین تصفیه، در راکتورهای دو اتاقتکی جامدات کمتر شست‌شده می‌شدند. مطالعات بیشتر نشان داد که علیرغم شست‌شده شدن بیشتر جامدات در راکتورهای بافل دار سه اتاقتکی، میزان راندمان تصفیه آنها بالاتر است. یکی از راکتورهای اصلاح یافته ABR، راکتور بافل دار بی‌هوازی با بستر گرانولی (GRABBR)^{۲۵} می‌باشد. نتایج بررسی بر روی این راکتور نشان می‌دهد که این سیستم‌ها در تصفیه پساب‌هایی با بار آلودگی بالا کارآمدتر هستند. در این راکتورها، جداسازی فازها به صورت مطلوبی انجام می‌گیرد. این سیستم‌ها دارای مزایای راکتورهای بافل دار و راکتورهای لجن بی‌هوازی با جریان رو به بالا هستند. طبق تحقیقات انجام شده، در بارگذاری $m^3.d$ $4/75 KgCOD$ راندمان حذف این واحدها تا ۹۰ درصد افزایش یافته است. زمان ماند جامدات در این سیستم‌ها بسیار بالا بوده و در نتیجه، بیومس بیشتری در راکتور باقی می‌ماند.

خصوصیات کلی مربوط به راکتورهای GRABBR در زیر ارائه شده است:

۱. جداسازی فازها با افزایش بخش‌ها، افزایش می‌یابد.

۲. گزینش و ناحیه بندی میکروبی در درون راکتور افزایش می‌یابد، به صورتی که ناحیه اسیدی در بخش‌های ابتدایی راکتور غالب می‌گردد.

۳. در این راکتورها، متانوزنها هستند که تشکیل گرانول می‌دهند و اسیدسازها در این امر ناتوان هستند.

۴. لجن گرانوله سبب ماند بیشتر جامدات در سیستم و شست و شوی کمتر جامدات از سیستم می‌گردد.

۴-۵- خصوصیات هیدرودینامیکی راکتورهای ABR

خصوصیات هیدرودینامیک و درجه اختلاطی که درون یک راکتور بافل دار بی‌هوای اتفاق می‌افتد، به صورت گسترده‌ای بر روی وسعت تماس بین موادغذایی و باکتری‌ها مؤثر است؛ بنابراین سبب کنترل در انتقال جامدات و عملکرد بهتر راکتور می‌گردد. به منظور بررسی زمان ماند هیدرولیکی و درجه اختلاط در راکتورهای بافل دار، از یک ماده خنثی (لیتیوم) استفاده شد. در این آزمایش، میزان این ماده خنثی در ورودی و خروجی راکتورهای بافل دار با تعداد اتاقک‌های مختلف (چهار تا هشت اتاقک) مورد اندازه‌گیری قرار گرفت. در این شرایط و در حضور بیومس (و یا عدم حضور آن)، با وجود زمان‌های ماند هیدرولیکی مختلف، مدل مناسبی تهیه گردید. این مدل، روش مناسبی را برای محاسبه درجه اختلاط و فضای مرده (مقدار حجمی از راکتور که مورد استفاده قرار نمی‌گیرد)، ایجاد می‌کند. در مقایسه با دیگر راکتورهای بی‌هوای (صافی‌های بی‌هوای) که حدود ۵۰ تا ۹۳ درصد فضای مرده دارند؛ طبق بررسی‌های انجام شده مشخص گردید که فضای مرده در راکتورهای بافل دار کمتر از ۸ درصد است. این فضا در راکتورهای با اختلاط پیوسته (CSTR) کمتر از ۸۰ درصد می‌باشد. لازم به ذکر است میزان فضای مرده برای انواع راکتورها در منابع مختلف، متفاوت گزارش شده است. در جدول ۳-۵ میزان فضای مرده چند راکتور بی‌هوای مقایسه شده است.

جدول ۳-۵- مقایسه میزان فضای مرده در چند راکتور بی‌هوای

نوع راکتور	میزان فضای مرده (بر حسب درصد)
فیلتر بی‌هوای	۵۰-۹۰
اختلاط کامل با جریان پیوسته	۱۰-۸۲
بافل دار بی‌هوای	۵-۲۲

با اضافه کردن ۸ گرم $VSS^{۲۶}$ به ازای هر لیتر از حجم راکتور بافل دار، فضای مرده تا ۱۸ درصد افزایش می‌یابد. در این حالت نمی‌توان هیچ رابطه مستقیمی را بین فضای مرده هیدرولیکی و HRT به دست آورد.

در زمان‌های ماند هیدرولیکی پایین، حضور بیومس اثر مهمی بر روی فضای مرده هیدرولیکی ندارد؛ لذا زمان ماند هیدرولیکی تابع سرعت جریان و تعداد بافل‌ها می‌باشد. این بحث با فضای مرده بیولوژیکی در تناقض است، زیرا این فضاها تابعی از غلظت بیومس، تولید گاز و سرعت جریان بوده و با افزایش میزان جریان افزایش می‌یابند. در نرخ‌های بالای بارگذاری که به واسطه زمان‌های ماند هیدرولیکی پایین ایجاد می‌گردد، تولید گاز باعث می‌شود تا مقداری از لجن به صورت شناور در راکتور

باقی بماند. در زمان‌های ماند هیدرولیکی بالا، فضای مرده بیولوژیکی، قسمت اعظم فضای مرده را تشکیل می‌دهد؛ اما در زمان‌های ماند هیدرولیکی پایین، از اثرات آن کاسته می‌شود، زیرا تولید گاز سبب از بین رفتن جریان‌های اتصال کوتاه‌ایجاد شده در میان بستر بیومس می‌گردد. لازم به ذکر است جریان‌های اتصال کوتاه بزرگ که به واسطه شوک‌های هیدرولیکی بزرگ‌ایجاد می‌شوند، بعضاً سودمند هم می‌باشند؛ زیرا سبب می‌شوند قسمت اعظم بیومس در جریان به دام نیفتاده و از سیستم شسته نگردد. با وجود این، تحقیقات بر روی خصوصیات هیدرودینامیکی راکتورهای بی‌هوای با بررسی پارامترهایی از قبیل اثر اختلاط حاصل از بیوگاز، تغییرات ویسکوزیته به واسطه تولید پلیمرهای خارج سلولی و ابعاد ذرات بیومس، هنوز ادامه دارد.

۵-۵- تأثیر مواد کلئیدی پساب ورودی بر عملکرد راکتورهای ABR

یکی از مواردی که در راهبردی و عملکرد سیستم‌های ABR دارای اهمیت می‌باشد، وجود مواد کلئیدی در پساب ورودی است. تأثیر این مواد بر راندمان حذف COD در راکتور ABR مورد بررسی قرار گرفته است. با توجه به بررسی‌های صورت گرفته، تولید مواد میکروبی محلول (SMP)^{۲۷} در راکتورهایی که با پساب حاوی ترکیبات کلئیدی تغذیه می‌شوند، بیشتر بوده است. همچنین مشخص گردید در صورتی که پساب ورودی به صورت محلول یا کلئیدی باشد، بر راندمان حذف تأثیری ندارد.

۵-۶- تولید گاز در راکتورهای ABR

در راکتورهای بافل دار بی‌هوای، همانند سایر سیستم‌هایی که دارای فرآیندهای تصفیه بی‌هوای می‌باشند، فعالیت باکتری‌های بی‌هوای به تولید گازهای مختلف منجر می‌گردد. تحقیقات گسترده‌ای بر روی تعیین نوع گازهای تولیدی و نرخ تولید آن صورت گرفته است. نرخ تولید گاز برای هر بخش از راکتور بافل دار طی ۵ ماه اندازه‌گیری شده است که براساس آن نرخ تولید گاز در راکتورهای بافل دار حدود 5 mol/h گزارش شده که در مقایسه با سایر سیستم‌ها نرخ قابل ملاحظه‌ای نمی‌باشد. نتایج نشان می‌دهد، عوامل مختلفی بر نرخ تولید گاز (شدت آلودگی، غلظت بار آلی پساب و ...) در این راکتورها مؤثر است. یکی از عواملی که تأثیر چشمگیرتری بر این راکتور دارد، زمان ماند هیدرولیکی و سلولی می‌باشد. بسته به جمعیت میکروبی که در راکتور غالب می‌گردد، محصولات گازی مختلفی تولید می‌شود. برای نمونه، با افزایش غلظت استات در پساب ورودی، باکتری‌های مصرف کننده آن افزایش یافته و متان بیشتری تولید می‌گردد که نشان دهنده حضور متانوباکتریوم‌ها می‌باشد.

۵-۷- خصوصیات میکروبی راکتورهای ABR

محصولات نهایی تجزیه بی‌هوای گازها، عمدتاً متان، دی اکسید کربن و مقادیر جزئی هیدروژن سولفاید (H_2S) و هیدروژن می‌باشند. این فرآیند شامل دو مرحله کاملاً مجزا است و فرآیندهایی که پیش از این بیان شد، در داخل هر کدام از این مراحل قرار گرفته‌اند. در تخمیر اسیدی آنزیم‌های خارج سلولی، گروهی از باکتری‌های بی‌هوای و هتروژنوس (غیرهمتا)، ترکیبات آلی پیچیده را هیدرولیز می‌کنند. بر اثر هیدرولیز این ترکیبات (پروتئین‌ها، چربی‌ها و کربوهیدرات‌ها)، محصولات محلول با زنجیره‌های کوتاه‌تر تولید می‌گردد. این ترکیبات ساده و محلول (برای مثال، تری گلیسیریدها، اسیدهای چرب، اسیدهای آمینه و قندها) به وسیله باکتری‌های دیگر از طریق اکسیداسیون بتا و سایر فرآیندهای متابولیکی، تجزیه و تبدیل به ترکیبات آلی با زنجیره کوتاه‌تر اسیداستیک (CH_3COOH)، اسید پروپیونیک (CH_3CH_2COOH)، اسید بوتریک و

الکلها می‌شوند. لازم به ذکر است، در مرحله تخمیر اسیدی، BOD یا COD کاهش نمی‌یابد، زیرا در این مرحله، ترکیبات تنها از زنجیره‌های طولانی به زنجیره‌های کوتاهتر و باکتری‌ها تبدیل می‌شوند که خود این عوامل از بخش‌های مصرف‌کننده اکسیژن هستند. در دومین مرحله، اسیدهای چرب با زنجیره کوتاه تبدیل به استات، گاز هیدروژن و دی‌اکسید کربن می‌شوند. به این مرحله، مرحله استوژنی (استات سازی) می‌گویند. به دنبال این مرحله، گونه‌های مختلفی از باکتری‌های بی‌هوازی مطلق که به آنها متانوژن گفته می‌شوند، از هیدروژن و دی‌اکسید کربن یا استات در محیط استفاده کرده و آن را به متان احیاء می‌کنند. باکتری‌های بی‌هوازی که در چرخه تولید متان اهمیت دارند، شامل:

۱- باکتری‌های تخمیر کننده

۲- باکتری‌های استوژنیک تولید کننده هیدروژن

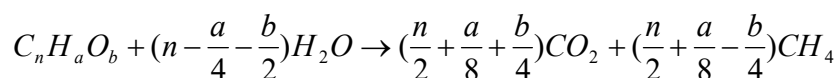
۳- باکتری‌های استوژنیک مصرف کننده هیدروژن

۴- باکتری‌های متانوژن احیاء کننده دی‌اکسید کربن

۵- باکتری‌های متانوژن استیکلاستیک^{۲۸}

دو جنس معمول متانوژن‌های استیکلاستیک، متانوتریکس و متانوسارسینا و گونه‌هایی از گروه متانوباکتری‌ها در تولید گاز متان فعال می‌باشند.

فرمول عمومی واکنش‌های بی‌هوازی را می‌توان به صورت زیر خلاصه نمود:

(۵-۱)

۱-۷-۵- جمعیت میکروبی در راکتورهای ABR

با کارکرد ممتد راکتور ABR، جمعیت‌های میکروبی مختلفی در راکتور توسعه می‌یابد. اکولوژی میکروبی در هر دو فاز راکتور، به نوع و مقدار سوبسترا موجود و پارامترهای محیطی مانند PH و دما وابسته می‌باشد. در ناحیه اسیدسازی ABR (بخش‌های آغازین راکتور) باکتری‌های تند رشد در میزان بالای سوبسترا قادر به رشد بوده، PH را کاهش داده و در این محیط غالب می‌گردند. انتقال به حالت رشد باکتری‌های کند رشد که در PH بالاتر فعالیت می‌کنند، در قسمت‌های انتهایی راکتور اتفاق می‌افتد. در بررسی الکترونی میکروبی‌های موجود در راکتور ABR مشخص شد. جمعیت مختلفی از باکتری‌ها که بیشترین میزان آنها را بی‌هوازی‌ها تشکیل می‌دهند، در راکتور وجود دارند. این بدان معنی است که نمی‌توان یک سویه خاص را که تجزیه گر مهمی در راکتور باشد، مجزا کرد. در پایلوت ABR هشت بخشی Foxon و Pillay از طریق میکروسکوپ الکترونی، میکروب‌های موجود در راکتور مورد ارزیابی قرار گرفته. در این مطالعه هیچ متانوسائتا مشخص نگردید، ولی اکثر ارگانسیم‌های موجود در راکتور را متانواسپیریلیوم و متانوبروی باکتر و متانوسارسینا تشکیل می‌داد.

تاکنون دو گونه‌ای که در بیشتر راکتورهای ABR یافت شده است، متانوسارسینا و متانوسائتا^{۲۹} می‌باشد. در زمانی که غلظت استات در محیط زیاد باشد، رشد متانوسارسینا بیشتر از متانوسائتا است، زیرا دارای سینتیک‌های رشد سریع تری می‌باشد (به صورتی که طی ۱/۵ روز تعداد متانوسارسیناها دو برابر، ولی برای متانوسائتا این زمان ۴ روز است). در غلظت‌های

پایین، گونه متانوسائتا به واسطه قابلیت مصرف از سلولهای مرده غالب می‌باشد. $K_s = 30 \text{ mg/l}$ در مقایسه با $K_s = 400 \text{ mg/l}$ برای متانوسارسینا). عملکرد صافی‌های بی‌هوازی و راکتورهای بافل دار بی‌هوازی هیبرید (HABR) 30 و خصوصیات جمعیت میکروبی این واحدها در یک مطالعه پایلوتی مورد بررسی قرار گرفته است. پساب مورد تصفیه در این پایلوت، پساب ملاس است که نرخ بارگذاری آن در راکتور، برابر با $5/5 \text{ kgCOD/m}^3 \cdot d$ می‌باشد. یافته‌های این مطالعه مشخص نمود که غلظت‌های بالایی از گونه‌های متانوسارسینا در قسمت‌های ابتدایی راکتور وجود دارند. همچنین در قسمت‌های بعدی و انتهای گونه‌های متانوسارسینا جای خود را به گونه‌های متانوسائتا می‌دهد، ولی در صافی‌های بی‌هوازی متانوسائتا غالب می‌باشد. در بررسی‌های انجام گرفته از طریق میکروسکوپ فلورسانس مشخص گردید که متانوباکتریوم‌های مصرف کننده هیدروژن هم در قسمت‌های ابتدایی راکتور قرار دارند. نتایج نشان می‌داد که متانوسارسینا در صافی‌های بی‌هوازی وجود ندارد. در راکتور HABR غلظت ابتدایی استات ورودی به راکتور برابر با 1000 mg/l است که نزدیک به مقدار K_s متانوسارسینا بوده و شرایط برای رشد آنها بهینه باشد. در مقابل در صافی بی‌هوازی غلظت استات 10 برابر کمتر از راکتور HABR گزارش شده است. در نتیجه شرایط به صورتی است که گونه‌های متانوسائتا در محیط غالب شوند. از طرف دیگر، سرعت ظاهری تولید گاز در راکتورهای بافل دار بی‌هوازی در بخش‌های ابتدایی تقریباً برابر 5 mol/h می‌باشد که از صافی بی‌هوازی کمتر است (9 mol/h). در نتیجه، میزان اختلاط در راکتورهای HABR کمتر از صافی بی‌هوازی بوده و لخته‌های بیولوژیکی کمتری از راکتور فرار می‌کند. در این مطالعات، غلظت هیدروژن نیز اندازه‌گیری شده است. بیشترین غلظت در قسمت‌های ابتدایی راکتور HABR اندازه‌گیری گردیده که می‌تواند توجیه کننده حضور متانوباکتریوم‌ها باشد.

۲-۷-۵- فعالیت بیومس

۷۰ درصد از همه متان‌های تولید شده در راکتور HABR، از بخش‌های ابتدایی راکتور تولید می‌گردد. این در حالی است که تنها ۱۰ درصد از میزان VSS راکتور در این بخش قرار گرفته است. درصد فعالی از VSS که در راکتور وجود داشته و در تولید گاز متان نقش دارد، برابر $1/8$ تا $5/7$ درصد است که بیشترین مقدار آن در بخش‌های ابتدایی راکتور قرار گرفته و کمتر در بخش‌های انتهایی دیده می‌شوند. در یک راکتور بافل دار بی‌هوازی یازده بخشی، از ساکارز به عنوان منبع کربن استفاده شد و نتایج نشان داد که فعالیت حذف COD و تولید گاز متان در هفت بخش اول، بسیار بالاتر از بخش‌های ۷ تا ۱۱ می‌باشد. آنالیز ATP که برای تعیین موقعیت نسبی باکتری‌هایی که بیشترین فعالیت را انجام می‌دهند، مورد استفاده قرار می‌گیرد، نشان داد که حداقل ۸۵ درصد از فعالیت‌ها در کف هر سه بخش انجام می‌شود، ولی بیش از ۹۲ درصد از فعالیت در بخش آغازین صورت می‌پذیرد. نمونه‌ها از قسمت‌های بالایی، میانه کف هر سه بخش راکتور با حجم 150 لیتر و بارگذاری $\text{Kg/m}^3 \cdot d$ (COD 20) برداشته شده است. این موضوع شاید به خاطر آن باشد که محصولات واسطه‌ای مانند استات در بخش‌های آغازین راکتور تشکیل می‌گردد. در مطالعاتی که میزان تولید گاز متان در بخش‌های آغازین بالا بود، غلظت استات اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد، در محیط‌هایی که غلظت استات بالا است، رشد باکتری‌هایی مانند متانوسارسینا که قادر به رشد در محیط‌های دارای PH کم (حدود ۶) هستند، بسیار سریع می‌باشد. منبع دیگر تولید متان، باکتری‌های دیگری مانند متانوباکتریوم و متانوبروی باکتر 31 می‌باشد که از هیدروژن برای تولید گاز متان استفاده می‌کنند. این باکتری‌ها در زمانی که غلظت هیدروژن در محیط بالا باشد، فعال شده و از آن برای تولید گاز متان استفاده می‌کنند. از طرف دیگر، در پساب‌های رقیق که میزان استات در بخش‌های اولیه راکتور پایین است، گونه‌های متانوسارسینا در محیط فعال می‌شوند. این باکتری‌ها با

سرعت کمتری نسبت به متانوسائتا رشد کرده و حساسیت بیشتری نسبت به تغییر شرایط محیطی مانند تغییر PH دارند. لازم به ذکر است فعالیت باکتری‌های تولید کننده اسید از بخش‌های ابتدایی راکتور تا بخش‌های انتهایی آن کاهش می‌یابد.

۸-۵- گرانول سازی و ابعاد لخته‌ها در راکتورهای ABR

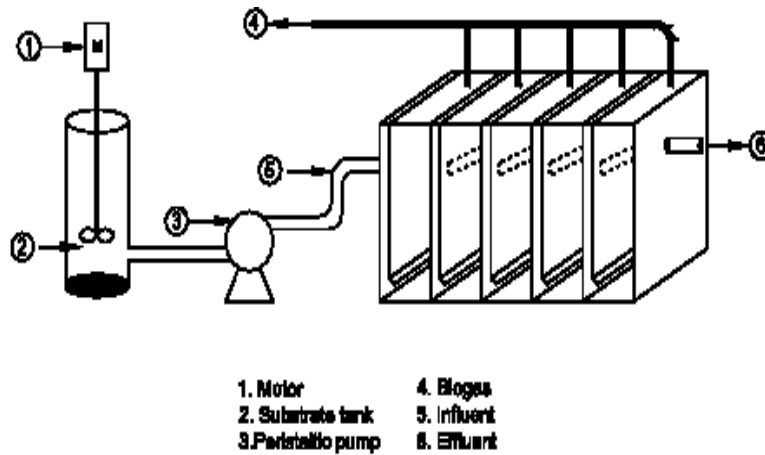
اگر چه برای عملکرد بهینه راکتور، گرانول سازی و لخته سازی در راکتور ضروری نمی‌باشد (برخلاف راکتورهای UASB)؛ لیکن گزارشات مختلفی از وجود گرانول در راکتورهای بافل دار گزارش شده است. در یک راکتور هیبرید بافل دار بی‌هوای (HABR) حاوی $4/0 \text{ gVSS/l}$ و نرخ $0/97 \text{ Kg COD} / m^3 \cdot d$ بوده که سرعت جریان رو به بالا در آن حد $0/46 \text{ m/h}$ همچنین نگهداری شده است. مشاهدات میکروسکوپی نشان داد که این گرانول‌ها از متانوژن‌های استوکلاسیک تشکیل شده‌اند. همچنین مشخص گردید که باکتری‌های متانوسارسینا لخته‌ها را احاطه کرده و از طریق باکتری‌های رشته‌ای که شباهت زیادی به متانوسائتا دارند، به هم متصل شده‌اند. لخته‌هایی که بعد از یک ماه تشکیل شده بودند، قطر کمی داشته (کمتر از $1/5 \text{ mm}$) و بسیار ضعیف بودند. همچنین تحت شرایط بارگذاری مشابه، گرانول‌های محکم و پیوسته‌ای بعد از سه ماه در صافی بی‌هوای تشکیل گردیده است ($d < 3 \text{ mm}$).

گرانول‌هایی که از توده‌های متانوسارسینا تشکیل شده‌اند، دارای دانسیته کمی بوده و شامل خلل و فرج زیادی هستند؛ بنابراین به واسطه میزان گاز بالا در لخته‌ها و سرعت مایع به سطح راکتور انتقال می‌یابند. ابعاد لخته‌ها وابسته به نوع سوبسترا می‌باشد. می‌توان این گونه اظهار نمود که ابعاد لخته‌ها تا اواسط راکتور افزایش و سپس تا انتهای راکتور کاهش می‌یابند. ابعاد معمول لخته‌ها در بخش آغازین، میانی و انتهایی راکتور به ترتیب برابر با 100 ، 230 و 175 میلی متر می‌باشد. گزارشات حاکی از آن است که ابعاد لخته‌ها تابعی از تولید گاز و غلظت COD در راکتور می‌باشد، به صورتی که بزرگترین لخته‌ها هنگامی تشکیل می‌گردد که غلظت COD بالا و تولید گاز به حدی پایین باشد که قادر به شکستن لخته‌ها نباشد.

۹-۵- نسبت COD/SO_4 در راکتورهای ABR

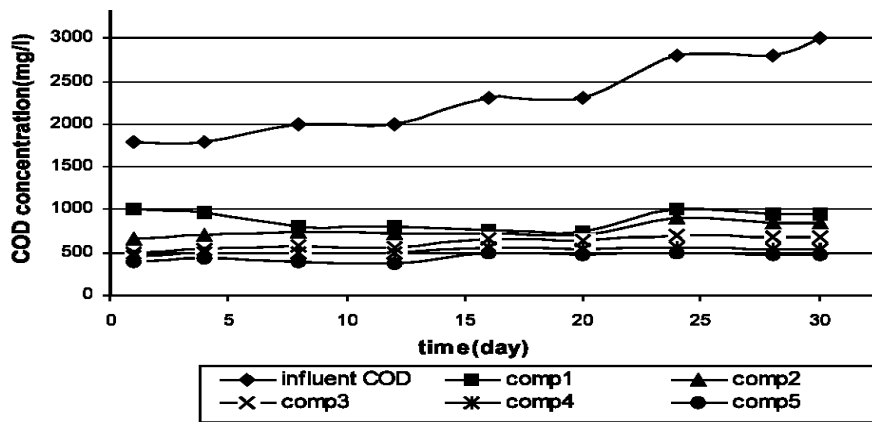
یکی از پارامترهای مهم در کارکرد سیستم‌های ABR نسبت COD/SO_4 می‌باشد. در بیشتر تحقیقات انجام گرفته بر روی ABR، یکی از مشکلات ناشی از تصفیه پساب‌های حاوی سولفات بالا (مانند ملاس) ذکر شده است که در این حالت فرآیند احیای سولفات با قدرت زیادی در راکتور انجام می‌گیرد.

در فصل دوم در قسمت UASB اشاره شد که طی فرآیند متان‌زایی در مرحله نهایی تجزیه بی‌هوای، رقابتی بین باکتری‌های SRB (احیاء کننده سولفات) و MPB (باکتری‌های تولید کننده متان) وجود دارد. درحالتی که میزان سولفات در محیط بالا باشد، باکتری‌های احیاء کننده سولفات در محیط غالب می‌شوند. بعضی از محققان رقابت بین باکتری‌های SRB و MBP را در مصرف استات و هیدروژن و گروهی دیگر ارتباط همزی‌گری این دو را با هم ذکر می‌کنند. باکتری‌های احیاء کننده سولفات و باکتری‌های تولید کننده متان در نسبت‌های COD/SO_4 بین $1/7$ تا $2/7$ رقابت شدیدی را ایجاد می‌کنند. باکتری‌های تولید کننده متان در نسبت‌های COD/SO_4 بالا غالب هستند، درحالی که با کاهش این نسبت باکتری‌های احیاء کننده سولفات غالب می‌شوند. همچنین تعدادی از گزارشات علمی حاکی از آن است که باکتری‌های متانوژن در نسبت COD/SO_4 حدود ۱ هم غالب هستند.

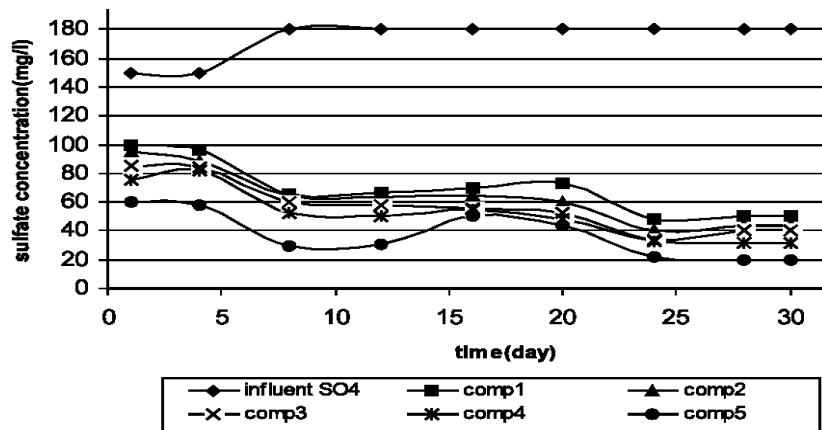
شکل ۵-۲- طرح شماتیک پایلوت راکتور بافل دار بی‌هوازی

عملکرد ABR در نسبت‌های مختلف COD/SO_4 با ساخت یک پایلوت ۱۰ لیتری (طول ۵۰ سانتی متر، عرض ۱۵ سانتی متر و ارتفاع ۳۰ سانتی متر) مورد ارزیابی قرار گرفته است (شکل ۵-۲). پساب ورودی به این راکتور حاوی ملاس (به عنوان منبع کربن)، اوره (0.007 g/gCOD) و K_2HPO_4 (0.006 g/gCOD) به عنوان منبع نیتروژن و فسفات می‌باشد. غلظت COD در پساب ساخته شده بین ۱۸۰۰ و 3000 mg/l متغیر و غلظت سولفات در آن از ۰ تا 500 mg/l (با استفاده از سولفات سدیم) تغییر می‌نمود. لجن ترزینی در این سیستم از لجن حاصل از حوض ته نشینی اولیه واحد لجن فعال (پساب حاصل از کاغذ سازی) تهیه گردیده بود. شکل ۵-۳ اثر افزایش غلظت COD ورودی بر روی میزان COD خروجی تحت شرایط پایدار در هر بخش را نشان می‌دهد.

شکل ۵-۳- پروفیل تغییرات COD در تمام بخش راکتور

همانطور که در تصاویر دیده می‌شود، با افزایش غلظت COD در پساب ورودی، میزان COD پساب خروجی تغییر پیدا می‌کند. وقتی که COD ورودی بیش از 2500 mg/l باشد، بیش از ۸۲ درصد COD ورودی در بخش‌های انتهایی حذف خواهد شد. شکل ۵-۴ هم غلظت‌های سولفات را در هر بخش از راکتور ABR نشان می‌دهد. (تغییرات سولفات از ۱۵۰ تا 180 mg/l).

شکل ۴-۵- پروفیل تغییرات سولفات در بخش‌های مختلف راکتور

همان‌طور که در این شکل مشاهده می‌شود، راندمان حذف سولفات با افزایش OLR و غلظت سولفات ورودی افزایش می‌یابد. همچنین در غلظت سولفات 180 mg/l ، بیش از ۸۸ درصد سولفات در بارگذاری $3 \text{ kgCOD/m}^3.d$ حذف می‌شود. نتایج بدست آمده اثبات می‌کند که فاز اسیدی، توانایی حذف سولفات را دارد، زیرا بیشترین مقدار تبدیل در بخش‌های آغازین راکتور روی می‌دهد. همچنین براساس نتایج به دست آمده، در طول فرآیندهای بی‌هوازی، قلیابیت بی‌کربناتی تولید می‌گردد. احیای سولفات به صورت مستقیم میزان شوری را کاهش می‌دهد و سبب تولید قلیابیت به صورت سولفیدی می‌گردد.

۱۰-۵- تأثیر بازگشت جریان خروجی بر عملکرد راکتورهای ABR

بازگشت جریان خروجی به راکتور سبب کاهش راندمان حذف می‌شود، زیرا راکتور شبیه یک راکتور اختلاط کامل است؛ در نتیجه با کمی افزایش در نرخ بارگذاری، از میزان نیروی انتقال جرم در حذف سوبسترا کاسته می‌شود. لازم به ذکر است، بازگشت جریان سبب تعدیل PH در قسمت‌های ابتدایی راکتور می‌گردد. زیرا در این بخش‌ها با تولید اسیدهای چرب فرار، از میزان PH کاسته می‌شود. از طرفی در پساب‌های غنی از پروتئین و کربوهیدرات، بازگشت جریان سبب ممانعت از رشد باکتری‌های ژلاتینی در ورودی راکتور می‌گردد. مزیت دیگر بازگشت جریان رقیق کردن عوامل سمی و کاهش سمیت پساب ورودی می‌باشد. از نظر تئوری، برگشت جریان اثرات منفی بر روی خصوصیات هیدرودینامیکی راکتور دارد، زیرا سبب افزایش اختلاط در راکتور، خروج جامدات و تخریب رابطه همزی‌گری میکروارگانیسم زنده موجود در راکتور شده و در نتیجه بر مقدار فضای مرده افزوده می‌گردد. اختلاط ایجاد شده توسط برگشت جریان، سبب برگشت فرآیند به حالت هضم تک مرحله‌ای می‌گردد. در این حالت، مرحله متانوژنیک کمرنگ شده و یا از بین می‌رود. بعد از برگشت جریان به داخل راکتور، فعالیت متانوژنیک به صورت یکنواختی در سرتاسر راکتور انجام می‌گیرد. در نتیجه این امر، باکتری‌هایی مانند باکتری‌های متانوساتتا در قسمت‌های ابتدایی راکتور که شرایط محیطی ناگوار است و فشار جزئی هیدروژن بالاست، غیر فعال می‌گردند (در نواحی ابتدایی PH به شدت پایین می‌باشد). در این حالت، باکتری‌های تولیدکننده اسید به علت رقیق شدن پساب و کمبود مواد غذایی از بین می‌روند. مزایای کلی برگشت پساب نامشخص است و استفاده از آن وابسته به نوع پساب مورد تصفیه می‌باشد. اگر مشکلات مربوط به PH شدید باشد، پساب ورودی دارای مواد سمی بوده و یا این که میزان بارگذاری بالا باشد، برگشت جریان می‌تواند در بهبود شرایط تصفیه اثر مثبت داشته باشد.

مزایا و معایب برگشت جریان خروجی به داخل راکتور ABR در جدول ۴-۵ ارائه شده است.

جدول ۴-۵ مزایا و معایب برگشت جریان به داخل راکتور

مزایا	معایب
۱. افزایش PH	۱. کاهش کلی راندمان حذف
۲. کاهش سمیت آغازین	۲. افزایش خروج جامدات
۳. امکان نرخ بارگذاری بالاتر	۳. افزایش فضای مرده هیدرولیکی
۴. تماس بهتر مواد غذایی و زیست توده	۴. تخریب جمعیت میکروبی و فلوک‌های زیستی
	۵. هدایت راکتور به سمت هضم تک مرحله‌ی

۱۱-۵- عملکرد راکتورهای ABR

در این قسمت راه‌اندازی و قابلیت نگهداری جامدات به عنوان دو پارامتر مهم در عملکرد راکتور ABR مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۱۱-۵-۱- راه‌اندازی

هدف کلی راه‌اندازی، توسعه محیط‌های میکروبی مناسب برای پساب تحت تصفیه و هضم است. بیومس در داخل راکتور چه به صورت گرانول و چه به صورت لخته تثبیت شود، عملکرد راکتور پایدار خواهد شد. اطلاعات مورد نیاز در هنگام راه‌اندازی راکتور در جدول ۵-۵ ارائه شده است. میزان بارگذاری اولیه باید به حدی باشد که میکروارگانیزم کند رشد در سیستم زیاد نگردد و سرعت رو به بالای جریان گاز و پساب باید به حدی باشد که مانع رشد گرانول‌ها یا لخته‌های بیولوژیکی نشود. نرخ بارگذاری پیشنهادی اولیه تقریباً $1/2 \text{ kgCOD} / \text{m}^3 \cdot \text{d}$ است؛ هر چند که در طرح‌های پایلوت معمولاً مقدار بیشتری مورد استفاده قرار می‌گیرد. (جدول ۵-۵).

جدول ۵ - ۵ اطلاعات مورد نیاز در راه‌اندازی راکتورهای ABR

LR ^a initial	Time ^b initial LR	LR increased	Time increased LR	LR final	Start-up time ^c (d)	Initial VSS (g/l)	Ref.
1		(ramp increase)		4	57	NG ^d	Boopathy and Sievers, 1991
2		(ramp increase)		20	> 60	NG	Bachmann <i>et al.</i> , 1983
0.4	NG	0.53	NG	0.8	> 60	NG	Yang and Moengangongo, 1987
4.33	40	10.26	22	12.25	62	4.01	Boopathy and Tilche, 1991
1.2	7	2.4	10	4.8	77	8.77	Grobicki, 1989
0.97	NG	NG	NG	12.25	78	4.01	Boopathy and Tilche, 1992
2.2	90	2.6	135	3.5	90	NG	Boopathy <i>et al.</i> , 1988
13.04	failed	—	—	—	—	18	Nachaiyasit, 1995
4.35	failed	—	—	—	—	18	Nachaiyasit, 1995
1.2	NG	2.4	NG	4.8	> 95	18	Nachaiyasit, 1995
NG		(ramp increase)		20	> 100	NG	Fox and Venkatasubbiah, 1996
1.2	53	2.4	24	4.8	128	18	Barber and Stuckey, 1997

^aLR = loading rate in kg COD/m³·d. ^bThe amount of time spent at each loading rate (d). ^cStart-up time quoted is the time required for reactor to reach steady state. ^dNG = data not given.

نتایج اخیر نشان داد تغییرات شدید بارگذاری در یک زمان ماند بالا بسیار بهتر از بارگذاری ثابت و کم در یک زمان ماند پایین است. این شرایط سبب ماند بیشتر جامدات و تولید بیشتر متان گردیده و از طرفی پس از یک شوک هیدرولیکی، برگشت سریع راکتور به حالت عادی را به دنبال دارد.

۱۱-۵-۲- قابلیت نگهداری جامدات

با استفاده از نشانگر اکسید کرم در یک پساب حاوی جامدات بالا (۵۱g/l)، زمان ماند جامدات برای دو راکتور هیبرید که در زمان ماند هیدرولیکی ۱۵ روز کار می‌کردند، اندازه‌گیری شده است. راکتور سه بخشی که مورد آزمایش قرار گرفت، دارای

زمان ماند سلولی ۲۵ روز بود، در صورتی که راکتور دو بخشی دارای زمان ماند ۲۲ روز است. راکتور دو بخشی دارای بخش آغازین بزرگتر بود و این سبب می‌شد که عمل فیلتر شدن ذرات به صورت طبیعی صورت بگیرد، در نتیجه فرار ذرات از راکتور کم می‌گردید. علیرغم این مورد راکتور سه بخشی در تبدیل ذرات به دام افتاده به گاز متان موفق تر بود.

در یک مطالعه جامع، حداقل زمان ماند مورد نیاز برای جامدات در رسیدن به راندمان حذف مشخص در یک راکتور بافل دار و یک راکتور UASB در شرایط بارگذاری مشابه با هم مورد مقایسه قرار گرفت. نتایج نشان داد، زمان ماند در راکتور UASB، ۴۰ درصد بیشتر از راکتور ABR بوده و زمان ماند هیدرولیکی تأثیری در افت جامدات در هنگام راه‌اندازی سیستم ندارد. همچنین میزان جامدات خروجی در هنگام راه‌اندازی راکتورهای دارای زمان ماند ۲۰ روز کاملاً مشابه با راکتورهای دارای زمان ماند ۴۰ و ۸۰ روز می‌باشد.

۱۲-۵- مدل سازی راکتورهای ABR

رفتار تصفیه‌ای مشابهی در یک راکتور ABR، صافی بی‌هوازی و دیسک‌های بیولوژیکی دوار تحت شرایط مشخص مطالعه گردید. به منظور پیش بینی عملکرد بهتر راکتور سعی شد مدل یکپارچه‌ای برای راکتورهای با فیلم ثابت^{۳۲} و همچنین برای راکتورهای بافل دار بی‌هوازی (ABR) توسعه داده شود. محققان، ذرات لجن که در میان لجن ABR یافت شده بود را به صورت ذرات کروی فرض کردند که مواد غذایی باید از میان آن (برای مصرف شدن توسط باکتری) عبور کند. بنابراین آن‌ها ترکیبی از مدل رشد ثابت با مدل‌های متغیر دیگر که شامل انتقال جرم از فاز مایع، سینتیک موند و انتشار مولکولی بود را استفاده نمودند. (جدول ۵-۶) دو روش مختلف در این مورد به کار گرفته شد:

اولین روش، براساس نرخ انتشار مواد غذایی محدود (برای نمونه استات و پروپیونات) به درون یک فیلم باکتری یابی ثابت عمیق است. کاربرد این مدل با برآورد سطح ویژه در هر اتاقک یا بخش‌های راکتور امکان‌پذیر است. اطلاعات بدست آمده را می‌توان برای هر بارگذاری مختلف تعمیم داد. اگرچه برآوردهای آغازین در این روش خوب است، ولی در برآورد راندمان حذف COD در بارگذاری‌های بالا خوب عمل نکرده و مقدار کمتر از مقدار واقعی را برآورد می‌کند. دلیل این اختلاف در برآورد، فرض ثابت بودن عمق لایه انتشار است که در بارگذاری‌های بالاتر به واسطه افزایش تولید گاز کاهش می‌یابد.

دومین ارزیابی از طریق فرض ردیف‌هایی از راکتورهای دارای رشد اختلاط کامل و با استفاده از سینتیک موند انجام می‌گیرد. در این حالت مقادیر مربوط به غلظت میکروارگانیسم‌های فعال در هر بخش راکتور برای یک بارگذاری تعیین و سپس اطلاعات به دست آمده برای نرخ‌های بارگذاری مشابه، مانند مدل " فیلم ثابت" به کار می‌رود. نتایج حاصل از مدل دوم که "مدل رشد پراکنده" نامیده می‌شود، تفسیر واقعی از اطلاعات به دست نمی‌دهد، زیرا ملاحظات مربوط به محدودیت‌های انتشاری مورد بررسی قرار نگرفته است. در مطالعه دیگری که با استفاده از مدل فیلم ثابت انجام گرفت، راکتورهای بافل دار و غلظت سوپسترا ورودی (1 gCOD/8) مورد آزمایش قرار گرفته بود. این مدل رفتارهای زیر را پیش بینی می‌نمود:

* کاهش در راندمان تصفیه با کاهش غلظت سوپسترا ورودی در نرخ‌های ثابت بارگذاری؛

* کاهش در راندمان تصفیه با افزایش در بارگذاری آلی در غلظت ثابت سوپسترا؛

* کاهش در راندمان تصفیه با افزایش در نسبت برگشت جریان در HRT (زمان ماند هیدرولیکی) ثابت.

نتایج نشان داد که راندمان راکتور با کاهش غلظت سوپسترا در یک HRT ثابت بهبود می‌یابد.

جدول ۵-۶ معادلات مدل بندی‌های سیستم‌های ABR

No.	Substrate model equations	Ref.
1	$dS/dt = -aCS^q + QS_0 - QS, S = S_0 - (a/Q)CS^q$	Bachmann <i>et al.</i> , 1983
2	$D_f(\partial^2 S_f / \partial z^2) = (k_s X_f) / (K_s + S_f)$	Bachmann <i>et al.</i> , 1985
3a	$S_n = S_0 [(1 + k_1 W_1/Q)(1 + k_2 W_2/Q) \dots (1 + k_n W_n/Q)]$	Xing <i>et al.</i> , 1991
3b	$S_n = [S_0(1 + R)^{n-1}] / [(1 + R + k_1 W_1/Q)(1 + R + k_2 W_2/Q) \dots (1 + R + k_n W_n/Q) - (1 + R)^{n-1} R]$	Xing <i>et al.</i> , 1991
4	$D_f[(\partial^2 S_f / \partial r^2) + (2/r)(\partial S_f / \partial r)] = (k_s X_f) / (K_s + S_f)$	Nachaiyasit, 1995

a: سطح ویژه در واحد حجم راکتور (L^{-1})

C: ثابت واکنش با درجه متغیر

D_f : انتشار مولکولی در فیلم زیستی (بیوفیلم) ($L^2 T^{-1}$)

K: ماکزیمم نرخ ویژه مصرف سوبسترا ($M_s M_x^{-1} t^{-1}$)

K_s : ثابت نیمه-سرعت واکنش (ML^{-3})

Q: نرخ ویژه جریان (t^{-1})

Q: درجه واکنش با میزان متغیر

r: شعاع ذرات کروی در حالت سه بعدی (L)

R: نسبت برگشت جریان

S: غلظت سوبسترا (ML^{-3})

S_0 : غلظت ورودی

S_f : غلظت سوبسترا در بیوفیلم

S_n : غلظت سوبسترای خروجی

W: جرم لجن

X_f : دانستیه باکتریایی (ML^{-3})

Z: فاصله معمول تا سطح بیوفیلم (L)

فرضیات اصلی در این مدل، عبارتند از:

الف) تمام مصرف سوبسترا در بستر لجن گرانولی روی می‌دهد.

ب) بستر با لجن به واسطه تولید گاز اختلاط می‌یابد.

با استفاده از این مدل، یافته‌های زیر به دست می‌آید:

۱. در بارگذاری آلی ثابت، با افزایش غلظت سوبسترا، راندمان تصفیه افزایش می‌یابد.

۲. چنان چه زمان ماند هیدرولیکی کاهش می‌یابد، راندمان عملکرد راکتور کاهش می‌یابد.

۳. با افزایش بارگذاری (از ۱۱ تا ۱۶ kgCOD به ازای هر مترمکعب در روز) در یک وزن ثابت لجن، راندمان عملکرد کاهش می‌یابد.

۴. با افزایش وزن لجن تا یک مقدار ثابت، راندمان حذف COD افزایش می‌یابد.

۵. عملکرد راکتور مستقل از غلظت زیست توده می‌باشد.

۶. افزایش نسبت برگشت جریان سبب کاهش راندمان حذف COD در راکتور می‌گردد.

نتایج بررسی بر روی فلوک‌ها نشان می‌داد که قطر لخته‌ها (فلوک‌ها) نسبت به عمق فعال بیوفیلم بسیار بیشتر است. علت این امر شاید این باشد که در بیو فیلم‌های بی‌هوازی، دهنده و گیرنده الکترون یک ماده آلی منفرد است و سه گروه میکروبی اصلی به صورت همزی‌گری عمل می‌نمایند. در این حالت، فلوک‌های فعال ممکن است دارای قطری حدود ۳ میلی متر باشند. علاوه بر این، تمام فلوک‌ها به صورت صاف و مسطح نیستند، ولی اگر ضخامت فعال بیولوژیکی کمتر از ۱ درصد شعاع خمیدگی فلوک^{۳۳} (به معنی شعاع کره به علاوه لایه انتشار) برسد، می‌توان سطح فلوک را به صورت هموار و مسطح فرض نمود. لازم به ذکر است، زمانی که بارگذاری آلی ورودی به راکتور بالا است، این حالت نمی‌تواند صادق باشد، زیرا ذرات لجنی که در راکتور وجود دارند، به صورت ذرات کروی شناوری هستند که بر روی آنها سطوح ویژه‌ای برای نفوذ مواد غذایی به داخل فلوک‌ها وجود دارد. این حقیقت بر آن دلالت دارد که مدل کروی نسبت به مدل‌های دو وجهی ساده تناسب بهتری دارد. محاسبه پارامترهای مهم در این مدل، مانند ضخامت لایه انتشاری و ضریب انتقال جرم از فاز مایع به فاز جامد زیست توده با استفاده از روش پیشنهاد شده توسط Batchmann انجام می‌گیرد. به صورت معمول، این مدل نسبت به روشهای قبلی راندمان حذف مطلوب تری را برای COD نشان داد و در بارگذاری بالا (۸-۱۵ gCOD/1) در ۲۰ ساعت و در زمان‌های ماند هیدرولیکی کوتاهتر (۱۰ و ۵ ساعت با غلظت تزریق ۴ gCOD/1) دارای صحت بالاتری می‌باشد.

مانند مدل قبل شرایط زیر در این مدل حاکم می‌باشد:

- راندمان حذف با افزایش نسبت برگشت جریان، زمان ماند هیدرولیکی و افزایش غلظت سوبسترا کاهش می‌یابد. هر چند که مدل کروی تناسب بیشتری را نسب به معادلات فیلم ثابت مسطح ایجاد می‌کند.

- براساس یافته‌های آنالیزهای مختلف، مشخص گردید که سطح ویژه فلوک‌ها و میزان جریان بیشترین اثر را بر روی میزان‌های برآورده شده در مدل دارد. به صورت کلی، به نظر می‌رسد با ادغام ملاحظات تئوریک و یافته‌های تجربی بتوان به مدلی دسترسی پیدا کرد که بیشترین تناسب را با داده‌های واقعی داشته باشد. از آن جایی که صحبت هر مدل وابسته به نوع پساب و سوبسترای مصرفی می‌باشد، اطلاعات سینتیکی برای هر بخش از راکتور، با انجام آزمایشات زیستی باید به صورت جداگانه‌ای تعیین گردد. (Batchmann 1985) همه مدل‌هایی که تاکنون مورد استفاده قرار گرفته‌اند، تولید استوکلاسیک متان را به عنوان مرحله محدودکننده سرعت مورد ارزیابی قرار داده‌اند. هر چند از یافته‌های محققان دیگر مشخص شده است که ساختار خود راکتور هم سبب تغییر دینامیکی دو گونه میکروبی (متانوسارسینا و متانوسائتا) برای مصرف استات می‌گردد. از آن جایی که این دو گونه هر یک دارای سینتیک رشد مختلفی هستند، تغییرات در شرایط محیط سبب تغییرات جمعیتی در این گونه‌ها می‌گردد.

در این معادلات، یکی از اصول مهم پیدا نمودن ابعاد، تعداد بخش‌های ABR است. براساس یافته‌های متعدد در مقالات گوناگون برای حذف مؤثر COD، ابعاد ۲ تا ۴ بخش در راکتور لازم می‌باشد. از طرف دیگر، راکتورهایی که دارای بخش‌های بیشتری هستند، نسبت به شوک بارگذاری آلی و هیدرولیکی مقاوم تر می‌باشند.

۱۳-۵- زلال سازی هوازی در محل راکتورهای ABR

نتایج چند پایلوت آزمایشگاهی نشان می‌دهد که یک مرحله زلال سازی هوازی می‌تواند در داخل راکتور کار گذاشته شود، بدون آن تغییر چندانی در عملکرد راکتور ایجاد کند. این بدین معنا است که باکتری‌های متانوزن در حضور اکسیژن هم فعال می‌مانند. در این حال در سطح توده‌های متانوزنی، گستره‌ای از باکتری‌های اختیاری قرار می‌گیرند.

لازم به ذکر است، فرآیندهایی که در آنها استفاده از سیستم‌های هوازی و بی‌هوازی لازم است (مانند فرآیندهای سمیت زدایی) می‌تواند عامل مؤثری در تصفیه باشند.

۱۴-۵- حذف نیتروژن در راکتورهای ABR

نیتروژن در حالت‌های اکسیداسیون مختلف، به صورت آمونیاک، نیترات و نیتروژن گازی در محیط یافت شده و یکی از دو عامل مهم مشکلات زیست محیطی به شمار می‌رود. نیترات و فسفات‌ها می‌تواند سبب اتریفیکاسیون^{۳۴} بدنه‌های آبی مختلف شوند که در این میان جلبک‌ها نقش عمده‌ای را بازی می‌کنند. غلظت نیتروژن در بیشتر پساب‌های تولیدی از صنایع بالا بوده، در حالی که غلظت این ترکیبات در پساب‌های خانگی نسبتاً پایین است. در حقیقت بیشتر ترکیب از ته موجود در پساب را ازت آمونیاکی (۶۰ درصد) و ازت آلی (۴۰ درصد) تشکیل داده و تنها مقدار جزئی از این ترکیبات مربوط به نیترات است (کمتر از ۱ درصد). حذف نیتروژن از طریق نیترات سازی و نیترات زدایی با استفاده از واحدهای آنوکسیک و هوازی با برگشت جریان امکان پذیر است؛ هرچند اکسیداسیون آمونیاک ممکن است گزینه بهتری در بین آنها باشد. در این حالت به صورت کلی ابتدا از طریق فرآیندهای هوازی ازت آلی و آمونیاکی به نیتريت و سپس نیترات تبدیل و در مرحله بعد، با استفاده از فرآیندهای آنوکسیک (بی‌هوازی)، نیترات به گاز ازت احیاء می‌شود. یکی از مشکلات موجود در این حالت، هزینه بالای ساخت دو راکتور هوازی و بی‌هوازی است. در این میان هزینه به کار گرفته شده برای وجود همزمان راکتورهای هوازی و بی‌هوازی مجزا با اصلاح یک راکتور بافل دار بی‌هوازی (ABR) کاهش می‌یابد. همانطور که در مباحث قبلی ذکر شد، یکی از محاسن بزرگ سیستم ABR، زمان ماند هیدرولیکی و سلولی بالا، مقاومت در برابر تغییرات PH و دما و مقاومت در برابر سمیت است. این مزایا بدین معنی است که حذف نیتروژن می‌تواند در یک راکتور منفرد (نه در دو راکتور مجزا) انجام بگیرد. سیستم‌های دو واحدی معمولاً شامل فاز هوازی ابتدایی هستند تا آمونیاک به میزان قابل قبولی کاهش یافته و پساب بتواند به راکتور آنوکسیک وارد شود. هر چند که این سیستم‌ها مستلزم اضافه کردن یک دهنده الکترون خارجی هستند تا نیترات زدایی انجام بگیرد.

از طرف دیگر سیستم‌هایی که با یک راکتور آنوکسیک آغاز می‌گردند به واسطه افزایش PH طی تجزیه پروتئین محدود شده و این سبب افزایش نسبت سمیت آمونیاک در راکتور می‌شود. بنابراین این سیستم‌ها میتوانند تنها پساب‌های حاوی آمونیاک پایین را تصفیه کنند؛ در غیر این صورت تصفیه چنین پساب‌هایی نیازمند زمان تثبیت زیادی می‌باشد. این خصوصیت (حذف آمونیاک آغازین) می‌تواند به تنهایی توسط راکتور ABR انجام گیرد، زیرا در قسمت ورودی این راکتور PH به واسطه شروع مرحله اسیدوز کاهش می‌یابد. این PH پایین سبب هدایت واکنش به سمت تولید آمونیاک با سمیت کمتر می‌گردد، در

نتیجه ظرفیت سیستم را برای ورود پساب با آمونیاک بیشتر گسترش می‌دهد. در این حالت منبع خارجی دهنده الکترون نیاز نیست و نیترات زدایی در قسمت ورودی راکتور سبب بهبود حذف COD با اکسیدشدن بخشی از COD ورودی به راکتور (به منظور ایجاد شرایط احیاء نیترات) می‌گردد.

۱۵-۵- راکتورهای ABR با تغذیه دو مرحله‌ای^{۳۵}

راهبری راکتورهای بافل دار بی‌هوای در نرخ‌های بالا بارگذاری طی راه‌اندازی سیستم سبب ناپایداری، تجمع اسیدهای چرب فرار و پایین آمدن PH می‌گردد. یکی از مشکلات مهمی که در این راکتورها ایجاد می‌شود، عدم تشکیل گرانول یا فلوک می‌باشد. با ورودی یکباره پساب به داخل راکتور باکتری‌ها در معرض سمیت بالایی قرار می‌گیرند و سیستم از حالت پایدار خارج می‌شود. برای غلبه بر این مشکلات، راهکارهای مختلفی به کار گرفته می‌شود که شامل بارگذاری پایین، ترقیق پساب ورودی و تغذیه دوره‌ای راکتور می‌باشد. این روش‌ها نمی‌توانند مشکل را کاملاً برطرف نمایند. برای نمونه، در بارگذاری پایین اگر چه در بخش‌های ابتدایی راکتور مشکلات بر طرف می‌گردد، ولی در بخش‌های انتهایی باکتری‌ها با کمبود غذا روبه رو می‌شوند. شاید بهترین بهترین راه برای مقابله با این مشکلات در حین راه‌اندازی سیستم و مواقع ایجاد شوک در راکتور، تغییر میزان و مسیر سوبسترا ورودی به راکتور می‌باشد. راکتورهای بافل دار بی‌هوای با تغذیه انشعابی یا دو مرحله‌ای^{۳۶} دارای مزایای زیادی هستند که قادرند اکثر مشکلات ایجاد شده را کاهش دهند. ایجاد تغذیه دو مرحله‌ای سبب از بین رفتن حسن بزرگ راکتورهای بافل دار بی‌هوای می‌گردد، بدین صورت که جداسازی فازهای اسیدوژنز را از بین می‌برد. ولی همانطور که قبلاً بیان شد، این جداسازی به صورت نسبی بوده و حتی بعضی از محققان اعتقاد دارند که این دو فاز به صورت همزمان با هم وجود دارند.

۱۶-۵- راهبری راکتورهای ABR

۱-۱۶-۵- راه‌اندازی

نرخ پایین بارگذاری سبب رشد بهتر فلوک‌ها و گرانول‌ها و از طرفی تولید بیشتر پیش‌سازهای متان (برای نمونه استات) و افزایش جمعیت متان زاها و تولید متان می‌گردد. راه‌اندازی راکتور با یک زمان هیدرولیکی بالاتر سبب ماند بیشتر جامدات در سیستم (در ابتدای راه‌اندازی سرعت جریان رو به بالا هنوز تنظیم نشده است) و تولید بیشتر متان می‌شود. راهبری ناپیوسته^{۳۷} سیستم ABR با استفاده از غلظت آغازین لجن برابر با 20 gMLSS/L انجام می‌گردد. سیستم برای یک هفته به صورت ناپیوسته کار می‌کند. طی این زمان، محتویات راکتور برای ایجاد شرایط هموژنیزه در راکتور برگشت داده می‌شود. بعد از این هفته، سیستم ABR به صورت مستمر کار می‌کند. (با بارگذاری $1.1/0.2 \text{ kgCOD}/m^3$) پیشنهاد می‌شود، میزان SO_4 در پساب ورودی برابر $0.9 \text{ Kg } SO_4 / m^3$ باشد. بعد از آن در بین بخش‌های مختلف راکتور تغییرات مختلفی مانند غلظت سولفات، COD و... روی نداد، می‌توان بارگذاری را تا میزان مورد نظر افزایش داد.

۲-۱۶-۵- برگشت جریان : مزایای ناشی از جریان، عبارتند از:

۱- رقیق کردن پساب و کاهش سمیت آغازین

۲- افزایش PH

35- Split-Feed ABR

36- SFABR: Split Feed Anaerobic Beffled Reactor

37- Batch

۳- کاهش تولید کف و محصولات محلول میکروبی (SMP)

۳-۱۶-۵- تصفیه پساب‌های بار آلودگی پایین

زمانی که غلظت آلاینده‌ها در پساب ورودی کم است، زمان ماند هیدرولیکی در راکتور کاهش می‌یابد. زمان ماند هیدرولیکی پایین تر، سبب انتقال بهتر جرم می‌شود که این به واسطه اختلاط هیدرولیکی بهتر و غذا خواهی بیشتر بیومس در بخش‌های بعدی است. در این حالت می‌توان پساب را بدون هیچ مشکلی وارد راکتور کرد. از نکات مهم بهره برداری در این حالت، تولید زیست توده کمتر و در نتیجه تولید گاز کمتر است. پیشنهاد می‌گردد، زمانی که پساب‌های بار آلودگی کمتر در حال تصفیه است، راه‌اندازی با بیومس بیشتری انجام شود تا توده بیشتری از لجن و اختلاط بهتری از گازها در کمترین زمان ممکن به دست می‌آید.

۴-۱۶-۵- تصفیه پساب‌های دارای بار آلودگی بالا

در این حالت زمان ماند هیدرولیکی در راکتور افزایش می‌یابد. زمان ماند بالا سبب کاهش خروج جامدات به واسطه تولید گاز می‌شود. از طرفی دیگر، در این سیستم‌ها، باکتری‌های متان ساز متانوسارسینا و باکتری‌های مصرف کننده هیدروژن در راکتور فعال شده و سبب حذف بهینه ترکیبات آلی و تولید بیشتر متان می‌گردند. با افزایش میزان بارگذاری، خروج جامدات از سیستم افزایش می‌یابد.

۵-۱۶-۵- تصفیه پساب‌های دارای جامدات بالا

در این سیستم‌ها، با ته نشینی بالای جامدات در راکتور، میزان تولید متان افزایش می‌یابد. به همین دلیل، استفاده از سیستم‌های پیش ته نشینی در این موارد ضروری نمی‌باشد. یکی از مشکلات عمده این روش کاهش حجم مؤثر راکتور به واسطه ته نشینی جامدات است که با تناوب بیشتر تخلیه می‌توان این مشکل را حل نمود.

۶-۱۶-۵- دما

به نظر می‌رسد دما عامل بسیار مهمی در عملکرد راکتور نباشد، به طوری که کاهش دما از ۳۵ به ۲۵ درجه سانتی گراد سبب تغییرات قابل ملاحظه‌ای در عملکرد راکتور نمی‌گردد. ولی اگر دما بیش از این کاهش یابد، به واسطه افزایش سمیت، کاهش سینتیک رشد و کاهش سرعت واکنش بیولوژیکی و شیمیایی راندمان حذف کاهش می‌یابد. در این حالت پیشنهاد می‌گردد با استفاده از روشهای خاص، مانند لوله‌های حاوی آب گرم یا مبدل حرارتی، میزان دما در پساب ورودی افزایش داده شود.

۱۷-۵- توانمندی‌های راکتور ABR در تصفیه پساب‌های مختلف

سیستم راکتورهای بافل دار بی‌هوازی، نوید توانمندی قابل ملاحظه‌ای را برای تصفیه پساب‌های صنعتی می‌دهد، زیرا می‌تواند در بارگذاری هیدرولیکی و آلی مختلف تغییرات دما و PH تغذیه مرحله‌ای و ورود مواد سمی به راحتی به کار خود ادامه دهد. عملکرد واحدهای ABR نسبت به سیستم‌های دیگر در جدول ۵-۷ نشان داده شده است. استفاده‌های آتی از این راکتورها متضمن توسعه راکتورها برای عملکرد بهتر می‌باشد.

جدول ۵-۷ راندمان‌های تصفیه‌ای برای سیستم‌های مختلف تصفیه پساب

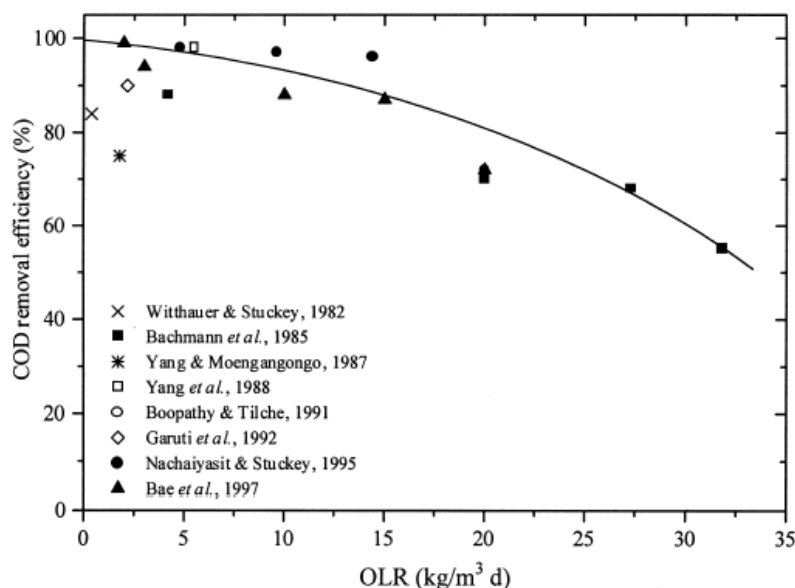
Feedstock	Reactor type	Reactor volume (l)	Inlet COD (g/l)	Loading rate (kg/m ³ d)	COD removal (%)	Ref.
Carbohydrate	ABR	6.3	7.1	1	79	Bachmann <i>et al.</i> , 1983
	ABR	6	1-10	2-20	72-99	Bae <i>et al.</i> , 1997
	ABR	75	0.44-0.47	0.96-1.66	84-93	Orozco, 1988
	UASB	4.8	1-10	2-20	< 50-97	Bae <i>et al.</i> , 1997
	UASB	-	0.49-0.55	1-2.2	77-86	Orozco, 1988
	AF	0.4 ^a	8	1	92	Bachmann <i>et al.</i> , 1983
	USSB	4.2	60-80 ^b	75	75-89	van Lier <i>et al.</i> , 1996
	AAFEB	~0.4	0.05-0.60	0.8-4.8	40-95	Switzenbaum and Jewell, 1980
Slaughterhouse	ABR	5.16	0.48-0.73	0.9-4.7	75	Polprasert <i>et al.</i> , 1992
	UASB	-	0.73	2.7	77	Zheng and Wu, 1985
	UASB	-	1.50-2.20	7	85	Sayed <i>et al.</i> , 1987
	UASB	30	1.50-2.20	6-10	87-91	Lettinga <i>et al.</i> , 1982
	UASB	2	8	1-6.5	90	Ruiz <i>et al.</i> , 1997
	AF	2	8	1-6.5	< 90	Ruiz <i>et al.</i> , 1997
Molasses	HABR	150	115-990	20	77	Boopathy and Tilche, 1991
	HABR	150	115-990	28	50	Boopathy and Tilche, 1992
	HABR	150	5-10	5.5	98	Tilche and Yang, 1987
	UASB	~85	100	24	75	Sanchez Riera <i>et al.</i> , 1985
	AF	125	5-10	10.5	98	Tilche and Yang, 1987
Greywater	ABR	8	0.48	0.4	63-84	Witthauer and Stuckey, 1982
	AF	8 ^a	0.48	0.4	64-89	Witthauer and Stuckey, 1982
Piggery	ABR	15	58.5	4-8	62-69	Boopathy and Sievers, 1991
	UASB	7	5.5	2.83	60-80	Cintoli <i>et al.</i> , 1995
Phenol	ABR	-	2.2-3.2	1.67-2.5	83-94	Holt <i>et al.</i> , 1997
	UASB	-	0.9 ^c	-	98	Zhou and Fang, 1997
	UASB	-	5.2	2	90	Chang <i>et al.</i> , 1995
	AF	69,000	~1.8	5.67	54	Kanekar <i>et al.</i> , 1996
Sulphate ^d	ABR	10	20	20	50	Fox and Venkatasubbiah, 1996
	2-phase	2.7 (2.5) ^e	45.2	-	85	Reis <i>et al.</i> , 1995
	UASB	5.75	0.7-2	~5	90-95	Visser <i>et al.</i> , 1992
	AF	1	49.8	11-18.6	29-36	Hilton and Archer, 1988

^aLiquid volume. ^bSucrose with VFA mixture, thermophilic treatment. ^cPhenol concentration. ^dCOD:SO₄ ratio 8:1 for ABR, 10:1 for 2-phase, 2:1 → 0.5:1 for UASB (thermophilic), 8:1 → 4:1 for AF. ^eAcidogenic stage made up of two reactors with a total volume of 2.7 l. The number in parentheses refers to a single methanogenic stage.

۱-۱۷-۵- تصفیه پساب‌های دارای درجه آلودگی کم

راندمان بالای راکتورهای ABR در تصفیه پساب‌های بار بار آلی کم، در تحقیقات زیادی به اثبات رسیده است. در بارگذاری مختلف، راندمان مختلفی از این سیستم‌ها گزارش شده است. (شکل ۵-۵). پساب رقیق، نیروی انتقال جرم پایینی را بین بیومس و مواد غذایی ایجاد نموده و در نتیجه فعالیت بیومس بر اساس معادله موند کاهش می‌یابد. در نتیجه تصفیه پساب‌های بار بار آلودگی کم، سبب بهبود شرایط برای رشد باکتری‌های مرده مانند متانوسانتا در ABR می‌شود.

در تصفیه پساب‌های ضعیف رقیق شده حاصل از کارخانه تولید شیر گزارش شده که تغییرات کمی در تولید باکتری‌های تولید کننده اسید اتفاق افتاده است. در واقع در غلظت‌های پایین COD، گزینش قابل توجهی از جمعیت میکروبی انجام نمی‌شود. همچنین مشخص گردید، با نرخ کمتر تولید گاز که نشان دهنده زمان ماند هیدرولیکی کوتاهتر است (از ۶ ساعت به ۲ ساعت)، زمان ماند بیومس کاهش می‌یابد. در مطالعه‌ای کاهش قابل ملاحظه‌ای از تولید گاز به واسطه افزایش HRT نشان داده شده است. در این حالت، بیومس قرار گرفته در بخش‌های انتهایی (در زمان‌های ماند بالاتر)، انتظار بیشتری برای غذا را باید تحمل کنند. وقتی که پساب با بار آلی کم در حال تصفیه هستند، زمان ماند کوتاه سبب افزایش تلاطم هیدرولیکی و کاهش مقدار K_s می‌گردد (افزایش راندمان در این حالت به دست می‌آید).

شکل ۵-۵ راندمان راکتور ABR در بارگذاری‌های مختلف برای تصفیه پساب‌های ضعیف

حذف نامنظمی از COD در راکتورهای بافل دار در بارگذاری پایین پساب‌های مصنوعی رقیق شده نیز گزارش شده است. این مشکلات به واسطه توده کم لجن (تلیق کمتر از 3gVSS/l) است که بعد از یک زمان ماند بالای ته نشینی بیومس ایجاد می‌گردد. در درون توده‌های نازک لجن، کانال‌های اتصال کوتاهی ایجاد می‌شود که سبب تشکیل کمتر گاز و در نتیجه، کاهش انتقال جرم بین بیومس و مواد غذایی می‌گردد. از طرف دیگر، صافی‌های بی‌هوایی که تحت همین شرایط راهبری می‌گردیدند، بیومس معلق خود را طی بارگذاری بیش از حد از دست دادند. جدول ۵-۸ میزان تولید گاز متان را در بارگذاری‌های مختلف در راکتورهای ABR نشان می‌دهد.

جدول ۵-۸ میزان تولید متان در بارگذاری‌های مختلف راکتور ABR

Wastewater	OLR ($\text{kg/m}^3 \text{d}$)	Methane yield ($\text{m}^3/\text{kg VSS/d}$)	Ref.
Swine manure	4-8	0.76-1.28	Boopathy and Sievers, 1991
Swine manure	1.8	0.27	Yang and Moengangongo, 1987
Carbohydrate/protein	4.8	0.11	Nachaiyasit and Stuckey, 1995
Carbohydrate/protein	4.8	0.22	Grobicki, 1989
Sea kelp	2.4	0.35	Chynoweth <i>et al.</i> , 1980
Molasses	20	1.25	Boopathy and Tilche, 1991
Phenol	1.67-2.5	0.26-0.34	Holt <i>et al.</i> , 1997
Slaughterhouse	1.82-4.73	0.13-0.18	Polprasert <i>et al.</i> , 1992

۲-۱۷-۵- تصفیه پساب‌های کم دما

در دمای محیط (دماهای کم)، محققان مزایای مناسبی را از نظر عملکرد راکتورهای مرحله بندی شده نسبت به سیستم‌های اختلاط کامل مشخص نمودند. در تمام مطالعاتی که پیش از این انجام شده بود، دمای کارکرد راکتور دمای مزوفیلیک بود، در حالی که در این مطالعات دمای مدنظر ۱۳ درجه سانتی گراد می‌باشد. براساس قانون وانت‌هاف، سرعت واکنش‌های بیوشیمیایی با افزایش هر ۱۰ درجه سانتی گراد، دو برابر می‌شود. برخلاف این مورد هیچ کاهش قابل ملاحظه‌ای در راندمان حذف COD هنگامی که دمای راکتور از ۳۵ به ۲۵ درجه سانتی گراد کاهش می‌یابد، مشاهده نشده است. هر چند که نرخ‌های سوخت و ساز پایین تر که به واسطه K_s بالا در قسمت‌های ابتدایی راکتور ایجاد می‌گردد، سبب انتقال مرحله تولید اسید به مراحل بعدی (قسمت‌های انتهایی راکتور) می‌شود و در این حالت، راندمان حذف COD تغییری نمی‌یابد. افزایش در

تولید اسیدهای چرب فرار سبب کاهش همزمان در PH و افزایش اولیه در هیدروژن فاز گازی می‌شود که به سرعت به مقادیر اولیه خود باز می‌گردد. نفوذ عمیق تر اسیدهای چرب فرار به عمق راکتور سبب رشد بهتر متانوژن‌ها در بخش‌های بعدی راکتور می‌شود. نتایج نشان داده است، باکتری‌های کند رشد حساسیت کمتری نسبت به باکتری‌های تند رشد در افت دمایی دارند. اگر راکتور برای مدت زمان زیادی (برای نمونه، ۱۲ هفته) در دمای پایین کار کند، برخلاف آنکه غلظت اسیدهای واسطه افزایش یافته است، ولی راندمان افزایش نمی‌یابد (در حالی که براساس معادله مونا، این اسیدها باید سبب رشد بیشتر زیست توده برای حذف بیشتر مواد غذایی گردد). تصفیه پساب‌های دارای دمای پایین، یکی از معضلاتی است که بیشتر واحدها با آن روبه رو هستند. در این واحدها، ابتدا نیاز است که دمای پساب از طریق مختلف افزایش یابد. در تصفیه‌های بی‌هوازی، این مشکل حادث می‌گردد، زیرا فعالیت بی‌هوازی وابستگی شدیدی به دما دارد و بیشترین گاز زیستی در دماهای بالا تشکیل می‌شود. استفاده از سیستم‌های بی‌هوازی که در دماهای پایین کار می‌کنند، سبب کاهش هزینه‌های مربوط به ساخت و راهبری سیستم می‌شود. تحقیقات مختلف از روش‌های مختلف برای افزایش کارایی حذف COD در دماهای پایین استفاده می‌شود. در این حالت، ابتدا از لجن مزوفیلیک‌هاضم‌های لجن استفاده و سپس دمای راکتور تا ۵ درجه سانتی‌گراد پایین آورده می‌شود. راندمان راکتور در این حالت از ۰ تا ۹۰ درصد در فیلترهای بی‌هوازی، فرآیند لجن بی‌هوازی با جریان رو به بالا و راکتورهای ناپیوسته متوالی بی‌هوازی تغییر خواهد کرد. همانطور که در مباحث قبلی بیان شد، سیستم‌های ABR، توانایی تصفیه پساب‌های ضعیف (۱-۱۰ gCOD/L) و قوی بیشتر از (۱۰ gCOD/L) را در دمای مزوفیلیک دارا می‌باشند.

راندمان حذف این راکتورها در این دما تا ۹۵ درصد هم افزایش می‌یابد. کاهش دما در این راکتورها سبب کاهش راندمان حذف می‌شود، به طوری که اگر دما تا ۱۰ درجه سانتی‌گراد، کاهش یابد، سبب کاهش راندمان تا ۶۰ درصد می‌گردد. این امر شاید به واسطه آن باشد که با کاهش دما مقدار KS افزایش یابد. در دمای ۱۵ و ۲۵ درجه سانتی‌گراد، VFA^{38} تقریباً برابر با یک سوم و دو سوم COD پساب خروجی می‌باشد. این حالت نشان دهنده آن است که تولید ترکیبات مقاوم در برابر تجزیه زیستی اتفاق می‌افتد (این ترکیبات را محصولات محلول میکروبی SMP می‌نامند). این ترکیبات در دمای پایین افزایش می‌یابد. در نتیجه به صورت کلی می‌توان نشان داد، کاهش نرخ‌های کاتابولیکی، موجب افزایش K_s می‌گردد. همچنین کاهش دما از ۳۵ به ۲۵ درجه سانتی‌گراد، تغییرات کمی را در عملکرد راکتور ایجاد می‌کند که این از مزایای راکتورهای بافل دار بی‌هوازی است.

۳-۱۷-۵- تصفیه پساب‌های با بار آلودگی بالا

در حالی که زمان ماند کوتاه برای پساب‌های رقیق امکانپذیر و یا به تعبیری لازم است، عکس این حالت، در زمان کاربرد پساب‌های قوی می‌باشد. این عمل به واسطه اختلاط بیشتر گازی در میان راکتور که به واسطه افزایش انتقال جرم بین مواد غذایی و بیومس می‌باشد، انجام می‌گیرد. این عمل سبب دورریز بیشتر بیومس و اصلاحات مختلفی در طرح راکتور برای ماند بیشتر جامدات شده است. اطلاعات کمی در کاربرد راکتور ABR برای تصفیه پساب‌های قوی در جدول ۵-۹ ارائه شده است.

جدول ۵-۹ اطلاعات در نظر گرفته شده برای تصفیه چند نوع پساب دارای بار آلودگی بالا

Wastewater	Raw molasses	Molasses alcohol stillage	Swine waste	Whisky distillery
Influent COD (g/l)	990	115.8	58.5	51
HRT (h)	850	138-636	360	360
Reactor volume (l)	150	150	15	6.3
Temperature (°C)	37	37	35	30
OLR (kg m ⁻³ d)	28	4.3-20	4	2.2-3.46
COD removal (%)	50	70-88	62-69	> 90
Biogas production (v/v/d)	> 5	> 2.3	2.9-3.2	1.2-3.6
Ref.	Boopathy and Tilche, 1991	Boopathy and Tilche, 1992	Boopathy and Sievers, 1991	Boopathy et al., 1988

زمانی که میزان COD ناشی از الکل ملاس و میزان بارگذاری بر واحد ABR از میزان ۱۱۵ g/l و $12/25 \text{ kg COD m}^{-3} \cdot d$ تا

میزان ۹۹۰ g/l و $28 \text{ kg COD m}^{-3} \cdot d$ افزایش داده شد، مشاهده گردید که تولید گاز در طی سه هفته تا میزان ۶۵ درصد افزایش می‌یابد. راندمان حذف COD تا ۲۰ درصد کاهش، میزان در صد گاز متان در بیوگاز تولیدی تا ۲۰ درصد کاهش و نیز میزان جامدات فرار معلق در طی سه هفته تا میزان ۵۰ درصد افزایش می‌یابد. میزان بالاتر از تولید گاز سبب انبساط بیشتر بستر لجن می‌گردد. براساس ملاحظات سینتیکی، غلظت‌های بالای مواد غذایی سبب رشد سریع باکتری‌ها و ارگانیسیم‌های دارای KS بالا و تولید متان بیشتر از کربوکسیل‌زدایی استات توسط گونه‌های متانوسارسینا و متانوژن‌های مصرف کننده هیدروژن مانند *Metanobrevibacter* و *Methanobacterium* می‌گردد. در نتیجه گونه‌های متانوسارسینا به عنوان گونه‌های غالب در بیوفلوک‌های تشکیل شده در تصفیه پساب‌های دارای بار آلودگی بالا مشاهده می‌گردد.

۴-۱۷-۵- تصفیه پساب‌های دارای غلظت بالای جامدات

ترکیب جامدات سبب کاهش تماس بین مواد غذایی و میکروارگانیسیم‌ها شده و از هیدرولیز و تبدیل بیولوژیک مواد می‌کاهد. با ایجاد تلاطم در داخل راکتور، راندمان حذف به صورت قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌یابد. نتایج نشان می‌دهد بخشی از مواد پروتئینی به صورت ذرات جامد در میان راکتور به جا مانده و ترکیبات سلولزی به میزان بسیار کمتری در راکتور باقی می‌ماند. از طرف دیگر ترکیبات لیپیدی کمی در سیستم باقی مانده بود که دلیل آن به خوبی مشخص نشده است. تحقیقات قبلی در شرایط مشابه نشان می‌داد که پروتئین‌ها قابلیت تجزیه پذیری پایینی دارند، ولی منبع بزرگی برای تشکیل متان می‌باشند، از این رو ماندن آن‌ها در راکتور حائز اهمیت است.

۵-۱۷-۵- تصفیه پساب‌های سولفات

اثرات احیای سولفات در راکتور ABR با تصفیه پساب دارویی حاوی سولفات بالا (COD برابر با ۲۰ g/l و نسبت SO_4 :COD برابر با ۸:۱) مورد ارزیابی قرار گرفته است. در شرایط پایدار ۵۰ درصد از COD حذف و ۹۵ درصد از سولفات موجود در پساب طی ۱ روز احیاء می‌شود. نتایج نشان داد که در بخش‌های آغازین راکتور، سولفات به سولفید احیاء شده و در بخش‌های انتهایی به عنوان گیرنده نهایی الکترون مصرف و تبدیل به هیدروژن سولفید می‌گردد. بعد از تغییر نسبت SO_4 :COD با اضافه کردن گلوکز، ایزوپروپانول و سولفات، میزان حذف سولفات از بیشتر از ۹۵ درصد در SO_4 :COD ۱:۱۵۰ به میزان کمتر از ۵۰ درصد در SO_4 :COD ۱:۲۴ کاهش یافته بود. افزایش غلظت سولفات همراه با گلوکز و ایزوپروپانول سبب کاهش احیای سولفات شده بود؛ به واسطه آن که در این حالت، هیدروژن سولفید به عنوان یک ممانعت کننده از فعالیت بیولوژیک عمل می‌نماید. همچنین افزایش میزان COD از ۲ تا 8 g/l (SO_4 :COD ۸:۱) طی ۱۰۰ روز، سبب افزایش غلظت سولفید در جریان خروجی و افزایش سمیت شده (۸۰ تا 200 mg/l هیدروژن سولفید یونیزه نشده در PH حدود ۷) و در این حالت، راندمان حذف COD به کمتر از ۲۰ درصد رسیده بود.

- کنترل مناسب فرآیند و دستگاه‌های تولید با تکیه بر آمار و اطلاعات قبلی و نظارت مستمر،
- آموزش کارکنان،
- جلوگیری از نشت و هرزروی آلاینده‌ها و زائدات در نقاط مختلف خط تولید،
- تنظیم مستندات جهت فرآیند تولید و تهیه شناسنامه جهت توانایی‌ها و معایب دستگاه‌های تولید.

۲-۱-۲-۱-۲-۶- بهینه‌سازی مواد اولیه مصرفی

- خالص‌سازی مواد اولیه،
- جایگزینی مواد اولیه مصرفی کم ضررتر،

۳-۱-۲-۱-۲-۶- بهینه‌سازی فناوری بکار رفته در واحد تولیدی

- بهبود سیستم‌های کنترلی در فرآیند و سخت افزار آن،
- تغییر فرآیند تولید و اصلاح آن با بکارگیری فرآیندهای پیشرفته‌تر،
- تغییر یا تعویض دستگاه‌ها،
- صرفه‌جویی در مصرف انرژی‌های مختلف،
- صرفه‌جویی در مصرف آب،

۱-۲-۲-۶- بازگشت دادن زائدات به فرآیند تولید و بازیافت آن‌ها

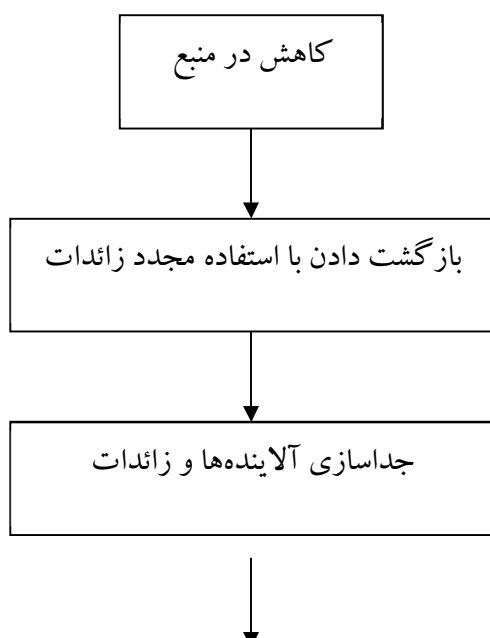
بازگشت دادن زائدات و بازیافت آن‌ها در واقع احیاء ارزش جریان‌های مواد زائد است که از طریق بکارگیری فناوری فرآوری مجدد شامل فرآیندها و عملیاتی چون تقطیر یا استخراج صورت می‌گیرد. برگشت دادن مواد زائد به خط تولید می‌تواند در همان واحد تولیدی و یا در یک واحد دیگر صورت گیرد.

۳-۱-۲-۳-۶- تصفیه مواد زائد

برای باقیمانده زائدات که پس از بکارگیری همه روش‌های ممکن کاهش در منبع تولید و بازگشت دادن زائدات به فرآیند تولید، تولید می‌گردد، اعمال روش‌های مختلف تصفیه فیزیکی، شیمیایی یا بیولوژیکی صورت می‌گیرد. هدف از انجام تصفیه، کاهش سمیت، حجم و آثار تخریبی دفع نهایی در محیط‌زیست می‌باشد.

۴-۱-۲-۳-۶- دفع نهایی زائدات

کلیه جریان‌های خروجی از واحدهای تصفیه زائدات باید به گونه‌ای معقول و منطقی در محیط‌زیست دفع نهایی گردد تا خسارت حاصله به حداقل برسد. دفن مواد زاید در زمین و یا تخلیه پساب تصفیه شده در آب‌های سطحی یا زیرزمینی و یا استفاده مجدد از پساب تصفیه شده در آبیاری از جمله رویه‌های دفع نهایی محسوب می‌شوند. همچنین ممکن است آلاینده‌ها و مواد زائد مضر و خطرناک (Hazardous Waste) نیز که امکان تصفیه آن نمی‌باشد، بوسیله سوزاندن، دفن در چاه‌های عمیق، دفن در اعمال دریا و ... نیز مستقیماً دفع نهایی گردند.

راهکارها با اولویت بیشتر

راهکارها با
اولویت کمتر

شکل ۶-۱- تقسیم بندی عملیات کاهش زائادات براساس اولویت

۶-۲- کمینه‌سازی آلاینده‌ها و مواد زاید مایع (فاضلاب‌ها)

در هر صنعت فاضلاب‌ها به سه گروه اصلی فاضلاب‌های فرآیندی، سرویس‌های جانبی و بهداشتی تقسیم می‌شوند. در مورد فاضلاب‌ها کمینه‌سازی آلاینده‌ها در دو بعد مجزا اهمیت دارد:

- کمینه‌سازی حجم فاضلاب
- کمینه‌سازی غلظت آلاینده‌ها

۶-۲-۱- کاهش حجم فاضلاب

کاهش حجم فاضلاب باعث می‌شود برخورد با آن آسان‌تر شده و اثرات تخلیه آن بر محیط‌زیست نیز کاهش یابد. این عمل بوسیله روش‌های زیر انجام پذیر است:

الف - طبقه‌بندی و جداسازی فاضلاب‌ها،

ب - استفاده مجدد از فاضلاب‌های مختلف،

مثلاً از فاضلاب ناشی از سیستم‌های خنک‌کننده که آلودگی کمی دارند در خط تولید و یا در شستشوی کف سالن‌ها می‌توان استفاده کرد.

ج - تغییر خط تولید و فرآیند، یا بهبود آن از راه تعمیر دستگاه‌ها و استفاده از شیرهای فاقد نشتی در خط تولید،

د - کاهش حجم آب‌های مصرفی در مراحل مختلف تولید در کارخانه،

بعنوان مثال تغییر در نحوه تمیز کردن کف سالن‌های تولید و استفاده کمتر از آب در شستشو و یا استفاده از شیرهای تفنگی در هنگام شستشوی زمین، کاهش قابل ملاحظه‌ای در میزان فاضلاب ایجاد خواهد کرد.

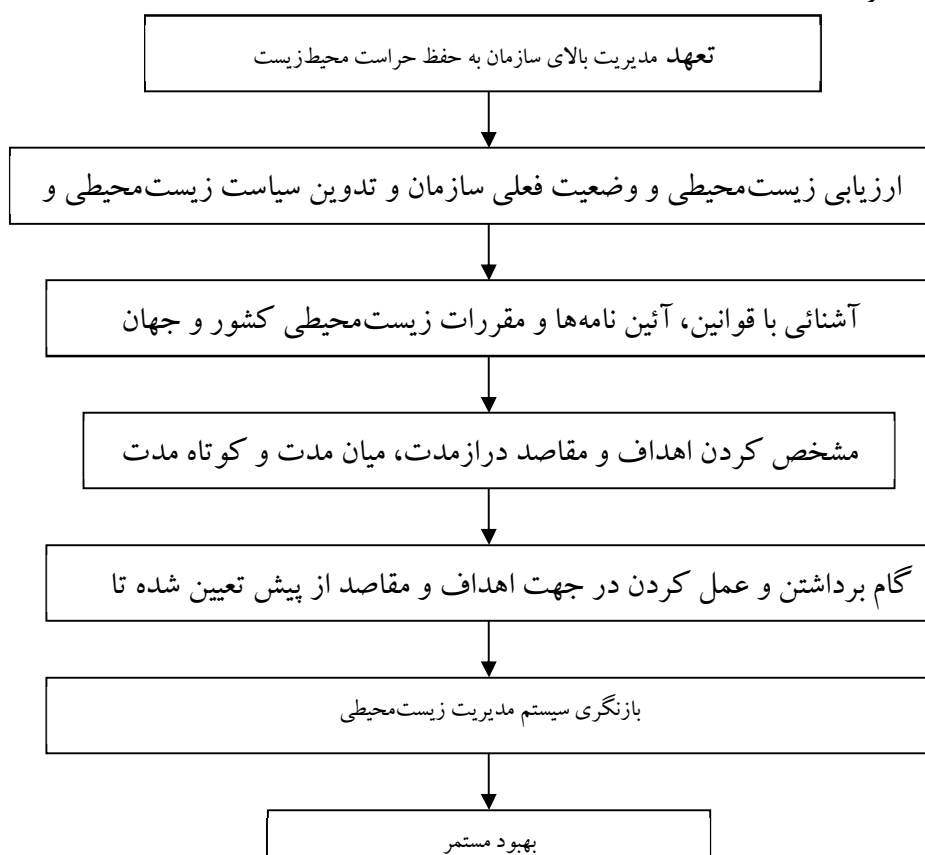
۶-۲-۲- کمینه‌سازی غلظت آلاینده‌ها در فاضلاب

روش‌های زیر ممکن است در کاهش غلظت آلاینده‌ها در فاضلاب بکار رود:

- الف - تغییر یا اصلاح فرآیند،
- ب - اصلاح تجهیزات از طریق تعمیر دستگاهها و جلوگیری از نشت مواد،
- ج - جداسازی جریانهای فاضلاب،
- د - یکنواخت سازی جریانهای فاضلاب،
- ه - بازیابی فرآوردهها و محصولات جانبی،
- و - آموزش پرسنل در استفاده بهتر از مواد و جلوگیری از اتلاف آن در خطوط تولید.

۳-۶- کلیات مدیریت کمینه‌سازی زایدات و آلاینده‌ها

لازمه موفقیت یک برنامه زیست‌محیطی مانند کمینه‌سازی زایدات و آلاینده‌ها، در ابتدای تعهد مدیران رده‌های مختلف سازمانی در حفظ و حراست از محیط‌زیست است. شناخت وضع موجود و اهداف و ارائه برنامه مدون و مناسب برای دسترسی به اهداف ارائه شده مراحل بعدی پیاده‌سازی برنامه مزبور می‌باشد. در شکل ۱-۲ مراحل پیاده‌سازی برنامه استانداردهای مدیریت محیط‌زیست در کمینه‌سازی آلاینده‌ها ذکر شده است.

شکل ۱-۲- مراحل پیاده‌سازی استانداردهای مدیریت محیط‌زیست در کمینه‌سازی آلاینده‌ها

۴-۶- متدولوژی طرح‌های کمینه‌سازی زائدات

مهمترین هدف طراحی استراتژی کمینه‌سازی زائدات، باید تعیین و به نمایش گذاشتن روش‌های پیشگیری و کاهش تولید آلاینده‌ها و طراحی سیستم‌های تصفیه با قیمت مناسب برای کاهش خطر آلاینده‌های تولید شده با حجم کمتر در جهت تولید پاک (Clean Production) باشد. روش عملی جهت نیل به این هدف را در قالب متدولوژی طرح‌های کمینه‌سازی آلاینده‌ها، می‌توان بصورت مراحل زیر بیان نمود.

۱-۴-۶- مرحله اول - راه‌اندازی طرح

الف - تشکیل گروه‌های کنترل و پیشگیری از تولید آلاینده‌ها،

- ب - بازبینی و بازرسی پروسه تولید،
 - ج - بازبینی و بازرسی مواد اولیه و محل نگهداری آن‌ها،
 - د - درک مقدماتی چگونگی تولید آلاینده‌های مختلف.
- با انجام موارد فوق چگونگی تولید آلاینده‌ها شناخته شده و روش پیشگیری و کنترل آلاینده‌ها جهت‌گیری می‌شود.

۲-۴-۶- مرحله دوم - آنالیز مراحل مختلف فرآیند تولید

- الف - مطالعه دقیق فرآیند تولید،
 - ب - تهیه فلوجارت‌های فرآیند تولید و فعالیت‌های صنعتی،
 - ج - شناسایی منابع تولید آلاینده‌ها،
 - د - بازنگری فرآیندها جهت شناسایی عوامل تولید آلاینده‌ها،
 - ه - تعیین و تخصیص بودجه جهت کنترل انواع آلاینده‌های تولیدی،
 - و - آنالیز علل و عوامل تولید آلاینده‌ها.
- با انجام مراحل فوق فرآیند تولید و منابع تولید آلاینده‌ها مشخص می‌شود.

۳-۴-۶- مرحله سوم - ممیزی انرژی

- الف - بازنگری فرآیند جهت تعیین محل مصارف انرژی،
 - ب - موازنه تولید و مصرف انرژی Energy Balance،
 - ج - شناسایی و تعیین میزان انرژی هدر رفته Energy Loss.
- با انجام این مرحله منابعی که اتلاف انرژی دارند تعیین می‌شوند.

۴-۴-۶- مرحله چهارم - تعیین و انتخاب روش‌های پیشگیری از آلاینده‌ها

- الف - مطالعات بهینه‌سازی فرآیند،
 - ب - تعیین روش‌های مختلف جهت پیشگیری از تولید آلاینده‌ها،
 - ج - انتخاب روش عملی جهت پیشگیری از تولید آلاینده‌ها.
- با انجام این مرحله امکانات مختلف جهت پیشگیری از تولید آلاینده‌ها لیست می‌شود.

۵-۴-۶- مرحله پنجم - انتخاب راه‌حل‌های پیشگیری از تولید آلاینده‌ها

- الف - ارزیابی امکانات فنی،
 - ب - ارزیابی قابلیت‌های اقتصادی،
 - ج - ارزیابی جنبه‌های زیست‌محیطی راه حل‌ها،
 - د - انتخاب روش مناسب جهت پیاده کردن راه‌حل‌ها.
- با انجام این مرحله راه‌حل‌های مربوط به روش پیشگیری از تولید آلاینده‌ها مشخص می‌شود.

۶-۴-۶- مرحله ششم - پیاده کردن راه‌حل‌های پیشگیری از تولید آلاینده‌ها

- الف - آماده کردن زمینه،
- ب - پیاده کردن راه حل‌ها،
- ج - ارزیابی و نظارت بر نتایج حاصله.

۷-۴-۶- مرحله هفتم - مطالعات کنترل آلودگی

- الف - مطالعات تصفیه‌پذیری آلاینده خروجی،
- ب - طرح سیستم مناسب کنترل آلودگی،
- ج - پیاده سازی سیستم کنترل آلودگی،

د- ارزیابی و نظارت بر بازده سیستم،

۸-۴-۶- مرحله هشتم- پیشگیری و کنترل مستمر آلودگی و ادامه نظارت و ارزیابی سیستمها

با انجام این مرحله تداوم عملیات پیشگیری و کنترل آلودگی تضمین می‌شود. پس از انجام این مرحله نتایج ارزیابی‌های صورت گرفته به پیشنهادات اصلاحی در کل برنامه منتج شده که ممکن است بازگشت به هر یک از مراحل بمنظور اصلاح تصمیمات قبلی را باعث شود.

فصل هفتم - روش‌های کاهش پساب در مجتمع‌های صنعتی

۱-۷- دلایل بالا بودن میزان و غلظت پساب‌های مجتمع‌های صنعتی

بدلیل اهمیت موضوع، در ادامه اهم آن‌ها به اختصار بیان می‌گردد:

الف- نشت از لوله‌ها به دلیل خوردگی در اثر یون کلرید،

ب- گرفتگی لوله‌ها بوسیله مواد بدلائل زیر،

• عدم گرمایش درست لوله‌ها (Heat trace)، یا اشکال در نحوه لوله‌کشی،

• مشکل قطع برق، یا اشکال در سیستم Vent،

ج- اشکال در نصب تجهیزات اندازه‌گیری دما،

د- عدم امکان تعیین دقیق سطح تانک‌ها.

۲-۷- پیشنهاد روش‌های کاهش پساب:

کاهش مقدار و غلظت پساب مقدم بر تصفیه آن می‌باشد. خصوصاً در مجتمع‌های صنعتی بدلیل مشکل بودن تصفیه فاضلاب صنعتی این مسئله بارزتر می‌باشد، به این ترتیب با توجه به این نتیجه‌گیری که دلیل عمده بالا بودن غلظت مواد آلاینده در پساب، ریزش مواد ناشی از عملیات مختلف راه‌اندازی و تعمیرات می‌باشد، لذا پیشنهادات مربوط به کاهش پساب در سه محور بشرح زیر ارائه می‌گردد:

الف- داشتن برنامه و دستورالعمل برای تعمیرات و مواجهه با ریزش‌های مواد،

ب- کاهش میزان ریزش‌های مواد در سطح مجتمع،

ج- جلوگیری از ورود فنل ناشی از ریزش مواد به فاضلاب.

۱-۲-۷- داشتن برنامه و دستورالعمل برای تعمیرات جهت کاهش ریزش‌های مواد

شناخت نوع مواد و نیز شرایط ویژه زمان راه‌اندازی، وجود دستورالعملی برای کنترل شرایط عملیاتی در زمان انجام تعمیرات و عملیات راه‌اندازی بمنظور به حداقل رساندن ریزش‌ها می‌تواند در مدیریت کاهش پساب در مجتمع‌های صنعتی موثر باشد.

۲-۲-۷- کاهش میزان ریزش‌ها

با انجام یکسری از اصلاحات در نقاط دچار مشکل، آلودگی پساب به حداقل ممکن خواهد رسید. این مسئله مستلزم رفع مشکلاتی که در بخش قبل توضیح داده شده است. انجام بعضی از اصلاحات در سیستم مستلزم صرف هزینه و زمان بیشتر است. برخی از اصلاحات لازم بشرح زیر است:

- اصلاح سیستم گرمایش لوله‌ها (Heat Trace)،

- اصلاح نحوه لوله‌کشی،

- اصلاح سیستم تأمین برق جهت جلوگیری از قطعی برق در مجتمع‌های صنعتی

ح- اصلاح سیستم Vent،

ط- اصلاح سیستم تعیین سطح مخازن،

ی- اصلاح در نصب تجهیزات اندازه‌گیری دما،

۳-۲-۷- جلوگیری از ورود آلاینده های صنعتی به فاضلاب

بنظر می‌رسد جلوگیری از کلیه نشت‌ها و ریزش‌های مواد در سطح واحدهای صنعتی بسیار مشکل است و در صورتی که بتوان چنین کاری را انجام داد، همچنان در مراحل تعمیرات دوره‌ای و یا بدلیل ریزش‌های اتفاقی و حوادث امکان پخش مواد در مجتمع وجود دارد. جهت کاهش غلظت آلاینده ها در فاضلاب، در چنین مواقعی باید از ورود مواد به فاضلاب تا حد امکان جلوگیری نمود. جلوگیری از ورود مواد ریزش شده به پساب باعث می‌شود مشکل گرفتگی لوله‌های انتقال پساب که بسیاری از آن‌ها در زمین مدفون می‌باشند نیز برطرف گردد.

جهت کاهش ورود مواد به فاضلاب راهکارهای مختلفی وجود دارد که با توجه به هزینه‌ها و عملی بودن آن‌ها موارد زیر پیشنهاد می‌گردد:

الف- جمع‌آوری مواد توسط تانک‌های ریزش (Spill Tank)،

ب- ایجاد پاشوره یا لبه در اطراف تجهیزات (سینک‌های ثابت)،

ج- ساخت سینک‌های فلزی در محل،

د- نصب سینک در طبقات بالای واحدهای صنعتی که احتمال ریزش مواد وجود دارد،

ه- جمع‌آوری ریزش‌ها بوسیله مواد مضاف (واسط)،

و- صرفه‌جوئی در مصرف آب در عملیات شستشوی سطوح،

ز- بازیافت مجدد مواد.

۱-۳-۲-۷- جمع‌آوری مواد توسط تانک‌های ریزش (Spill Tank)

بمنظور جلوگیری از ریزش مواد روی سطح و در نتیجه عدم ورود آن به پساب می‌توان از ظروف و تانک‌هایی جهت جمع‌آوری مواد ریزشی استفاده نمود. این تانک‌ها می‌توانند بر حسب مورد ثابت یا متحرک باشند.

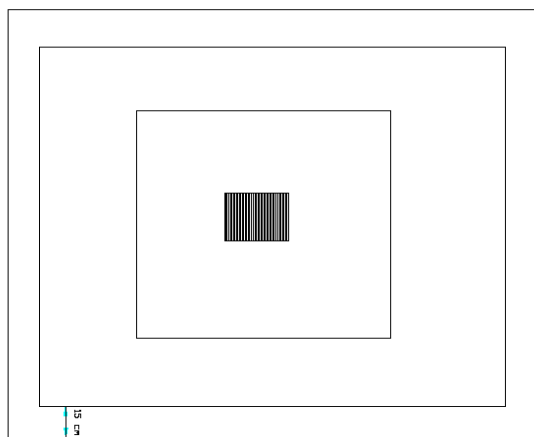
استفاده از این ظروف بصورت تانک یا سینک (Sink) ممکن است صورت گیرد. از سینک که ارتفاع دیواره کمی دارد برای عبور دادن زیر تجهیزات می‌توان استفاده کرد.

۲-۳-۲-۷- ایجاد پاشوره یا لبه در اطراف تجهیزات (سینک‌های ثابت)

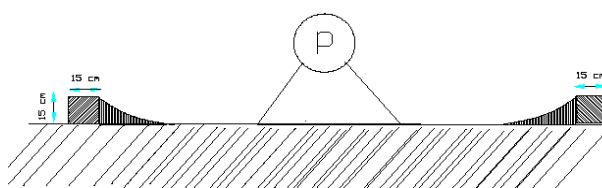
در اطراف بعضی از تجهیزات که دائماً دچار ریزش مواد هستند و یا نیاز به انجام تعمیرات مداوم دارند و استفاده از تانک ریزش و یا سینک برای جمع‌آوری ریزش‌ها نیز ممکن نیست می‌توان با ایجاد لبه‌هایی دور تجهیزات حوضچه کوچکی ایجاد نمود تا در حین کار مواد در آن ریخته و جمع شود و بعد از اتمام کار نیز مواد ریخته شده جهت استفاده مجدد یا دفع جمع‌آوری گردند. در این حال با توجه به اینکه مواد ریخته شده چه ماهیتی دارند، در صورت مایع بودن با Spill Tank متحرک مجهز به پمپ مکشی می‌توان نسبت به جمع‌آوری آن‌ها اقدام نمود و مواد جامد و نیمه‌جامد را با کمک مواد افزودنی نظیر شن، ماسه، خاکاره و گاه می‌توان جمع‌آوری کرد. در شکل ۷-۱ نحوه اجرای این سینک ثابت بصورت شماتیک نشان داده شده است.

۳-۳-۲-۷- ساخت سینک‌های فلزی در محل

در بخش‌های قبل به کاربرد و مزایای سینک اشاره شد. می‌توان از سینک‌های آماده موجود در بازار استفاده نمود که در بخش‌های بعدی نمونه‌هایی از آن ارائه می‌گردد اما ساخت سینک از جنس فلز یا فایبرگلاس در محل مجتمع نیز مقدور می‌باشد که دارای مزایایی نظیر ارزان‌تر بودن و طراحی در ابعاد مختلف و متنوع با توجه به نوع و محل کاربرد است.

ب - پلان

الف - نمای دید از جلو

شکل ۷-۱- پیشنهاد احداث پاشوره دور تجهیزات در مواردی که از سینک یا تانک ریزشی نمیتوان استفاده کرد. سینک باجنس فلزی دارای مقاومت بالا و امکان راحت جمع‌آوری مواد از درون آن است و سینک فایبرگلاس دارای مزایایی نظیر سبک‌تر بودن نسبت به فلزی و شکل‌دهی آسان آن است، ولی مقاومت خراشیدگی و تحمل فشار کمتری دارا است. نیاز به Spill Tank متحرک مجهز به پمپ مکش نیز در موارد استفاده از سینک جهت جلوگیری از ریزش در هنگام پرشدن سینک و یا تخلیه و سپس انتقال آن ضروری به نظر می‌رسد.

۴-۳-۲-۷- نصب سینک در طبقات بالای واحدهای صنعتی با احتمال ریزش مواد:

در طبقات بالای واحدهای صنعتی به دلیل ارتفاع و مشکل حمل و نقل Spill Tank و همچنین کم بودن فاصله بین تجهیزات و کف طبقه بالائی بهتر است از سینک استفاده شود. ریزش مواد از طبقات بالا در موقع تعمیرات و یا در هنگام بارش باران ممکن است باعث آسیب به پرسنل نیز بشود که نصب سینک می‌تواند از این مسئله جلوگیری نماید.

۵-۳-۲-۷- جمع‌آوری ریزش‌ها بوسیله مواد مضاف (واسط)

با توجه به پلیمری و چسبنده بودن مواد، در محل‌های ریزش می‌توان با افزودن برخی مواد و مخلوط کردن آنها با مواد ریخته شده، به جمع‌آوری و عدم ورود ریزش‌ها به زهکش‌ها کمک نمود. در این ارتباط استفاده از ماسه، خاک اره یا کاه پیشنهاد می‌گردد.

۱-۵-۳-۲-۷- استفاده از ماسه

هم اکنون در بعضی ریزش‌ها از ماسه به عنوان جمع‌کننده مناسب مواد با پایه نفتی استفاده می‌گردد که این روش مؤثر واقع شده است. همچنین انتقال و دفع آن نیز راحت‌تر صورت می‌پذیرد و بعد از جمع‌آوری مواد می‌توان آن را به راحتی بازیافت نمود و از ماسه دوباره استفاده کرد.

۲-۵-۳-۲-۷- استفاده از خاک اره وکاه

جهت جمع‌آوری ریزش‌های مواد، خاک اره و کاه نیز مواد مناسبی می‌باشند و با توجه به قیمت کم این دو و آسانی حمل و نقل و مزایای دیگر روش خوبی به نظر می‌رسد، البته از نظر بازیافت مواد این مواد مانند ماسه نیستند، ولی در صورت استفاده از زباله‌سوز برای دفع نهایی زائدات، خاک اره و کاه به راحتی سوخته شده و مشکلات دفع خاکستر کمی دارند.

۳-۵-۳-۲-۷- دفع مواد زائد جامد ناشی از جمع‌آوری ریزش‌ها

بعد از جمع‌آوری مخلوط پسماندهای صنعتی و مواد افزوده شده نظیر خاک اره و ماسه جهت جمع‌آوری و دفع نهایی آن‌ها باید اقدام نمود که بوسیله دو روش سوزاندن و دفن قابل انجام است.

۱-۳-۵-۳-۲-۷- سوزاندن (Incineration)

در صورتیکه از خاک اره برای جمع‌آوری مواد ریزش شده بر روی سطوح استفاده شود بوسیله سوزاندن کلیه مواد آلاینده اکسید شده و نابود می‌شود. عمل سوزاندن باید در کوره زباله سوز و در شرایط کنترل شده صورت گرفته و آلودگی گازهای خروجی از زباله سوز نیز باید کنترل شود. برخورد با خاکستر ناشی از زباله سوز نسبت به خود ماده زائد جامد حاصل از ریزش فلن ساده تر بوده و ممکن است دفن شود.

۲-۳-۵-۳-۲-۷- دفن Landfilling

دفن زائدات جامد آلوده به آلاینده‌ها نیز یکی از روش‌های دفع آن است که البته باید در محل دفن نسبت به عدم آلودگی آب‌های زیرزمینی و سطح آب زیرزمینی محل دفن اطمینان حاصل کرد. ضمناً زائدات را باید در ظرفی جمع‌آوری و سپس به محل دفن انتقال داد.

۲-۵-۳-۲-۷- صرفه‌جویی در مصرف آب در عملیات شستشوی سطوح

یکی از روش‌های کاهش پساب، صرفه‌جویی در مصرف آب است. در صورت جمع‌آوری مواد ریزشی بوسیله ظروف ذکر شده نیاز به شستشوی سطوح کاهش یافته و میزان پساب کاهش خواهد یافت. در صورت اجبار در شستشوی سطوح بوسیله آب بهتر است حداقل آب مصرف شود. برای کاهش مصرف آب می‌توان از مخلوط کمپرس آب و هوا و نیز از شیرهایی با سرتفنگی استفاده نمود.

۲-۵-۳-۲-۷- بازیافت مواد ریخته شده

در صورت استفاده از وسائلی مانند Spill Tank و سینک امکان استفاده مجدد از مواد فرایند و سایر مواد ریزشی وجود دارد. خصوصاً اینکه مواد در سینک و تانک ریزش به ناخالصی‌ها آلوده نمی‌شوند. در واقع یکی از مزایای ویژه بکارگیری ظروف جمع‌کننده، استفاده مجدد از مواد جمع شده در آن‌ها است. با توجه به اینکه بعضی مواد از خارج کشور تأمین می‌گردند، برگشت آن‌ها به چرخه تولید و جلوگیری از دفع آن‌ها که تبعات زیست‌محیطی نیز به دنبال دارد، از اهمیت زیادی برخوردار است. البته مواد شیمیایی در مجتمع خوزستان نقطه کریستال پائینی داشته و زود منجمد می‌شوند و ممکن است برای برخی از ریزش‌ها، بازگشت به خط تولید امکان نداشته باشد. در صورت بکارگیری ماسه، خاک اره و کاه باید تجهیزات بازیافت مواد از این دو ماده ایجاد گردد.

۳-۷- نمونه‌های از کاربرد SPILL TANK و سینک در صنعت

انواع مختلف ظروف جمع‌آورنده مواد ریزشی امروزه در صنعت مورد استفاده قرار می‌گیرد. در ادامه شکل‌ها و موارد استفاده بعضی از آن‌ها ارائه می‌گردد.

۱-۳-۷- سیستم‌های spill در زیر بشکه‌های جمع‌آوری مواد

این ظروف جهت جمع‌آوری مواد نشسته از زیر ظروف جمع‌آوری و بشکه‌ها به کار می‌رود و با ظرفیت‌ها و ابعاد مختلف در صنعت تولید می‌گردد (شکل ۷-۲). ضمناً این ظروف در مقابل اشعه ماورابنفش ناشی از تابش نور خورشید مقاوم سازی شده است.

شکل (۲-۷-الف) سیستم‌های spill در زیر بشکه‌ها ی جمع آوری مواد

۲-۳-۷- ظروف قیفی شکل

جهت تخلیه مواد به داخل بشکه‌ها در مواقع ریزش مواد از این ظروف استفاده می‌گردد، که با ابعاد مختلف و در نوع های لبه دار و بدون لبه بکار می‌رود. (شکل ۲-۷)

شکل (۲-۷-ب) ظروف قیفی شکل

۳-۳-۷- انواع SPILL TANK جهت انتقال مواد

برای انتقال مواد بوسیله بشکه یک سری spill tank طراحی شده که ظرف در درون آن گذاشته شده و سپس حمل می‌گردد. باید دقت کرده که spill tank برای جلوگیری از بازی کردن ظرف در درون آن هم اندازه انتخاب شود. (شکل ۳-۷)

شکل (۳-۷) SPILL TANK جهت انتقال مواد

۷-۳-۴- سینک متحرک انعطاف پذیر

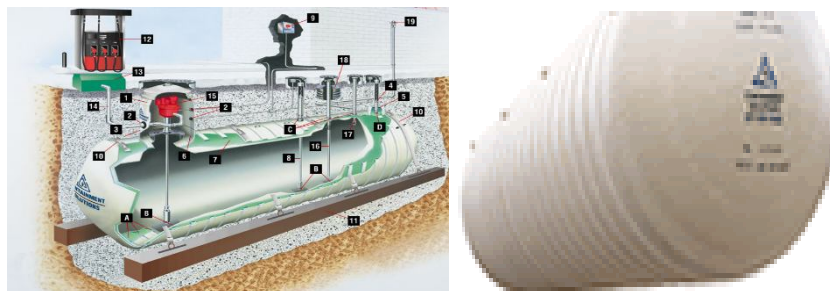
این سینک جهت جمع آوری ریزش‌هایی که در زیر تجهیزات رخ می‌دهد بکار می‌رود و در محل قابل نصب می‌باشد. (شکل ۷-۴) ضمناً لبه‌های سینک قابل انعطاف است. در مواقع تخلیه کامیون‌ها به مخازن می‌توان از سینک بزرگ‌تر استفاده نمود.

شکل (۴-۷) سینک متحرک انعطاف پذیر

۷-۳-۵- SPILL TANK با پوشش دوگانه

همان‌گونه که در شکل ۷-۵ مشاهده می‌گردد برای تانک‌های مدفون از پوشش دوم فایبرگلاسی جهت جمع آوری ریزش‌های احتمالی تانک استفاده می‌شود. شکل ۷-۵ جزئیات لایه دوم و نحوه تخلیه مواد جمع شده توسط پمپ را نشان می‌دهد. البته جهت استفاده در سطح زمین بدنه فایبرگلاسی باید نسبت به تحمل فشار وارده به آن مقاوم سازی شود.

شکل (۵-۷) SPILL TANK با پوشش دوگانه

۷-۳-۷- سینک ثابت ثانویه

علاوه بر سینک یا SPILL TANK به کار رفته برای جمع‌آوری ریزش‌ها می‌توان برای جمع‌آوری ریزش‌های پراکنده و یا ریزش‌های در حین انتقال سینک یا SPILL TANK از یک سینک ثانویه ثابت و با ابعاد بزرگ استفاده نمود. شکل (۶-۷)

شکل (۶-۷) سینک ثابت ثانویه

۸-۳-۷- انواع SPILL TANK بزرگ جهت تعمیرات

این نوع SPILL TANK جهت انجام تعمیرات انواع تجهیزات در درون آن‌ها به کار می‌رود که می‌توان تجهیزاتی نظیر انواع پمپ‌ها را در درون آن تعمیر نمود. به این ترتیب از ریزش مواد در حین تعمیرات جلوگیری به عمل می‌آید. شکل (۷-۷)

شکل (۷-۷) SPILL TANK بزرگ جهت تعمیرات

۹-۳-۷- سینک‌های پالت متصل

این نوع سینک برای حمل بشکه‌هایی که در هنگام حمل توسط لیفتراک امکان ریزش مواد از آن وجود دارد به کار می‌رود و قابل اتصال به هم و بزرگ شدن نیز می‌باشد. شکل (۸-۷)

شکل (۸-۷) سینک‌های پالت متصل

۱۰-۳-۷- SPILL TANK دائمی

در شکل‌های ۷-۹ و ۷-۱۰ دو نوع SPILL TANK دائمی نشان داده شده است، که اولی زیر تجهیزاتی که احتمال نشت به صورت پراکنده دارد و دومی اطراف تانک‌هایی که بروز نشتی از آن محتمل است نصب می‌شود.

شکل (۷-۹) SPILL TANK دائمی

شکل (۷-۱۰) SPILL TANK دائمی

فصل هشتم: مدیریت لجن و پسماندهای پساب صنعتی

۸-۱- خواص فیزیکی و شیمیایی باقیمانده ها

خواص فیزیکی و شیمیایی باقیمانده ها کاملاً متنوع است و از عوامل زیر تاثیر می پذیرد:

- کیفیت پساب و آب خام شامل نوع و غلظت آلاینده های موجود در پساب یا آب مثل فلزات سنگین، ترکیبات آلی فرار
- نوع فرآیندهای تصفیه
- میزان مواد شیمیایی تزریقی
- شرایط راهبری تصفیه خانه
- روشهای حذف باقیمانده ها از واحدهای ته نشینی
- نوع فرآیند تصفیه باقیمانده ها مثل آبگیری و ...

۸-۲- خواص فیزیکی باقیمانده ها

ضرورت فرآیند کردن و آماده سازی برای دفع نهایی / استفاده مجدد تمایل به تحقیق در خصوص خواص فیزیکی باقیمانده ها را افزایش داد. این خواص به شدت روی قابلیت حمل، تغلیظ، آبگیری، و انتقال قبل از دفع / استفاده مجدد موثرند. مقدار جامدات، مقاومت ویژه، تراکم پذیری، دانسیته و ... در فرایند آبگیری مکانیکی موثرند و در نتیجه زمانی که این نوع آبگیری برای لجن انتخاب شود باید این مشخصات تعیین گردند.

۸-۳- کاهش تولید لجن

از جمله موارد بسیار مهم از نظر مدیریت مواد زائد قبل از دفع، کاهش تولید اینگونه مواد می باشد. تکنیکهای کاهش زائدات همانطور که در جدول ۸-۱ نشان داده شده به سه گروه اصلی تقسیم می شوند.

جدول ۸-۱ تکنیکهای کاهش تولید

۱- کنترل مواد و تجهیزات	- کنترل و دقت در نگهداری مواد - استفاده از منعقد کننده مرغوب - سرویس کردن به موقع و راهبری و نگهداری صحیح تجهیزات و ...
۲- تعدیل فرایند تولید	- روش افزایش ماده شیمیایی - سرعت اختلاط - انعطاف پذیری سیستم به منظور امکان تغییر نقطه تزریق و امکان تزریق مواد در بیش از یک نقطه - کنترل میزان تزریق مواد شیمیایی و ...
۳- استفاده بهینه از مواد	- انتخاب ماده شیمیایی مناسب - انتخاب میزان تزریق و pH مناسب - میزان رقیق سازی مواد قبل از تزریق

با توجه به نکات ذکر شده در مورد دوم بدیهی است که یکی از بهترین روشهای تولید لجن راهبری صحیح تصفیه خانه و خصوصاً فرایند اختلاط و انعقاد می باشد.

۴-۸- کاهش حجم لجن

انواع فرایند قبل از دفع جهت کاهش حجم عبارتند از:

تغلیظ: فرایند غلیظ کردن جامدات لجن برای کاهش حجم قبل از دفع یا تصفیه بیشتر

آمایش: افزایش ماده شیمیایی به لجن یا تغییر فیزیکی در ماهیت آن، آمایش به عنوان یک روش بهینه سازی فرایند آبگیری به صورت مرسوم استفاده می شود.

آبگیری: مشابه تغلیظ شامل جداسازی مایع / جامد است، با هدف حداقل کردن مقدار باقیمانده ها برای دفع. آبگیری به عنوان فرایندی برای افزایش غلظت جامدات لجن به بیش از ۸ درصد و نوعاً ۱۰ تا ۲۰ درصد اطلاق می شود.

خشک کردن: برای جداسازی جامد / مایع، فرایندی است برای افزایش جامدات لجن به بیش از ۳۵ درصد.

بازیافت منعقد کننده ها: یک تکنیک تصفیه برای بهبود خواص آبگیری جامدات و کاهش غلظت یونهای فلزی در باقیمانده ها است. آهک زدایی فرایندی است که برای لجن های حاصل از سختی گیری با آهک انجام می شود.

دفع و استفاده مجدد: حذف لجن از محل تولید یا ذخیره دائمی باقیماندها در محل تولید یا دفن، این بخش شامل حمل به محل دفن، تخلیه به شبکه بهداشتی یا آبراهه های طبیعی، کاربرد در زمین و انواع موارد استفاده مجدد (مثل استفاده در تصفیه فاضلاب صنعتی، ساخت آجر و ...) می شود.

حمل آب بازیابی شده یا بازیابی نشده: تغلیظ، آبگیری و خشک کردن دو جزء مایع و جامد تولید می کند. اجزاء جامد معمولاً تصفیه و دفع می شوند. جزء مایع به فرایند برگشت داده می شود (در صورت قابل بازیابی بودن). پارامترهایی که می تواند روی قابل برگشت بودن آب موثر باشد شامل موارد زیر است:

- غلظت فلزات باقیمانده
- پتانسیل تشکیل محصولات جانبی گندزدایی
- استفاده از پلیمرهای غیرمتعارف در فرایند حمل لجن، آب غیرقابل برگشت باید دفع شود یا تصفیه بیشتر روی آن انجام شود.
- سایر فرایندها که در لیست بالا نیامده شامل متعادل سازی، آمایش شیمیایی و انتقال باقیمانده هاست.

مثال تاسیساتی که فقط با یک فرایند راهبری می شود؛ تصفیه خانه ای با بستر ته نشینی است که هیچ سیستم جمع آوری هم ندارد و بسترها به طور دوره ای از سرویس خارج شده و جامدات به شکل دستی حذف می شوند.

۱-۴-۸- تغلیظ

تغلیظ فرایندی است که بعد از زلال سازی، ته نشینی، فیلتراسیون یا نرم کردن آب انجام می شود و مستقیماً روی فرایند بعدی خود مانند آمایش و آبگیری تاثیر دارد و می تواند یک عملیات را اقتصادی و پر بازده یا با راندمان پایین و هزینه بر سازد.

روشهای تغلیظ عبارتند از: تغلیظ ثقیلی یا تغلیظ به وسیله شناور سازی

۱-۴-۸-۱- تغلیظ ثقیلی

تغلیظ ثقیلی لجن معمولاً وقتی که وزن مخصوص جامدات بزرگتر از یک است انجام می شود. باقیمانده ترکیبات و هیدروکسید فلزی با سرعت جریانی که زمان ماند مناسب را برای ته نشینی فراهم کند، به مخازن ته نشینی منتقل می شوند. تغلیظ کننده ثقیلی به هر دو صورت ناپیوسته و پیوسته طراحی می شود. همچنین ممکن است قبل از آن آمایش نیاز باشد.

مخازن تغلیظ معمولاً مدور و از بتن ساخته می شوند و به پارویی برای حذف جامدات تجهیز می شوند. قسمت تحتانی، مخروطی با شیب حدود ۱۰ تا ۲۰ درصد می باشد. باقیمانده های هیدروکسیدهای فلزی حاصل از زلال ساز و؟؟ فقط حدود ۱ تا ۳ درصد تغلیظ می شوند. درجه تغلیظ معمولاً به نسبت هیدروکسید به کل جامدات معلق بستگی دارد. در راهبری تغلیظ کننده با جریان پیوسته، جامدات آبدار از قسمتی از یک ستون در مرکز مخزن وارد و در تمام جهات به شکل یکسان توزیع می شود. جامدات در ته واحد، ته نشین شده و جریان مایع رویی زلال شده از سرریزهایی که در دور مخزن در بالا قرار دارند تخلیه می شود. این واحدها به یک پارو در کف که به آهستگی می چرخد و لجن را به لوله یا مجاری نزدیک ته هدایت می کند مجهز است. برای کمک به جمع آوری لجن، ته تغلیظ کننده به سمت مرکز شیب دارد. چرخش آهسته پاروها از انباشته شدن جامدات جلوگیری می کند.

۲-۴-۸-۱- تغلیظ کننده نواری ثقیلی:

تغلیظ هیدروکسیدهای فلزی با استفاده از این فناوری به تازگی آغاز شده است. در این فرایند لجن هیدروکسید روی یک صفحه متخلخل افقی تخلیه می شود. همانطور که لجن در طول صفحه حرکت می کند، آب به شکل ثقیلی حذف می شود. با این سیستم غلظت جامدات به ۲/۵ تا ۴/۵ درصد می رسد. واحدهای تغلیظ کننده نواری، ثقیلی از قسمتهای مختلفی تشکیل شده که عبارتند از ورودی لجن، صفحه زهکش، تیغه، تخلیه آب و قسمت خروجی باقیمانده های تغلیظ شده.

۳-۴-۸-۱- تغلیظ با شناورسازی:

شناورسازی برای جامداتی با دانسیته کم مناسب است. مزایای آن شامل حساسیت کم به تغییرات غلظت جامدات ورودی و سرعت آن می باشد. این روش برای لجن هایی با مقدار هیدروکسید بالا (بیش از ۴۰ درصد) قابل استفاده است. در حال حاضر شناورسازی در صنعت اروپا استفاده می شود و زمان زیادی از کاربرد آن در آمریکا نمی گذرد. فرایند با شناورسازی می تواند با هر یک از سه تکنیک زیر اجرا شود:

- شناورسازی با هوای محلول: حبابهای ریز هوا (به قطر ۵۰ تا ۱۰۰ میکرومتر) که در یک بستر به شکل گاز تولید می شود پس از فوق اشباع شدن به فاز بخار برمی گردد.

- شناورسازی با هوای فشرده: حبابهای بزرگ گاز (به قطر ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ میکرومتر) با یک مخلوط کن یا محیط متخلخل در محلول پراکنده می شود.

- شناورسازی خلاء با شرایط فوق اشباع که در خلاء تولید می شود.

هر یک از این تکنیکها از حبابهای هوایی که به سطح آب شناور می شوند جهت جداسازی ذرات از جریان مایع استفاده می کنند. در فرایند تغلیظ ، هوا در فشارهای بزرگتر از فشار اتمسفر افزوده می شود. هنگامی که فشار کاهش می یابد و تلاطم ایجاد می شود، هوای اضافی برای رسیدن به اشباع در فشار اتمسفر محلول را با حبابهای ۵۰ تا ۱۰۰ میکرومتر ترک می کند و در حین بالا رفتن به ذرات معلق می چسبد و به علت اینکه دانسیته متوسط مجموعه هوا-جامد کمتر از آب است، مجموعه به سطح آب شناور می شود. مواد شناور به صورت پیوسته با کف روب حذف می شود. این روش در مواردی که با باقیمانده هیدروکسیدهای فلزی حاصل از لخته سازی سر و کار داریم محاسن بسیار مهمی دارد.

نبود اطلاعات راهبری برای این فرایند بیانگر نیاز به آزمایشهایی در مقیاس آزمایشگاهی و پایلوت قبل از انتخاب فرایند است.

۲-۴-۸- آمایش

آمایش فرایندی است که برای بهبود راندمان آگیری انجام می شود. آمایش می تواند فیزیکی یا شیمیایی باشد.

۱-۲-۴-۸- آمایش شیمیایی

این آمایش شامل افزودن کلورفریک، آهک یا پلیمر می باشد. نوع و میزان تزریق مواد با کیفیت آب خام، منعقد کننده های شیمیایی، پیش تصفیه، غلظت جامدات مورد نظر و فرایند تغلیظ و آگیری که انتخاب می شود به شدت تغییر می کند. جدول ۸-۲ محدوده هایی را که مواد آمایشی برای لجنهای هیدروکسید در سیستمهای آگیری مکانیکی به کار می روند را نشان می دهد.

جدول ۸-۲ محدوده های مصرف مواد آمایشی برای لجن های هیدروکسید در سیستمهای آگیری مکانیکی مختلف

مواد آمایشی	فیلتر تحت فشار	سانتریفیوژ	فیلتر نواری فشاری
آهک	٪ ۱۰-۳	---	---
کلورفریک	۴-۶	---	۱-۳
پلیمر	۳-۶	۲-۴	۲-۶
خاک دیاتومه	$6lb/100ft^2$	---	---

توجه: همه مقادیر جز مواردی که قید شده بر حسب کیلو گرم می باشد.

مناسب ترین پلیمرها برای فرایند آگیری پلیمرهای آنیونی با وزن مولکولی بالا می باشد.

۲-۲-۴-۸- آمایش فیزیکی

فرایندهای آمایش فیزیکی برای بهبود راندمان تغلیظ و آگیری عبارتند از:

- افزودن مواد غیر واکنشگر: برخی سیستمهای آگیری مثل فیلترهای خلاء و فشاری از افزودنی های مثل خاک دیاتومه در فرایند استفاده می کنند.

- آمایش انجماد - ذوب: این فرایند در مناطقی با آب و هوای سرد در هوای آزاد یا با تجهیزات مکانیکی انجام می شود.

- آمایش حرارتی در دمای بالا (۳۵۰ تا ۴۰۰ درجه فارنهایت) تحت فشار بالا (۲۵۰ تا ۴۰۰). این فرایند هنگامی که مقدار مواد آلی در جامدات بالاست موثر است.

۳-۴-۸- آگیری

آگیر به چندین روش مختلف از لجن صورت می گیرد که با توجه به مقدار حذف آب و مقدار هزینه می توان نسبت به کارآمدی آنها قضاوت نمود.

۱-۳-۴-۸- آگیری غیر مکانیکی

خشک کردن در هوا روشی است برای آبیگری لجن که در آن رطوبت به وسیله تبخیر سطحی و زهکش حذف می شود. سیستمهای خشک کن در هوا از پیچیدگی کمتری برخوردارند و راهبری آنها ساده است و در مقایسه با سیستمهای مکانیکی نیاز کمتری به انرژی برای راهبری دارد. البته به علت نیاز به زمین زیاد و وابستگی آن به شرایط اقلیمی کمتر به کار می رود. تاثیر خشک کن در هوا مستقیماً به شرایط آب و هوا، نوع لجن، آمایش شیمیایی به کار رفته و مواد مصرفی برای ساخت بسترهای خشک کن دارد.

۱-۳-۴-۸-بسترهای خشک کن شنی:

بسترهای شنی عموماً برای آبیگری از استفاده می شود و برای سالهای زیادی به طور موفقیت آمیز استفاده شده است. آبیگری روی بسترهای شنی از طریق زهکشی ثقلی آب آزاد (آب بین ذره ای در باقیمانده آبکی) و تبخیر صورت می گیرد. در آبیگری با بسترهای شنی ابتدا آب به داخل شن زهکش می شود و از زهاب حذف می گردد. این مرحله، به طور طبیعی چند روز طول می کشد تا اینکه منافذ شنها با ذرات ریز مسدود شود یا همه آبهای آزاد از زهاب خارج گردد. فرایند دکانته هم آبهای سطح را حذف می کند. البته مرحله دکانته برای حذف باران مهم است. چرا که با تجمع آب باران روی سطح فرایند خشک شدن به کندی صورت می گیرد. باقیمانده آب پس از دکانته کردن و زهکشی به وسیله تبخیر حذف می شود. بسترهای شنی برای آبیگری از باقیمانده آهک نسبت به باقیمانده حاصل از انعقاد با آلوم موثرتر است. در هر دو حالت آمایش قبل از تخلیه به داخل بسترهای شنی می تواند به فرایند آبیگری کمک کند. هنگام طراحی بسترهای شنی عوامل زیر باید مد نظر قرار گیرد:

- غلظت جامدات پس از آبیگری
- غلظت جامدات قبل از آبیگری
- نوع باقیمانده
- نرخ تبخیر و زهکش

غلظت جامدات پس از آبیگری به تکنیک با قوانین دفع باقیمانده ها بستگی دارد. مقدار آبی که به وسیله زهکشی حذف می شود، شدیداً از نوع باقیمانده تاثیر می گیرد. نرخ تبخیر با شرایط اقلیمی و خواص سطحی جامدات تغییر می کند. نرخ تبخیر فصلی می تواند از مشخصات آب و هوایی محلی به دست آید. این مقادیر توسط سازمان هواشناسی تحت عنوان نرخ تبخیر محلی اندازه گیری و ثبت می شود. لایه های نازک جامدات سریعتر از لایه های کلفت خشک می شوند. اما بارگذاری سالانه کمی را موجب می شود که چند عیب دارد: ۱. راهبری و نگهداری مکرر ۲. از دست دادن مقدار بیشتری شن و ۳. افزایش هزینه. برای پایین نگه داشتن هزینه راهبری و نگهداری، طراحی با هدف رسیدن به حداکثر بارگذاری با حداقل تعداد سیکل پر و خالی کردن انجام می شود.

۲-۳-۴-۸-لاگونها:

لاگونها یکی از قدیمی ترین فرایندهایی است که برای باقیمانده تصفیه آب استفاده می شود. لagoon برای ذخیره، تغلیظ، آبیگری یا خشک کردن استفاده می شود. در برخی موارد، لagoonها همچنین برای دفع نهایی باقیمانده ها نیز به کار می رود. در لagoon جامدات ته نشین و به مدت طولانی در آن باقی می ماند. ته نشین و فشرده شدن دو مکانیزمی است که برای جدا کردن جامدات از مایع استفاده می شود. مایع از نقاط و سطوح مختلف دکانته می شود. تبخیر هم باتوجه به اینکه باقیمانده ها مدت طولانی در لagoon می مانند به جداسازی کمک می کند. عمق لagoon از ۴ تا ۲۰ فوت و طول آنها ۵/۰ تا ۱۵ متر می باشد. تاثیر لagoonها در تغلیظ به روش راهبری بستگی دارد. جامدات هیدروکسید فلزی در لagoon ۱ تا ۳ ماه می ماند و غلظت جامدات به ۶ تا ۱۰ درصد می رسد. غلظت لجن آهک در همان شرایط به ۲۰ تا ۳۰ درصد هم می رسد. در برخی تاسیسات که جریان لجن به داخل لagoon قطع و مواد حدود یک سال در آنجا نگهداری می شود، این درصد به ۵۰ هم می رسد.

۲-۳-۴-۸-آبگیری مکانیکی

با استفاده از سیستمهای مکانیکی آبگیری از لجن هیدروکسیدهای فلزی با ماهیت ژلاتینی نسبت به لجن آهک که ماهیتی گرانوله دارد بسیار مشکل تر می باشد.

۱-۲-۳-۴-۸-فیلترهای نواری:

در صورت استفاده از این سیستم برای آبگیری لجن هیدروکسیدهای فلزی به علت ژلاتینی بودن جامدات باید در فشار پایین کار کرد. درصد جامدات پس از آبگیری عموماً به ۱۵ تا ۲۰ درصد می رسد. در صورتی که منبع آب رودخانه باشد با مخلوط کردن شن و ماسه با هیدروکسید فلزی می توان فرایند آبگیری را تسهیل کرد و غلظت جامدات را به ۴۰ تا ۵۰ درصد رساند. برای بهبود فرایند بهتر است ابتدا آمایش با پلیمر انجام شود.

۲-۲-۳-۴-۸-سانتریفیوژ:

دو نوع سانتریفیوژ داریم در گذشته عموماً دو نوع سبکی برای آبگیری از استفاده می شد، اما به علت آنکه سیستم به صورت ناپیوسته است راهبری آن مشکل تر می باشد.

۴-۴-۸-خشک کردن

خشک کردن به منظور کاهش حجم جامدات و مقدار آب آن و برای کاهش هزینه های حمل و نقل و دفع انجام می شود. در این فرایند غلظت جامدات به بیش از ۳۵ درصد می رسد. فرایند خشک کردن به دو طریق در هوای آزاد و با وسایل مکانیکی صورت می گیرد.

۱-۴-۴-۸-خشک کردن در هوا

روشهای خورشیدی یا لاگون که برای خشک کردن استفاده می شود، به مکانیزم تبخیر بستگی دارد. این فرایند ممکن است به سالها وقت نیاز داشته باشد. البته می توان با مخلوط کردن و هم زدن به وسیله تراکتور با بیشتر در معرض هوا قرار دادن آن را تسریع کرد.

۲-۴-۴-۸-خشک کردن مکانیکی

از تکنیکهای مکانیکی که در مبحث آبگیری ارائه شده فقط فیلتر فشاری قادر است غلظت جامدات را به بیش از ۳۵ درصد برساند. روش خشک کردن که برای لجن فاضلاب یا مواد زائدی که مقدار ترکیبات آلی آن زیاد است به کار می رود خشک کردن حرارتی است که برای در مقیاس واقعی تجربه نشده است. این تکنیک با توجه به اینکه بیشتر از نوع معدنی است، چندان مناسب به نظر نمی رسد. برای سنجش تاثیر اختلاط لجن آب و فاضلاب روی امکان پذیری این فرایند نیز اطلاعات چندانی موجود نیست. جدول ۸-۳ و ۴ کلیات روشهای آبگیری مکانیکی و غیرمکانیکی را بیان می دارد.

جدول ۸-۳ روشهای آبگیری غیر مکانیکی

لاگونهها	بسترهای خشک کن همراه با خلاء	بسترهای خشک کن خورشیدی	بسترهای شنی همراه با انجماد	بسترهای خشک کن شنی

<p>از آنها برای ذخیره سازی لجن تغلیظ شده، آبگیری شده یا خشک برای دفع نهایی استفاده می شود. زمان ماند لجن ۱ تا ۳ ماه است.</p>	<p>آب از زیر در اثر مکش کشیده شده و لجن کیک مانندی بجا می گذارد.</p>	<p>بسترهای سنگ فرشی شیبدار. آب لجن در کناره ها جمع و توسط کانال جمع آوری و از وسط زهکش می شود.</p>	<p>انجماد آب را آزاد می کند و ثبات سلولی جامدات را کاهش می دهد. آزاد شدن آب و زهکش شدن آن قبل از آزاد شدن جامدات</p>	<p>زهکش ثقیلی آب آزاد، سپس دکانته کردن و تبخیر پوشاندن بستر در نواحی با بارندگی زیاد</p>
<p>زمین زیاد دارد. امکان اصلاح و تغییر بستر شنی / خورشیدی به این روش وجود دارد و در آب و هوای سرد می توان آن را با روش انجماد نیز بکار گرفت.</p>	<p>روش مشکلی است و تمیز کردن کامل بستر و همچنین خارج کردن کیک لجن زمان بر است.</p>	<p>می توان از ماشین آلات سنگین برای جابجایی و دفع آن استفاده کرد.</p>	<p>هزینه بالا به صورت ایجاد انجماد الکتریکی در مناطق با آب و هوای سرد روش اقتصادی است.</p>	<p>حداکثر بارندگی را دارد.</p>
<p>لجن های آلوم دار با غلظت ۶ تا ۱۰ درصد و لجن آهکی با غلظت ۲۰ تا ۳۰ درصد.</p>	<p>لجن آماده سازی شده را ۱۱ تا ۱۷ درصد به این روش می توان آبگیری کرد.</p>	<p>هم زدن و هوادمی لجن، آبگیری در اثر تبخیر را افزایش می دهد.</p>	<p>روش آبگیری مؤثر برای لجن آلوم که سخت آبگیری می شود.</p>	<p>مؤثر برای لجن های آهکی آمایش برای لجن های آلوم نیاز است.</p>

کلیه موارد ذکر شده برای آلوم با شدت کمتری آهن نیز صادق است.

جدول ۸-۴ روشهای آبگیری مکانیکی

فیلترهای نواری فشاری	سانتریفیوژ	فیلترهای فشاری	فیلترهای خلاء
<p>لجن از میان نوارهای روزنه دار عبور کرده و حین عبور از غلتکهای متعدد و قطرهای متفاوت در اثر فشار آب خود را از دست می دهد.</p>	<p>نیروهای گریز از مرکز در یک استوانه موجب جدا شدن جامدات از مایعات می شود، جامدات و آب بطور جداگانه از استوانه خارج می شوند.</p>	<p>فیلترهای صفحه ای تورفته با حجم ثابت: یک سری صفحه با بخش تورفته که با لجن پر شده و زیر فشار قرار می گیرد. فیلترهای فشاری دیافراگمی: ترکیب عمل پمپاژ فشار قوی همراه با تغییر حجم اتافک فشار برای فشرده کردن بیشتر کیک</p>	<p>در دهه ۱۹۷۰ عمدتاً از این روش استفاده می شد. امروز در عما آبگیری لجن آب کمتر استفاده می شود.</p>

	نیاز به آماده سازی با پلیمر برای لجن های حاوی آلوم و آهک دارد.	نیاز به آماده سازی با پلیمر برای لجن ها دارد.	به لجن آلوم برای آماده سازی باید آهک اضافه کرد. برای لجن آهک نیاز به آماده سازی نیست.
برای آبگیری لجن آهک مؤثر و برعکس برای لجن آلوم نامناسب است.	میزان آبگیری لجن آلوم بسته به نوع آب تغییر می کند. در لجن آهک ۶۰-۵۵ درصد آبگیری می کند.	لجن آلوم ۳۰ تا ۶۰ درصد آبگیری می شود لجن آهک به سادگی ۵۰ تا ۷۰ درصد در یک دوره ۱ تا ۳ ساعت آبگیری می شود.	برای لجن های آهکی مؤثر (۵۰ تا ۶۰ درصد جامدات) است. لجن آلوم بایستی در فشار کم آبگیری شود (۱۵ تا ۲۰ درصد و تحت آماده سازی خاص به ۲۰ تا ۴۰ درصد جامدات نیز می رسد).

۵-۸- مقایسه فرایندهای کاهش حجم

درصد جامدات تعیین کننده نوع فرایند تغلیظ، آبگیری یا خشک کردن است و برای باقیمانده های مختلف می تواند مقادیر مختلفی داشته باشد.

جدول ۸-۶ درصد جامدات در تعیین فرایندهای مختلف

نوع فرایند بکار رفته	غلظت مطلوب جامدات	
	آهک	هیدروکسید فلزی
تغلیظ	≤ 30%	≤ 8%
آبگیری	۳۰-۶۰٪	۸-۳۵٪
خشک کردن	> ۶۰٪	> ۳۵٪

*فرایند فوق برای لجن آهک راندمان بالاتری دارند.

جدول فوق مقایسه ای از فرایندهای اصلی را نشان می دهد. اما در هر یک از فرایندها تکنیکهای مختلف نیز راندمانهای متفاوتی خواهد داشت. به عنوان مثال جدول ۸-۷ تکنیکهای مختلف تغلیظ را که بارگذاری جامدات و غلظت نهایی لجن در آنها متفاوت است نشان می دهد. همچنین جدول ۸-۸ مقایسه تکنیکهای مختلف آبگیری را ارائه می کند.

جدول ۸-۷ مقایسه فرایندهای تغلیظ

فرایند	باقیمانده	بارگذاری جامدات	غلظت جامدات %
ثقلی	کربنات	$30^{lb} / day / ft^2$	۳۰-۱۵
ثقلی	هیدروکسید	$4.5^{lb} / day / ft^2$	۳-۱
شناورسازی	هیدروکسید	$20^{lb} / day / ft^2$	۴-۲
ثقلی نواری	هیدروکسید	N/A	۲/۴-۴/۵

جدول ۸-۸ مقایسه فرایندهای آبگیری

غلظت جامدات %		فرایند
لجن منعقد کننده	لجن آهک	
۴-۳	۳۰-۱۵	تغلیظ
۳۰-۲۰	۶۵-۵۵	سانتریفیوژ
۲۵-۲۰	۱۵-۱۰	فیلتر نواری فشاری
۳۵-۲۵	۶۵-۴۵	فیلتر خلاء
۴۵-۳۵	۷۰-۵۵	فیلتر فشاری
۲۵-۲۰	۵۰	بستر خشک کن شنی

۸-۶- باز یافت و استفاده مجدد

- باز یافت و استفاده مجدد شامل دو بخش می شود:

۱. باز یافت آب از باقیمانده ها

۲. باز یافت مواد مصرفی در فرایند از لجن

۸-۶-۱- باز یافت آب از باقیمانده ها

هر چند استراتژی حفظ استاندارد آب، از بازیابی آب باقیمانده ها حمایت می کند، اما مقدار آب بازگشتی به خاطر پتانسیل ریسک ارگانوسمهای عفونت زاء، فلزات سنگین، منگنز و... بحث برانگیز است. جریان برگشتی باقیمانده های تصفیه نشده ممکن است باعث تجمع آلاینده ها در فرایند تصفیه شوند. به همین جهت پتانسیل بازیابی با استفاده از روشهای زیر سنجیده می شود:

- تخمین مقدار آب قابل بازیافت. مقدار آب بازیابی شده به مقدار آب خام ورودی بستگی دارد.
- تعیین منابع تولید باقیمانده که به سادگی قابل بازیافت هستند. باقیمانده که معمولاً بیشترین حجم باقیمانده با کمترین غلظت جامدات را شامل می شود، اصلی ترین جزء قابل بازیافت است. سایر جریانهای باقیمانده براساس تاثیر گذاری روی کیفیت خروجی نیاز به بررسی دارند.
- تعیین منابع باقیمانده های غیرمناسب برای بازیابی، جریانهایی مثل آب حاصل از آگیری معمولاً حاوی اجزایی است که بدون تصفیه قابل برگشت به ابتدای تصفیه نمی باشد.

۸-۶-۲- باز یافت مواد مصرفی در فرایند از لجن

باز یافت مواد منعقد کننده و سایر مواد افزودنی دیگر که جهت بالا رفتن سرعت و کیفیت تصفیه به پساب یا آب زده می شود نیلز به تکنیک های ویژه جهت اقتصادی شدن آن دارد و در مورد پساب های صنعتی امکان پذیری آن بیشتر است.

۸-۷- محدودیتهای دفع باقیمانده ها

اغلب روش دفع نهایی نیازهای طراحی فرایند و محدودیتهای تعیین می کنند. متداولترین روشهای دفع که برای صنعت آب به کار می رود عبارتند از:

- تخلیه به جریان مستقیم
 - تخلیه به شبکه فاضلاب شهری
 - کاربرد در زمین
 - دفن
- مقدار درصد جامدات باقیمانده اولین معیار برای تعریف محدودیتهای قابل قبول گزینه های دفع می باشد. محدوده متعارف برای میزان جامدات باقیمانده در روشهای دفع متداول به شرح زیر است:

- تخلیه مستقیم به جریان پذیرنده؛ تا ۸٪ (توجه: غلظت مجاز جامدات برای این روش دفع بعلت مسائل قانونی ممکن است کمتر از ۸٪ باشد)

- تخلیه به شبکه؛ تا ۸ درصد
- کاربرد در زمین؛ تا ۱۵ درصد
- دفن (دفن مشترک) ۱۵ تا ۲۵ درصد
- دفن (دفن مجزا) بزرگتر از ۲۵ درصد
- استفاده مجدد از باقیمانده ها، تا ۲۵ درصد

۸-۸- تعریف هزینه های دفع نهایی

برای دفن مشترک در محل های دفن شهری هزینه آبرونه می تواند براساس واحد وزن تعیین شود. برای تخلیه به شبکه شارژ براساس سرعت جریان یا ترکیبی از سرعت جریان و غلظت جامدات تخمین زده شود. اطلاعات مربوط به میزان باقیمانده های تولید شده که در هر منبع باید جمع آوری شود عبارتند از:

- سرعت جریان و مقدار باقیمانده های تولید شده
- حداکثر جریان
- جریان متوسط
- حجم حداکثر در هنگام تخلیه
- تعداد تخلیه ها
- تعداد حداکثر تخلیه ها در روز
- سرعت جریان حداکثر
- حداقل حجم در هر تخلیه
- طول مدت متوسط هر تخلیه

اینها پارامترهای کیفی اولیه برای پایش کل جامدات معلق است. دیگر پارامترهایی که باید تعیین شود به موارد زیر محدود می شود:

- آهن یا آلومینیم
- پتانسیل تشکیل کمپلکس
- فلزات جزئی
- تعیین نشت سمیت
- کل کربن آلی

در موارد استفاده مجدد، تصفیه خانه برای پوشش دادن به هزینه های اضافی محل یا تغییر هزینه ها در اثر استفاده از لجن به جای مواد مرسوم آبرونه ای به مصرف کننده می پردازد.

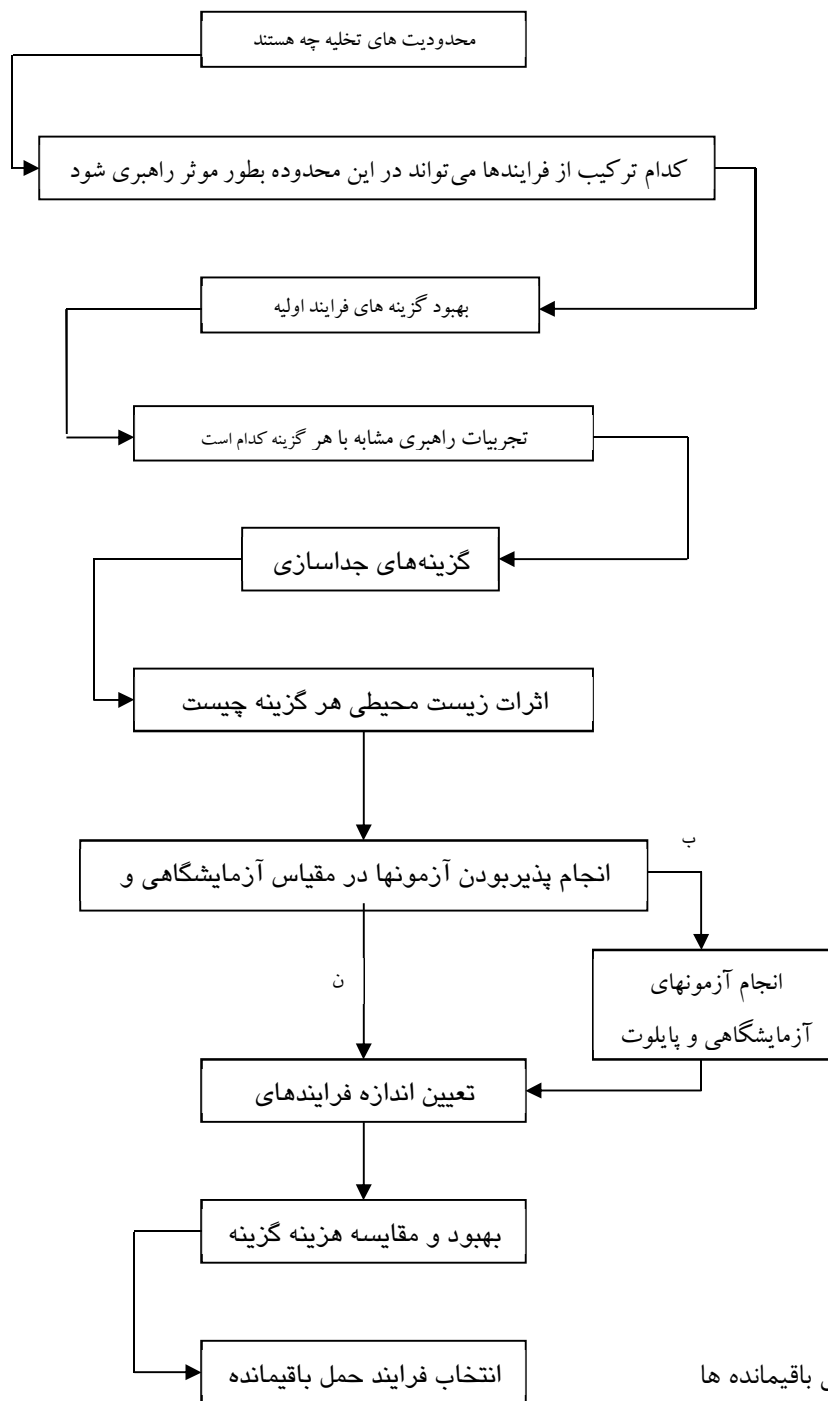
۸-۹- معیارهای انتخاب واحد فرایندی

انتخاب فرایندها روی باقیمانده ها بیش از انتخاب فرایندهای تصفیه آب آشامیدنی پیچیده است.

پنج معیار که ممکن است برای انتخاب فرایندها استفاده شود عبارتند از:

- محدودیت های تخلیه و محدوده راهبری موثر فرایند حمل باقیمانده ها
- تجربیات راهبری مشابه
- آزمون در مقیاس آزمایشگاهی و پایلوت فرایند
- هزینه های ساخت، راهبری و نگهداری
- تاثیرات زیست محیطی فرایند

فلوچارت در شکل ۸-۱ نشان می دهد که چطور پنج معیار انتخاب برای تعیین گزینه فرایندی مطلوب استفاده می شود.

شکل ۸-۱ - فلوجارت انتخاب فرایند حمل باقیمانده ها

۸-۱۰- بررسی گزینه های مختلف دفع لجن

برای بررسی گزینه های مختلف دفع مواردی که می بایست از نظر کیفی تعیین شوند شامل: جهت تخلیه به آبهای پذیرنده و شبکه فاضلابی و

نیترات، نیتريت و فسفات به منظور بررسی غنی بودن جهت کاربرد در کشاورزی: چون ازت آلی برای تبدیل به ازت معدنی جهت استفاده گیاهان به گذشت زمان نیاز دارد، همچنین باید پس از کاربرد در زمین بصورت میدانی ضریب تبدیل آن محاسبه شود.

شمارش پلیت هتروتروف: جهت بررسی امکان پذیری آلودگی میکروبی

آهن: برای بررسی بازیافت و استفاده مجدد

۸-۱۱- بررسی گزینه های مختلف مدیریتی

به منظور دفع مناسب لجن باید تمام موارد گفته شده در بالا مورد بررسی قرار گیرد و گزینه مناسب

نتیجه گیری

بررسی‌های انجام گرفته در این کتاب، لزوم استفاده از روش‌های بیولوژیکی تصفیه پساب‌های صنعتی را آشکار می‌سازد. مهمترین نتیجه‌ای که از مقایسه روش‌های مختلف بیولوژیکی تصفیه پساب بدست می‌آید این است که روش‌های هوازی از لحاظ اقتصادی، دارای هزینه انرژی بالا برای هوادهی می‌باشند. خصوصیتی مانند تولید لجن کمتر و امکان عملکرد متناوب لجن با غلظت بالانسبت به سیستم‌های هوازی باعث توجه بسیاری از متخصصان به سیستم‌های بی‌هوازی شده است. از این منظر استفاده از بیوراکتورهای قوی مثل ABR با بهبود پارامترهای آنان امری مهم محسوب می‌شود. راکتور ABR با دارا بودن خصوصیات منحصر به فردی نظیر طراحی ساده، هزینه عملیاتی کم، قابلیت شوک پذیری بالا و مشکلات کمتر در هنگام کار سبب می‌شود تا به عنوان یک پیشنهاد خوب برای انواع پساب‌های صنعتی مطرح باشد. از دیگر ویژگی‌های مهم این راکتور، می‌توان به جداسازی فازهای اسیدزا و متان‌زا، زمان ماند هیدرولیکی کم، زمان ماند زیاد برای لجن و مقاومت نسبی در مقابل شوک‌های آلی و هیدرولیکی ورودی به راکتور اشاره کرد.

منابع و مآخذ

منابع و مآخذ:

1. J.Wang, Y.Huang, X. Zhao Performance and characteristics of an anaerobic baffled reactor Bio resource Technology 93 (2004) 205-208
2. K.Stamatelatou, I. V. Skiadas, G.Lyberators On the behavior of the periodic anaerobic baffled reactor (PABR) during the transition from carbohydrate to protein- based feedings Bio resource Technology 92(2004) 321-326.
3. P.J. Salis, S.Uyanik Granule development in a split- feed anaerobic baffled reactor Bio resource Technology 89(2003) 255-265.
4. P.D. Zakkourl, M.R. Gaterell 1, P. Griffin², R.J Gochin 1 and J.N. Lester 1 Anaerobic Treatment Of Domestic Wastewater in Tempetate Climates: Treatment Plant Modelling With Economic Consideration Wat.Res.Vol.35, No. 17.pp.4137-4149, 2001.
5. Ramaraj Boopathy Biological Treatment of swine waste using Anaerobic Baffled Reactors Environmental Reserch Division Bulding 203, Argonne Nationa Laboratory, Argonne, IL 60439, USA, 1997.
6. Duncan J. Barkerm, Gianni A. Mannucchi, Sandrine M.L. Salvi and David C. Stuckey Characterisation Of Soluble Residual Chemical Oxygen Demand (COD) in Anaerobic wastewater Treatment Effluents Wat, Res. Vol. 33, No. 11, pp.2499-2510, 1999.
7. Ravi K. Voolapalli and David C. Stuckey Hydrogen Production in Anaerobic Reactors During Shock Loads Influence of Formate Production and H₂ Kinetics Wat. Res.Vol 35, No. 7. pp . 1831-1848, 2001.
8. Igor Bodk, Karol Kratochv, Eva
9. J.C.Akunne.M.Clark Performance of a granular-bed anaerobic baffled bioreactor (GRABBR) treating whisky distillery wastewater Bio resource Technology 47(2000)257-261

10. M.Vossoughi, M.Shakeri, I .Alemzadeh Performance of anaerobic baffled reactor treating synthetic wastewater influenced by decreasing COD/SO₄ ratios Chemical Engineering and Processing 42(2003)811-816
11. Nigmat Uzat, Celal F. Gokcay, Goksel N. Demirer Sequential (anaerobic/aerobic) biological treatment of malt whisky wastewater Process Biochemistry 39(2003)279-286.
12. R. Grover a, S.S. Marwaha a, J.F. Kennedy Studies on the use of an anaerobic baffled reactor for the continuous anaerobic digestion of pulp and paper mill black liquors Process Biochemistry 34(1999)653-657.
13. S.Uyanik, P.J. Sallis, G.K. Anderson The effect of polymer addition on granulation in an anaerobic baffled reactor (ABR), Part I: process performance Water Research 36 (2002)933-943.
14. William P. Barberm and David C. Stuckey The Use of The Anaerobic Baffled Reactor (ABR) for Wastewater Treatment: A Review Wat. Res. Vol.33, No.7,pp. 1559-1578.1999.
15. Alette A.M. Langenhoff, Narsara Intrachandra and David C. Stuckey Treatment of Dilute Soluble and Colloidal Wastewater Using an Anaerobic Baffled Reactor: Influence of Hydraulic Retention Time Wat, Res. Vol.34 No.4,pp.1307-1317,2000.
16. Echenfelder, W. Wesley (William Wesley), Industrial water pollution control (1999).

۱۷. سبزعلی، ا. غلامی، م: خدادادی، ا، اصول میکروبیولوژی فرآیندهای تصفیه پساب، انتشارات پیام خجسته، ۱۳۸۳.

۱۸. منزوی . م.ت، تصفیه فاضلاب شهری، جلد دوم، انتشارات دانشگاه تهران.

۱۹. محمد نژاد، شاهین: صالح، ناهید، مقدمه ای بر تصفیه بی هوازی پساب های صنعتی، انتشارات مرکز آموزش و تحقیقات صنعتی ایران، ۱۳۸۵.

۲۰. محمد نژاد، شاهین: نوریمند، کاووس، فرآیند لجن فعال، انتشارات آمه، ۱۳۸۰.

۲۱. مردان، سعید: توفیقی، همایون، آشنایی با راکتورهای بافل دار بی هوازی در تصفیه فاضلاب های صنعتی، انتشارات روابط عمومی و بین الملل سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران، ۱۳۸۶.

۲۲. علیا، محمد ابراهیم، اصول تصفیه آب و پساب های صنعتی، انتشارات طراح، ۱۳۸۲.

راهبرد مدیریت لجن جهت باقیمانده های تصفیه خانه های آب

(با مطالعه موردی تصفیه خانه ۳ و ۴ تهرانپارس)

محمد رضا سلطانی - حسین میسمی - مجتبی فاضلی

چکیده:

امروزه باتوجه به رشد روزافزون جمعیت به خصوص در شهرهای بزرگ و نیاز به حفاظت کیفی منابع آب و محیط زیست، مسئله مدیریت لجن تصفیه خانه های آب از اهمیت ویژه ای برخوردار است. مسئله دفع لجن یکی از اساسی ترین مشکلات در مدیریت لجن تصفیه خانه های آب به حساب می آید. حجم زیاد لجن تولیدی و خصوصیات نامطلوب آبیگری از علل اصلی بروز

مشکل می باشد. لذا انتخاب روش بهینه دفع لجن و استفاده مجدد از لجن باید بر اساس دو دیدگاه رعایت مسائل زیست محیطی و شرایط اقتصادی صورت پذیرد. نتایج این تحقیق نشان داد که استفاده از بسترهای لجن خشک کن گلخانه ای میتواند به عنوان یک روش ماثربهینه برای آبیگری لجن تصفیه خانه های آب به کار برده شود، همچنین در ادامه کاربرد باقیماندههای آبیگری شده در مصارف مختلف کشاورزی، فضای سبز و صنعت مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت که نتایج مثبتی دربر داشت. باقیمانده های تصفیه آب را می توان به عنوان کود همراه با لجن فاضلاب شهری در مصارف کشاورزی و همچنین به عنوان ماده خام به در کارخانجات تولید سیمان مورد استفاده مجدد قرار گیرد.

کلمات کلیدی: تصفیه آب، لجن، آبیگری، باقیمانده، مدیریت لجن

۱- مقدمه:

هر فرآیندی که در صنعت و طبیعت رخ می دهد در نهایت علاوه بر محصول فرآیند از خود ماده زائد (که در تصفیه آب به آن باقیمانده^{۳۹} و به طور عامیانه لجن^{۴۰} گفته می شود) به جای می گذارند که باید به طور مناسب و صحیح دفع گردد. به همین سبب دفع لجن به اندازه تصفیه آب قدمت دارد. در اوایل دهه ۱۹۶۰ معلوم شد که لجن حاصل از شستشوی فیلترها و حوضهای ته نشینی ممکن است آلوده باشند و نباید آن را به پذیرنده تخلیه کرد. از سال ۱۹۷۲ در بیشتر کشورها مواد زائد تصفیه آب را در زمره مواد زائد خطرناک^۳ قرار داده اند. [۳،۴]

در کشور ما در حال حاضر هیچگونه عملیات قابل ذکری به منظور تصفیه باقیمانده های حاصل از تصفیه آب انجام نمی گیرد و این باقیمانده ها به محیط زیست اطراف تصفیه خانه و آبهای سطحی رها می شود و تاکنون هیچ قانون مدون که در مورد قوانین دفع لجن دستورالعملهای مشخص را ارائه دهد، تدوین نگردیده است. در تهران با وجود تولید حدود ۱۸۰۰۰ تن لجن در سال تقریباً بحث مدیریت آن جایی در الگوی مدیریت تصفیه خانه آب ندارد. البته این امر در سایر تصفیه خانه های کشور نیز مطرح نشده است. این در حالیست که در دنیا باقیمانده حاصل از آب بعنوان ماده زائد خطرناک شده و دفع آن قوانین خاصی می باشد و تا حد امکان سعی می شود که با بازیافت دوباره از این باقیمانده در فرآیندهای دیگر به بهترین نحو استفاده جست و دفع به عنوان آخرین گزینه مطرح می باشد. [۲،۱]

هدف از انجام این پژوهش بیان الگوی مدیریتی برای لجن تصفیه خانه های آب به روش بسترهای لجن خشک کن گلخانه ای و ارائه راهکارهایی به منظور تسریع در خشک شدن لجن و استفاده مجدد از آن و پساب حاصل به منظور اهداف صنعتی و کشاورزی می باشد. به این ترتیب می توان اثرات زیست محیطی حاصل از تخلیه لجن در محیط زیست به حداقل ممکن کاهش داد.

۲- ابزار و روشها:

این تحقیق براساس مطالعه موردی انجام پذیرفته است و کلیه روشهایی که در آن استفاده گردیده است، کاملاً مطابق بر استانداردهای ملی و جهانی می باشد، ابزارها و روش کار هر یک از موارد تحقیق در جای خود توضیح داده میشود و مواد و وسایل به کاررفته در آن بیان می گردد.

تصفیه خانه آب ۳ و ۴ تهرانپارس: تصفیه خانه های ۳ و ۴ تهرانپارس در شمال شرقی تهران واقع شده است. این تصفیه خانه ها به منظور تصفیه آب حاصل از آب سطحی سدهای لار و لتیان توسط شرکت فرانسوی دگرمون طراحی و اجرا شده

است. فرآیند اصلی تولید کننده لجن در این تصفیه خانه ها زلال ساز پولساتور با استفاده از ماده منعقدکننده کلروفریک می باشد. در حال حاضر لجن حاصل از این واحد ها و همچنین آب برگشتی از صافی ها به عنوان ماده زائد به کانال پائین دست تخلیه می شود که این مسئله علاوه بر آلودگی محیط زیست باعث عدم امکان استفاده مجدد از لجن تولید شده می گردد.

کیفیت باقیمانده های تصفیه خانه های سه و چهار تهرانپارس: به منظور بررسی کیفیت لجن آزمایشات زیر بر روی لجن خروجی از حوضهای زلال ساز صورت پذیرفت.

- پ-هاش واکسیژن مورد نیاز شیمیایی، جهت امکان سنجی تخلیه به آبهای پذیرنده و شبکه فاضلابرو
- نیترات و فسفات به منظور بررسی غنی بودن لجن جهت کاربرد در کشاورزی،
- فلزات سنگین برای بررسی گزینه های کاربرد در زمین و نفوذ به آبهای زیرزمینی که به عنوان شاخص، کادمیم و منگنز اندازه گیری شد.

- جامدات معلق فرار، به منظور امکان پذیری سوزاندن
- میزان کل جامدات معلق، برای تعیین حجم لجن
- آهن، به منظور بررسی بازیافت و استفاده مجدد

کلیه آزمایشات فیزیکی و شیمیایی براساس روشهای موجود در کتاب **Standard Methods for examination of Water and waste water, 1998** در دانشکده صنعت آب و برق و موسسه پژوهشی آب و فاضلاب کشور انجام گرفته است.

۳- بررسی مدیریت لجن تصفیه خانه های تهرانپارس در بسترهای خورشیدی ماسه ای :

عمده مشکل بسترهای خشک کن متعارف مربوط به تاخیر در زمان خشک شدن در فصول بارندگی و سرد سال می باشد، که باعث طولانی شدن زمان خشک شدن و اختلال در فرایند آبگیری لجن تصفیه خانه میشود، که در سالهای اخیر به علت تشدید حساسیتهای زیست محیطی تخلیه لجن باعث شده است که در ساختمان و عملکرد بسترهای متعارف تغییراتی به وجود آورند، که یکی از ساده ترین و در عین حال مؤثرترین راه حل های ارائه شده بسترهای پوشش دار می باشد در این بخش از مطالعات با استفاده از پایلوت بستر لجن خشک کن ماسه ای به بررسی سرعت خشک شدن لجن در بستر ماسه ای روباز وبسته، مطالعه خصوصیات لجن خشک شده و آب بازیافت شده از زهکشها به منظور استفاده مجدد پرداخته میشود.

{شکل شماره ۲-نمایی از پایلوت ساخته شده بستر لجن خشک کن ماسه ای}

۴- بررسی سرعت خشک شدن لجن در بسترهای خورشیدی:

در این قسمت پس از ساخت پایلوت به بررسی سرعت خشک شدن لجن در بسترهای لجن خشک کن ماسه ای می پردازیم. در تصفیه خانه های تهرانپارس در زمان انجام آزمایشات به علت بارشهای مناسب جوی لجن حاصل از حوضهای زلال ساز (پولساتور) همراه با آب برگشتی از فیلترها^{۴۱} به کانال پساب خروجی از تصفیه خانه تخلیه می گردید.

در این پژوهش به علت اهمیت بیشتر لجن تصفیه خانه های آب از لحاظ آلودگی زیست محیطی به بررسی مدیریت لجن در بسترهای خورشیدی پرداخته ایم.

لجن حاصل از تصفیه خانه ها در ورودی کانال ضلع شرقی دانشگاه صنعت آب و برق به استخر جمع آوری لجن، منتقل شده و پس از سپری شدن مدت زمان ماند مشخص و تغلیظ لجن، توسط پمپ به بسترهای ماسه ای به منظور انجام آزمایشات مربوطه و نمونه برداری هدایت می گردد.

روش کلی آزمایش در هر سری به اینصورت می باشد که لجن تغلیظ شده به هر بستر به عمق های مشخص تزریق شده و موارد زیر اندازه گیری می شود.

- غلظت مواد جامد در لجن ورودی به بستر بر حسب (kg/m^3)
 - درصد مواد جامد لجن ورودی
 - غلظت مواد جامد لجن خشک شده بر حسب درصد در هر روز تا زمانی که درصد جامدات نهایی لجن به حد مطلوب برسد.
- موارد فوق برای بسترهای پوشش دار (گلخانه ای) وبدون پوشش اندازه گیری گردید تا اینکه سرعت خشک شدن لجن در این دو حالت مورد مطالعه و تجزیه و تحلیل قرار گیرد.

۵- مطالعه و بررسی خصوصیات لجن خشک شده در بسترهای خورشیدی :

در این قسمت با نمونه گیری از لجن خشک شده وانتقال نمونه ها به پژوهشگاه صنعت نفت آزمایشات تعیین در مواد موجود در به منظور استفاده مجدد در قسمت های مختلف صنعت و کشاورزی صورت گرفت.

باقیمانده های تصفیه خانه های آب از قبیل لجن های آلومی و فریکی با داشتن عناصری نظیر آهن و آلومینیم می توانند به عنوان ماده خام مورد استفاده قرار گیرند که در این قسمت پژوهش با انتخاب کارخانه سیمان شمال (دماوند) به عنوان مطالعه موردی سعی شده است که امکان استفاده از این باقیمانده در کارخانه مذکور به علت نزدیکی بعد مسافت به تصفیه خانه ها، مورد مطالعه قرار گیرد. نمونه های لجن خشک شده به منظور امکان سنجی استفاده لجن تصفیه خانه های آب در صنعت سیمان به آزمایشگاه شیمی کارخانه سیمان شمال (دماوند) منتقل شد، تا ترکیب لجن فریک از لحاظ شیمیایی ومواد تشکیل دهنده آن تعیین شود و امکان سنجی کاربرد لجن فریک به عنوان ماده خام تولید سیمان پرتلند بررسی گردد.

۶- نتایج:

۶-۱- کیفیت باقیمانده های تصفیه خانه های سه و چهار تهرانپارس:

در جدول (۱) میزان فلزات سنگین در کلروفریک مصرفی تصفیه خانه های تهران ارائه شده است. جدول (۱) غلظت ناخالصیهای موجود در کلروفریک (۰.۴۰٪) مصرفی تصفیه خانه های تهرانپارس

مقدار mg/l	فلزات سنگین
۹/۳۲۴	(Cr کروم)

۰/۲۸۹	(Cd کادمیم)
۵	(Co کبالت)
۳۵	(Cu مس)
۳/۳۳	(Pb سرب)
۳۶/۶۷	(Ni نیکل)
۴/۴۲	(Zn روی)
۵۸۲/۶۴	(Mn منگنز)

کیفیت لجن خروجی از پولساتور یک عامل مهم در تعیین فرآیند، مدیریت لجن باقیمانده های آب به منظور آبیگری و استفاده مجدد می باشد که نتایج حاصله در جداول (۲) و (۳) ارائه شده است.

{جدول (۲) درصد جامدات خروجی از پولساتور تصفیه خانه شماره ۳ تهرانپارس}

درصد وزنی جامدات لجن (%TS)	تاریخ انجام آزمایشات
۱/۹	۸۳/۳/۱۲
۱/۷	۸۳/۴/۲۰
۱/۸۳	۸۳/۵/۵
۱/۶	۸۳/۶/۷
۲/۱	۸۳/۷/۳

{جدول (۳) نتایج آزمایشات فیزیکی و شیمیایی بر روی لجن خروجی از پولساتور تصفیه خانه ۳ تهرانپارس}

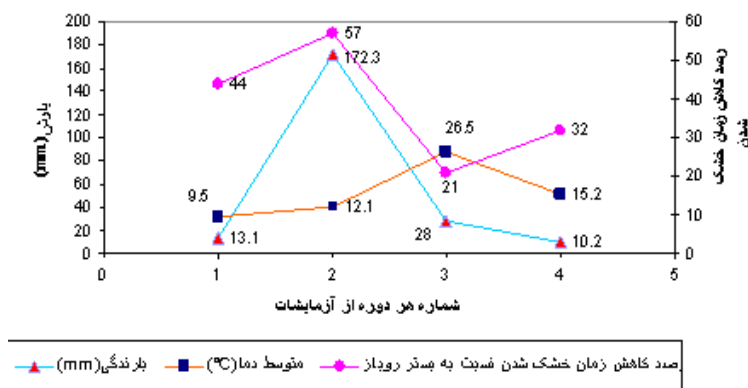
Po ₄ mg/L	No ₃ mg/L	Cd mg/L	Mn mg/L	Fe mg/L	COD mg/L	VSS mg/L	TSS mg/L	PH	تاریخ
۰/۰۴	۱/۸	۰/۰۴	۲۷۱۱۲	۲۵۷۰	۵۲۰	۱۶۶۰	۱۷۹۲۰	۷/۲	۸۳/۲/۶
۰/۰۴	۲/۵	۰/۰۸	۲۹/۸	۲۶۱۰	۱۰۸۰	۱۴۲۰	۱۹۲۸۰	۷/۳	۸۳/۵/۵

با بررسی نتایج فوق در مورد شرایط کمی باقیمانده های تصفیه خانه سه و چهار تهرانپارس نتایج زیر حاصل می گردد.

- اندازه گیری های انجام شده روی آب خام مصرفی تصفیه خانه ها توسط شرکت آب و فاضلاب بیانگر آنست که میزان فلزات سنگین از قبیل کروم، آهن، منگنز و ... در حد صفر میلی گرم در لیتر می باشد، پس از این طریق فلزات سنگین منتقل به لجن منتقل نمی شود.

- مشخصات کلروفوریک مصرفی بیانگر آن است که میزان فلزات سنگین شامل کروم، کبالت، کادمیم و ... از این طریق به لجن منتقل می شود که میزان منگنز موجود در لجن نیز این امر را نشان می دهد.
 - پ - هاش لجن تصفیه خانه ها تقریباً خنثی است.
 - میزان موادمغذی ازته و فسفره لجن در حد بسیار پایینی است که این مقدار هم از طریق آب خام به لجن منتقل میشود.
 - درصد جامدات وزنی لجن بین ۱/۳ تا ۲/۳ متغیر می باشد.
 - به عنوان شاخص فلزات سنگین سمی میزان کادمیم اندازه گیری شده که بیانگر پایین بودن فلزات سنگین در لجن است.
 - آهن و منگنز است و میزان فلزات سنگین نظیر کادمیم زیر حد استاندارد تخلیه به محیط زیست می باشد. به همین سبب می تواند به عنوان کود در کشاورزی مورد استفاده قرار گیرد .
 - میزان منگنز موجود در لجن پایین بودن درصد خلوص مواد مصرفی را نشان می دهد و بیانگر نیاز به پایش دقیق تر این مواد از سوی دستگاه بهره بردار و در صورت امکان جایگزین کردن مواد مرغوبتر یا بررسی تغییراتی در فرآیند تولید این مواد که سبب کاهش ناخالصی ها شود می باشد. البته در صورتی که گزینه انتخابی دفع لجن در زمین کشاورزی باشد منگنز نیز همچون آهن، روی، بور و ... می تواند به عنوان کود قابل استفاده باشد.
- ۶-۲- بررسی سرعت خشک شدن لجن تصفیه خانه های آب :**

در این قسمت پژوهش با استفاده پوشش شیشه منعکس کننده نور که خاصیت گلخانه ای را دارا می باشد به بررسی تاثیر در سرعت خشک شدن لجن در فصلهای مختلف سال در مقایسه بابرهای روباز پرداخته میشود.

{نمودار (۱) اثر درجه حرارت و بارش بر روی شاخص درصد کاهش زمان خشک شدن در بستر با پوشش شیشه منعکس کننده نور}

همانطور که در نمودارهای (۱) مشاهده می شود، میزان تأثیر بسترهای متعارف بر سرعت خشک شدن رابطه مستقیمی با وضعیت آب و هوایی از قبیل میزان بارشهای جوی و درجه حرارت دارد، به طوری که هرچه میزان بارندگی بیشتر و درجه حرارت هوا کمتر باشد، تأثیر بسترهای پوشیده در کاهش زمان خشک شدن بیشتر می باشد.

با مقایسه نتایج حاصله می توان گفت که بسترهای پوشیده می توانند به صورت قابل توجه عملکرد بسترهای لجن خشک کن متعارف را بهبود بخشیده و زمان خشک شدن لجن بر روی بستر را کاهش دهند، علت این امر جلوگیری از بارش مستقیم بر روی بستر و اثر گلخانه ای بسترهای پوشیده با پوشش منعکس کننده می باشد. که در آزمایشات صورت گرفته کاهش زمان خشک شدن تا حد ۵۷ درصد نیز مشاهده شده است.

۳-۶- استفاده باقیمانده های تصفیه آب در صنعت تولید سیمان :

بعد از تجزیه و تحلیل کیفیت مواد خام مصرفی، نمونه لجن خشک شده بر روی بسترهای لجن خشک کن ماسه ای به آزمایشگاه تحلیل کیفیت مواد خام کارخانه منتقل شد. در این واحد هر روزه کیفیت مواد خام مورد استفاده به وسیله دستگاه (طیف سنجی اشعه ایکس) مورد بررسی قرار می گیرد . پس از انتقال نمونه های لجن به این دستگاه درصد عناصر اصلی موجود در نمونه لجن تعیین خواهد شد ، که نتیجه حاصل از آنالیز عناصر موجود در نمونه لجن در جدول شماره (۴) ارائه گردیده است .

جدول (۴) میزان عناصر اصلی موجود در لجن تصفیه خانه های ۳ و ۴ تهرانپارس

نام عنصر	درصد عنصر در نمونه لجن
آهن	۳۱
سیلیس	۲۶/۲۹
آلومینیوم	۴/۴
آهک	۱۴/۷۵

همانطور که از جدول (۴) مشاهده می نمایم ۷۵ درصد از عناصر موجود در نمونه لجن می تواند به عنوان ماده خام در تولید سیمان مورد استفاده قرار گیرد .

۷- خلاصه نتایج و پیشنهادات:

- ۱- تخلیه پساب خروجی از فیلترها و لجن زلال سازی به محیط زیست مجاز نبوده و باعث آلودگی محیط زیست و منابع آب سطحی و زیر زمینی خواهد شد.
- ۲- ایجاد پوشش بر روی بستر می تواند تا حد قابل توجهی عملکرد بسترهای لجن خشک کن متعارف روباز را بهبود بخشیده و زمان خشک شدن لجن بر روی بستر را کاهش دهد، که علت این امر جلوگیری پوشش منعکس کننده نور از اثر بارشهای جوی بر روی بستر و اثر گلخانه ای پوشش می باشد. این روش به خصوص در تصفیه خانه های آب در مجاور شهر های بزرگ که زمین دارای ارزش بالای اقتصادی است، قابل توجه می باشد.
- ۳- نمونه لجن خشک شده حاوی مقادیر بالای فلزاتی نظیر آهن و منگنز است و میزان فلزات سنگین نظیر کروم بسیار کم می باشد، به همین سبب می توان از این لجن به عنوان کود در کشاورزی مورد استفاده قرار داد . ولی مطالعات مختلف نشان داده است که اگر این لجن را با نسبت مناسب با لجن فاضلاب ترکیب کنیم، نتایج بهتری حاصل شده است. که در این زمینه می بایست مطالعات بیشتری انجام گیرد.
- ۴- لجن فریکی تصفیه خانه های آب با داشتن حدود ۳۱ درصد آهن می تواند به عنوان ماده خام جایگزین سنگ آهن مورد استفاده در کارخانه شود که در اینصورت نیاز به خرد کردن سنگ آهن و هزینه های ناشی از این فرآیند نمی باشد. اما در مورد استفاده باقیمانده های فریکی در صنعت سیمان نکته ای که بایستی مورد توجه قرار گیرد یکنواختی و پیوسته بودن تولید و نحوه حمل باقیمانده های تصفیه آب به کارخانه سیمان می باشد.

۸- مراجع:

- (۱) اختیارزاده زهره، مدیریت لجن در تصفیه خانه های آب شهر تهران، ۱۳۸۱
- (۲) وضعیت تصفیه خانه های آب در مدار بهره برداری، آب و فاضلاب کشور، ۱۳۷۹

۳) Robert L. Sanks, " Water Treatment Plant Design for the Practicing Engineer", 1978

۴) AWWA, " Criteria Development Water Treatment Plant Residual Mono- fills", 1997

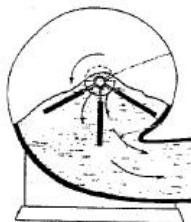
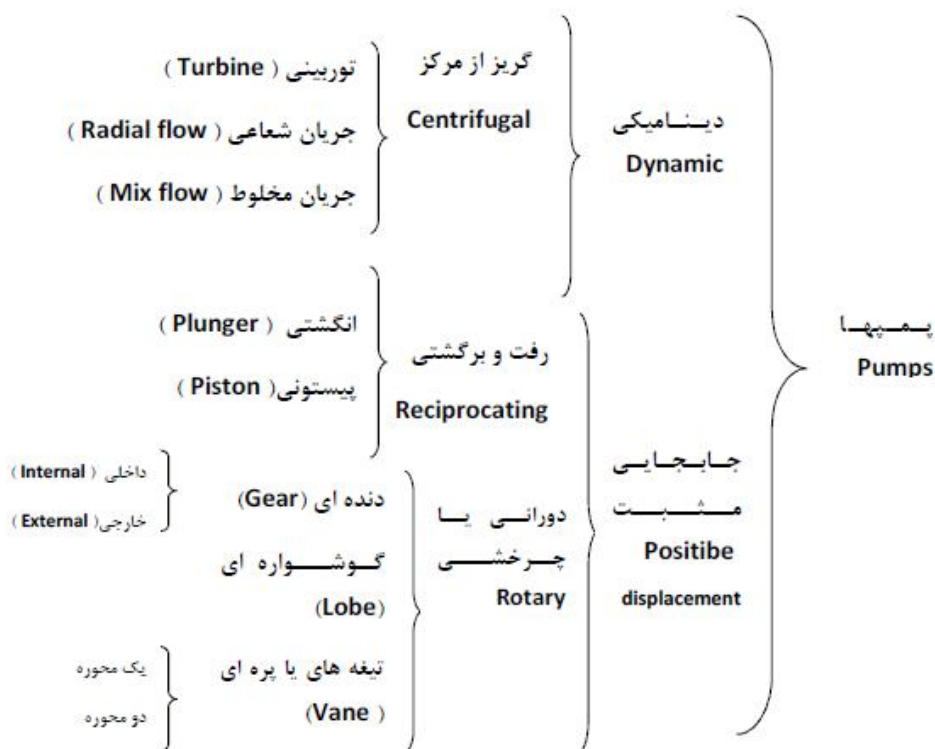
۵) Joanne E. Drinan, Nancy E. Whiting, " Water and Wastewater Treatment: A Guide for the Non-engineering Professional" Mc Graw Hill, 1991

۶) US.EPA, " Water Treatment Plant Residual Management", 1995

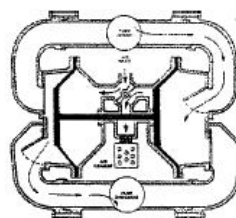
7) AWWA, " Water Treatment Plant Waste Management", Mc. graw Hill, 1989

تجهيزات عمومی تصفيه خانه ها

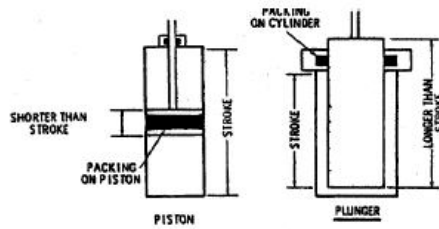
❖ پمپ ها

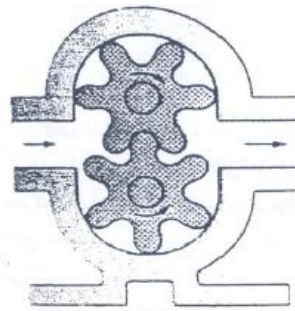
نحوه عملکرد یک پمپ گریز از مرکز

پمپ دیافراگمی (دو طرفه)

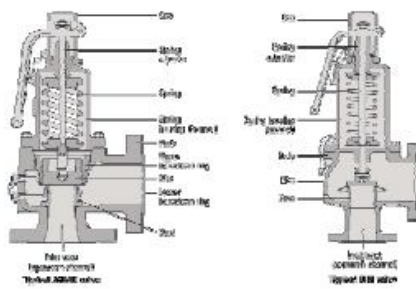
پمپ پیستونی

پمپ دنده ای خارجی

ماریج ارشمیدس

شیر ایمنی

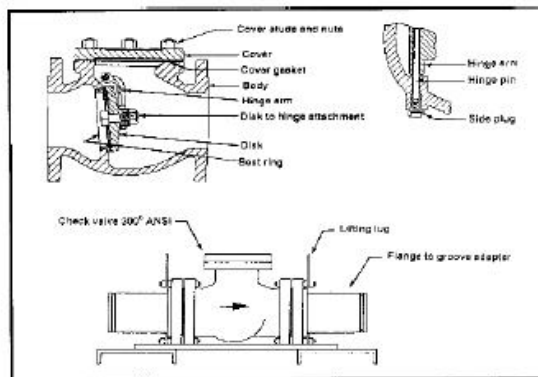

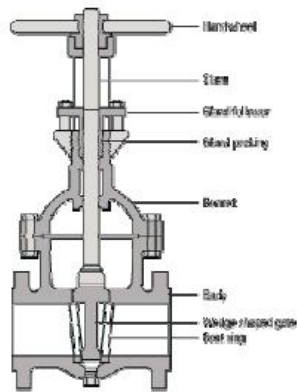
Figure 2-6. Typical check valve

شیر یکطرفه چک والو

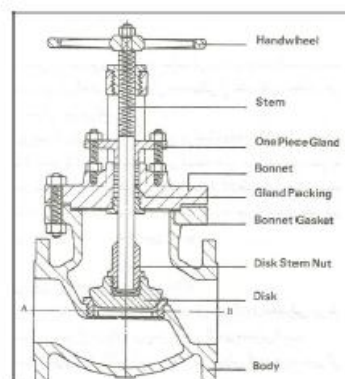

شیر پروانه ای

گیت والو

گلوب والو

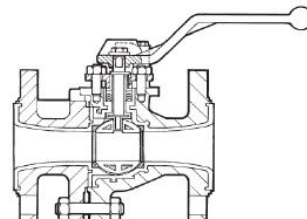
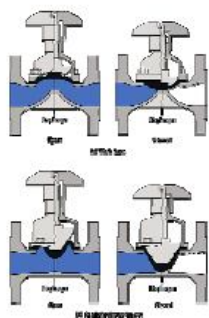
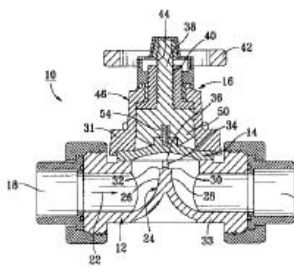

Figure 3.4 Split-body, full-port quarter-turn ball valve. (Courtesy of Atomas/The Durbin Company)

بال والو. والو گازی

دیافراگم والو

اسلیو والو

سندفیلترها

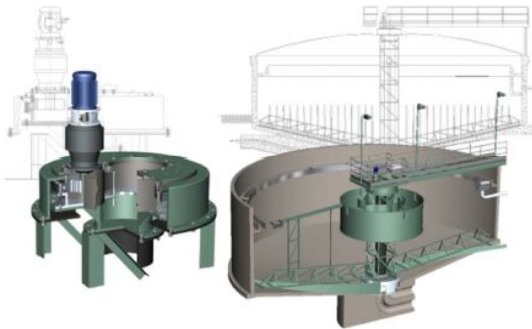
بلورها

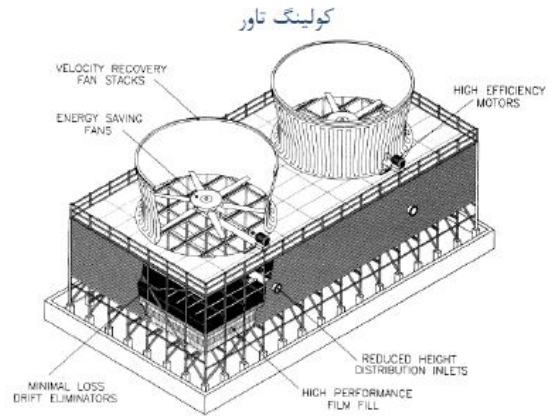
روغن گیرها

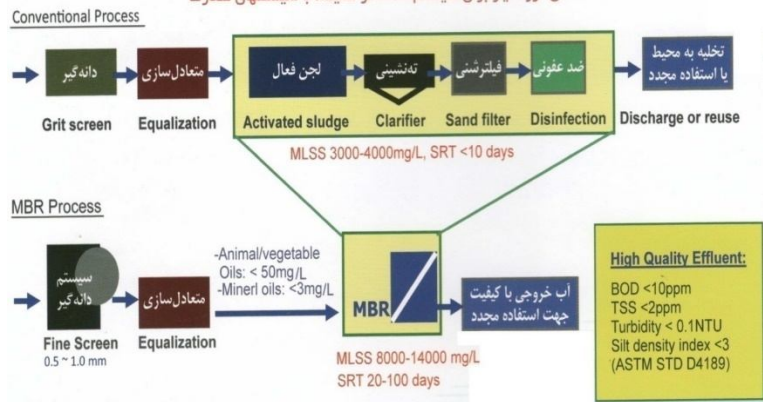
کلاریفایرها

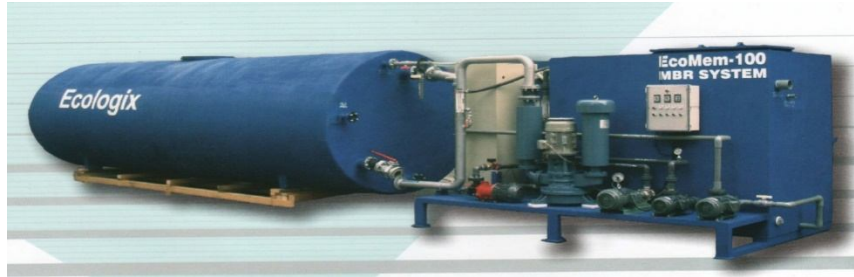
کولینگ تاور

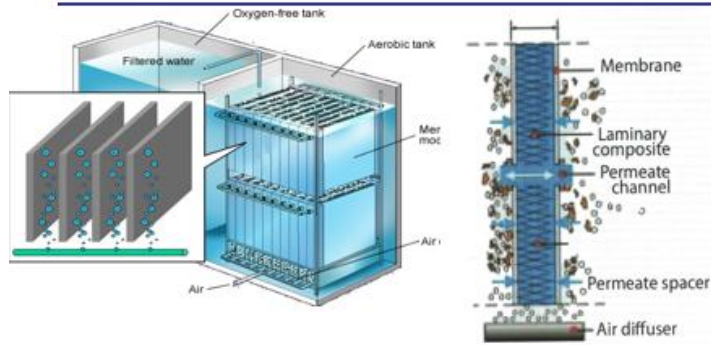
فضای مورد نیاز برای سیستم MBR در مقایسه با سیستمهای متعارف

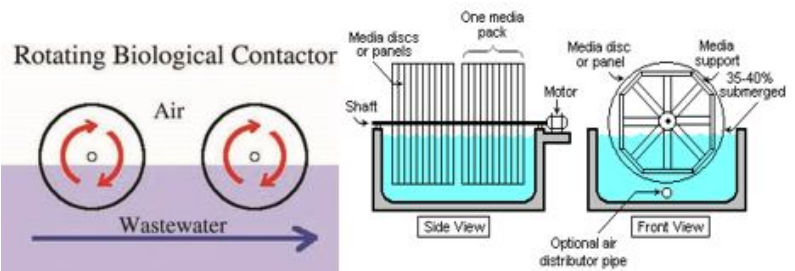

بیوراکتورهای غشایی

عشاء

تصفیه فیزیکی :

- آشغالگیری، دانه گیری، ته نشینی، اسمز معکوس ، نانو فیلتراسیون،
بستر های لجن خشک کن، فیلتر پرس، سانتریفوژ و ...

تصفیه شیمیایی :

- کلر زنی، انعقاد و لخته سازی، ازن زنی و ...

تصفیه بیولوژیکی :

- **هوازی** : لجن فعال، لاگونهای هوادهی ، **SBR** ، **RBC** ،
رشد تلفیقی (**IFAS,MBBR**) ، بیوراکتورهای غشایی و ...

مواد اس (فاضلاب) + میکروارگانیسمان هوازی(لجن) + نسیژن (هوا) + مواد مغذی(مکرو و میکرو مغذیست) + CO₂+ H₂O+ میکروارگانیسمان

- **بی هوازی** : برکه های بی هوازی، **UASB** ، **UAFB** ، **RBC** ،
هاضم های بی هوازی و ...

فرآیندهای تصفیه
تصفیه حوضچه ای
فرآیند لجن فعال
فرآیند بیوفیلم

تصفیه فاضلاب

تصفیه فاضلاب به مفهوم جداسازی و یا از بین بردن آلودگیها میباشد : روشهای متداول عبارتند از :

روشهای تصفیه فیزیکی (ته نشینی ، شناور سازی ، فیلتراسیون)

روشهای تصفیه بیولوژیکی

- هوازی

- بیهوازی

- مختلط

روشهای ضدعفونی کردن (کلر زنی و UV)

روشهای تصفیه تکمیلی

- حذف آمونیاک (نیترات سازی) و نیترات (نیترات زدائی)

- حذف فسفر (تصفیه شیمیائی - استفاده از آهن)

- زلال سازی (تصفیه شیمیائی و یا فیلتراسیون)

- کاهش املاح (اسمز معکوس)

انتخاب روش و فرایند تصفیه تابع کیفیت اولیه فاضلاب و کیفیت مورد انتظار برای پساب تصفیه شده میباشد.

تصفیه فیزیکی

ته نشین سازی جداسازی مواد معلق و شناور

معمولا در ابتدای سیستم تصفیه و در

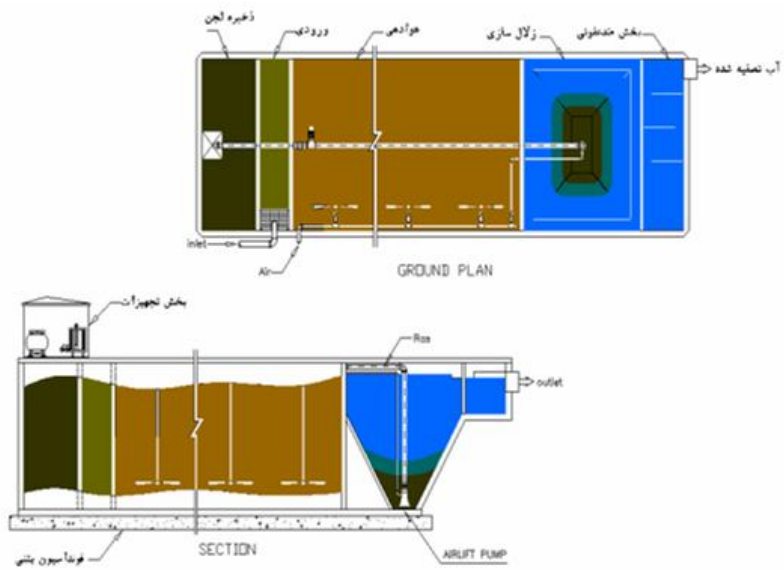
انتهای فرایند بکار برده میشود

شناور سازی جدا سازی مواد شناور (چربی و روغن ، نفت

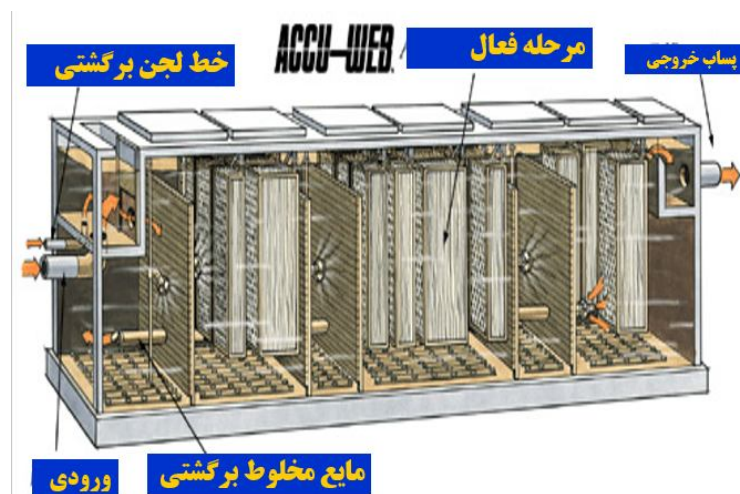
و ...)

فیلتراسیون جدا سازی مواد معلق باقیمانده

(برای فاضلاب تصفیه شده بکار میرود)

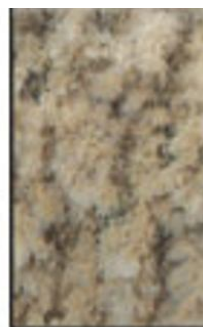
فرآیند تصفیه در یکجای های نوع لجن فعال شرکت جسکو

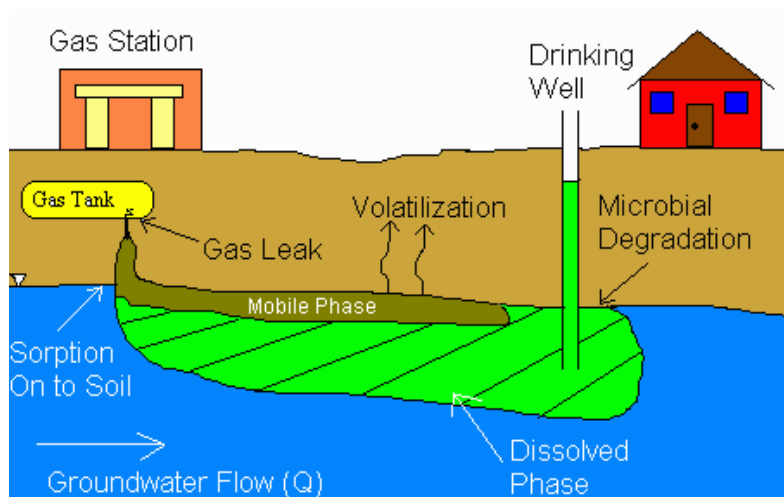
ششاء بدون بیومس
media without biomass

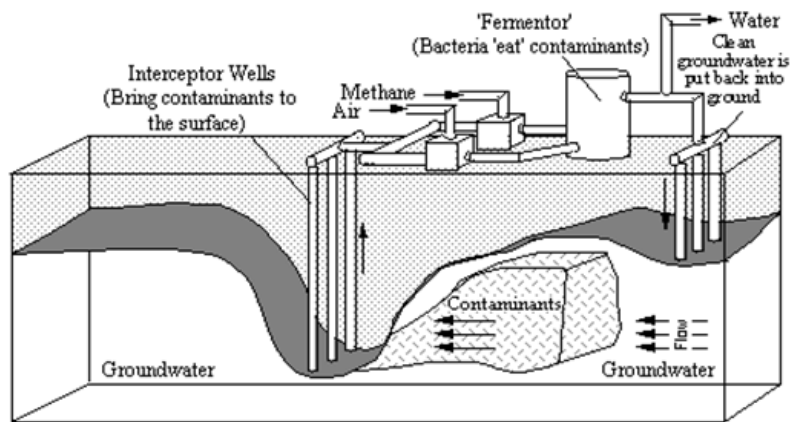

ششاء حاوی بیومس
biomass removed from water

گرفتنی بیومس
biomass on submerged AccuWeb

هوادهی عمقی-دیفیوزرها

MBBR رشد تلفیقی

IFAS رشد تلفیقی

انواع فرآیندهای تصفیه و دفع لجن عبارت است از:

- تغلیظ لجن^۱
- تثبیت لجن^۲
- خشک کردن لجن^۳
- دفع نهایی لجن^۴

مزایای بهره‌گیری از حوض تغلیظ لجن به شرح زیر است:

- مصرف انرژی الکتریکی کم
 - کاهش حجم مخازن هضم لجن
 - کاهش ظرفیت تجهیزات مکانیکی (مانند الکتروپمپ‌های انتقال لجن)
 - کاهش تعداد و سطح واحدهای مربوط به خشک کردن لجن
 - کاهش هزینه طرح تصفیه و دفع لجن
- معایب حوض تغلیظ لجن عبارت است از:
- پذیرش بار سطحی محدود
 - نیاز به افزایش مواد شیمیایی
 - قابلیت محدود در حذف مواد جامد معلق از لجن اب
 - لزوم بهره‌برداری مناسب
 - انتشار بو و ذرات آئروسول در هوا

مزایای هضم لجن به روش بی‌هوازی به شرح زیر است:

- امکان استفاده از گاز متان برای تأمین سوخت
 - لجن بدست آمده پایدار و بی‌بو است.
 - مناسب برای شرایط خاک است.
 - مقدار عوامل بیماری‌زا در لجن بسیار کم است.
- معایب هضم لجن به روش بی‌هوازی عبارت است از:
- هزینه سرمایه‌گذاری اولیه بسیار زیاد

- راهبری پیچیده و نیازمند به بهره‌برداران مجرب و متخصص
- حساسیت زیاد باکتری‌های متان‌ساز نسبت به تغییرات دما
- تأمین دمای بالا جهت فعالیت باکتری‌های متان‌ساز
- تراکم گاز در سقف هاضم و احتمال انفجار در صورت عدم راهبری مناسب
- پیچیدگی در انجام عملیات اجرایی ساختمانی، نصب تأسیسات حرارتی و پوشش‌های حفاظتی
- تولید لجن آب بسیار آلوده

- مزایای هضم لجن به روش هوازی به شرح زیر است:
- لجن آب باقیمانده در این روش دارای آلودگی (BOD₅) کمتری است.
- فرآیند تصفیه لجن بدون بو می‌باشد.
- لجن تصفیه شده بهتر آب خود را از دست می‌دهد.
- لجن بدست آمده خاصیت کودی بیشتری دارد.
- ساده‌تر بودن راهبری و نگهداری سیستم و نیاز کمتر به نیروی انسانی متخصص
- حساسیت کمتر سیستم نسبت به تغییرات کمی و کیفی لجن مورد تصفیه
- کمتر بودن هزینه سرمایه‌گذاری اولیه
- معایب هضم لجن به روش هوازی عبارت است از:
- افزایش هزینه راهبری سیستم در نتیجه مصرف زیاد برق
- عدم وجود گاز متان طی فرآیند
- لجن هضم هوازی بدون تصفیه شیمیایی و کاربرد مواد منعقدکننده نمی‌تواند تغلیظ شود.

- مزایای آبیگری از لجن به روش ثقلی به شرح زیر است:
- قابلیت بالای آبیگری و کاهش حجم لجن فاضلاب شهری
- ساده بودن روش بهره‌برداری
- عدم نیاز به تجهیزات الکترومکانیکی
- عدم مصرف انرژی الکتریکی
- هزینه پایین تعمیرات و نگهداری
- عدم وابستگی به خارج و نیاز ارزی
- معایب آبیگری از لجن به روش ثقلی به شرح زیر است:
- نیاز به زمین زیاد و هزینه بالای سرمایه‌گذاری برای خرید و تملک
- احتمال نفوذ آلودگی به آب‌های زیرزمینی
- انتشار بو و ذرات آئروسول به هوا
- حتی الامکان به لحاظ رعایت مسایل بهداشتی باید دور از مناطق مسکونی بنا شوند.
- به نیروی کارگر برای تمیز و تخلیه کردن منظم و مداوم احتیاج است.

مزایای بهره‌گیری از تجهیزات مکانیکی برای تغلیظ و آبیگری از لجن عبارت است از:

- قابلیت بالای آبیگری و تولید لجن خشک‌شده
- کاهش زیاد حجم لجن
- کاهش هزینه حمل و نقل لجن خشک‌شده
- بازده بالای حذف ذرات و مواد جامد از لجن آب (حدود ۹۹ درصد)
- مجهز به سیستم کنترل و فرمان
- سهولت بهره‌برداری و نگهداری
- نیاز محدود به زمین و کاهش هزینه تملک
- جلوگیری از آلودگی و انتشار ذرات به هوا
- و معایب بهره‌گیری از تجهیزات مکانیکی عبارت است از:
- هزینه بالای سرمایه‌گذاری اولیه
- وابستگی به خارج و نیاز ارزی
- نیاز به بهره‌بردار متخصص و مجرب
- هزینه بالای تعمیرات و نگهداری

روش‌های دفع لجن به شرح زیر است:

- دفع در زمین^۱
- سوزاندن لجن^۲
- تهیه کود^۲
- دفع لجن در لاگون‌های عمیق با لایه نفوذ ناپذیر.

تعمیرات پیشگیرانه و مقاوم سازی تاسیسات و سازه های آبی از قبیل تصفیه خانه آب (با مطالعه موردی تصفیه خانه تهرانپارس)

حسین میسمی، دکترای عمران

Iman.Elyasian@gmail.com ایمان الیاسیان، کارشناس ارشد عمران - سازه

چکیده:

نگهداری و بهسازی در تاسیسات مختلف از اهمیت ویژه ای برخوردار است ولی در تاسیسات آبی و شریان های حیاتی از اهمیت بیشتری برخوردار است. ولی این اهمیت برای شهری مثل تهران با وسعت حدود بیش از 1000 کیلومتر مربع و جمعیتی بالای 10 میلیون نفر در جوار رشته کوههای البرز بیش از پیش می باشد. بدلیل قرار گرفتن این شهر روی گسل های متعدد و با توجه به سوابق تاریخی موجود در خصوص لرزه خیزی تهران و حوادث مختلفی که ناشی از بروز زمین لرزه، بوقوع پیوسته است، این شهر همیشه در معرض بروز زمین لرزه قرار دارد. در این مقاله ضمن تشریح وضعیت کنونی قسمتهای مختلف تصفیه خانه و تاسیسات آب شرب شهر تهران با مطالعه موردی تصفیه خانه تهرانپارس، مقدار آسیب پذیری این تاسیسات در زلزله تشریح می گردد. ضمناً اقدامات مورد نیاز در جهت تعمیرات پیشگیرانه و مقاوم سازی این تصفیه خانه نیز ارائه می شود. در خصوص کاهش و یا جلوگیری از آسیب دیدگی آن حین بروز مشکل و یا در اثر مرور زمان و بروز خرابی بیان می گردد.

کلمات کلیدی: تعمیرات پیشگیرانه و بهسازی، تاسیسات آبی، مخازن بتنی، آب شرب،

1-مقدمه:

اهمیت آب و نقش آن در حیات موجودات زنده بر هیچکس پوشیده نیست، اکثر مردم اثرات بی آبی را بعد از گذشت 36 ساعت احساس می کنند، بدن انسان گرسنگی را بیشتر از تشنگی تحمل می کند و حتی با آب می توان مدتها مسئله احساس گرسنگی شدید را به تعویق انداخت.

زمین لرزه ممکن است سبب خسارات شدیدی به تاسیسات آبی یک شهر وارد نماید. آمار و گزارشات متعددی از تاسیسات مختلف (Lifelines) سراسر دنیا در خصوص حصول خسارات شدید ناشی از بروز حوادث روی خطوط حیاتی منجمله تاسیسات آب و گاز و برق و مخابرات بعد از وقوع یک زمین لرزه با شدت بالا وجود دارد.

چنین گزارشاتی از زمان وقوع زمین لرزه سال 1906 در سانفرانسیسکو آمریکا تاکنون در دسترس می باشد. در این زمین لرزه خسارات شدیدی به تاسیسات تصفیه آب و خطوط لوله انتقال شهر وارد گردید. که باعث عدم تامین آب شرب شهر و آتش سوزی های متعدد در سطح شهر بعد از وقوع زمین لرزه شد. در حقیقت در اثر قرار گرفتن شهر سانفرانسیسکو در یک منطقه با شدت زمین لرزه بالا، آتش سوزی عامل اصلی تخریب بوده است.

در گزارش دیگری موضوع زمین لرزه بزرگ شهر مکزیکوسیتی در سپتامبر سال 1985 مطرح شده است در این زمین لرزه که منجر به جا به جایی وسیعی از اراضی شده است. که ضمن تخریب مخازن آب شرب و تصفیه خانه تخریب، خطوط اصلی لوله آب شرب نیز دچار شکستگی شد و در نتیجه آن بیش از 4 میلیون نفر بمدت سه هفته فاقد آب آشامیدنی بوده اند.

کالیفرنیا نیز تاسیسات تهیه آب شرب از جمله تاسیسات تصفیه و خطوط لوله Northridge در سال 1994 در زمین لرزه اصلی انتقال و توزیع آب بدلیل تخریب دائمی زمین دچار شکستگی شدند.

در سال 1995 در زمین لرزه شهر کوبه ژاپن در مخازن نگهداری، حوضچه های تصفیه و شبکه توزیع آب شهر به دلیل تخریب زمین و تکان زیرزمین و نیز بالا رفتن رطوبت در چاله هایی که در نزدیک خلیج به طور مصنوعی پر شده بود بیش از 2000 مورد شکستگی تخریب، تعمیر و بازسازی مخازن نگهداری آب، لوله ها و تاسیسات آب شرب شهر گزارش شده است.

2-اهمیت تاسیسات آبی تهران:

با توجه به مطالب گفته شده اهمیت تعمیرات پیشگیرانه و مقاوم سازی و تقویت تاسیسات آب شرب شهر تهران بیش از

پیش آشکار می گردد. البته شایان ذکر است که تاسیسات تصفیه و جمع آوری فاضلاب نیز در کلان شهرهای نظیر تهران در مواقع بروز زلزله بسیار مشکل ساز می باشند ولی با وجود به دلیل عدم تکمیل پروژه شبکه جمع آوری و تصفیه خانه فاضلاب تهران در این مقاله به این موضوع پرداخته نمی شود.

3- وضعیت کنونی تصفیه خانه تهرانپارس از لحاظ تعمیرات پیشگیرانه و مقاوم سازی:

تصفیه خانه های سوم و چهارم تهرانپارس در شمال شرقی تهران و با ظرفیت تصفیه 10000 لیتر آب در ثانیه بخش عمده آب شرق تهران را تامین می نمایند. فرایند تصفیه این تصفیه خانه ها از نوع متعارف و به همین لحاظ دارای حوضچه های مختلف بتی در طول فرایند می باشند که اکثرا مدفون و در بعضی نقاط پوشش دار اجرا گردیده اند. به طور کلی در هر تصفیه خانه از این دو حدود 20 مخزن، حوضچه و لاگون بتنی موجود می باشد.

عمق متوسط این مخازن 3 تا 4 متر و همگی دارای متوسط عمر 20 تا 30 سال می باشند. اکثر این مخازن دچار خورگی بتن، بیرون پریدگی بتن، ترکهای عمیق شده اند و در مقاطع زمانی مختلف مورد تعمیرات دوره ای مختصری قرار گرفته اند که البته شایان ذکر است که هیچ گونه تعمیرات دوره ای و پیشگیرانه ای تهیه و اجرا نشده است. مخازن اصلی ذخیره آب نیز که به صورت پوشش دار اجرا شده است بیشتر مورد توجه قرار گرفته اند ولی با وجود سقف مخازن به دلیل عدم پوشش و پاستر دهی مناسب دچار آسیب گشته است.

در ادامه ضمن تشریح قسمت های یاد شده روشهای پیشنهادی جهت تعمیرات پیشگیرانه و مقاوم سازی و ترمیم آسیب های وارده به تصفیه خانه تهرانپارس تشریح می گردد.

جدول 2 تشریح وضعیت موجود مخازن تصفیه خانه تهرانپارس

نوع مخازن	عمق مخزن	مواد داخل مخزن	عمر مخازن	پوشش و جنس مخازن	میزان فرسودگی	وضعیت تعمیرات پیشگیرانه و مقاوم سازی
نگهداری	3 تا 4 متر	آب خام یا تصفیه شده	20 تا 30 سال	بتن بدون پوشش	در وضعیت مطلوبی قرار دارند	تعمیرات پیشگیرانه و مقاوم سازی مناسبی صورت نگرفته است
فرایندی	3 متر	مواد شیمیایی یا مخلوط آب	20 سال	بتن گاه با پوشش یا فلزی	دچار خوردگی ها شدید شده اند.	در چند محله پوشش و درزگیری شده اند
اختلاط	2/5	آب	20 سال	بتنی بدون پوشش	دروضعیت نامناسبی قرار دارند	مورد تعمیرات پیشگیرانه و مقاوم سازی قرار گرفته است
خارج از خط	2 تا 3 متر	خالی	25 سال	بتنی	فرسوده	نشده
بستر صافی	2 متر	بستر سنی و	15 سال	بتنی	مناسب	آستر کشی شده

مجرای زیر زمینی دست رسی	عمق	انواع تجهیزات و گاهای آب	عمر	جنس	وضعیت	وضعیت
محل پمپ	4 تا 5 متر	پمپ و ملزومات آن	25 سال	بتنی با پوشش آب بند	مناسب	مورد تعمیر و تعمیرات پیشگیرانه و مقاوم سازی کلی قرار گرفته
محل نگهداری تجهیزات	3 متر	انواع تجهیزات تصفیه آب	25 سال	بتنی	مناسب	نشده

4- تشریح ساختمان حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب:

حوضچه های بتنی تصفیه و نگهداری آب تصفیه خانه تهرانپارس بطور کلی از بخشهای زیر تشکیل می شوند:
الف - مخزن نگه دارنده آب:

که به دو شکل ظرف مکعب مستطیلی شکل ، ظرف استوانه ای شکل وجود دارد .با توجه به حجم مخزن و توانایی های اجرائی و تجارب موجود در این زمینه شکل ظرف مشخص می گردد .برای موارد مذکور ظرف نگه دارنده آب بصورت استوانه ای شکل به دو مخروط ناقص در بالا و پایین د رنظر گرفته می شود.

ب -پی ها با توجه به نوع مخزن و شرایط خاک منطقه د رانواع مختلف منفرد ، نواری و گسترده ساخته شده است. در جدول شاخصه های عمده موثر در آسیب لرزه ای سازه ها در زلزله نشان داده شده است.

جدول 2 شاخصه های عمده موثر در آسیب لرزه ای سازه ها در زلزله

عامل بروز آسیب	شرح
گسل	- فاصله از گسل - امتداد سازه نسبت به امتداد گسل
محل سازه	- شیب محل استقرار - وضعیت لایه های خاک - وضعیت سطح آب زیرزمینی
مشخصات سازه	- مصالح - سیستم بار - پرپود طبیعی
ساخت سازه	- مصالح مصرفی - اتصالات
تعمیر و نگهداری و بهره برداری	- خوردگی و زنگ زدگی - حذف بعضی اعضاء باربر بخاطر بهره برداریهای خاص - استفاده فوق ظرفیت از سازه - عمر سازه

5-مولفه های نیروی زلزله وارد بر حوضچه بتنی:

بطور کلی هر سازه ای که به زمین اتکا داشته باشد حین زلزله تحت اثر شش مولفه حرکت زمین قرار می گیرد ، که شامل دو مولفه جانبی ، یک مولفه قائم و سه مولفه پیچشی حول محور های مختصات سازه می باشد .مولفه افقی شتاب زمین باعث اعمال فشار هیدرودینامیکی به حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب می شود . این فشارشامل فشارهای ضربه ای و فشار های نوسانی می باشد .فشار های ضربه ای که در اثر ارتعاش حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب رخ می دهد و پرپودی برابر با پرپود ارتعاش حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب دارد .در صورتی که فشار های نوسانی از انتقال ارتعاشات ضربه ای به سیال ایجاد گشته بصورت امواج سطحی در سیال ظاهر می شوند .فشار های هیدرو دینامیکی ایجاد شده در اثر تحریکات زلزله سبب ایجاد نیروهای برشی و لنگر خمشی و در نتیجه تنشهای حلقوی فشاری و کششی و تنشهای برشی قابل توجهی در پوسته حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب می شود که در صورت نداشتن برآورد مناسبی از آنها در طراحی حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب می تواند حوادث غیر قابل جبرانی به دنبال داشته باشد .اطمینان یافتن از عملکرد درست این سازه ها در زمان زلزله به لحاظ پیچیدگی رفتاری آنها به مطالعات بیشتری نیاز دارد .این پیچیدگی از یک سو و از سوی دیگر لزوم درک اندرکنش حوضچه بتنی نگهداری آب در زمان بارگذاری و طراحی سازه تحت تحریک دینامیکی در سازه نیاز به ارائه روشهای ساده در آیین نامه ها دو چندان می کند.

6-بررسی آیین نامه های موجود جهت طراحی مخازن آب:

حوضچه های بتنی و تاسیسات آبی، آسیب های زیادی در حین زلزله به آنها وارد می شود. در تصفیه خانه ها نیز که بسیاری از تجهیزات مکانیکی بارهای مداوم مکانیکی به سازه ها وارد می آورند تعمیرات پیشگیرانه و مقاوم سازی آنها در برابر بارهای دینامیکی زلزله و سایر تجهیزات بسیار ضروری است، چرا که بدلیل عدم توجه به این مسائل است در خیلی از نقاط تصفیه خانه که حتما باید از ضربه گیر استفاده شود استفاده نشده و آسیب های جدی به سازه وارد کرده و باربری آن را در مقابل زلزله نیز کاهش می دهد. لذا درحین وقوع زلزله این سازه ها دچار خرابی های بزرگ و کوچک می شوند. طراحی لرزه ای بسیاری از مخازن و حوضچه های بتنی بر پایه آیین نامه های معتبری و استاندارد 2800 ایران صورت می پذیرد. ولی در زلزله های بوقوع پیوسته AWWA,SWA, IBC,UBC همچون از جمله زلزله بم آسیب های جدی به منابع آب وارد گردید که بیانگر آن است که ضوابط آیین نامه های فوق الذکر برای در نظر گرفتن ایمنی و بهره برداری از این سازه ها کافی نبوده است. مدل‌های ساده شده حوضچه های بتنی و با استفاده از مدل‌های تک جرمی، مدل دوجرمی هاوسنر طراحی AWWA,API,IBC تاسیسات آبی در آیین نامه های برای محاسبه برش پایه حوضچه های بتنی مرتفع و سطحی و تاسیسات آبی زیر سطحی AWWA می شوند. آیین نامه مدلی ساده و تک جرمی و برای محاسبه لنگر پای مخزن هوائی و سطحی دو جرمی بر گرفته از روش هاوسنر را توصیه کرده است.

7-روش های تحلیل حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب:

تحلیل حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب را توسط تحلیل طیفی انجام می دهیم. طیف آیین نامه 2800 ایران به حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب وارد و عملکرد حوضچه های بتنی و تاسیسات آبی تحت این بار دینامیکی بررسی می گردد. مشاهده می شود که بیشترین تغییر شکل جانبی در محل اتصال مخزن و پایه است که این حالت یک حالت بحرانی است. در حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب پیوسته بتنی، بیشترین تغییر شکل در محل حوضچه های بتنی است که نسبت به حالات قبل، دارای عملکرد مناسب تری است.

8-رفتار لرزه ای حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب

برای پی بردن به مکانیزم خرابی حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب و جلوگیری از خرابی ها و آسیب های ناشی از زلزله بررسی رفتار لرزه ای آنها ضروری می باشد. لذا مدلسازی و در نظر گرفتن وضعیت کنونی آنها از جمله ترکها و درزهای ایجاد شده بر روی آنها و خوردگی بتن از اهمیت خاصی برخوردار است.

9-ترک در مخازن آبی:

ترک ها ئی که در سازه های آبی رخ می دهد می تواند به یکی از اشکال و عوامل زیر باشد:

1- ترکهای افقی محیطی بر اثر لنگر خمشی در مقاطعی از پایه و دیواره های بتنی که به پی نزدیکتر و لنگر خمشی در آنها بیشتر است رخ می دهد. در مصالحی که مقاومت کششی کمی دارند ترکهای خمشی به دلیل ترکیب تنش های خمشی و برشی بصورت قطری دیده می شوند.

2- ترکهای محیطی قطری که بر اثر پاسخ پیچشی سازه یا لنگر خمشی و نیروی برشی و یا ترکیب آنها بوجود می آیند. ترکیب تنشهای بدست آمده از لنگر پیچشی و لنگر خمشی باعث می شود که شیب گسیختگی نسبت به محور افقی کمتر شود.

3- ترکهای قائم که بر اثر نیروهای فشاری زیادی که هنگام زلزله به پایه وارد می شود ایجاد می گردند.

10-رفتار پیچشی حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب:

حوضچه های بتنی و تاسیسات آبی بطور معمول دارای محور تقارن طولی در مرکز هندسی سازه بوده و مرکز سختی و جرم آنها بر روی هم واقع است. ولی به دلیل وجود تاسیسات جانبی همچون نردبان، راه پله و لوله های تاسیساتی، نوسان مایع در زمان زلزله و ناهماهنگی هایی که در ساخت رخ می دهد باعث پدید آمدن خروج از مرکزیت اتفاقی بین مرکز سختی و مرکز جرم سازه می شود. بسیاری از حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب در زلزله های گذشته بدون اینکه تغییر مکان جانبی زیادی داشته باشند، در راستای قائم دچار تخریب و فرو ریختگی شده اند ولی

آنچه از خرابی بر جای می ماندگواه آن است که تغییر مکان پیچشی زیادی از خود نشان داده اند. در سازه های که دچار پیچش می شوند یک طرف سازه تغییر مکان بیشتری از طرف دیگر در راستای در جه آزادی انتقالی پیدا می کند.

11- بهسازی و تعمیرات پیشگیرانه و مقاوم سازی لرزه ای سازه بتنی تاسیسات تصفیه و

نگهداری آب:

تقویت و بهسازی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب تصفیه خانه ها از جمله تصفیه خانه آب تهرانپارس که تمام حوضچه های آن بتنی می باشند، یکی از روشهایی است که می توان جهت کاهش تلفات انسانی و مالی در هنگام وقوع زلزله انجام داد.

12- اهداف تعمیرات پیشگیرانه و مقاوم سازی و بهسازی:

از جمله اهداف بهسازی و تعمیرات پیشگیرانه و مقاوم سازی تصفیه خانه آب تهرانپارس و سایر تاسیسات آبی را می توان مواردی نظیر موارد زیر دانست:

- 1- مقاومت سازه در برابر زلزله های خفیف بدون هیچ گونه آسیب در سازه بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب
- 2- تامین مقاومت سازه در برابر زلزله های متوسط به طوری که هیچ گونه خرابی سازه ای نداشته باشیم.
- 3- تامین مقاومت سازه تاسیسات تصفیه و نگهداری آب در برابر زلزله های شدید بدون بروز شستگی ، آسیب مخرب و فروریزی ، در سازه.

13- بکارگیری بتن در تاسیسات تصفیه و نگهداری آب:

- پوکی بتن، فاصله زیاد خاموتها و نبودن مهاربندی مناسب عمده ترین یافته ها در تخریب تاسیسات تصفیه و نگهداری آب بتنی در زلزله های گذشته بوده است.

امروزه بتن و فولاد مصرف زیادی در کارهای ساختمانی دارند و بسته به نوع سازه و بهره برداری از سازه های بتنی و فولادی طراحی و ساخته می شود. لکن سازه های بتنی در تاسیسات تصفیه و نگهداری آب بنا به دلایل زیر نسبت به سازه های فولادی ارجحیت دارد:

- 1- شکل پذیری بتن از فولاد بهتر و بیشتر است
- 2- مصالح اولیه بتن در اکثر نقاط یافت می شود
- 3- سازه های بتنی در برابر آتش سوزی مقاومت خوبی دارند و حتی تا 24 ساعت دوام می آورند (بدیهی است در ظرف مدت مذکور حتی بزرگترین آتش سوزیها را می توان مهار کرد (در حالیکه در سازه های فولادی زمان بسیار کوتاهی در برابر آتش سوزی مقاومت می کند
- 4- مقاومت فشار قابل قبول: بتن دارای مقاومت فشاری خوب و قابل قبول بوده و تنها ضعف آن کمی مقاومت در برابر آتش می باشد.

14- ترمیم و تقویت حوضچه های بتنی و تاسیسات آبی:

در صورتی که خسارات وارده به تاسیسات تصفیه و نگهداری آب در اثر زلزله ، قابل بازسازی باشد با توجه به نتایجی که از تحلیل و عملکرد لرزه ای این سازه بدست می آوریم ، می توانیم به ترمیم و تقویت آنها بپردازیم . از آنجا که ترمیم و تعمیر سازه ها خود بحثی قابل تعمق است ، در این قسمت به صورت موردی ترمیم و بازسازی چند حالت مشخص و محدود در خصوص حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب بیان می کنیم . به دلیل اینکه بتن یک جسم ترد و شکننده است اکثر آسیب های که به آن وارد می شود ، عبارت است از ایجاد ترکهای مختلف از جمله ، ترکهای برشی و کششی . ترکهای برشی بطور معمول در پایه های قابداری ، در محل اتصال وجود می آیند، ترکهای کششی ، در پایه های از نوع پوسته پیوسته و در نزدیک فونداسیون ، یا در پایه های قابداری ، در محل ناحیه بتن با تنش کششی . در صورتی که ترکها از نوع سطحی باشند ، استفاده از چسپ بتن و ملات با عیار بالا پیشنهاد می گردد و در صورت عمیق تر بودن ترک (ناحیه بهره برداری) می توان از یک غلاف برشی از جنس بتن مسلح و یا ورق فولادی استفاده کرد. بیشترین تنش در حوضچه های بتنی و تاسیسات آبی در محل اتصال ستون به مخزن است و در صورتی که از تیرهای

محیطی استفاده شود، لنگر و برش قابل توجهی را در این اجزا خواهیم داشت. در صورت آسیب دیدن، به روش های متداول به ترمیم آنها اقدام نمود.

شکل 1 روش ترمیم درز ایجاد شده در بتن

15- تمیزی و آب بندی حوضچه های بتنی و تاسیسات آبی:

این عمل برای همه ترک ها به کار می رود که شامل دمیدن هوای گرم با فشار به وسیله نيزه نوک تيز برای پاک کردن آشغال ها در ترک می باشد. که باید موارد زیر جهت اجرای مناسب آن بکار گرفت.

- در فصلی که هوا معتدل است مثل بهار و پاییز به کار رود.

- تا سخت شدن کامل مصالح درزبندی از عبور ترافیک جلوگیری کنیم، در مواردی که نیاز است بلافاصله پس از کار ترافیک باز شود باید روی مصالح درزبندی لایه نازکی ماسه یا کاغذ توالت قرار دهیم.

- رطوبت مورد نیاز برای چسبیدن مصالح باید فراهم شود.

شکل 2: تزریق هوای گرم با فشار زیاد به محل ترک، پر کردن ترک با وسیله درزگیر

شکل 3: پوشش مجدد مخازن جهت آب بندی کامل و آماده سازی جهت پوشش بتنی مجدد

شکل 4: آپارات کردن آب بندها و تست آب بند بودن آن قبل از پوشش دادن

شکل 4: بهسازی و مقاوم سازی سقفهای زیر صافی و پمپ هاو پوشش دادن آنها

جدول 2 توصیه های کاربردی برای ترمیم سطوح بتنی مخازن آبی با درزگیر

توصیه کاربردی

نوع درزگیر

Fog seal

حرارت پاشیدن 125 تا 160 درجه فارنهایت که در آب رقیق می کنیم. CSS-1 OR CSS-1h استفاده از قیر حرارت سطح رویه حداقل 50 درجه فارنهایت.

Seal coat

1. فقط در سطوح تمیز کاری شود و برای طراحی کاربردی و وصل کردن و فشرده سازی بکار رود.
3. استفاده از مواد با کیفیت بالا

4. فاصله بین پخش کننده ها را حداقل کنیم و قبل از اینکه امولوسیون شروع به شکستن کند آن را عمل فشرده سازی را انجام دهیم. 5mp حداقل از 3 غلتک استفاده کنیم و ماکزیم سرعت .

Slurry seal

1. سطوح را خشک و تمیز کنیم و همه تعمیرات لازم را در ابتدا انجام دهیم.
2. حداقل دمای هوا باید 50 درجه فارنهایت باشد و احتمال اینکه در 24 ساعت آینده احتمال یخ بندان باشد نباشد و پس از پایان کار هم نباید باران بیاید.

Micro-surfacing

دقت در طرح اختلاط برای کارهای حجیم مناسب است.
کف روسازی باید تمیز باشد و همه تعمیرات در ابتدا انجام گرفته باشد.

Thin hot – mix

کیفیت مخلوط باید بالا باشد و همچنین چگالی در کارایی هم بسیار مهم است.
ماسه مخلوط کمتر از 3/8 اینچ توصیه نمی شود.
برای کارهای حجیم مناسب است.

16- نتیجه گیری:

همانطور که گفته شد عمده ترین مشکلی که در نتیجه وقوع زلزله رخ می دهد تخریب حوضچه های بتنی تاسیسات تصفیه و نگهداری آب است که به تبع آن مسئله فقدان آب بهداشتی ، آلودگی آب و مشکلات بهداشتی را به همراه خواهد داشت. در همین راستا برای جلوگیری از تخریب و آسیب منابع آب در اثر زلزله پیشنهادات زیر ارائه می شود.

- 1- ساختمانهای بتنی بیش از ساختمانهای فولادی در زلزله های گذشته آسیب دیده اند.
- 2- سیستمهای قاب ممانگیر بیش از ساختمانهای مهاربندی شده (دارای دیوار برشی) آسیب دیده اند.
- 3- ضعف ستونهای بتنی، اصلی ترین عامل تخریب ساختمانهای بتنی می باشد.
- 4- پوکی بتن، فاصله زیاد خاموتها و نبودن مهاربندی مناسب عمدتاً در بتن های یافتی ها در تخریب ساختمانهای بتنی در زلزله های گذشته بوده است.

17- مراجع:

- 1- کمک پناه، علی -منتظر قائم، سعید، موسسه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله ، مجموعه مقالات اولین کارگاه تخصصی بررسی راهبردهای کاهش خسارات زمین لرزه در کشور، تهران، 1373
 - 2- فرشاد، علی اصغر محمدی، ناصر، اقدامات بهداشت محیط در کاهش اثرات بلایای طبیعی، کمیته تخصصی بهداشت درمان کاهش اثرات بلایای طبیعی، سال 1378
 - 3- اصل هاشمی، احمد -اقدامات بهداشتی در شرایط اضطراری ، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، مرکز کشوری برنامه مدیریت سلامت دانشگاه علوم پزشکی تبریز
 - 4- دکتر نجف پور ، علی اصغر، استادیار گروه مهندسی بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی تبریز - جلیل زاده، علی رضا، دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی محیط زیست (مدیریت بهداشت محیط در بلایای طبیعی) خلاصه مقالات دومین همایش علمی -تحقیقی مدیریت امداد و نجات
- 5- *Who environmental health management in emergency, 2003* ___

سامانه های متحرک تصفیه پساب در مدیریت بحران با رویکرد پدافند غیر عامل

حسین میسمی - ایمان الیاسیان

چکیده:

یکی از دغدغه های فراروری پدافند غیرعامل فراگیر پوشش تمام ارکان جامعه در مقابل تهدیدات متصور می باشد، مقوله دفع بهداشتی و اصولی پساب حین حوادث طبیعی یا غیرطبیعی منجر به بروز بحران یکی از موارد دارای اهمیت می باشد. استفاده از سامانه های کوچک و متحرک که راندمان مناسب با مصرف انرژی کم و یا مستقل با انرژی خورشیدی می باشند یکی از راه حل های این موضوع است، که در این مقاله به آن می پردازیم.

کلمات کلیدی: سامانه های متحرک تصفیه پساب در مدیریت بحران با رویکرد پدافند غیر عامل

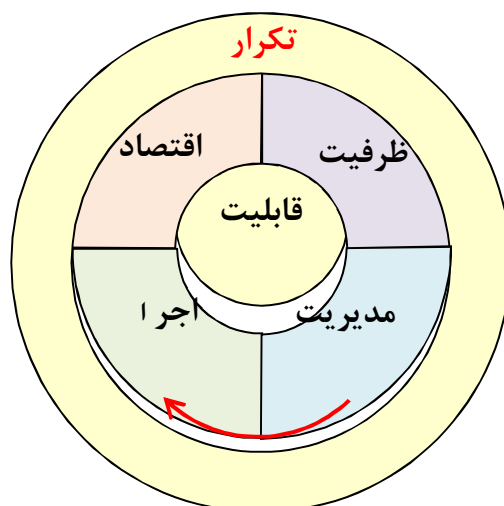
۱- مقدمه

در پدافند غیرعامل و مدیریت بحران مبتنی بر آن امکان پایایی سیستم و تداوم خدمت رسانی حین و بعد از حادثه از اهمیت بالایی برخوردار است، با این رویکرد استفاده از فناوری های نوین در زمینه دفع بهداشتی پساب می تواند کمک شایانی به بهداشت حین و از بحران به ساختارهای مدیریتی بنماید. قابلیت هر سیستم به پارامترهایی وابسته است که به طور مستقیم یا غیر مستقیم به آن سیستم وابستگی داشته باشد. در سیستم امداد، بحران و نجات، قابلیت روبرو شدن با پدیده های مخرب طبیعی و انسانی به منظور جبران خسارتهای وارده نیاز به مدیریتی قوی و با توان مالی بالا دارد، تا بتوان خسارتهای وارده را با یک ظرفیت نیروی انسانی کافی به اجرا درآورد.

۲- مدیریت خطر

مدیریت خطر روشی است که به طور فعال به شناسایی و محاسبه تأثیر رویدادهای منفی پرداخته، پیامدهای اقدامات اتخاذ شده جهت به حداقل رساندن تأثیرات این گونه رویدادها را برآورد نموده و سپس تصمیم می‌گیرد که چه اقدام یا اقداماتی بایستی اتخاذ گردد. یکی از اولین قدم‌ها در سیستم مدیریت امداد، بحران و نجات، کاهش مخاطرات مربوط به ارائه آب شرب سالم به شهروندان و ایجاد یک سیستم تصفیه ضایعات انسانی (فاضلاب انسانی) می‌باشد.

قابلیت و توان سیستم مدیریتی امداد، بحران و نجات به شرایط اقتصادی و وضعیت اجتماعی منطقه تحت پوشش وابسته است (شکل ۱). هر چه شرایط اقتصادی غنی‌تر و سطح دانش و آمادگی مردم بالاتر باشد، قابلیت مدیریت در برابر مهار کردن بحرانها، مؤثر نمودن امدادها و توانایی نجات مردم در برابر تنگدستی‌ها و سختی‌ها بالاتر خواهد بود.

شکل ۱

فاکتور دیگری، که در کشورهای پیشرفته به آن توجه و اهمیت خاصی داده می‌شود، نظارت بر توزیع یکنواخت امکانات امداد و نجات می‌باشد که از آشوب، هرج و مرج و بی‌نظمی، در مواقع بحرانی، جلوگیری می‌کند.

چنانچه مدیریت خطر واقعیت را بپذیرد می‌تواند بررسی مخاطرات شناسایی شده موجود و نیز بررسی دورنمای مخاطرات جدید را در دستور کار خود قرار دهد تا در آینده توان آمادگی در جلوگیری از خطر را داشته باشد.

۳- عملیات اجرایی

عملیات اجرایی میبایستی به هنگام وقوع هر بحران دارای یک برنامه‌ی از قبل تنظیم شده باشد.

برنامه ریزی به واقع فرآیند تصمیم‌گیری در این مورد است که برنامه‌های اجرایی امداد، بحران و نجات در سالهای آینده می‌خواهد با چه کیفیتی و با چه نیروی انسانی به سیستم خود بپردازد و کجا قرار گیرد. این برنامه مسیر سیستم اجرایی را با گذشت زمان تعیین می‌کند. برنامه ریزی می‌تواند فرآیند پیچیده‌ای باشد که در این صورت مستلزم وجود متخصصینی خواهد داشت، متخصصینی که هم با ماهیت این حرفه و هم با تنوع روش‌ها و دستورالعمل‌هایی که بایستی برای برنامه ریزی بکار برد آشنایی داشته باشند. یا اینکه برنامه ریزی ممکن است بصورت محلی باشد بدین معنا که کار توسط شهروندان شناخته شده که مایلند به صورت داوطلبانه در برنامه‌های امداد، بحران و نجات به طور نیمه رسمی همکاری نمایند، انجام گیرد. کیفیت امداد و سرعت نجات شدیداً" به توان و نحوه‌ی عملیات اجرایی وابستگی دارد. دستگاه اجرایی میبایستی امکانات و وسایل مورد نیاز عملیات امداد و نجات را به طور کامل فراهم نماید. این وسایل و امکانات شامل:

- نیروی انسانی (متخصص و غیر متخصص)
- در اختیار داشتن ماشین آلات مورد نیاز (ماشین آلات سنگین، وسیله نقلیه، وسایل و ابزارآلات نجات، و...)
- قابلیت پناه دادن و رساندن مواد تغذیه کننده به جمعیت آسیب دیده
- توان معالجه و درمان جمعیت آسیب دیده
- توان جمع آوری زباله در اردوگاه‌ها و اماکنی که آسیب دیدگان اسکان داده شده‌اند
- توان توزیع آب شرب و دفع فاضلابهای انسانی در مناطقی که سوانح طبیعی رخ داده باشد

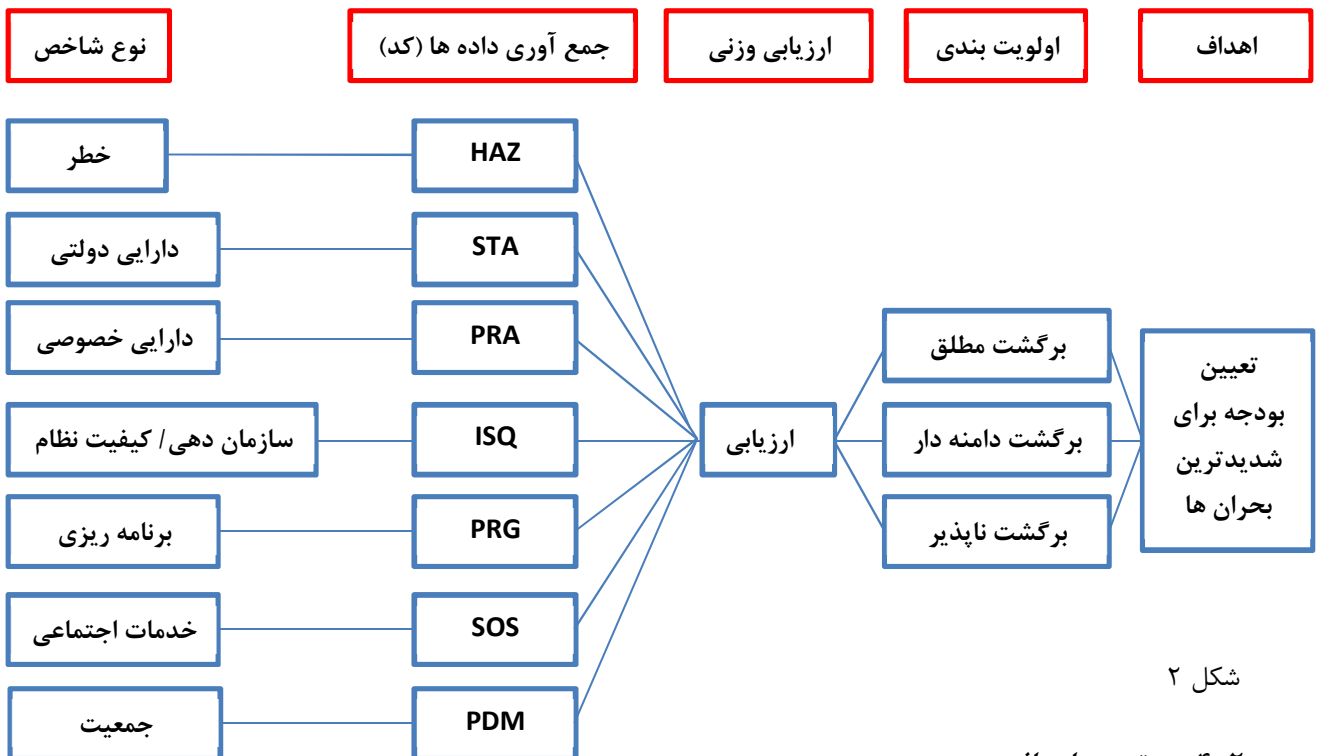
۴- توان اقتصادی

پس از آنکه طرح سیستم مدیریت امداد، بحران و نجات تعیین گردید بایستی اقدام به جمع آوری منابع شود تا مقاصد و اهداف جامه عمل بپوشند. در این طرح تیم مدیریت مشخص می نماید که قرار است چه کاری انجام گیرد و در بودجه، منابع مالی جهت عملی ساختن مقاصد تعیین گردیده است. به منظور دستیابی به هر هدف و مسئولیتی لازم است منابعی در نظر گرفته شود. بودجه همانجایی است که این نیازهای منابع سازماندهی می شوند. عملکرد چرخه مالی/ اقتصادی را می توان به سادگی به سه وظیفه تقسیم نمود:

- تعیین مأموریت سازمان با مشخص کردن نوع شاخص های تاثیر گذار
 - تعیین اهداف (تعیین بالاترین بودجه و امکانات برای شدیدترین بحران ها به عنوان بودجه پایه)
 - تدوین اهداف جهت تأمین این مقاصد (ارزیابی و اولویت بندی).
- این سه مورد را می توان به شرح ذیل تشریح نمود (شکل ۲):

۴-۱- تعیین مأموریت:

هدف سازمان بطور اخص مأموریت آنرا تعیین می کند. انتظار می رود که برای چنین سیستمی نوع شاخص ها می بایستی کاملاً مشخص شود تا مأموریت خود را بوضوح تبیین نماید. در مورد سیستم مدیریت امداد، بحران و نجات این مأموریت می بایستی از پیش تعیین شده باشد و در اختیار عموم گذاشته شود تا اعتماد و اطمینان خاطر شهروند انرا به خود جلب و آنها را تشویق و هدایت به سوی اهداف این سیستم نماید. با توجه به این قضیه، قسمتی از بودجه و نیروی انسانی مورد نیاز سیستم می تواند از بخش خصوصی و بخش دیگری از سازمان های دولتی تأمین گردد.

شکل ۲

۴-۲- تعیین اهداف:

هدف اصلی مدیریت امداد، بحران و نجات، تعیین بودجه معتبر و پایدار جهت امکان پذیر شدن برنامه ی امداد و نجات با کیفیت بالا در برابر شدیدترین بحران ها و اثرات منفی متعاقب آن می باشد.

۴-۳- تدوین اهداف:

مواجهه با مخاطرات طبیعی به ویژه سه مخاطره عمده زلزله، سیل و خشکسالی، در فلات ایران اجتناب ناپذیر است. بنابر این مبنایستی ویژگی ها و اثرات پیش از وقوع این مخاطرات طبیعی را کاملاً شناسایی و با شاخصهای مربوطه که در شکل ۲-۲

نشان داده شده است بررسی و ارزیابی نمود تا اولویت بندی منطقه ای و استانی، از لحاظ امکانات مالی، نیروی انسانی، تجهیزات و امکانات موجود مورد نیاز، قابل اجرا باشد.

۵- ظرفیتهای

در مدیریت امداد، بحران و نجات، قابلیت ارزیابی و تعیین ظرفیتهای جزء مهمترین و حساسترین فعالیتهای هستند. تناسب میان ظرفیتهای موجود و نیازهای منطقه ای و استانی میبایستی در تدوین اهداف کاملاً مشخص گردد تا در مواقع بروز سوانح طبیعی خلاء بین تجهیزات، امکانات، امدادگران و جمعیت آسیب دیده ایجاد نشود. عدم تناسب تجهیزات و امکانات با تراکم جمعیت آسیب دیده میتواند خسارتهای جبران ناپذیری داشته باشد. زمانی که درجه تناسب بین تجهیزات و امکانات با تراکم جمعیت آسیب دیده کمتر باشد، جبران ضرر و زیان بعد از سوانح اقتصادی تر و سریعتر خواهد بود. ظرفیتهای از دو قسمت تشکیل می شوند و عبارتند از: ظرفیتهای قبل از سانحه و ظرفیتهای بعد از سانحه. عوامل تشکیل دهنده این ظرفیتهای در جدول ۱ نشان داده شده است. جدول ۱ عوامل تشکیل دهنده ی ظرفیتهای مدیریت امداد، بحران و نجات

ردیف	عوامل	ظرفیتهای	
		قبل از سانحه	بعد از سانحه
۱	وجود امکانات نجات	الزامی است	مطابق نیاز
۲	وجود امداد رسانی	الزامی است	مطابق نیاز
۳	امکانات تغذیه رسانی	نیازی ندارد	الزامی است و مطابق نیاز
۴	ایجاد پناهگاه	نیازی ندارد	الزامی است و مطابق نیاز
۵	امکانات جمع آوری زباله در اردوگاه	نیازی ندارد	الزامی است و مطابق نیاز
۶	امکانات آب رسانی	نیازی ندارد	الزامی است و مطابق نیاز
۷	امکانات جمع آوری و تصفیه فاضلاب	نیازی ندارد	الزامی است و مطابق نیاز

در جدول ۱ عواملی که در ردیفهای ۳ الی ۷ آمده اند عواملی هستند که بعد از هر سانحه میبایستی توجه خاصی به آنها داده شود. باید توجه داشت که امکانات آب رسانی جدا از آب شرب است. آب شرب میتواند جزئی از امکانات تغذیه رسانی محسوب شود، در صورتی که امکانات آب رسانی بیشتر جهت رفع نیازهای بهداشتی می باشد. پس از وقوع سانحه، عدم مهیا کردن امکانات ردیف های ۵، ۶ و ۷ را می توان از جمله عواملی دانست که می توانند در شیوع امراض و بیماری های مسری نقش اساسی ایفا نمایند. لذا، در اینجا تأکید بر معرفی سیستم های در مقیاس کوچک و قابل حمل جهت تصفیه آب و فاضلاب برای ایجاد امکانات آب رسانی و تصفیه فاضلاب در مواقع پس از سانحه های طبیعی و غیر مترقبه می گردد.

۶- معرفی سیستم های در مقیاس کوچک و قابل حمل تصفیه آب و فاضلاب

مخاطرات پس از سوانح طبیعی چون سیل و زلزله، می تواند بسیار شدید و فاجعه انگیز باشد. همانطور که قبلاً نیز به آن اشاره شد، اگر مدیریت امداد، بحران و نجات توان کنترل بهداشت در اردوگاه سیل یا زلزله زدگان را نداشته باشد، احتمال شیوع امراض و بیماری های مسری زیاد خواهد بود. به عنوان مثال، می توان شیوع وبا پس از زلزله جزیره هایتی در سال ۲۰۱۰ را نام برد که منشاء آن آب های آلوده به فاضلاب انسانی بود. بدین منظور، شرکت آب نیک که سازنده سیستم های در مقیاس کوچک و قابل حمل تصفیه آب و فاضلاب است و نیز امتیاز و حق ثبت تکنولوژی USBF از گروه Eco fluid را در اختیار دارد، توانایی و تکنولوژی خود را برای ساخت سیستم های سیار یا تصفیه خانه های در مقیاس کوچک و قابل حمل جهت پیشبرد و کمک در بهبود سیستم مدیریت امداد، بحران و نجات در اختیار نهادهای ذینفع می گذارد.

۱-۶- سیستم های در مقیاس کوچک و قابل حمل تصفیه فاضلاب

مفهوم از تصفیه خانه های کوچک و قابل حمل (غیرمتمرکز) فاضلاب، ایجاد تصفیه خانه های جوامع کوچک برای اردوگاه های سیل یا زلزله زدگان یا برای مناطق کوهستانی و یا برای روستاهای کم جمعیت که دور از شبکه های جمع آوری فاضلاب هستند، می باشد. با ایجاد تصفیه خانه های جوامع کوچک و خود مختار دیگر نیازی به احداث شبکه های جمع آوری فاضلاب

و ساخت تلمبه خانه های میان راهی هزینه بر، جهت فاضلاب رسانی به تصفیه خانه های مرکزی، نمی باشد. مزیت ایجاد تصفیه خانه های جوامع کوچک در اضافه نمودن واحدها به صورت مدول در مواقع نیاز است. تصفیه خانه های اکوفلوئید در مقیاس کوچک چون میکروکلار (MICROCLAR) (شکل ۳) و مینیکلار (MINICLAR) (شکل ۴) برای تصفیه منابع فاضلاب کوچک و که قابلیت اتصال به خطوط فاضلاب های شهری را ندارند، طراحی شده اند. منابع فاضلاب مانند اردوگاه سیل یا زلزله زدگان می توانند فاضلاب های خروجی خود را با استفاده از دو مدل فوق تصفیه نمایند. شایان ذکر است که این دو مدل در بسیاری از منازل، هتل ها، رستوران ها، بیمارستان ها، پادگان ها، دانشگاه ها، روستاها و... که دسترسی به خطوط جمع آوری فاضلاب نداشتند، با نتایج بسیار مطلوبی مورد استفاده قرار گرفتند.

شکل ۳ مدل میکروکلار (MICROCLAR)

شکل ۴ مدل و مینیکلار (MINICLAR)

مدل میکروکلار معادل مصرف سرانه ۴ تا ۱۲ نفر و مدل مینیکلار برابر معادل مصرف سرانه ۲۰ تا ۳۵۰ نفر طراحی شده اند. میکروکلار و مینیکلار قابلیت تصفیه انواع فاضلابهای خروجی مرکب خانگی مانند حمام، آشپزخانه، ماشین های برقی شست و شوی لباس و ظروف را دارند. ساختار ساده میکروکلار و ابعاد کوچک آن موجب می شود که جایگزین مناسبی هم از لحاظ هزینه و هم از لحاظ کارایی برای سپتیک تانک ها باشد. مهم ترین کاربرد مؤثر مینیکلار در سیستم های تصفیه خانه های فاضلاب غیرمتمرکز می باشد. استفاده از مینیکلار در شهرک ها یا مراکز تجاری در حال رشد می تواند زیرسازی شبکه های جمع آوری فاضلاب گران و پر هزینه را حذف و جایگزین یک تصفیه خانه کوچک در جا با هزینه کمتر باشد.

۶.۱.۱. توصیف تکنولوژی

میکروکلار و مینیکلار تصفیه خانه های جامعی هستند که در خود سیستم هوادهی بیولوژیکی و ته نشینی ثانویه را در بر دارند. در این دو تصفیه خانه از فرایند USBF استفاده شده است که به غیر از دیگر مزایا بر دو مبنای مهم یعنی بار لجن فعال اندک و فیلتراسیون از طریق بستر لجن پایه گذاری شده اند. این دو تصفیه خانه هیچ نیازی به افزودنی های شیمیایی، استخر یکسان ساز و گرمایش ندارند. تنها نیاز آن ها یک هوادم است که برای هوادهی و لجن برگشتی از آن استفاده می شود. کل بازده مفید این دو تصفیه خانه در حدود ۹۸-۹۰ می باشد.

۶.۱.۲. فواید تکنولوژی USBF

- کیفیت بالای فاضلاب تصفیه شده: کیفیت فاضلاب تصفیه شده خروجی جوابگو و بالاتر از استانداردهای سازمانهای ذی نفع محیط زیست می باشد (به جدول مراجعه شود). استفاده مجدد از فاضلاب تصفیه شده یا تخلیه آن به رودخانه ها یا آبهای سطحی، در صورت موافقت سازمانهای ذی نفع محیط زیست، امکان پذیر می باشد.

- **بهره برداری ارزان:** کاهش لجن مازاد و تثبیت آن موجب کاهش هزینه بهره برداری می شوند. در صورتی که بهره برداری کاملاً مطابق دستورالعملها اجرا شود، تثبیت هوازی کامل لجن مازاد تضمین می شود و لجن می تواند به عنوان کود مورد استفاده قرار گیرد و نیازی به انتقال آن جهت دفن نیست. با توجه به این قضیه و مصرف کم انرژی که این سیستم در بر دارد، اجرای تصفیه خانه های ارزان قیمت امکان پذیر می شوند. بسته به بار بیولوژیکی، دوره ی تخلیه لجن بین ۰/۵ تا ۱ سال می باشد.

- **سازه ساده و کاهش فضا:** به دلیل طراحی ساده این تصفیه خانه ها، قابلیت جابجایی محتویات درونی این تکنولوژی به ابعاد و اشکال مختلف امکان پذیر است. این امر، خود منجر به کاهش ابعاد تصفیه خانه و زمین مورد نیاز می شود.
- **حذف کامل بو:** تصفیه خانه های USBF تولید لجن اولیه ندارند و تضمین کننده کنترل بو در شرایط هوازی در طول فرایند می باشند.

- **اطمینان بخشی در بهره برداری:** حذف کامل قطعات دورانی در درون واحد یکپارچه موجب افزودن اطمینان در بهره برداری می شود. استفاده از پلیپروپیلن (Polypropylene) و استنلس استیل (Stainless Steel) طول عمر واحد و بهره برداری را افزایش می دهد.

۲-۶- سیستم های در مقیاس کوچک و قابل حمل تصفیه آب

یگانه های مورد استفاده در تصفیه و آهک زدائی آب در مقیاس صنعتی و حجم زیاد، صحیح عمل می کنند اما در مورد تصفیه آب در مقیاس کم جهت تهیه آب شرب در مواقع پس از سانحه های طبیعی و غیر مترقبه به دلایل زیر دچار اشکال بوده و در برخی از موارد یا درست عمل نمی کنند و یا حتی مواد مضر را وارد آب می سازند:

- این دستگاه ها یا از فیلتر ساده سرامیکی و غیره و یا از فیلترهای حاوی ذغال فعال (Activated Carbon) و رزین های تعویض یون (Ion exchange) در بسته های پلاستیکی معروف است استفاده می کنند. فیلترهای سرامیکی تنها و تنها قادر به جدا کردن مواد شناور در آب هستند.

- مهم ترین اشکال فیلترها در محفظه پلاستیکی (که یا تنها در آن رزین وجود دارد و یا مخلوطی از رزین و ذغال فعال بر اساس آزمایشات مؤسسه بررسی محصولات در آلمان (Stiftung Warentest) این است که همواره درست عمل نمی کنند و برخلاف ادعای تولید کننده تنها و تنها مقداری از سختی آب را (حدود ۲۰٪) گرفته و قادر به تصفیه مواد مضر دیگر آب نیستند. در ضمن از رزین موجود در این فیلترها اکریل آمید (Acrylamide) وارد آب می شود. اکریل آمید را تا کنون به عنوان ماده ای که سرطان زا، سمی و تغییر دهنده ژن (DNA) می باشد، تشخیص داده اند.

- دیگر آنکه این فیلترها آب را اسیدی می کنند. طبق آخرین آزمایش ها فیلترهای نوع جدید میزان اسیدیته (pH) آب را تا درجه ۶ پائین می آورند، در حالی که سازمان بهداشت جهانی رقیمی مابین ۶،۵ الی ۹،۵ را مجاز می داند. کارشناسان، مصرف این آب را به ویژه برای نوزادان و سالمندان مضر می دانند. شایان ذکر است که استفاده از ستون های ذغال فعال به تنهایی و بدون مخلوطی از رزین به عنوان یگانه تصفیه آب هیچ ضرری ندارد. براساس آزمایش های انجام شده توسط مؤسسات فوق الذکر از بین تمامی دستگاه های موجود برای تصفیه آب در مقیاس کوچک آنها دستگاه هائی که بر اساس روش اسموز معکوس (RO) عمل می کنند، قابل اطمینان می باشند. سیستم های تصفیه آب در مقیاس کوچک و قابل حمل که توسط شرکت آبنیک ارائه می شود معمولاً ترکیبی است از ستونهای ذغال فعال، فشنگ های (Cartridge) اسموز معکوس و واحدهای اشعه فرابنفش جهت ضد عفونی (شکل ۵). فشنگ های اسموز معکوس قادرند فلزات سنگین نظیر آرسنیک، باکتری ها، ویروس ها، بوی نامطبوع، کلر، فلوراید، سولفید هیدروژن و... (که در جدول ۲ منعکس شده است) را از آب حذف نمایند.

شکل ۵ سیستم تصفیه آبدر مقیاس کوچک و قابل حمل ساخت شرکت آبنیک

جدول ۲ حذف آلاینده های موجود در آب توسط فشنگ های اسموز معکوس

آرسنیک	باکتری ها و ویروس ها	مزه و بوی نامطبوع	کلر	فلوراید	سولفید تیدروژن	فلزات سنگین	نیترات ها	رادون	رسوبات	آهن	VOC's
Arsenic	Bacteria and Viruses	Bad Taste & Odors	Chlorine	Fluoride	Hydrogen Sulfide	Heavy Metals	Nitrates	Radon	Sediment	Iron	VOC's
●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	○

۷- نتیجه گیری:

با توجه به مطالب ذکر شده، یک سیستم مدیریت امداد، بحران و نجات زمانی مؤثر و کارآمد خواهد بود که پیش بینی های لازم جهت جلوگیری از تشدید صدمات وارده را پس از وقوع بحران بنماید. بنابر این، ایجاد تصفیه خانه های آب شرب و فاضلاب در مقیاس کوچک پس از وقوع بحران امری واجب و غیر قابل انکار می باشد.

۸- منابع:

- ۱- کتاب جامع مدیریت بحران در صنعت آب و فاضلاب، شرکت آب و فاضلاب روستائی استان اصفهان، شرکت آبنیک، ۱۳۸۹
 - ۲- شهرک علمی و تحقیقاتی اصفهان (گروه دانش بنیاد بهین آب زنده رود)، فصل: استفاده از تصفیه خانه های در مقیاس کوچک و قابل حمل در مدیریت امداد، بحران و نجات، ۱۳۹۰
 - ۲- پروژه تحقیقاتی استفاده از تصفیه خانه های در مقیاس کوچک و قابل حمل در مدیریت امداد، بحران و نجات با رویکرد پدافند غیر عامل، مهندس رسولی، شرکت آبنیک، حسین میسمی، ۱۳۹۱
- بررسی بازچرخانی مازاد آب دفعی و پساب تصفیه خانه آب در آبیاری فضای سبز و پارک جنگلی شرق تهران

حسین میسمی، دکترای عمران، ایمان الیاسیان، دانشجوی دکترای عمران سازه،

چکیده:

برگشت پساب شستشوی معکوس صافی ها یکی از مشکلات عدیده ای است که در بهره برداری از سیستم های تصفیه همراه با فیلتراسیون آب بروز می نماید. با برگشت پساب تجمع آلودگی هایی نظیر انواع کیستهای مختلف، TOC، کدورت رخ داده و در اثر کلر زنی موادی نظیر تری هالو متانها تولید می شوند لذا با اتخاذ تدابیری می توان در سالهای پر بارش با مدیریت صحیح این پساب را به بیرون تصفیه خانه آب هدایت نمود و جهت آبیاری زمین های کشاورزی و جنگلی استفاده کرد.

اهمیت این پساب و مدیریت آن در تهران که با مشکلات زیادی در امر دفع روان آب های سطحی روبرو است دو چندان می کند و لذا در این تحقیق به تاثیرات برگشت پساب بر فرایند تصفیه پرداخته و لزوم دفع پساب را در زمان های پر بارش نشان می دهیم. و بعد از آن امکان سنجی گزینه های مختلف را جهت استفاده از این آب بررسی کرده و گزینه برتر را معرفی می نماییم.

کلمات کلیدی: پساب، صافی، مدیریت پساب، رواناب سطحی، تجمع آلودگی، گندزدائی، TOC

مقدمه:

هر فرآیندی که در صنعت و طبیعت رخ می دهد در نهایت علاوه بر محصول فرآیند از خود مواد زائد (که در تصفیه آب پساب و لجن هستند) به جای می گذارند که باید به طور مناسب و صحیح دفع گردد. به همین سبب دفع پساب به اندازه تصفیه آب قدمت دارد. در ابتدا به دلیل سادگی عملیات تصفیه، عدم مصرف مواد شیمیایی، پاک بودن منابع آبی و مصرف کم، پساب و لجن به مقداری نبود که دفع آن در محیط پیرامون انسان چندان مسأله ساز باشد اما در سالهای اخیر با روند بسیار سریع رشد جمعیت و شهرنشینی و همچنین ورود انواع آلاینده های طبیعی و مصنوعی، پساب حاصل از تصفیه آب به عنوان آلاینده محیط زیست مطرح شده است. در ابتدا مشکل دفع مواد زائد حاصل از تصفیه آب از اهمیت چندان برخوردار نبود و عملاً پساب حاصل از شستشوی معکوس فیلترها و حوض انعقاد به آبهای پذیرنده تخلیه می گردید. در اوایل دهه ۱۹۶۰ معلوم شد که پساب و لجن حاصل از شستشوی فیلترها و حوضهای ته نشینی ممکن است آلوده باشند و نباید آن را به پذیرنده تخلیه کرد. از سال ۱۹۷۲ در بیشتر کشورها مواد زائد تصفیه آب را در زمره مواد زائد خطرناک قرار داده اند.

در حال حاضر هیچگونه عملیات قابل ذکری به منظور تصفیه پساب و باقیمانده های حاصل از تصفیه آب انجام نمی گیرد و این باقیمانده ها به محیط زیست اطراف تصفیه خانه و آبهای سطحی رها می شود و تاکنون هیچ قانون مدون که در مورد قوانین دفع پساب و لجن حاصل از شستشوی فیلترها و حوضهای ته نشینی دستورالعملهای مشخص را ارائه دهد، تدوین نگردیده است. در تهران با وجود تولید ۴۸۰۰۰ متر مکعب در روز پساب شستشوی معکوس و حدود ۱۸۰۰۰ تن لجن در سال تقریباً بحث مدیریت این پسابها جایی در الگوی مدیریت تصفیه خانه آب ندارد. البته این امر در سایر تصفیه خانه های کشور نیز مطرح نشده است. این در حالیست که در دنیا پساب و باقیمانده حاصل از آب بعنوان پساب و ماده زائد مشکل دار جهت دفع مستقیم به طبیعت مطرح شده است و دفع آن تابع قوانین خاصی می باشد و تا حد امکان سعی می شود که با بازیافت دوباره از این پساب و باقیمانده در فرآیندهای دیگر به بهترین نحو استفاده جست و دفع به عنوان آخرین گزینه مطرح می باشد.

هدف از تحقیق:

هدف از پژوهش بررسی کیفیت پساب خروجی توسط تصفیه خانه های آب با مطالعه موردی تصفیه خانه تهرانپارس می باشد و بعد از این بررسی امکان سنجی استفاده پساب در آبیاری باغ های اطراف تصفیه خانه و جنگل سرخه حصار صورت می پذیرد. به این ترتیب می توان اثرات زیست محیطی حاصل از تخلیه پساب به محیط را کاهش و از آب قابل استحصال استفاده کامل را نمود.

استفاده از پساب و باقیمانده های تصفیه آب جهت آبیاری:

بکارگیری پساب و باقیمانده های دفعی تصفیه خانه های آب که شامل پساب شستشوی معکوس، لجن حوض زلالساز و بعضی باقیمانده های دیگر جهت مصارف آبیاری و کشاورزی می تواند جایگزین مناسبی بجای دفع مستقیم آنها به محیط زیست باشد. البته باید نسبت به انطباق کیفیت این باقیمانده ها با قوانین جاری کاربرد پساب، باقیمانده ها و لجن در مقاصد آبیاری و کشاورزی مطمئن شد. ضمناً بهتر است که بکارگیری این پسابها باعث بهبود بهره برداری، بهره وری زمین های آبیاری شده و به اکوسیستم منطقه کمک نماید. چنین مزیتهایی را به سادگی می توان برای مقادیر کم زائدات و پسماندهای تصفیه آب از قبیل پسماندهای نرم کردن آب (سختی آب کمک مناسبی به آهک دار شدن زمین کشاورزی می کند). پساب شستشوی معکوس (حاوی انواع مواد مغذی) و بعضی مواد شیمیایی پیدا نمود. البته استفاده از لجن های انعقاد جهت آبیاری مزیت چندان برای خاک دارا نمی باشد و بخاطر وجود فلزات سنگین از قبیل آهن و آلومینیم اثرات منفی بر رشد گیاه و همچنین آلودگی آبهای زیر زمینی و سطحی دارند. در آئین نامه عملی استفاده از پسماندها و لجن ها جهت آبیاری و کشاورزی فلزات

سنگین نظیر آهن و آلومینیم در سری عناصر سمی قرار نمی گیرند و انباشتگی عناصر در خاکهای کشاورزی مشکلات جدی در پی نخواهد داشت. با وجود نتایج تحقیقات مشاورین بخش کشاورزی در اسکاتلند بیانگر این موضوع است. (سلطانی، ۱۳۸۴)

بررسی استفاده مجدد از پساب صافی

بحث فرایند های تصفیه آب بوسیله صافی ها و مواد شیمیایی در اوایل قرن ۲۰ بر اساس مطالعات فولر ۱ و چند نفر مهندس شیمی مطرح گردید. او نشان داد که با استفاده از افزودنی های شیمیایی و به دنبال آن صاف سازی شنی می توان کدورت آب رودخانه را کاهش داد و آب زلالی از آن بدست آورد، بعد از پیشرفتهای این روش مشکلات دیگری نظیر گرفتگی صافی ها و کاهش نرخ فیلتراسیون بروز کرد که در جهت رفع آن ایده شستشوی معکوس صافی مطرح گردید.

به منظور شستشوی صافی مقدار قابل توجهی آب مصرف می شود که به آن پساب شستشوی معکوس می گویند، در گذشته بدون در نظر گرفتن اثر آلاینده های موجود در آن و با این پیش فرض که کیفیت آب برگشتی مشابه آب خام ورودی است، پساب به اول مسیر تصفیه برگردانده می شد، البته در مناطقی که مشکل کم آبی وجود داشت به صورت پساب دفع می گردید. در کشور ما که مشکل کمبود آب هست معمولاً در فصول گرم سال مقدار قابل توجهی آب در صورت دفع بدون هدف پساب از دست می رود (۳ تا ۵٪ آب ورودی) که اگر مقدار آب تصفیه شده در تصفیه خانه ۳ و ۴ را با هم جمع کنیم به عدد $10000L/S$ می رسیم حال اگر پنج درصد آن را حساب کنیم ۵۰۰ لیتر در ثانیه بدست می آید که تقریباً حدود ۲۰۰۰ متر مکعب در ساعت است (۴۸۰۰۰ متر مکعب در روز)، اگر سرانه مصرفی هر نفر ۲۰۰ لیتر در روز باشد، مقدار آب مذکور می تواند ۲۴۰۰۰ نفر را مشروب نماید.

- علت بررسی کیفی پساب شستشوی معکوس صافی ها

مطالعات نشان می دهد که همواره نمی توان از پساب صافی استفاده مجدد نمود چرا که کیفیت آب برگشتی از لحاظ انواع آلاینده های بیولوژیکی و شیمیایی فرق کرده و برگشت بدون بررسی آن مشکلاتی را در روند تصفیه چه در زمینه تصفیه بیولوژیکی و چه شیمیایی و فیزیکی بوجود می آورد، به همین علت آیا از نظر پارامترهای مختلف از جمله اقتصادی این عمل صحیح است. البته می توان قبل از برگشت پساب با ایجاد تأسیسات جنبی ویژه ای یک تصفیه مقدماتی انجام داد تا از لحاظ کیفیت، آب به حد استاندارد برسد و سپس وارد مسیر اصلی تصفیه نمود، این تحقیق سعی کرده در قالب بعضی شاخص ها از جمله TOC ، THM ، pH و کدورت که روی راندمان تصفیه تأثیر گذار می باشد، این سؤال را که اصولاً پساب حاصل از تصفیه خانه آب مورد بررسی آیا قابل برگشت می باشد؟ و در صورت مثبت یا منفی بودن جواب چه راهکارهایی می توان پیشنهاد نمود.

ابزار و روشها

این تحقیق بر اساس مطالعه موردی انجام پذیرفته است و کلیه روشهایی که در آن استفاده گردیده است، کاملاً مطابق بر استانداردهای ملی و جهانی می باشد، ابزارها و روش کار هر یک از موارد تحقیق در جای خود توضیح داده میشود و مواد و وسایل به کار رفته در آن بیان می گردد.

تصفیه خانه آب ۳ و ۴ تهرانپارس :

تصفیه خانه های ۳ و ۴ تهرانپارس در شمال شرقی تهران واقع شده است. این تصفیه خانه ها به منظور تصفیه آب حاصل از آب

سطحی سدهای لار و لتیان توسط شرکت فرانسوی دگرمون طراحی و اجرا شده است. فرآیند اصلی تولید کننده لجن در این تصفیه خانه ها زلال ساز پولساتور با استفاده از ماده منعقد کننده کلروفریک می باشد. در حال حاضر لجن حاصل از این واحد ها و همچنین آب برگشتی از صافی ها به عنوان ماده زائد به کانال پائین دست تخلیه می شود که این مسئله علاوه بر آلودگی محیط زیست باعث عدم امکان استفاده مجدد از لجن تولید شده می گردد. بخشی از پساب ها و باقیمانده های تصفیه آب تخلیه شده در مسیل عبور خود از دانشگاه هم اکنون جهت آبیاری فضای سبز و باغات دانشگاه شهید عباسپور مورد استفاده قرار می گیرد و مابقی به مسیل سرخه حصار ریخته می شود و سرانجام جهت آبیاری جنگل سرخه حصار مصرف شده و مابقی

به عنوان پساب به پائین دست تهران دفع می گردد. از پساب در صورت مدیریت درست می توان ضمن بهره گیری از باقیمانده های آن جهت آبیاری بهینه جنگلهای سرخه حصار، لویزان و شهید عباسپور استفاده نمود.

کیفیت پساب و باقیمانده های تصفیه خانه های سه و چهار تهرانپارس

کیفیت لجن و پساب در تصفیه خانه های آب تابعی از کیفیت آب خام و مواد شیمیایی مصرفی می باشد. با توجه به مستندات موجود در شرکت آب و فاضلاب استان تهران میزان فلزات سنگین شامل کروم، کبالت، کادمیم، مس، سرب، نیکل، روی، آهن و منگنز در آب خام ورودی در حدود ۰/۰۰ میلیگرم در لیتر، میزان آمونیاک، نیتريت، نیترات ۵ میلیگرم در لیتر می باشد. نتایج بدست آمده از آزمایشات کلروفریک مصرفی تصفیه خانه های تهران، می تواند عامل افزایش آلاینده های نظیر فلزات سنگین در لجن تولیدی باشد. لذا به منظور بررسی کیفیت پساب و باقیمانده ها، آزمایشات زیر بر روی آنها صورت پذیرفت.

- pH و اکسیژن مورد نیاز شیمیایی، جهت امکان سنجی تخلیه به آبهای پذیرنده و شبکه فاضلاب.
- TOC جهت بررسی مقدار مواد آلی در پساب جهت امکان سنجی برگشت پساب به ابتدای تصفیه خانه یا تخلیه آن جهت آبیاری

- جامدات معلق فرار، به منظور امکان پذیری سوزاندن باقیمانده ها
- PS, PC بررسی تعداد و اندازه ذرات جهت امکان پذیری برگشت پساب به ابتدای تصفیه با انجام پیش تصفیه و همچنین امکان سنجی بکارگیری پساب جهت آبیاری بعد انجام پیش تصفیه.
- نیترات و فسفات به منظور بررسی غنی بودن مخلوط پساب و لجن جهت کاربرد در کشاورزی،
- فلزات سنگین برای بررسی گزینه های کاربرد در زمین و نفوذ به آبهای زیرزمینی به عنوان شاخص، کادمیم و منگنز اندازه گیری شد.

- میزان کل جامدات معلق، برای تعیین حجم لجن و آهن، به منظور بررسی بازیافت و استفاده مجدد کلیه آزمایشات فیزیکی و شیمیایی منطبق بر روشهای (Standard Methods, 2000) در دانشگاه صنعت آب و برق و موسسه پژوهشی آب و فاضلاب کشور انجام گرفته است.

نتایج: در نمودارها و جداول زیر نتایج حاصل از آزمایش بر روی نمونه ها نشان داده شده است.

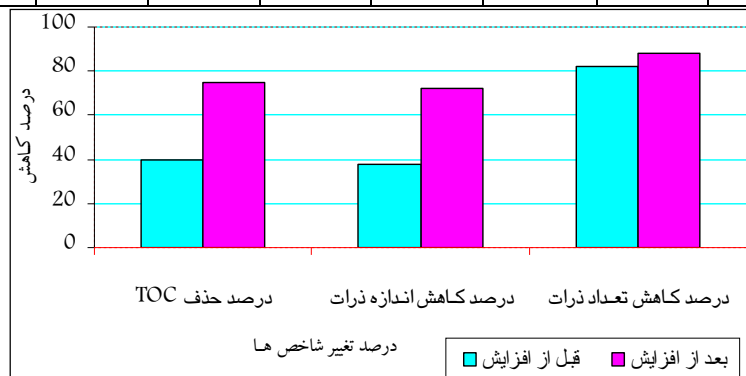
جدول ۱ نتایج آزمایش بر روی پساب شستشوی معکوس صافی و لجن خروجی از پولساتور تصفیه خانه تهرانپارس

ردیف	آزمایش	نتیجه پساب	لجن
۱	درجه حرارت	۱۰ درجه سانتیگراد	۱۱ درجه سانتیگراد
۲	pH	۸/۰۲	۷/۳
۳	BOD(mg/L)	۱۷	-
۴	COD(mg/L)	۲۷	۱۰۸۰
۵	TS(mg/L)	۳۶۷	-
۶	TSS(mg/L)	۲۰۳	۱۹۲۸۰
۷	TDS(mg/L)	۱۶۴	-
۸	TOC(mg/L)	۶ تا ۸	(۱۴۲۰ = VSS(mg/L))
۹	PS	۵ تا ۳۰ متوسط	-

-	۲۰۰۰ ذره در هر میلیمتر مربع	PC	۱۰
۲۶۱۰	۱۰	Fe(mg/L)	۱۱
۲۹/۸	۱/۱	Mn(mg/L)	۱۲
۰/۰۸	-	Cd(mg/L)	۱۳
۲/۵	۱/۸	No ₃ (mg/L)	۱۴
< ۰/۰۴	< ۰/۰۴	Po ₄ (mg/L)	۱۵

جدول ۲ مقایسه کیفیت مخلوط لجن زلاسلز با پساب شستشوی معکوس جهت مصارف آبیاری

شاخصه	آرسنیک	جیوه	روغن ها	آهن	منگنز	روی	بور	TOC	سختی
کیفیت	نامناسب	نامناسب	نامناسب	مناسب	مناسب	مناسب	مناسب	مناسب	مناسب

نمودار(1): کاهش حذف آلاینده های مختلف توسط صافی ها در اثر برگشت پساب به خام ورودی

مواردی که از نتایج آزمایشات انجام شده نتیجه گیری می توان نمود به شرح ذیل است.

۱- در پساب خروجی از آب برگشتی از فیلتر ها فقط میزان آهن بیشتر از حد مجاز استاندارد برای تخلیه به محیط زیست می باشد.

۲- در پساب مخلوط آب برگشتی از شستشوی فیلتر و لجن خروجی از پواساتور میزان اکسیژن مورد نیاز شیمیایی، جامدات معلق، فلز آهن و منیزیم، بیش از میزان مجاز تخلیه به محیط زیست می باشد.

۳- با بررسی صورت گرفته بر روی پساب شستشوی معکوس صافی ها مشاهده شد که این پساب بدون انجام پیش تصفیه قابلیت برگشت به جریان آب خام ورودی را ندارد و در بازه های دراز مدت باعث تجمع TOC می گردد.

۴- با توجه به افزایش تعداد ذرات (مخصوصا ذرات با اندازه کیستهای ژیلاردا و کریپتوسپردیم) امکان برگشت پساب در شرایط عادی نمی باشد و در شرایط خشک سالی هم بدون استفاده از کمک منعقد کننده مناسب نیست.

پیشنهادات:

۱- درپساب خروجی از فیلترها ولجن زلال سازی حاوی میزان ، مقادیر اکسیژن مورد نیاز شیمیایی، جامدات معلق، آهن و منیزیم، از میزان مجاز تخلیه پساب به محیط زیست بسیار بیشتر بوده و باعث آلودگی محیط زیست و منابع آب سطحی و زیر زمینی خواهد شد.

۲- عنوان شاخص فلزات سنگین سمی میزان کادمیم اندازه گیری شد. بیانگر پایین بودن فلزات سنگین در لجن است.

۳- با توجه به کیفیت نامناسب پساب جهت برگشت به جریان خام پیشنهاد می گردد پساب از لجن حوض زلالساز جدا سازی شده و با انجام پیش تصفیه جهت آبیاری باغات عباسپور ، جنگل لویزان، و جنگل سرخه حصار مصرف گردد.

۴- لجن حوض زلالساز دارای بعضی مواد مفید برای کشاورزی است که می توان با استفاده از بسترهای لجن خشک کن خورشیدی و انجام مدیریت لجن ضمن استفاده از این پساب جهت غنای مواد مورد نیاز برای آبیاری ، استفاده مجدد در فرایند تصفیه نیز نمود.

منابع:

- Standard Methods for examination of Water and waste water, 2000, WHO

- EPA, DECEMBER 2002, "FBRR Technical Guidance Manual", EPA 816-R94, Journal of AWWA

- Journal of AWWA, WINTER 2001/2002, "Impacts of Filter Backwash Recycle On Clarification and Filtration [Project#2620] ", AWWRF Journal ON.90872

Nemerow, L.N., Industrial Water Pollution, Addison- Wesley Publishing, 1999.

- میسمی ، ح، بررسی اثرات برگشت پساب شستشوی معکوس صافی ها و ارائه راهکارهای نظری، ۱۳۸۴، پایانامه کارشناسی ارشد مهندسی عمران گرایش آب و فاضلاب، دانشکده مهندسی آب، دانشگاه صنعت آب و برق (شهید عباسپور)

- رشیدی. ع -۱۳۸۲ «بررسی کارائی حذف کیست ژیا ردیا و نماتدها توسط صافی های سه لایه و صافی های تک لایه» پایان نامه دکتری دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران.

- سلطانی ، م، " بررسی روشهای تسریع آبیگری لجن تصفیه خانه های آب در بسترهای متعارف خورشیدی و استفاده مجدد از باقیمانده های آن (مطالعه موردی تصفیه خانه تهرانپارس)"، ۱۳۸۴ ، پایانامه کارشناسی ارشد مهندسی عمران -آبفا، دانشگاه صنعت آب و برق (شهید عباسپور)

• سیستم راکتورهای ناپیوسته متوالی (SBR)^۲

• سیستم لجن فعال (AS)^۳

• سیستم فیلتراسیون از بستر لجن با جریان رو به بالا (USBF)^۴

محدودیتها و معایب راکتورهای ناپیوسته متوالی عبارت است از:

- لزوم بهره گیری از تخصص و تجربه بسیار بالا بخصوص در کنترل و زمانبندی سیستم
- لزوم استفاده از تعمیرات و نگهداری بالا
- امکان انسداد لوله و سیستم های توزیع هوا

مزایای راکتورهای ناپیوسته متوالی عبارتند از:

- قابلیت انعطاف و کنترل در بهره برداری از سیستم
- امکان کاهش هزینه سرانه با محدود کردن تأسیسات و تجهیزات تصفیه
- قابلیت حذف نیترژن، فسفر و آمونیاک

• سیستم صافی های چکنده (TF)^۱

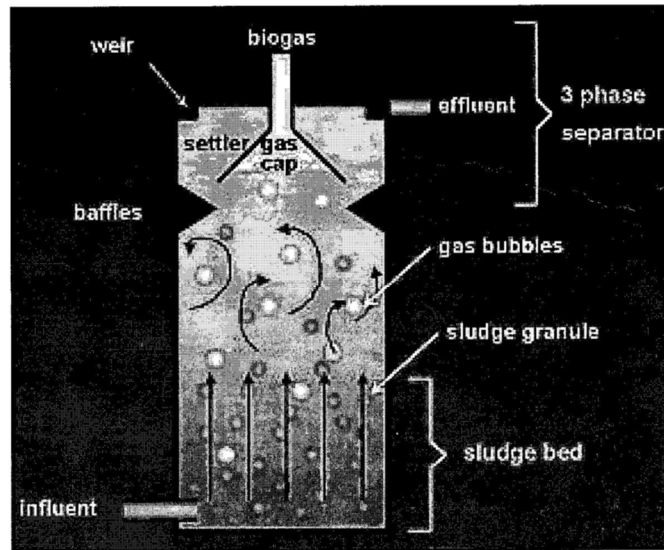
• سیستم تماس دهنده های بیولوژیکی چرخان (RBC)^۲

جدول ۱: انواع مختلف مدیا در سیستم IFAS و مزایا و معایب آن‌ها

معایب	مزایا	بستر پراکنده
۱- از بین رفتن مدیا در اثر شست‌وشو و یا سائیدگی ۲- سیستم هوادهی و آشغال ممکن است گیر کنند. ۳- تعمیر و نگهداری سیستم هوادهی سخت است.	۱- اختلاط عالی ۲- توانایی حذف لجن برگشتی	لوله‌های پلاستیکی پره‌دار اسفنج

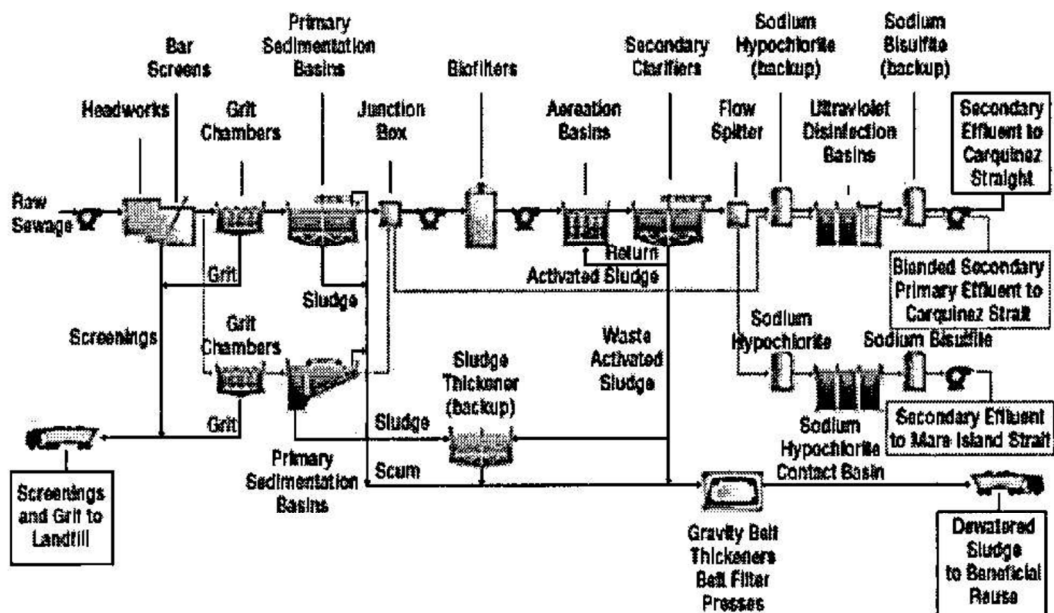
جدول ۲: انواع مختلف مدیا در سیستم IFAS و مزایا و معایب آن‌ها

معایب	مزایا	بستر ثابت
۱- ممکن است عملکرد مناسبی به دلیل حذف ناکافی الیاف کهنه نداشته باشد.	۱- سادگی نصب ۲- هزینه اولیه پایین ۳- عدم نیاز به نگهداری ۴- قابل تعویض ۵- غیر قابل فرسایش	پارچه‌ای
۱- احتمال شکستن مواد و یا گیر کردن آنها وجود دارد. ۲- فضای کافی نیاز دارد. ۳- ممکن است عملکرد مناسبی به دلیل حذف ناکافی الیاف کهنه نداشته باشد.	۱- قابل تعویض ۲- غیر قابل فرسایش	طنابی
۱- ممکن است عملکرد مناسبی به دلیل حذف ناکافی الیاف کهنه نداشته باشد. ۲- احتمال گرفتگی به دلیل زیاد بودن توده بیولوژیکی وجود دارد. ۳- ساختمان مدیا ممکن است مانع عمل اختلاط شود.	۱- قابل تعویض ۲- غیر قابل فرسایش	صفحه‌های PVC (فیلترهای چکنده)

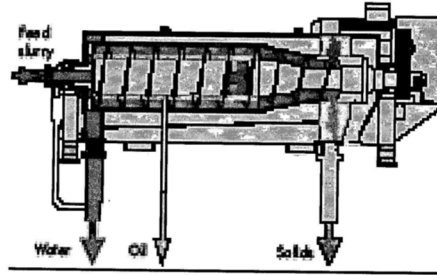

شکل ۸: نمایی از یک سیستم UASB

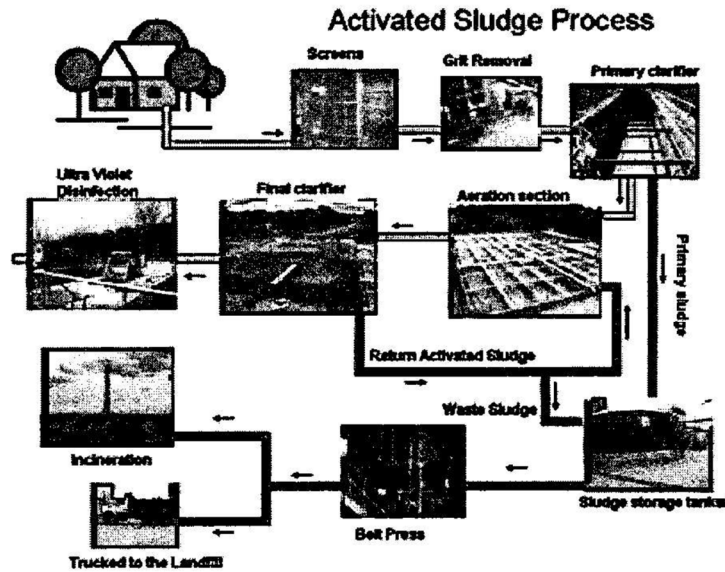
- پمپاژ اولیه
- آشغالگیری و دانه گیری
- راکتور اصلی UASB
- سیستم های تصفیه بیولوژیک هوازی
- بسترهای خشک کننده لجن یا استخر لجن
- تأسیسات تصفیه نهایی

شکل ۲: واحدهای تصفیه خانه فاضلاب

شکل ۳: ابگیری از لجن به روش مکانیکی

شکل ۵: فرایند لجن فعال

روش‌های دفع لجن به شرح زیر است:

- دفع در زمین^۱
- سوزاندن لجن^۲
- تهیه کود^۳
- دفع لجن در لاگون‌های عمیق با لایه نفوذ ناپذیر.

مزایای بهره‌گیری از حوض تغلیظ لجن به شرح زیر است:

- مصرف انرژی الکتریکی کم
- کاهش حجم مخازن هضم لجن
- کاهش ظرفیت تجهیزات مکانیکی (مانند الکتروپمپ‌های انتقال لجن)
- کاهش تعداد و سطح واحدهای مربوط به خشک کردن لجن
- کاهش هزینه طرح تصفیه و دفع لجن
- معایب حوض تغلیظ لجن عبارت است از:
- پذیرش بار سطحی محدود
- نیاز به افزایش مواد شیمیایی
- قابلیت محدود در حذف مواد جامد معلق از لجن‌اب
- لزوم بهره‌برداری مناسب
- انتشار بو و ذرات آئروسول در هوا

مشکلات ایجاد شده در حین بهره‌برداری

این مشکلات را می‌توان به شرح زیر طبقه‌بندی کرد:

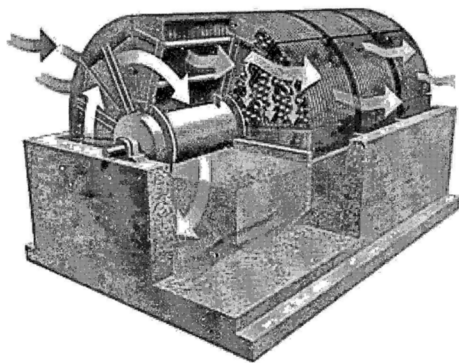
- رشد پراکنده^۱
- فلاک‌های ریز^۲
- حجیم شدن لزج^۳
- حجیم شدن رشته‌ای^۴
- تشکیل کف^۵

انواع فرآیندهای تصفیه و دفع لجن عبارت است از:

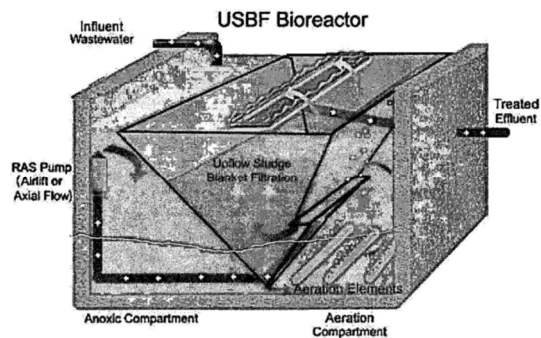
- تغلیظ لجن^۱
- تثبیت لجن^۲
- خشک کردن لجن^۳
- دفع نهایی لجن^۴

مشکلات ایجاد شده در حین بهره‌برداری سیستم لجن فعال

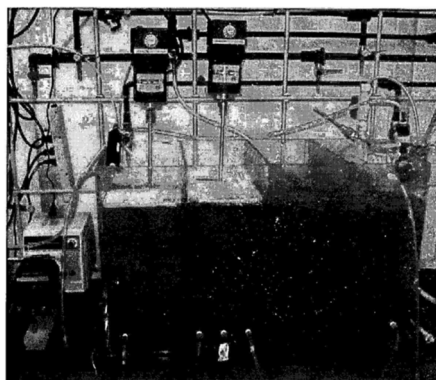
نام مشکل	دلیل مشکل	اثر مشکل
کدورت پساب ناحیه ته‌نشینی وجود ندارد.	میکروارگانسیم‌ها به صورت لخته در نمی‌آیند و فقط به صورت دسته‌های کوچک متراکم شده و یا به صورت منفرد هستند.	رشد پراکنده
کاهش ته‌نشینی و سرعت تراکم در موارد مختلف باعث می‌شود پتوی لجن و جامدات جدا نشده به حوضچه ته‌نشینی انتقال یابد.	میکروارگانسیم‌ها به صورت مقدار زیادی از سلول‌های گل مانند دیده می‌شوند و در مواردی لجن به شکل ژل وجود دارد.	بالکینگ لزج یا چسبیده و یا بالکینگ غیر رشته‌ای
کدورت پساب مقدار کم SVI	لخته‌های فشرده کوچک لجن و کم‌دوام شکل می‌گیرد. لخته‌های بزرگ‌تر به سرعت ته‌نشین شده و لخته‌های کوچک‌تر به آرامی ته‌نشین می‌شود.	فلاک‌های ریز
بالارفتن میزان SVI کاهش میزان SS برگشتی و مازاد در مواردی پتوی لجن از حوضچه ته‌نشینی ثانویه منتقل می‌شود. برای تأمین مواد جامد، بار هیدرولیکی افزایش می‌یابد.	میکروارگانسیم‌های رشته‌ای از بین ذرات فلاک گسترش پیدا کرده و در ایجاد تراکم ته‌نشینی و حجیم شدن لجن فعال دخالت می‌کنند.	بالکینگ رشته‌ای
لجن بر روی سطح حوضچه ته‌نشینی دیده می‌شود.	پدیده دی نیتریفیکاسیون در حوض ته‌نشینی ثانویه باعث ایجاد گاز N_2 شده که به ذرات لجن برخورد کرده و آن‌ها را بر روی سطح حوض شناور می‌کند.	بالآمدن لجن
لخته‌های شناور کف بر روی سطح حوضچه دیده می‌شود. کف ناشی از نوکاردیا و M. Parvicell به سختی به صورت مکانیکی شکسته می‌شوند و کف، باعث جمع شدن و گندیده شدن میکروارگانسیم‌ها می‌شود و همچنین حجیم شدن کف باعث سرریز شدن آن از دیواره‌های حوض بر روی مسیر عبور می‌شود.	به وسیله رشد میکروارگانسیم Nocardia Microthrix parricella یا Type 1863 به وجود می‌آید.	وجود کف

شکل ۵: نمایی از سیستم RBC

شکل ۳: بیوراکتور USBF

شکل ۶: نمونه از سیستم IFAS

آشنایی با انواع پمپ و برخی دیگر تأسیسات جانبی

ایمان الیاسیان ، کارشناس ارشد سازه

کاربرد تبرید

- در تهیه و نگهداری مواد غذایی
- در صنایع شیمیایی
- در دستگاههای سرد کننده خانگی و مخصوص
- در تهویه مطبوع و تهویه صنعتی

روشهای مختلف تبرید

- ۱- افزایش درجه حرارت مبرد ۲- تغییر فاز ۳- انبساط مایع ۴- انبساط گاز ایده آل ۵- تولید خلأ ۶- انبساط گاز حقیقی ۷- عملیات حرارتی

کاربرد تبرید در صنایع شیمیایی

- ۱- جدا کردن گازها ۲- تقطیر گازها ۳- رطوبت گیری گازها ۴- جامد سازی ماده از محلول ۵- نگهداری مایع در فشار کم ۶- عملیات سرد کن ۷- دفع حرارت در تحولات شیمیایی ۸- کنترل تخمین ترکیبات شیمیایی

انواع کمپرسور

- ۱- متقارن ۲- دوار ۳- گریز از مرکز ۴- نوع بسته

انواع شیرها Valves

- ۱- Check Valve: از این شیرها جهت برای جلوگیری از برگشت مواد استفاده می شود.

۲- **Gate Valve**: از این شیرها برای قطع و وصل کردن کامل جریان در خطوط داخل تلمبه خانه استفاده می گردد. (برای تنظیم جریان استفاده نمی شود).

۳- **Ball Valve**: این شیرها از یک توپی برای متوقف نمودن و راه اندازی دبی سیال بهره می برند، با چرخش ۹۰ درجه اهرم عملگر به راحتی مسیر را قطع و وصل می کند.

۴- **Glob valve**: بدنه این شیرها شبیه کره بوده و جریان توسط دیسک و نشیمنگاه آن کنترل می شود.

۵- شیر پروانه ای: دارای یک المان دیسک شکل است که حول یک شافت مرکزی یا ساقه می چرخد.

۶- **Relief Valve**: هنگامی که فشار در لوله به فشار تنظیم شده می رسد شیر باز می شود و تا رسیدن فشار به فشار زیر فشار تنظیمی مقداری از جریان از مسیر دیگری عبور داده می شود.

۷- **Fence Valve**: نوعی گیت ولو است که در ابتدا و انتهای هر تلمبه خانه جهت جدا کردن تلمبه خانه از خط قبل یا بعد در مواقع ضروری می باشد، فنس ولوها باید اولاً چوشی بوده و ثانیاً پیگ رو می باشد. آنها قطرهای مختلفی دارند و به صورت دستی و هم هیدرولیکی یا برقی باز و بسته می شوند.

۱- اجزای پیستون پمپ: سیلندر و پیستون، والو تخلیه **Single acting piston pump**

۲- درایو (محرک) مستقیم و غیرمستقیم: پیستون مایع و بخار **Direct & Indirect drives**

۳- پمپ جرخشی **Rotary pump**

الف **cam and piston rotary pump**

ب **extender-gear rotary pump**

ج **Internal-gear rotary pump**

د **Two-lobe rotary pump**

ه **Three-lobe rotary pump**

و **Four-lobe rotary pump**

۴- پمپ پیچی **Screw pump**

الف **Single-Screw pump**

ب **Two-Screw pump**

ج **Three-Screw pump**

۵- پمپ پر ه ای **Vane pump**

الف **Swinging-vane pump**

ب **Sliding-vane pump**

۶- **Shuttle-Block Pump**

۷- پمپ اتصالی یونیورسال **Universal-Joint pump**

۸- پمپ خروج از مرکز در اتاقک انعطاف پذیر

Pump Using an eccentric in a flexible chamber

۹- پمپ انعطاف پذیر لوله ای **Flexible-Tube pump**

۱۰- پمپ گریز از مرکز **Centrifugal pump**

روشهای تنظیم پمپ

• روش تنظیم سوراخها **Balance Holes Method**

• روش استفاده از پره **Using vanes method**

• تعادل چندگانه **Multi Balance**

• (به کمک تخلیه تک مرحله ای) **Discharge First Stage**

• تعادل با استفاده از مکش **Balancing By Using Double Suction Impeller**

- تعادل دیسک Balancing Disk
- تعادل پیستون Balancing Piston

عیوب متداول پمپ گریز از مرکز

عیوب	علت	برطرف کردن عیب
پمپ نمی چرخد	۱- محرک نمی چرخد ۲- کلیدها بریده اند ۳- تسمه سر می خورد ۴- عیب در کوپلینگ ۵- شافت و چرخ دنده ها بریده اند	۱- فیوزها و قطع کننده های مدار را بررسی کنید ۲- کلیدها را عوض کنید ۳- شلی تسمه را کنترل و تنظیم نمایید ۴- کوپلینگ را بررسی نمایید اگر بریده یا سر می خورد آن را عوض نمائیم ۵- چرخ دنده ا و شافت را بررسی نموده ، در سورت لزوم تعویض گردد
پمپ هواگیر نمی شود	۱- شیر ورودی بسته است ۲- ورودی پمپ گرفته و یا مجرای آن محدود شده ۳- مایع از سیستم تخلیه و یا سیفون می شود ۴- پروانه ساییده شده است ۵- نشستی هوا در آب بندهای ورودی	۱- شیر ورودی را باز نمایید ۲- ورودی پمپ را بررسی و تمیز نمایید ۳- برای جلوگیری از تخلیه مایع از فوت والو یا شیر یکطرفه استفاده نمایید ۴- بازرسی کنید، دور پمپ را افزایش دهید همچنین ممکن است در ورودی پمپ فوت والو سوار نمود ۵- آب بندها را عوض نمایید لوله ها را از لحاظ نشستی بررسی کنید
مایعی در خروجی پمپ جابجا نمی شود	۱- پمپ هواگیری نشده ۲- عمق بالا کشیدن در ورودی خیلی زیاد است ۳- ارتفاع خروجی خیلی زیاد است ۴- سرعت پمپ خیلی پایین است ۵- پمپ با جمع شدن رسوبات در آن بسته شده است ۶- جهت چرخش پمپ اشتباه است	۱- تمام شیرهای تخلیه برای خروج خوای حبس شده باز نمائید، پمپ و لوله ورودی آن را کاملاً از مایع پر نمایید ۲- ورودی پمپ را از لحاظ گرفتگی بررسی نمایید و ... ارتفاع اصطکاک خیلی زیاد است، ارتفاع ورودی را بررسی نمایید ۱-۳ بررسی نمایید که شرها باز باشند ۲-۳ لوله کشی را از لحاظ موانع یا بسته بودن بررسی نمایید ۳-۳ ارتفاع کلی را بررسی کنید

<p>۴- بررسی کنید که دور در دقیقه پمپ با آنچه کارخانه سفارش نموده است ، یکی است</p> <p>۵-بررسی نمایید که رسوبات مسیر عبور مایع در پروانه را نگرفته باشد</p> <p>۶-بررسی نمایید که پمپ در جهت صحیح دور می نماید</p> <p>۱-۷ لوله ورودی را هواگیری نمایید تا مخالفت از سر راه برداشته شود</p> <p>۲-۷ بررسی نمایید که لوله ورودی کاملاً در مایع فرورفته باشد</p> <p>۸- تنشطم شیر تخلیه را بررسی کنید، نشیکمگاه شر را از لحاظ وجود کثافت برروی آن بررسی کنید</p> <p>۹- نشت بندها (آب بندها) لوله ها را از لحاظ نشتی هوا بررسی نمایید</p>	<p>۷- مایع در پمپ تبدیل به بخار</p> <p>۸-شیر تخلیه به طور کامب تنظیم نمی باشد</p> <p>۹-نشتی هوا</p>	
<p>۱- لوله های ورودی و پمپ را از لحاظ نشتی بررسی کنید</p> <p>۲-واشرها و گاسکتهای پمپ را بررسی کنید</p> <p>۳-نظیر بالا لوله ورودی و شیر و ... را بررسی نمایید</p> <p>۴-صافی ها را بررسی نموده و در صورت لزوم آنها را تمیز کنید</p> <p>۵- لوله ورودی خیلی کوچک است یا تعداد اتصالات آنقدر می باشد که باعث افزایش اصطکاک هیدرولیکی شده است.</p> <p>۶- بررسی و در سورت لزوم شیر تخلیه تنظیم گردد</p> <p>۷-صطکاک سیستم را با طرح دیگری کاهش دهیم</p> <p>۸-پروانه را بازرسی نموده ودر سورت لزوم تعویض نمایید</p> <p>۹- رینگها را بازرسی نموده و در سورت لزوم تعویض نمایید</p>	<p>۱- نشتی هوا</p> <p>۲-وجود گاز یا بخار محبوس شده در مایع (Vapor Lock)</p> <p>۳- پایین بودن NPSH</p> <p>۴- گرفتگی صافی ها</p> <p>۵- بیش از حد بودن اصطکاک در ورودی</p> <p>۶- شیر تخلیه نادرست تنظیم شده یا جام شده</p> <p>۷- فشار معکوس سیستم خیلی زیاد است</p> <p>۸- پروانه ساییده شده است</p> <p>۹- ریگهای فرسایشی ساییده شده اند</p>	<p>مقدار مایع جابجا شده در خروجی پمپ کم است.</p>

<p>۱۰- جهت گردش شافت یا محور پمپ درست نیست</p> <p>۱۱- انقباض یا فشردگی در لوله ورودی</p> <p>۱۲- ورودی ضعیف است</p> <p>۱۳- غلظت مایع بالا است</p> <p>۱۴- درجه حرارت مایع خیلی بالا است</p> <p>۱۵- دور پمپ خیلی پایین است</p> <p>۱۰- جهت گردش صحیح را از روی مشخصات داده شده توسط کارخانه سازنده پمپ بررسی نمایید</p> <p>۱۱- اندازه شیر یکطرفه (Foot Valve) در ورودی بررسی نمایید که کافی است، سایر موارد ممکنه را بررسی نمایید</p> <p>۱۲- بررسی نمایید که آیا ورودی پمپ کاملاً در مایع فرورفته است و در بهترین وضعیت می باشد</p> <p>۱۳- بررسی نمایید که غلظت مایع با عملکرد مورد نظر سازگاری دارد</p> <p>۱۴- سرعت پمپ و مقدار دریافتی مایع از پمپ و همچنین ارتفاع ورودی را کاهش دهید</p> <p>۱۵- دور در دقیقه عملیاتی پمپ را با آنچه که کارخانه سازنده سفارش نموده است بررسی نمایید</p>		
<p>۱-۱ بررسی کنید که پکینگها بیش از حد سفت بسته نشده باشند و یا بد سوار نشده باشد</p> <p>۱-۲ محل روغنکاری پکینگها را بررسی نمایید</p> <p>۱-۳ بررسی نمایید که پکینگها با آنچه کارخانه سازنده سفارش نموده یکی باشد</p> <p>۱-۴ چربان مایع خنک کننده به پکینگها و محل آنرا بررسی کنید</p> <p>۲-۱ سطح روغن ویا وشعیت آنرا بررسی کنید</p> <p>۲-۲ بررسی نمایید که نوع روغن مصرفی درست است</p> <p>۲-۳ یاتاقانها را از لحاظ نامیزانی و یا سفتی بیش از اندازه بررسی نمایید</p> <p>۲-۴ اتصالات و وضعیت نشت بندهای روغن را بررسی نمایید</p>	<p>۱- محفظه آب بندی شده بیش از حد گرم شده است</p> <p>۲- بیش از حد گرم شدن یاتاقانها</p> <p>۳- مایع خیلی غلیظ است</p> <p>۴- فشار بیش از اندازه است</p>	<p>بیش از حد گرم شدن پمپ</p>

<p>۵-۲ بررسی نمایید که سرعت عملیات پمپ خیلی زیلد نباشد</p> <p>۳-غلظت مایع (روغن) را کاهش دهید</p> <p>۱-۴ دور پمپ را کاهش دهید</p> <p>۲-۴ اندازه لوله های خروجی پمپ را بزرگتر نمایید</p>		
<p>۱- شرایط کار پمپ را بررسی نمایید</p> <p>۲-مناسب بودن محصول را بررسی نمایید</p> <p>۳-برای نشتی هوا بداخل پمپ قسمتهای مختلف آنرا بررسی کنید</p> <p>۴-محصول را از لحاظ نامناسب بودن برای پمپ بررسی نمایید</p> <p>۵-قطعات را بررسی و اصلاح نمایید</p> <p>۶-بررسی نمایید که پروانه صدمه ندیده و یا بسته نباشد</p> <p>۷-میزان بودن پمپ را با محرک آن بررسی نمایید</p> <p>۸- پایه های پمپ را از لحاظ محکم بودن بررسی نمایید</p> <p>۹-بررسی و در صورت لزوم تعویض نمایید</p> <p>۱۰- قطعات را پیاده نموده و از نظر ساییدگی آنها را بررسی نمایید</p> <p>۱۱-دوباره آنرا تنظیم نمایید و در صورت لزوم تعمیر یا تعویض نمایید</p>	<p>۱-کاویتاسیون</p> <p>۲-غلظن مایع خیلی زیاد است</p> <p>۳- هوا وارد پمپ شده</p> <p>۴-فشار بخار مایع خیلی زیاد است</p> <p>۵-پمپ بصورت نادرست سرهم شده است</p> <p>۶-نامتعادل بودن پروانه</p> <p>۷-نامیزانی</p> <p>۸-پمپ در جای خودش محکم سوار نشده باشد</p> <p>۹-کج بودن شافت و خرابی یاتاقانها</p> <p>۱۰-ساییدگی در پمپ</p> <p>۱۱- شیر تخلیه فشار صددا می کند</p>	<p>لرزش صدا در پمپ</p>
<p>۱-میزان بودن پمپ را با محرک بررسی نمایید</p> <p>۲- پروانه پمپ را بررسی نمایید صدمه ندیده باشد و یا بسته نشده باشد</p> <p>۳-بررسی نمایید آیا پمپ در جای خود محکم سوار شده باشد</p> <p>۴-بررسی نمایید و در سورت لزوم تعویض نمایید</p> <p>۵- کمیت و کیفیت روغن را بررسی کنید</p>	<p>۱-نامیزانی محورها</p> <p>۲-پروانه پمپ از تعادل خارج شده است</p> <p>۳-پمپ در جای خود محکم سوار نشده است</p> <p>۴-شافت پمپ کج شده است</p> <p>۵-فقدان روغن</p> <p>۶-وجود کثافت در پمپ</p>	<p>ساییدگی بیش از حد در پمپ</p>

<p>۶-ازفیلتر یا صافی برای جمع آوری کثافات استفاده نمایید</p> <p>۷-بررسی نمایید که ساختار پمپ با مایعی که جابجا می نماید سازگاری دارد</p> <p>۸-سرعت و غلظت مایع را براساس سفارش کارخانه سازنده بررسی نمایید</p> <p>۹-سرعت و یا فشار پمپ را کاهش دهید</p> <p>۱۰- محصول و مناسب بودن پمپ را با آن بررسی نمایید</p>	<p>۷-خوردگی در پمپ</p> <p>۸-سرعت عملیاتی پمپ خیلی زیاد است</p> <p>۹-فشار عملیاتی خیلی بالا است(فشار تولیدی پمپ خیلی بالا است)</p> <p>۱۰- وجود مواد خورنده در مایع</p>	
<p>۱-دور پمپ را براساس سفارش کارخانه سازنده بررسی نمایید</p> <p>۲-میزان بودن پمپ با محرک و همچنین زیرسازی آنها را بررسی نمایید</p> <p>۳-از نظر تماس مالشی و گرفتگی در پمپ بررسیهای لازم را بعمل آورید</p> <p>۴-درجه حرارت یا تاقانها و پکینگها را بررسی نمایید</p> <p>۵-کمیت و کیفیت روغنها را بررسی نمایید</p> <p>۶- بررسی نمایید مه غلظت مایع از لحاظ اقتصادی مایع خیلی نباشد.</p>	<p>۱- دور پمپ خیلی بالاست</p> <p>۲-نامیزانی محورهای محرک و متحرک</p> <p>۳-اصطکاک داخلی</p> <p>۴-یاتاقانها سفت است</p> <p>۵-فقدان روغن روغنکاری</p> <p>۶-بالا بودن غلظت مایع</p>	<p>پمپ نیاز به قدرت زیادی دارد</p>

مراجع

- ۱- اصغر حاج سقفی، طراحی سیستمهای سردکننده و سردخانه ها (تبرید)، دانشگاه علم و صنعت ایران
- ۲- ایمان الیاسیان، گزارش کارآموزی، شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران، ۱۳۸۷
- ۳- نکات برتر، سازمان نظام مهندسی ساختمان و تأسیسات
- ۴- نشریه کارهای تأسیسات مکانیکی، سازمان مدیریت و نظارت راهبردی ریاست جمهوری
- ۵- حسین میسمی، ایمان الیاسیان، کاربرد نسل جدید چیلدر در سرمایش ساختمان، سایت Iransaze
- ۶- ایمان الیاسیان، عملیات برجهای خنک کننده، سایت Iransaze
- ۷- ایمان الیاسیان، تشریح فزاینده برج های خنک کننده، سایت Iransaze
- ۸- بهمن خستو حرارت مرکزی، تهویه مطبوع و تبرید، چاپ ۱۳۸۷
- ۹- مبحث چهاردهم مقررات ملی ساختمان، دفتر تدوین و ترویج مقررات ملی ساختمان ۱۳۸۶
- ۱۰- مبحث هیجدهم مقررات ملی ساختمان، دفتر تدوین و ترویج مقررات ملی ساختمان ۱۳۸۵
- ۱۱- حسین میسمی، بهزادحری، سعیده سعیدی، تنظیم شرایط محیطی، انجمن ملی مقاوم سازی ایران، ۱۳۸۹